மதிக ணான்கையுங் கடந்தனை யடைந்தனை
யுலகெலா மதி யொன்றிற்
கதிக ணான்கையுங் கடந்தனை யடைந்தனை
யகதியைக் கதி யின்றித்
துதிக ணான்கையுங் கடந்ததோர் துறவுடைச்
சுகதவெம் பெருமானே.

(இ - ள்) விதிகள் நான்கையும் - காதிசதுஷ்டயங்களை, கடந்தனை - தாண்டினாய், விகலமில் - குற்றமில்லாத, ஒரு - ஒப்பற்ற, நான்மை - அனந்த சதுஷ்டயத்தை, அடைந்தனை - அடைந்தாய், மதிகள் நான்கையும் - (மதி, சுருத, அவதி, மனப்பரிய மென்னும்) நான்குஞானங்களையும், கடந்தனை - தாண்டினாய், உலகு எலாம் - லோகாலோக சமஸ்தங்களையும், மதியொன்றில் - கேவலஞ்ஞானமொன்றினால், அடைந்தனை - அடைந்தாய், கதிகணான்கையும் - சதுர்க்கதிகளையும், கடந்தனை - தாண்டினாய், அகதியை - மோட்ச கதியை, கதியின்றி - அதற்கு மேல் கதியில்லாமல், அடைந்தனை - சேர்ந்தாய், துதிகள்நான்கையும் - (அரகந்த சித்த ஸாது தர்மமென்கிற) சதுஸ்துதிகளையும், கடந்தது - தாண்டியதாகிய, ஓர் - ஒப்பற்ற, துறவுடை - பரத்திரவியாபேட்சையினீங்கின சுத்தாத்துமதியான மான, சுகத - ஸௌக்கியமுடைய, எம்பெருமானே - எங்கள் தலைவனே, எ - று.

174. உலக மூன்றையு மேந்திடு மாற்றலை யொருகணத் துலகத்தின்
அலகி னீளமு மகலமு முயரமு மணுவினா லளக்கிற்கும்
இலகு தன்மையை யியல்பிலெவ் வுயிர்களு மியற்றுமத் தொழில் [செய்து
விலகி நின்றிடும் விசித்திரக் கிரியைநல் வீரிய விறல்வேந்தே.

(இ - ள்) உலக மூன்றையும் - மூவுலகங்களையும், ஏந்திடும் - தரித்திரா நின்ற, ஆற்றலை - ஞானசக்தியையுடையாய்!, ஒருகணத்து - ஒரு ஸமயத்தில், உலகத்தின் - உலகத்தினுடைய, அலகில் - கணக்கில்லாத, நீளமும் - நீளத்தையும், அகலமும் - அகலத்தையும், உயரமும், உன்னதத்தையும், அணுவினால் - பரமாணுவினாலே, அளக்கிற்கும் - அளக்கும்படியான, இலகும் - விளங்காநின்ற, தன்மையை - ஸ்வபாவமுடையாய்!, இயல்பில் - ஸ்வபாவகுணமாகிய ஞான தரிசனத்தினது முடிவில்லாத விருத்தியினால், எவ்வுயிர்களும் - ஸகல ஜீவன்களும், இயற்றும் - செய்கின்ற, அத்தொழில் - அந்தக் காரியங்களை, செய்து - பரமாகமத்தினால் சகலருக்கும் தெரியச்செய்து, விலகிநின்றிடும் - ஒன்றிலும் பற்றாமல் நீங்கிநிற்கும், விசித்திரக்கிரியை - ஆச்சரியமாகிய கிரியையையுடையாய், நல் - நன்மையாகிய, வீரிய - அனந்தவீரியமாகிய, விறல் - பராக்கிரமத்தையுடைய, வேந்தே - நாதனே, எ - று. (ந.ச)

175. மறைகள் மாய்ந்திட வான்பொறி யைந்தையு
மாற்றிமற் றவற்ற லாம்
முறையு நீங்கமூ வுலகினே டலோகின்முக்
காலத்தி னிகழ்வெல்லாம்
உறலு மோர்தலு மின்றியே யோர்கணத்
தொற்றுமை முதலாய
அறியு நின்னறி வறிவதோ ரறிவெமக்
கருள்செயெம் பெருமானே.

(இ - ள்) மறைகள் - ஸ்வபாவகுணங்களை மறைக்கும் ஆவரணிய கருமங்கள், மாய்ந்திட - நீங்க, வான் - பெரிதாகிய, பொறியைந்தையும் - பஞ்சேந்திரியங்களையும், மாற்றி - விஷயங்களிற்செல்லாமல் தடுத்து, மற்று - பின்னை, அவற்றால் - அவ்விந்திரியங்களால், ஆம் - ஆகின்ற, முறையும் - கிரமமும், நீங்க - நீங்கிவிட, மூவுலகினேடு - மூன்றுலகங்களோடு, அலோகின் - அலோகத்தினுடையவும், முக்காலத்தின் - பூத பவிஷ்ய வர்த்தமான மென்னும் திரிகாலங்களினுடையவும், நிகழ்வெல்லாம் - நிகழ்ச்சிகளையெல்லாம், உறலும் - அடைதலும், ஓர்தலும் - நினைத்தலும், இன்றி - இல்லாமல், ஓர் கணத்து - ஒரு ஸமயத்தில், ஒற்றுமை முதலாய - ஸாமான்ய முதலாகிய எல்லா விசேஷங்களையும், அறியும் - அறிகின்ற (கேவலஞானமாகிய), நின்னறிவு - உனது ஸ்வபாவ ஞானமானது, அறிவது - ஸகலத்தையும் அறியும்படியான, ஓர் - ஒப்பற்ற, அறிவு - திவ்யஞானமாகும், எம்பெருமானே - எங்கள் தலைவனாகிய ஸ்வாமியே!, எமக்கு - எங்களுக்கு, அருள் செய் - ஸ்வபாவகுணமாகிய அந்தச் சுத்த ஞானத்தைப் பெறும்படியாக உபதேசம் பண்ணியருள்வாயாக, எ - று. (கூரு)

176. பொறிக ளாறிலைம் புலத்தினாற் கதியின்முக் காலத் திருபோகத்
துறவியாவையு முற்றவின்பத்தினேடுனதின்பந்தனையொப்பித்
தறியின் மற்றவை யணுவுமா காயமு மனையவுன் பேரின்பத்
துறைதி யுன்னைநீ யுன்னுளே யனுபவித் துலகவுத் தமனீயே.

(இ - ள்) பொறிகள் ஆறில் - ஷடிந்திரியங்களில், ஐம்புலத்தின் - பஞ்சவிஷயங்களில், நாற்கதியின் - சதுர்க்கதிகளில், முக்காலத்து - மூன்று காலங்களில், இருபோகத்து - போகோப போகங்களில், உறவியாவையும் - (அநுபவியாநின்ற) ஸகல ஜீவன்களும், உற்ற - அடைந்த, இன்பத்தினேடு - சௌக்கியத்தினேடு, உனது - உன்னுடைய, இன்பந்தன்னை - சௌக்கியத்தை, ஒப்பித்து - ஒன்று சேர்த்து, அறியின் - தெரியுமிடத்தில், மற்றவை - (ஸகல ஸம்ஸாரப் பிராணிகளுடைய) ஸுகங்கள், அணுவும் - அணுவையும், ஆகாயமும் - ஆகாயத்தையும், அனைய - நிகர்ப்பனவாம், (இத்தகைய) உன் - உனது,

பேரின்பத்து - பெரிதாகிய அனந்த ஸௌக்கியத்தில், உறைதி - நீ தங்கியிருப்பாயாக, உன்னை - உன்னை, நீ - நீ, உன்னுள்ளே - உன்னுக்குள்ளே, அனுபவித்து - அனுபவித்து, உலகம் - இம்மூவுலகத்துக்கும், உத்தமன் - மேலானவன், நீயே - நீயேயாகும், எ - று. (நசு)

வேறு.

177. செறிந்த மாதவன் றிருவடித் தலத்திலிப் படிச்சில துதிசொன்னார்
எறிந்த காதியி னெண்குண னயின னெய்தின னுலகுச்சி
பறந்து வந்துநற் பழுமரப் பறவையின் பன்னகர் முதலானோர்
நிறங்கொள் மாமலர் சொரிந்தன ரேத்தினர் வேர்த்தன வினையெல்
[லாம்.

(இ - ள்) செறிந்த - சேர்ந்திராநின்ற, மாதவன் - மஹாதபஸையுடைய சஞ்சயந்த பட்டாரகரது, திரு - அழகிய, அடித்தலத்து - பாதமூலத்தில், இப்படி - இந்தப் பிரகாரம், சில - சிலவாகிய, துதி - ஸ்தோத்திரங்களை, சொன்னார் - அவர்கள் சொன்னார்கள், (அப்போது) எறிந்த அகாதியின் - அகாதி கர்மங்களைக்கெடுத்ததினால், எண்குணனயினன் - அஷ்டகுணங்களை யுடையவனாய், உலகுச்சி - உலகுச்சியாகிய ஸித்தி க்ஷேத்திரத்தை, எய்தினன் - அவன் அடைந்தான், பன்னகர் முதலானோர் - பவணலோக முதலாகிய மூவுலகத்துள்ள தேவர்களும், நல் - நன்மையாகிய, பழுமரம் - பழங்களையுடைய மரத்தில், பறவையின் - பட்சிகள்வந்து சேர்வதுபோல், பறந்துவந்து - வேகமாகவந்து, நிறங்கொள் - நல்ல நிறத்தைக்கொண்ட, மாமலர் - சிறந்த புஷ்பங்களை, சொரிந்தனர் - பொழிந்தவர்களாய், ஏத்தினர் - ஸ்துதித்தார்கள், வினையெல்லாம் - அவர்களுடைய கருமங்களெல்லாம், வேர்த்தன-வேர்த்துப்போயின, (அதாவது : நிலைதளர்ந்தன), எ - று.

வேறு.

178. அமிர்தினு நஞ்சு கண்ணுக் கழகிதென் றுண்ட வன்போல்
திமிரமாம் வினையை நீக்கிச் சித்திசெய் தவத்திற் காக்கும்
அமரன துருவங் கொண்ட முனிவனுங் குமரன் றானும்
தமரென மகிழ்ந்து நெஞ்சிற் சாலவும் பணிந்து நின்றான்.

(இ - ள்) அமிர்தினும் - அமிர்தத்தைப் பார்க்கினும், நஞ்சு - விஷமானது, கண்ணுக்கு - நேத்திரத்தினது பார்வைக்கு, அழகிதென்று - அழகாயிருக்கிறதென்று, உண்டவன்போல் - அதனைப் புசித்தவன்போன்று, திமிரமாம் - மித்தியாத்துவ அந்தகாரத்தினாலாகிய, வினையை-கருமங்களை, நீக்கி - விலக்கி, சித்தி - ஸித்தியை, செய் - செய்யும்படியான, தவத்திற்கு - தபத்திற்கு, ஆக்கும் -

(தெளிவில்லாத தன்மை பெற்று அதாவது: மித்தியாத்துவமடைந்து, சம்சாரத்தை) ஆக்கும்படியான, அமரனது - பவணதேவனாகிய தரணேந்திரனது, உருவங்கொண்ட-ரூபத்தைக்கொண்ட, முனிவனும் - பூர்வம் சயந்தமுனியாகிய, குமரன்றானும் - இளையனாகிய தரணேந்திரனும், தமரென - இச்சஞ்சயந்த பட்டாரகர் தனது பந்துவென்று, நெஞ்சில் - மனதில், மகிழ்ந்து - சந்தோஷித்து, சாலவும் - மிகவும், பணிந்து - வணங்கி, நின்றான் - நின்றனன், எ - று. (௩௮)

179. வில்லொடு கணைகள் வேல்கோல் விட்டெறி பிண்டி பாலம்
கல்லொடு மாமும் வாவி திடர்படக் கிடந்த காணா
வெல்லைசெய் தவதி யாற்பார்த் திவன்செய லோவீ தென்னாப்
பல்லவர் நடுங்க வோடிப் பாதத்தா லுதைப்ப வீழ்ந்தான்.

(இ - ள்) வில்லொடு - விற்களோடு, கணைகள் - அம்புகளும், வேல் - வேல்களும், விட்டெறிகோல் - கைவிட்டெறியும் கோல்களும், பிண்டிபாலம் - பிண்டிபாலம் என்கிற ஆயுதங்களும், கல்லொடு - கற்களோடு, மாமும் - மரங்களும், வாவி - அத்தடாகமாகிய க்ஷேத்திரத்தில், திடர்பட - மேடுபட, கிடந்த - கிடந்தவற்றை, காணா - கண்டு, எல்லை செய்து - அளவுசெய்து, அவதியால் - அவதி ஞானத்தினால், பார்த்து - தெரிந்து, இவன் - இவ்வித்துத்தந்தனது, செயலோ - செய்கையோ, ஈது - இது, என்னா - என்று, பல்லவர் - பலரும், நடுங்க - பயப்படும்படியாக, ஓடி - வேகமாகச் சென்று, பாதத்தால் - தனது காலினால், உதைப்ப - உதைக்க, வீழ்ந்தான் - வித்துத்தந்தன் பூமியில் விழுந்தான், எ - று.

180. மேகபா சத்திற் றோன்று மின்னன தந்தத் தானைப்
போகபா சத்தின் வந்து பொருந்திய சுற்றத் தோடும்
நாகபா சத்திற் கட்டா நடுக்கட லிடுவ னென்னச்
சோகபா சத்தி னாவா யுடைந்தவர் துயர முற்றார்.

(இ - ள்) மேகபாசத்தில் - மேகக்கூட்டத்திலே, தோன்றும் - தோன்றுகின்ற, மின்னன - மின்னல்போன்ற, தந்தத்தானை - பற்களையுடைய வித்துத்தந்தனை, போகபாசத்தில் - போகவாஞ்சையால், வந்து - கூடவந்து, பொருந்திய - சேர்ந்த, சுற்றத்தோடு - பந்துக்களோடு, நாகபாசத்தில் - நாகபாசத்தினாலே, கட்டா - கட்டி, நடுக்கடல் - ஸமுத்திர நடுவிலே, இடுவன் - போடுவேன், என்ன - என்று சொல்ல, சோகபாசத்தில் - துக்க ஸமூகத்தால், நாவாயுடைந்தவர் - (கடலிலே) கப்பலுடை பட்டவர்களது, துயரம் - துக்கத்தை (அதாவது: கடல் நடுவில் கப்பலுடைபட்டவர் அடைந்த துன்பத்தைப்போன்ற துன்பத்தை), உற்றார் - (வித்தியாதரர்கள்) பொருந்தினார்கள், எ - று. (௪௦)

181. தரணன்றன் கோபங் காணாத் தானவர் தலைவ ரெல்லாம்
மரணமின் றெய்திற் றென்னா மயங்கிய மனத்த ராகிச்

சரணமுன் சரண மென்னுச் சார்ந்தனர் பலருஞ் சோர்ந்தார்
கரணந்தம் புலங்கள் காணுர் கைதொழு திறைஞ்சி மாதோ.

(இ - ள்) தரணன்றன் - தரணேந்திரனது, கோபம் - கோபத்தை, காணு - பார்த்து, தானவர் - வித்தியாதரர்களில், தலைவர் எல்லாம் - தலைமை பெற்றவர்களெல்லாம், இன்று - இப்போது, மரணம் - மரணமானது, எய்திற்று - வந்தது, என்னு - என்று, மயங்கிய - பிரமித்த, மனத்தராகி - மனதுடையவர்களாகி, கரணம் - (தப்பித்துக்கொள்ளும்) செய்கையை, தம் - தங்களுடைய, புலங்கள் - விஷயங்களில், காணுர்-(வேறொருவகையிலும்) அறியாதவர்களாகி, கைதொழுது- கைகூப்பி, இறைஞ்சி, வணங்கி, உன் சரணம் - (வாராய் தரணேந்திரனே) உனது பாதம், சரணம் - (எங்களுக்கு) ரக்ஷணே, என்னு - என்று சார்ந்தனர் - அடைக்கலமானுர்கள், பலரும் - அவர்களைச் சேர்ந்த வேறு பல பேர்களும், சோர்ந்தார் - சோர்வுற்றுர்கள், எ - று. (சக)

182. மின்னுெத்த தந்தத் திந்தப் பாவிதான் விதேயத் தின்று
முன்னைத்தன் பாவத் தாலே முனிவனைக் கொண்டு வந்து
கன்மொய்த்த திணிதிண் டோளாய் கயத்திடை யிட்டு நம்மைத்
தின்னத்தா னரக்கன் வந்தா னின்றெனச் செப்ப லோடும்.

(இ - ள்) மின்னுெத்த - மின்னலைப்போன்ற, தந்தத்து - பற்களையுடைய, இந்தப்பாவிதான் - இந்தப் பாபிஷ்டனுகியவன், முன்னை - பூர்வத்தில் செய்யப்பட்ட, தன் - தன்னுடைய, பாவத்தாலே - பாபகருமோதயத்தாலே, இன்று - இப்போது, விதேயத்து - விதேஹ க்ஷேத்திரத்திலின்றும், முனிவனை - இச் சஞ்சயந்த பட்டாரகரை, கொண்டுவந்து - தனது விமானத்தில் தூக்கிக் கொண்டு வந்து, கன்மொய்த்த - கல்லைப்போன்ற, திணி - கெட்டியாகிய, திண் தோளாய் - வலிமைபெற்ற புயத்தை யுடையவராகிய தரணேந்திரரே, கயத்திடை - இந்தத் தடாகத்தினிடத்திலே, இட்டு - தள்ளிவிட்டு, நம்மை - நம்மெல்லாரையும், தின்னத்தான் - தின்னும்படியாக, அரக்கன் - ஓரிராக்கதன், இன்று - இப்பொழுது, வந்தான் - இவ்விடத்தில் வந்திருக்கிறுன், என - என்று, செப்பலோடும் - அவன் சொல்லவும், எ - று. (சஉ)

183. அறிவிலான் சொல்லை மெய்யென் றஞ்சினே மடையக் கூடி
மறுவிலான் றவத்தின் றன்மைப் பயத்தைநா மதிக்க மாட்டாச்
சிறியர்யாஞ் செய்த தீமை பெரியைநீ பொறுக்கல் வேண்டு
மிறைவனே யெடுத்துக் காட்டா மென்றவர் பணிந்து நின்றுர்.

(இ - ள்) அறிவிலான் - புத்தியில்லாதவனுடைய, சொல்லை - வசனத்தை, மெய்யென்று - உண்மைதானென்று, அஞ்சினேம் - பயந்தவர்களாகி, அடைய -

முழுமையும், கூடி - சேர்ந்து, மறுவிலான் - களங்கமில்லாத முனிவரனது, தவத்தின் தன்மை - தபஸினுடைய மேலான குணத்தினது, பயத்தை - பலனை, நாம் - நாங்கள், மதிக்கமாட்டா - மதித்தறிய முடியாத, சிறியர் - அற்பர்கள், யாம் - அத்தகைய நாங்கள், செய்த - இயற்றிய, தீமை - பொல்லாங்குகளை, பெரியை - பெரியோனாகிய, நீ - நீ, பொறுக்கல் வேண்டும் - க்ஷமைபண்ணி யருளவேண்டும், இறைவனே - இச்சஞ்சயந்த பகவானே, எடுத்துக் காட்டாம் - எங்களால் செய்யப்பட்ட தீமைகளைப்பொறுத்து உயர்ந்ததற்குத் திருஷ்டாந்தமா யிராநின்றார், என்று - என்றுசொல்லி, அவர் - அவ்வித்தியாதரர்கள், பணிந்து - வணங்கி, நின்றார் - நின்றார்கள், எ - று. (சங)

184. புலியினைக் கண்டு போக்கற் றடைந்தபுல் வாய்கள் போல
மெலியவ ருரைக்க நெஞ்சங் குழைந்துபா சத்தை நீக்கிப்
பலரையும் போக விட்டிப் பாவியைச் சுற்றத் தோடு
மொலிகட லிடுவ னென்னு வுடன்றவ னெழுந்த போழ்தில்.

(இ - ள்) புலியினை - புலியை, கண்டு - பார்த்து, போக்கற்று - நீங்கிப் போகச் சக்தியற்று, அடைந்த - அதனிடத்தில் சேர்ந்த, புல்வாய்கள்போல - மான்கூட்டங்களைப்போல, மெலியவர் - அற்பர்களாகிய வித்தியாதரர்கள், உரைக்க - தரணேந்திரனிடம் சொல்லி வேண்டிக்கொள்ள, நெஞ்சம் - மனதானது, குழைந்து - தளர்ந்து, பாசத்தை - நாகபாசத்தை, நீக்கி - விலக்கி, பலரையும் - அக்கூட்டத்தாராகிய பல பேர்களையும், போகவிட்டு - அனுப்பிவிட்டு, இப்பாவியை - இந்த வித்துத்தந்தனை, சுற்றத்தோடு - இவனது நெருங்கிய பந்துக்களுடன், ஒலி - அலைகளால் சப்தியாநின்ற, கடல் - ஸமுத்திரத்தில், இடுவன் - போடுவேன், என்னு - என்று, உடன்று - கோபித்து, அவன் - அத்தரணேந்திரன், எழுந்த போழ்தில் - உத்தேசித்தெழுந்த காலத்தில், எ - று. (சச)

185. நீதிதா னத்தி னலெண் வினைகளை வென்ற வீரன்
பாததா மரைக ளேத்திப் பரிவிண்ணக் கிரியை முற்றி
ஆதிதா பத்து நாமத் தமரனின் றவனை நோக்கிக்
கோபதா பத்தை நீக்கிக் குணங்கொளக் கூறலுற்றான்.

(இ - ள்) நீதிதானத்தினால் - வரிசைக்கிரமத்தினால், எண் வினைகளை - அஷ்ட கருமங்களையும், வென்ற - ஜெயித்திராநின்ற, வீரன் - சஞ்சயந்தபட்டாரகருடைய, பாததாமரைகள் - பாதகமலங்களை, ஏத்தி - ஸ்தோத்திரம்பண்ணி, பரிவிண்ணக்கிரியை - பரிநிர்வாண பூஜையை, முற்றி - செய்து முடித்து, ஆதிதாபத்து நாமத்து - ஆதித்யாபனென்னும் பெயரையுடைய, அமரன் - கல்பவாஸிதேவன், நின்றவனை - இப்படிக் கோபித்தெழுந்துநின்ற தரணேந்திரனை,

நோக்கி - பார்த்து, கோபதாபத்தை - கோபவெப்பத்தை, நீக்கி - விலக்கி, குணங் கொள - குணத்தையடையும்படியாக, கூறலுற்ருன் - சொன்னுன், எ - று. (சரு)

186. இவன்செய்த குற்ற மென்கொ லெருதுபோ லிருந்த வேழை
இவன்செய்த போழ்திற் சால வருள்செய வேண்டு மன்றி
இவன்றன்னை யனையா ருன்றன் கோபத்துக் கிடமு மல்லர்
உவந்தின்ன மொன்று கேளா யுரைக்கின்றே னுரகர் கோவே.

(இ - ள்) உரகர்கோவே - வாராய் தரணேந்திரனே !, இவன் - இவனுல், செய்த - செய்யப்பட்ட, குற்றம் - தப்பிதம், என்கொல் - என்ன, எருதுபோல்-விருஷபத்தைப்போல், இருந்த - இராநின்ற, ஏழை - அஞ்ஞானியாகும், இவன்-இப்படிப்பட்டவன், செய்தபோழ்தில் - (தப்பிதம்) செய்தகாலத்தில், சால - மிகவும், அருள்செய்யவேண்டும் - தயவுசெய்யவேண்டும், அன்றி - அதுவல்லாமலும், இவன் தன்னை யனையார் - இவனுக்குச் சமானமானவர்கள், உன்தன் - உன்னுடைய, கோபத்துக்கு - கோபத்திற்கு, இடமுமல்லர் - உரித்தானவர்களல்லர், இன்னமொன்று - மற்ருெரு சமாசாரம், உரைக்கின்றேன் - யான் சொல்லுகின்றேன், உவந்து - சந்தோஷித்து, கேளாய் - அதை நீ கேட்பாயாக, எ - று. ()

187. ஆதிவே தத்து நாதன் புருவிந்த வுலக மேத்த
நீதிமா தவத்தைத் தாங்கி நிறைந்தயோ கத்தி னின்ற
போதினு தரத்தின் வந்தார் போகவா தரத்தி னுர்கள்
தீதிலாக் குணத்தி னுர்கள் விநமியு நமியு மென்பார்.

(இ - ள்) ஆதி - முதன்மையாகிய, வேதத்து - வேதசாஸ்திரத்துக்கு, நாதன் - முதல்வனுகிய, புரு - விருஷப தீர்த்தங்கரராகிய ஆதிநாதன், இந்த வுலகம் - இந்த வுலகத்திலுள்ள ஞானிகள், ஏத்த - ஸ்தோத்திரம்செய்ய, நீதி - நீதிவரிசையுடைய, மாதவத்தை - மஹாதபஸை, தாங்கி - தரித்து, நிறைந்த - நிறைவுபெற்ற, யோகத்தின் - பிரதிமாயோகத்திலே, நின்றபோதின் - (காயோத்ஸர்க்கமாக) நின்றகாலத்தில், தீதிலா - பொல்லாங்கில்லாத, குணத்தினுர்கள் - குணத்தையுடையவர்களாகிய, விநமியும் நமியுமென்பார் - விநமி நமி என்கிற இருவர்கள், போக வாதரத்தினுர்கள் - போகோப போகங்களிலே பிரியத்தையுடையவர்களாய், ஆதரத்தின் - அப்பிரீதியினுலே, வந்தார் - அவ்விடத்தில் வந்தார்கள், எ - று. (கள)

188. வந்தவ ரிறைவன் பாதம் வலங்கொண்டு வணங்கி வாழ்த்தி
அந்தமி னிதியு நாடு மரசருக் கீந்த வந்நாள்
வந்தில மடிக ளின்றே வந்தன மண் ணெமக்குத்
தந்தபின் னன்றிப் போகோ மென்றுதாழ்ந் தேத்தி னுரே.

(இ - ள்) வந்தவர் - வந்த அக்குமாரர்கள், இறைவன் - நாதனுடைய, பாதம் - பாதங்களை, வலங்கொண்டு - வலம்வந்து, வணங்கி - நமஸ்கரித்து, வாழ்த்தி - ஸ்தோத்திரம்பண்ணி, அந்தமில் - அளவில்லாத, நிதியும் - ஐஸ்வரியமும், நாடும் - தேசமும், அரசருக்கு - இராஜர்களுக்கு, ஈந்த அந்நாள் - உம்மால் பகிர்ந்துகொடுத்த அந்நாளில், வந்திலம் - நாங்கள் வரவில்லை, அடிகள் - ஸ்வாமிகளே !, இன்றே - இப்பொழுதே, வந்தனம் - வந்தோம், எமக்கு - எங்களுக்கு, மண் - பூமிராஜ்ஜியம் சிறிதாகிலும், தந்தபின்னன்றி - உம்மால் கொடுக்கப்பட்ட பின்னல்லது, போகோம் - நாங்கள் இவ்விடம் விட்டுப் போகமாட்டோம், என்று - என்று சொல்லி, தாழ்ந்து - பணிந்து, ஏத்தினர் - ஸ்தோத்திரம் பண்ணினர்கள், எ - று. (சஅ)

வேறு.

189. மூன்றுலக மேத்தவரு முத்திக் கிளவரசா
யான்ற வணுத்தரத்து ளன்றமர்ந்தாய் நீயே
யான்ற வணுத்தரத்து ளன்றமர்ந்து வந்தாயை
மூன்றுலக மேத்திய வாறுசொல்ல முடியாதே.

(இ - ள்) மூன்றுலகம் - மூன்றுலோகத்திலுமுள்ள தேவாதியோர், ஏத்த - ஸ்தோத்திரம்பண்ண, வரும் - வாராநின்ற, முத்திக்கு - மோக்ஷத்திற்கு, இளவரசா - யௌராஜ பதத்தையுடையவனே !, நீ - நீ, ஆன்ற - மேலாகிய, அணுத்தரத்துள் - பஞ்சாணுத்தரமென்னும் அஹமிந்திர வுலகத்தில், அன்று - இதற்குமுன் ஜன்மங்கொண்ட அக்காலத்தில், அமர்ந்தாய் - பொருந்தினய், ஆன்ற - மேலான, அணுத்தரத்துள் - பஞ்சாணுத்தரத்தில், அன்று - அப்போது, அமர்ந்து - பொருந்தி, வந்தாயை - இப்போது பூமியிலவதரித்த உன்னை, மூன்றுலகம் - இம் மூவுலகமும், ஏத்தியவாறு - ஸ்துதித்த விதத்தை, சொல்லமுடியாது - எங்களால் வசனித்தல் முடியாததாகும், எ - று.

ஸ்துதியாவது : ஸ்வர்க்காவதரண, ஜன்மாபிஷேக, கல்யாணங்களில் தேவர்கள் செய்த ஸ்தோத்திரங்கள். (சக)

190. அந்தரமொன் றின்றிவரு முத்திக் கிளவரசா
மந்தரத்தின் மாண்ட சிறப்பமர்ந்தாய் நீயே
மந்தரத்தின் மாண்ட சிறப்பமர்ந்து மண்ணுலகத்
தந்தாத்தை நீக்கு மாசளித்தாய் நீயே.

(இ - ள்) அந்தரமொன்று - யாதொரு விக்கினமும், இன்றி - இல்லாமல், வரும் - உண்டாகின்ற, முத்திக்கு - மோக்ஷத்திற்கு, இளவரசா - யௌராஜ்ஜிய பதவியையுடையவனே !, நீ - நீ, மந்தரத்தின் - மஹாமேரு பர்வதத்தில், மாண்ட-

மாட்சிமையுடைய, சிறப்பு - ஜன்மாபிஷேக கல்யாணத்தை, அமர்ந்தாய் - (தேவர்களால் செய்யப்) பொருந்தினுய், நீ - நீ, மந்தரத்தின் - மஹம்மேரு பர்வதத்தில், மாண்ட - மாட்சிமையையுடைய, சிறப்பு - ஜன்மாபிஷேகத்தை, அமர்ந்து - பொருந்தி, மண்ணுலகத்து - இந்தப்பூமியில், அந்தரத்தை - தீமைகளே, நீக்கும் - போக்கும், அரசு - இராஜ்ஜியத்தையும், அளித்தாய் - செய்தருளினுய், எ - று. ()

191. ஆதியோ டந்தமிலா முத்திக் கிளவரசாய்
மாதவனுய் மண்ணின் மிசையமர்ந்தாய் நீயே
மாதவனுய் மண்ணின் மிசையமர்ந்தோய் வான்புகழே
யோதிய மூவுலகு மேத்தாவா றுண்டோ.

(இ - ள்) ஆதியோடு - முதலோடு, அந்தமிலா - முடிவுமில்லாத, முத்திக்கு - மோட்சத்திற்கு, இளவரசாய் - யுவராஜ பதவியுடையவனுய், நீ - நீ, மாதவனுய் - மஹா தபஸையுடையவனுக, மண்ணின்மிசை - பூமியின்பேரிலும், அமர்ந்தாய் - பொருந்தினுய், மாதவனுய் - மஹா தபஸையுடையவனுகி, மண்ணின்மிசை - இப்பூமியில், அமர்ந்தோய் - பொருந்திய ஸ்வாமியே!, வான்புகழ் - உனது பெரிதாகிய புகழ்ச்சியே, மூவுலகும் - மூன்றுலோகமும், ஓதிய - சொல்லியன, (ஆகையால்) ஏத்தாவாறு - உன்னே ஸ்துதிக்காதவகை, உண்டோ - உளதோ? (இல்லே என்றபடி), எ - று. (ருக)

வேறு.

192. பாடினுர் பறவை யெல்லாந் தரையின்மேல் வீழ்ந்த மண்மே
லோடுவார் தாங்க ளெல்லா மொருங்குநின் றுவந்து கேட்டார்
பீடினு லிறைவ னின்ருன் பிறங்குதார் நிறங்கொள் சென்னி
யாடுமா ஞக ராச னவதியா லதனைக் கண்டான்.

(இ - ள்) பாடினுர் - (மேற்சொன்ன வகையான ஸ்துதிகளே விநமி, நமி குமாரர்கள் சங்கீதங்களாகப்) பாடினுர்கள், (அப்போது) பறவையெல்லாம் - பட்சிகளெல்லாம், (அச்சங்கீதத்தால்) தரையின்மேல் - இப்பூமியின்மேல், வீழ்ந்த - வீழ்ந்தன, மண்மேல் - பூமியின்மேல், ஓடுவார் தாங்களெல்லாம் - செல்லப்பட்டவர்களெல்லாம், ஒருங்கு நின்று - ஒன்றுசேர்ந்து நின்று, உவந்து - சந்தோஷித்து, கேட்டார் - கேட்டார்கள், பீடினுல் - (யோகத்திற் றளர்வின்றிப்) பெருமையினுலே, இறைவன் - ஸ்வாமியான தலேவன், நின்ருன் - சலனமின்றி இருந்தான், அதனே - அந்த விதத்தை, பிறங்குதார் - விளங்குகின்ற மாலேயை யணிந்த, நிறங்கொள் - பிரகாசங்கொண்ட, சென்னி - மகுடத்தில், ஆடு - படமெடுத்தாடுகின்ற, மால் - பெரிய, நாகராஜன் - ஸர்ப்பராஜனுகிய தரணேந்திரன், அவதியால் - அவதிஞானத்தால், கண்டான் - அறிந்தான், எ - று. (ருஉ)

193. கண்டவன் கலைக ளெல்லாங் கடந்துப சாந்தி சென்ற
பண்டித னொருவ னாகிப் பாதம்வாய் கைமு கத்தாற்
புண்டரீ கத்தை வென்று புலமையை நடிப்பான் போலக்
கொண்டதோர் வேடந் தன்னா லிறைவனைக் குறுக வந்தான்.

(இ - ள்) கண்டவன் - அவ்விதமறிந்த தரணேந்திரன், கலைகளெல்லாம் - கலைஞானங்களை யெல்லாம், கடந்து - கரைகண்டு, உபசாந்திசென்ற - சாந்த பரிணாமமடைந்த, பண்டிதனொருவனாகி - ஒரு வித்துவானுக்குச் சமானமாகி, பாதம் - பாதத்தினாலும், வாய் - வாயினாலும், கை - கைகளாலும், முகத்தால் - முகத்தினாலும், புண்டரீகத்தை - தாமரை மலரை, வென்று - ஜெயித்து, புலமையை - வித்வத்திறத்தை, நடிப்பான் போல - அபிநயத்தால் காட்டுவான்போல, கொண்டது - தன்னால் நிர்மித்துக் கொள்ளப்பட்டதாகிய, ஓர் - ஒப்பற்ற, வேடந் தன்னால் - ரூபத்தால் (அதாவது: ரூபத்தோடு), இறைவனை - தலைவனை, குறுக - அடைய (சமீபத்தில்), வந்தான் - வந்து சேர்ந்தான், எ - று. (௯௩)

194. வந்தவன் மைந்தர் செய்கை வடிவுகண் டுவந்து வானிற்
சுந்தர மலர்க டூவி யிறைவனை வணங்கிச் சொன்னா
னிந்திரர்க் கிறைவன் செந்தா மரையடிக் கிசைவி லாத
வந்தரம் பலவுஞ் செய்தீ ரறிவிலீர் போக வென்றான்.

(இ - ள்) வந்தவன் - அவ்வாறு வந்த தரணேந்திரன், மைந்தர் - இக் குமாரர்களுடைய, செய்கை - செய்கையையும், வடிவு - ரூபத்தையும், கண்டு - பார்த்து, உவந்து - சந்தோஷித்து, வானில் - ஆகாயத்தினின்றும், சுந்தரம் - அழகிய, மலர்கள் - புஷ்பங்களை, தூவி - இறைவன்மேற் சொரிந்து, இறைவனை - ஸ்வாமியை, வணங்கி - நமஸ்கரித்து, சொன்னான் - சொல்லினான், (என்ன வென்றால்), இந்திரர்க்கு - தேவேந்திரர் முதலானவர்களுக்கெல்லாம், இறைவன் - நாதனாகிய ஸ்வாமியினது, செம் - சிவந்த, தாமரை - தாமரைப்பூப்போன்ற, அடிக்கு - பாதங்களுக்கு, இசைவிலாத - பொருந்தாத, அந்தரம் பலவும் - பல விக்கினங்களையும், செய்தீர் - உண்டுபண்ணினீர்கள், அறிவிலீர் - புத்தியில்லாதவர் களே!, போக - இவ்விடம் விட்டு நீங்கிப் போகக்கடவீராக, என்றான் - என்று சொல்லினான், எ - று. (௯௪)

195. என்றலுங் குமரர் சொன்னா ரிறைவன்றன் பெருமை யாமே
யொன்றிமற் றறிது நீர்போ முங்கரு மத்து மேலே
யன்றெனி லறிவி லாமை யும்மைவந் தடையு மென்றார்க்
கின்றுநீ ரிறைவன் றன்னை யிரக்கின்ற தென்கொ லென்றான்.

(இ - ள்) என்றலும் - என்று சொன்னமாத்திரத்தில், குமரர் - குமாரர்கள், சொன்னூர் - சொன்னூர்கள், (எப்படியெனில்) இறைவன்றன் - நாதனது, பெருமை - மஹாத்மியத்தை, யாமே - நாங்களே, ஒன்றி - பொருந்தி, அறிதும் - தெரிந்திருக்கின்றோம், நீர் - நீர், உங்கருமத்து மேலே - உம்முடைய காரியத்தின் பேரில், போம் - போவீராக, அன்றெனில் - அல்லாவிட்டால், அறிவிலாமை - மூடத்தனமானது, உம்மை - உம்மிடத்தில், வந்தடையும் - வந்துசேரும், என்றூர்க்கு - என்று சொல்லிய குமாரர்களிடத்து, இன்று - இப்பொழுது, நீர் - நீங்கள், இறைவன்தன்னை - பகவானை, இரக்கின்றது - யாசிக்கின்றது, என்கொல் - என்ன ?, என்றூன் - என்று தரணன் கேட்டான், எ - று. (ருரு)

196. அரசராய்ச் சிலரை நாட்டி யரும்பொரு ளீந்து மண்ணை
விரகினற் கண்டஞ் செய்து வேண்டுவார்க் கீந்து போந்தா
னரசரே நாங்களெங்க ளவனிக்கு வந்தோ மென்ன
வுரைசெய்த பொருளிங் குண்டோ வுறவனு யிறைவ னின்றூல்.

(இ - ள்) அரசராய் - இராஜாக்களாக, சில்ரை - சிலபேர்களை, நாட்டி - ஸ்தாபித்து, அரும் - அரிதாகிய, பொருள் - திரவியங்களையும், ஈந்து - (அவர்களுக்குக்) கொடுத்து, மண்ணை - பூமியை, விரகினல் - கிரமத்தால், கண்டஞ்செய்து - பங்கு செய்து, வேண்டுவார்க்கு - வேண்டினவர்களுக்கு, ஈந்து - கொடுத்து, போந்தான் - இவ்விடம் வந்து தபஞ்செய்கின்றூன், நாங்கள் - நாங்களும், அரசரே - இராஜ குமாரர்களே, (ஆகையால்) எங்கள் - எங்கள் ஸம்பந்தமாகிய, அவனிக்கு - பூமி இராஜ்ஜியத்துக்காக, வந்தோம் - இவரிடம் வந்தோம், என்ன - என்று குமாரர்கள் சொல்ல, (தரணன்) உறவனுய் - முனிவனுய், இறைவன் - நாதன், நின்றூல் - தபஸில் நின்றூல், உரைசெய்த - உங்களால் சொல்லப்பட்ட, பொருள் - பொருள்களானவை, இங்கு - இவ்விடத்தில், உண்டோ - இருக்கின்றனவோ ? (இல்லை என்று சொன்னுன்), எ - று. (ருசு)

197. உலகமூன் றுடைய கோமாற் கொன் றுமற் றில்லை யென்றீர்
பலமருந் துண்டு தீராப் பழம்பித்தர் நீவி ரென்ன
நிலமெலாம் பரதனுட்சி யவனுழைச் செல்லு மென்று
னுலகினுக் குறுதி சொல்ல வும்மையோ விடுத்த தென்றூர்.

(இ - ள்) உலகமூன்றுடைய-மூன்றுலகும் ஆட்சியாகவுடைய, கோமாற்கு- கோமானுகிய ஸ்வாமிக்கு, ஒன்றும் - யாதொன்றும், இல்லையென்றீர் - கிடையாதென்று சொன்னீர், பலமருந்து - பல ஔஷதங்களை, உண்டு - தின்றும், தீரா - நீங்காத, பழம் - பழைய, பித்தர் - பைத்தியத்தையுடையவர், நீவிர்-நீரே, என்ன - என்று குமாரர்கள் சொல்லவும், நிலமெலாம் - பூமிமுழுதும், பரதன் - பரதராஜ

னுடைய, ஆட்சி - ஆளுகையாகும், (ஆகையால்), அவனுழை - அவனிடத்தில், செல்லும் - நீங்கள் வேண்டியகாரியத்துக்காகச் செல்வீராக, என்றான் - என்று தாரணன் சொன்னான், உலகினுக்கு - இந்த உலக ஜனங்களுக்கு, உறுதி - உறுதியை, சொல்ல - சொல்வதற்கு, உம்மையோ - உம்மைத்தானோ, விடுத்தது - அனுப்பியது, என்றார் - என்று குமாரரிருவரும் சொல்லினார்கள், எ - று. (கள)

198. மறுவிலாக் குணத்தி னீர்கள் வடிவொடு வாக்குண் டேனு
மறிவினாற் சிறியீர் சால வப்பனீ ரேனுங் கேண்மின்
பிறர்வின வாமற் செப்பல் பேர்ந்துழி செறிதல் பின்சென்
றிறைவரைப் பிரிந்தி டாமை யேழைக ளியற்கை கண்டீர்.

(இ - ள்) மறுவிலா - குற்றமில்லாத, குணத்தினீர்கள்-குணங்களையுடைய நீங்கள், வடிவொடு - உருவத்தோடு, வாக்கு உண்டேனும் - (உங்களுக்கு) வசன சாமர்த்தியமிருந்தபோதிலும், அறிவினால் - புத்தியினாலே, சால - மிகவும், சிறியீர்- எழ்மையுடையவர்களாவீர், ஏனும் - இது உங்கட்குப்பொருந்தும், அப்பனீர் - ஐயன்மார்களாகிய நீங்கள், கேண்மின் - நான் சொல்வதைக் கேளுங்கள், பிறர் - எதிரிலிருக்கும் மற்றவர், வினவாமல் - கேளாது விடவும், செப்பல் - (ஒன்றைச்) சொல்லுகிறதும், பேர்ந்துழி - ஒரு பெரிய மனிதன் நீங்கின விடத்தில், பின் - அவன் பின்னாலேயே, சென்று - போய், செறிதல் - அவனிடத்தில் சேர்வதும், இறைவரை - பெரியோராயுள்ளவர்களை, பிரிந்திடாமை - பிரியாமல் கூடவேதானே யோபாதேயமறியாமல் சுற்றித் திரிகிறதும் (ஆகிய இவைகள்), ஏழைகள்-அறிவில்லாதவர்களுடைய, இயற்கை-சுபாவமாகும் (என்று தாரணன் சொன்னான்), எ-று.

கண்டீர் - அசை. (கஅ)

199. நாதன்பா லுங்க ளொன்று பெற்றுநல் லவர்க ளேத்தப்
போதலோ டொக்கு மோவிப் பூமியந் தரங்கள் பெற்றால்
ஆதலாற் பரத னன்றித் தேவர்கோ னளித்த தேனும்
யாதுநாம் வேண்டல் செல்லோ மினியுரை யொழிக வென்றார்.

(இ - ள்) நாதன்பால் - ஸ்வாமியினிடத்தில், நாங்கள் - நாங்கள், ஒன்று - (எங்களுடைய இஷ்டவஸ்து) ஒன்றை, பெற்று - அடைந்து, நல்லவர்கள் ஏத்த - மேலோர் துதிக்க, போதலோடு - செல்வதோடு, இப்பூமி அந்தரங்கள் பெற்றால் - இப்பூவுலகத்தையும் விண்ணுலகத்தையும் பெற்றாலும், ஒக்குமோ - அது பொருந்துமோ, ஆதலால் - (எங்களெண்ணம் அவ்விதம்) ஆகையினாலே, பரதன் அன்றி - பரதராஜனே அல்லாமல், தேவர்கோன் - தேவேந்திரன், அளித்ததேனும் - கொடுத்தாலும், யாதும் - எதையும், நாம் வேண்டல்செல்லோம் - நாங்களிச்சிக்கமாட்டோம், இனியுரை - (ஆகையால்) இனி விருதாவாகப் பேசுவதை, ஒழிக - விட்டுவிடுவீராக, என்றார் - என்று குமாரர்கள் சொன்னார்கள், எ - று. (கக)

200. என்றலு மென்னை மன்னர் மைந்தர்தம் பெருமை யென்னாச்
சென்றவன் சென்னி சாய்த்திட் டிறைவன்றான் செப்பக் கேட்ட
தொன்றுள தென்ப வன்போ லுருவுகொண் டதனி னீங்கி
நின்றனன் முடியும் பூணு மாரமுங் குழையு மின்ன.

(இ - ள்) என்றலும் - என்று குமாரர் சொல்லவும், என்னை - என்ன ஆச்சரியம்!, மன்னர் மைந்தர்தம் - இராஜகுமாரர்களாகிய இவர்களது, பெருமை - பெருமையானது, என்னா - என்று எண்ணி, அவன் - அத்தரணேந்திரன், சென்று - ஸ்வாமியின் ஸமீபத்தில் சென்று, சென்னி சாய்த்திட்டு - தலையைச் சாய்த்து அசைத்து, இறைவன் - ஸ்வாமி, செப்ப - சொல்ல, தான்—, கேட்டது- கேட்டிருந்ததாகிய, ஒன்று - ஒருகாரியம், உளது - இருக்கின்றது, என்பவன் போல் - என்று தெரிவிப்பவன்போல நடித்து, அதனினீங்கி - ஸ்வாமி ஸமீபத்திற் சென்றிருந்ததாகிய அக்காரியத்தினின்றும் நீங்கி வந்து, உருவுகொண்டு - தனது சுய ரூபத்தை யெடுத்துக்கொண்டு, முடியும் - மகுடமும், பூணும் - ஆபரணமும், ஆரமும் - கழுத்திலணியும் மாலைகளும், குழையும் - குண்டலமும், மின்ன - பிரகாசிக்க, நின்றனன் - குமாரர்களுக் கெதிரில் நின்றான், எ - று. (௬0)

201. முன்னைத்தன் னுருவங் காட்டி முனிவனீர் வேண்டிற் றீய
வென்னையின் றருளிச் செய்தா னெழுகநீ ரென்னோ டென்று
மின்னுமோர் விமான மேற்றி வேதண்ட மவரோ டெய்தி
மன்னராய் நாட்டி யிட்டான் மலைமிசை யரசர்க் கெல்லாம்.

(இ - ள்) (அப்படி நின்ற அவன்) முன்னை - குமாரர்களுக் கெதிரில், தன் - தன்னுடைய, உருவம் - ரூபத்தை, காட்டி - காண்பித்து, முனிவன் - ஸ்வாமியானவன், நீர் - நீங்கள், வேண்டிற்று - இச்சித்ததை, என்னை - என்னை, ஈய - கொடுக்கும்படியாக, இன்று - இப்பொழுது, அருளிச்செய்தான் - கடாட்சித்து உரை செய்தான் (ஆகையால்), நீர் - நீங்கள், என்னோடு - என்னுடன்கூட, எழுக என்று - வரக்கடவீராக என்று, மின்னும் - பிரகாசியாநின்ற, ஓர் - ஒப்பற்ற, விமானம் - விமானத்தில், ஏற்றி - அவர்களை ஏற்றிக்கொண்டு, அவரோடு - அவர்களுடன், வேதண்டம் - விஜயார்த்த பர்வதத்தை, எய்தி - அடைந்து, மலைமிசை - அப்பர்வதத்தின் மேலுள்ள, அரசர்க்கெல்லாம் - அரசர்களுக்கெல்லாம், மன்னராய் - அதிராஜர்கள் ஆக, நாட்டியிட்டான் - ஸ்தாபித்தான், எ - று. (௬௧)

202. மனமலி வடக்கிற் சேடி யறுபதுக் கரச னாக
வினமியை நாட்டிப் பூரம் கனகபல் லவத்தை யீந்தா
னனையவை தெற்கிற் சேடி யைம்பது நமிக்கு மீந்து
புனைவருஞ் சக்க வாள மிரதநூ புரத்தை வைத்தான்.

(இ - ள்) மனமலி - மனதுக்கு நிறைவுபெற்ற, வடக்கிற்சேடி - உத்தர ஸ்ரேணியில், அறுபதுக்கு - அறுபது நகரங்களுக்கு, அரசனுக-இராஜாவாக, வினமியை - விநமி குமாரனே, நாட்டி - ஸ்தாபித்து, பூரம் கனக பல்லவத்தை - கனக பல்லவமென்னும் பட்டணத்தை, ஈந்தான் - அவனுக்கு இராஜாதானியாக வளித்தான், அனையவை - அத்தன்மையனவாகிய, தெற்கிற்சேடி - தக்ஷிணஸ்ரேணியில், ஐம்பது - ஐம்பது நகரங்களே, நமிக்கும் - நமி குமாரனுக்கும், ஈந்து - கொடுத்து, புனைவரும் - வருணித்தற்கரிய, சக்கவாள மிரதநூபுரத்தை - இரதநூபுர சக்ரவாளமென்னும் பட்டணத்தை, வைத்தான் - இராஜாதானியாக ஸ்தாபித்தான், எ - று.

'புரம்' என்பது, 'பூரம்' எனச் செய்யுள் விகாரம்பற்றி நீண்டது. (கஉ)

203. விஞ்சைக ளஞ்சு நூறுஞ் சிறியன வேழு நூறுந்
தஞ்சமா யவர்கட் கீந்து தானவர் தம்மை யெல்லா
மஞ்சிநீ ரிவர்க ளாணை கேட்டுவந் திறைஞ்சீ ராகிற்
றுஞ்சினீ ரென்று கொண்மின் மலையுமோர் துகள தாமே.

(இ - ள்) விஞ்சைகள் - மஹாவித்தைகள், அஞ்சுநூறும் - ஐந்நூறும், சிறியன - க்ஷுல்லகவித்தைகள், ஏழுநூறும் - எழுநூறும், தஞ்சமாய் - துணையாகும்படியாக, அவர்கட்கு - அக்குமாரர்களுக்கு, ஈந்து - கொடுத்து, தானவர் தம்மையெல்லாம் - வித்தியாதரர்களை யெல்லாம் (பார்த்து), நீர் - நீங்கள், அஞ்சி - இவர்களுக்குப் பயந்து, இவர்கள் - என்னல் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட இவர்களது, ஆணை - ஆக்கினையை, கேட்டு-கேட்டு அங்கீகரித்து, உவந்து - ஸந்தோஷித்து, இறைஞ்சீராகில் - வணங்காமல் போவீர்களானல், துஞ்சினீரென்று - இறந்தீர்களென்று, கொண்மின் - நினைத்துக்கொள்ளுங்கள், மலையும் - பர்வதமும், ஓர் துகளதாம் - ஒரு தூளுக்குச் சமானமாகும், எ - று. (கங)

204. என்றவர்க் கரசு நாட்டி யிலங்குபன் னகர்க்கு நாதன்
சென்றுதன் பவனம் புக்கான் செழுமணி முடிவில் வீச
வன்றுதொட் டின்றுகாறு மருளும்மிற் பெற்று வந்த
மின்றிகழ் தந்த னந்த வினமிதன் குலத்தி னுள்ளான்.

(இ - ள்) என்று - என்றுசொல்லி, அவர்க்கு - அக்குமாரர்களுக்கு, அரசு - இராஜ்ஜியத்தை, நாட்டி - ஸ்தாபித்து, இலங்கும் - விளங்கும், பன்னகர்க்கு - பவணதேவர்களுக்கு, நாதன் - அதிபனுகிய தரணன், செழு - செழுமை பெற்ற, மணி - இரத்தினத்தினலாகிய, முடி - கிரீடமானது, வில்வீச - கிரணத்தை யெறிக்க, சென்று - போய், தன்பவனம் - தனது விமானத்தை, புக்கான் - அடைந்தான், அன்று தொட்டு - அன்றுமுதல், இன்றுகாறும் - இன்றையவரை

யிலும், அருள் - தயவு, உம்மில் - உங்கள் முன்னோர்களால், பெற்றுவந்த - அடைந்து வந்த, அந்த வினமிதன் குலத்தில் - அந்த வினமி வம்சத்திலே, மின்திகழ்தந்தன் - மின்னலைப்போல் பிரகாசியாநின்ற பற்களையுடைய இவ்வித்துத்தந்தன், உள்ளான் - உண்டானவனாயிராநின்றான், எ - று. (சுச)

205. நஞ்சுடை மரத்தை யேனு நட்டுநீ ரட்டி யாக்கி
விஞ்சிய வதனைத் தாமே வீட்டுத லரிது யார்க்கு
மென்பதிவ் வுலகி னின்ற தறிதியே நீவிர் நட்ட
விஞ்சையர் குலத்து மேனீ வெகுள்வதென் விடுக வென்றான்.

(இ - ள்) நஞ்சுடை - விஷத்தையுடைய, மரத்தையேனும் - மரத்தையானாலும், நட்டு - ஸ்தாபித்து, நீர் - ஜலத்தை, அட்டியாக்கி - மிகவிட்டு, விஞ்சியவதனை - மிஞ்சிவளர்ந்த அதை, தாமே - தாங்களே, வீட்டுதல் - போக்கடித்தல் (அதாவது: வெட்டிப்போடுதல்), யார்க்கும் - எவ்வகைப் பட்டவர்க்கும், அரிது - கூடாது, என்பது - என்கிற பழமொழி, இவ்வுலகின் - இவ்வுலகத்தில், நின்றது - நிலைபெற்றிருப்பதை, அறிதி - நீ அறிவாயாக, (இஃதிப்படியிருந்தும்), நீவிர் - நீங்கள், நட்ட - ஸ்தாபித்த, விஞ்சையர் குலத்துமேல் - வித்தியாதர குலத்தின்பேரில், நீ - நீ, வெகுள்வது - கோபிப்பது, என் - என்ன?, விடுக-(இதனை) விடக்கடவாய், என்றான் - என்று ஆதித்யாபதேவன் சொன்னான், எ - று. (சுரு)

206. வினையற வெறிந்த வீரன் விதேகத்து வீத சோகந்
தனையுடை வைசயந்தன் றன்மக னென்முன் றன்மைக்
கினியவ னெவர்க்கு மேத மனத்தினு நினைத்தி டாதான்
றனையிவை செய்தான் யாவ னாயினுந் தடிவன் கண்டாய்.

(இ - ள்) வினை - கருமங்களை, அற - (முழுதும்) நீங்க, எறிந்த - கெடுத்த, வீரன் - வீரனாகிய இச்சஞ்சயந்த பட்டாரகன், விதேகத்து - விதேக க்ஷேத்திரத்து, வீதசோகந்தனையுடை - வீதசோகபுரத்ததிபதியான, வைசயந்தன் தன் - வைஜயந்த மகாராஜனுடைய, மகன் - குமாரனாகிய, என்முன் - எனது தமையனாகும், தன்மைக்கு - ஸ்வபாவத்தன்மை அடைவதற்கு, இனியவன் - இப்படிப் பொருந்திய தபஞ்செய்யப்பட்டவன், எவர்க்கும் - எவர்களுக்கும், ஏதம் - பொல்லாங்குகளை, மனத்தினும் - மனத்தினாலும், நினைத்திடாதான் தனை - எண்ணாதவனாகிய இவனுக்கு, இவை - இந்த உபசருக்கங்களை, செய்தான் - செய்தவன், யாவனாயினும் - எவனாயிருந்தபோதிலும், தடிவன் - யான் சிக்ஷைசெய்வேன், (என்று தரணேந்திரன் சொன்னான்.) எ - று.

கண்டாய் - அசை. (சுசு)

207. உனக்கிவன் றமைய ஞய பிறப்புநீ யறிந்த தொன்றே
உனக்குமு னிவனு மாய பிறப்பெண்ணி னுரைக்க லாற்ரு
வினைக்குவித் தீட்ட வேண்டா வெகுளியைப் பெருக்கி மெய்ம்மை
நினைத்திடிற் சுற்ற மன்றி நின்றவ ரில்லை கண்டாய்.

(இ - ள்) (அதைக்கேட்டு) உனக்கு - உனக்கு, இவன் - இச்சஞ்சயந்தன்-றமையஞய - அண்ணஞகிய, பிறப்பு ஒன்றே - இவ்வொரு பிறப்பே, நீ - நீ, அறிந்தது - தெரிந்தது, உனக்கு - உன்றனக்கு, முன் - முன்னே, இவனும் - இச்சஞ்சயந்தனும், ஆய - உண்டாகிய, பிறப்பு - பிறப்புக்களை, எண்ணில் - இத்தனையென்று எண்ணிஞல், உரைக்கல் - வசனத்திஞற் சொல்வது, ஆற்ரு - முடியாது, (அதாவது: அனந்தமாயிராநின்றன; ஆகையால்), வெகுளியை - கோபத்தை, பெருக்கி - விருத்தியாக்கி, வினைக்கு - கருமங்களுக்கு, வித்து - விதையை, ஈட்டவேண்டா - சம்பாதிக்கவேண்டாம், மெய்ம்மை - (பிறப்பினது) உண்மையை, நினைத்திடில் - நினைக்குமிடத்தில், சுற்றமன்றி - பந்துக்களல்லாமல், நின்றவர் - இருக்கப்பட்டவர், இல்லை - இவ்வுலகத்தில் ஒருவருமில்லை, எ - று.

கண்டாய் - அசை. (சுஎ)

வேறு.

208. வருதிரை மணலினும் வளியி ஞற்றிரள்
சருகிலை போலவுஞ் சாயை போலவும்
மருவிய வினைவசம் வருவ தல்லதிங்
கொருவர்க ணுறவொரு நாளு மில்லையே.

(இ - ள்) திரை - சமுத்திரத்தில் (அலைகளிஞலே), வரு - வரப்பட்டிருக்கிற, மணலினும் - மணலைப்போலவும், வளியிஞல் - காற்றிஞல், திரள் - கூடப்பட்ட, சருகிலைபோலவும் - காய்ந்த இலைபோலவும், சாயைபோலவும் - தன்நிழலானது தன்னுடனிற்பதுபோலவும், மருவிய - சேர்ந்திராநின்ற, வினைவசம் - கர்மவசத்திஞல், வருவதல்லது - வருவதேயல்லாமல், இங்கு - இவ்விடத்தில் (அதாவது: ஸம்ஸாரத்தில்), ஒருவர்கண் - ஒருவரிடத்தில், உறவு - நிலையான பந்துத்துவமானது, ஒருநாளும் - ஒரு தினமும், இல்லை - கிடையாது, எ - று. ()

209. மின்னினு மிகைநனி தோன்றி வீதலின
மன்னிய வுயிர்தமின் மருவி லாதன
முன்னைமூ வுலகினு ளில்லை யாயினும்
பின்னிய வுறவிது பெரிது மில்லையே.

(இ - ள்) மின்னினும் - மின்னலைப்பார்க்கிலும், மிகைநனி - மிகவும் அதிகமாக, தோன்றி - பிறந்து, வீதலின் - மரணத்தை அடைவதில், முன்னை - அநாதியாகவே, மன்னிய - சேர்ந்திராநின்ற, மூவுலகினுள் - மூன்றுலோகத்திலும், (உள்ள), உயிர்தமின் - உயிர்களுள், மருவிலாதன - சேர்ந்த பந்துவல்லாதவைகள், இல்லையாயினும் - இல்லாமல் உறவாகவே யிருந்தபோதிலும், பின்னிய - அப்படிச் சேர்ந்திராநின்ற, உறவிது - இந்தப் பந்துத்துவமானது, பெரிதும் - மிகவும், இல்லை - சாஸ்வதமாக நிலைத்திருக்கப்பட்டதில்லை, எ - று. (கூகூ)

210. உற்றவ ரேயுறு பகைஞ ராகுவர்
செற்றவ ரேசிறந் தாரு மாகுவர்
மற்றவ ரேமறித் திரண்டு மாகுவர்
அற்றவ ரொருவரிங் காரு மில்லையே.

(இ - ள்) உற்றவரே - (இந்த ஜன்மத்தில்) பந்துவாகப் பொருந்தினவர்களே, (மறுஜன்மத்தில்), உறு - அடையப்பட்ட, பகைஞராகுவர் - சத்துருக்களாவார்கள், செற்றவரே - பகைவர்களே, சிறந்தாரு மாகுவர் - சிறப்பையுடைய பந்துக்களும் மித்திரர்களுமாவார்கள், மற்றவரே - பகையாளிகள் உறவாளிகளாகிய அவ்விருவருமே, மறித்து - திரும்பவும், இரண்டுமாகுவர் - அப்படியே இரண்டு விதமாகவும் பிறந்தாலும் பிறப்பார்கள், (ஆகையினால்), அற்றவர் - சத்துருமித்துருவல்லாதவர்களாகிய, ஒருவர் - ஒருவர், இங்கு - இந்த ஸம்ஸாரத்தில், ஆரும் - எவரும், இல்லை - இலராவர், எ - று. (எ0)

211. அரசர்க ளேயரு நரக ராகுவர்
நரகர்க ளேநல வரச ராகுவர்
சுரரவ ரேதொழு புலைய ராகுவர்
நரரவ ரேகரு நாயு மாகுவர்.

(இ - ள்) அரசர்களே - இராஜாக்களே, அரு - அரிய துன்பத்துக்கிடமாகிய, நரகராகுவர் - நரகர்களாகவும் பிறப்பார்கள், நரகர்களே - நரகர்களானவர்களே, நல்ல - நன்மையான, அரசராகுவர் - இராஜாக்களாகவும் பிறப்பார்கள், சுரரவரே - தேவர்களே, தொழு - தொழுநோயையுடைய, புலையராகுவர் - கீழ் மக்களாய்ப் பிறப்பார்கள், நரரவரே - மனுஷ்யர்களானவர்களே, கரு - கரிய, நாயுமாகுவர் - நாயாகவும் பிறப்பார்கள், எ - று. (எக)

212. மங்கைய ரேமணவாள ராகுவர்
தங்கைய ரேமறுத் தாயு மாகுவர்
அங்கவ ரேயடி யாரு மாகுவர்
இங்கிது பிறவிய தியல்பின் வண்ணமே.

(இ - ள்) மங்கையரே - ஸ்திரீமார்களே, மணவாளராகுவர் - புருஷர்களாகவும் பிறப்பார்கள், தங்கையரே - தங்கையானவர்களே, மறுத்து - மீண்டு, ஆயுமாகுவர் - மாதாவாகவுமாவார்கள், அங்கவரே - அங்கு அப்படிப்பட்டவரே, அடியாருமாகுவர் - (மறு சன்மத்தில்) அடியார்களாகவுமாவார்கள், பிறவியது - ஸம்ஸாரத்தினது, இயல்பின் - ஸ்வபாவமாகியதின், வண்ணம் - விதாயமானது, இங்கிது - இங்கே இத்தன்மையா யிராநின்றது, எ - று. (எஉ)

213. சுற்றமும் பகையுமென் றிரண்டு மில்லையா
மற்றிந்த வழக்கினன் மதியின் மாந்தர்கள்
பெற்றியைப் பார்கொடா பெற்ற தொன்றிலே
செற்றமு மார்வமுஞ் சென்று நிற்பரே.

(இ - ள்) சுற்றமும் - உறவினரும், பகையுமென்று - சத்துருக்களுமென்று, இரண்டு - இவ்விரண்டு தன்மையும், இல்லையாம் - நிலையாக ஆகப்பட்டவை இல்லையாகும், மற்று - பின்னர், இந்த வழக்கினல் - இந்த நிலையில்லாத வழக்கத்தினலே, மதியின் - புத்தியையுடைய, மாந்தர்கள் - ஞானிகளானவர்கள், பெற்றியை - மேன்மைத் தன்மையை, பார் - இப்பூமியிலே, கொடா - கொடுக்கும்படியாக, பெற்றது - அடையப்பட்டதாகிய, ஒன்றிலே - இம்மனிதப்பிறப்பொன்றிலே, செற்றமும் - பகையினின்றும், ஆர்வமும் - ஆசையினின்றும், சென்று - நீங்கி, நிற்பர் - சமத்துவ பாவனையில் நிற்பார்கள், எ - று. (எங)

214. அனந்தமாம் பிறவியு ளருந் தவனுனைப்
புணர்ந்தவும் பகைவனு யனந்தம் போலுமா
லனந்தமே யிவனுற வாகி வந்தவும்
நினைந்தபின் னிதுபகை யுறவி னீர்மையே.

(இ - ள்) அனந்தமாம் - முடிவில்லாதனவாய் இதுவரையிலாகிய, பிறவியுள் - பிறப்புக்களில், அருந்தவன் - அரிய தபத்தையுடைய சஞ்சயந்தன், உனை - உன்னை, பகைவனுய் - சத்துருவாக, புணர்ந்தவும் - சேர்ந்தனவும், அனந்தம் போலுமால் - அனந்தமென்கிறதற்குச் சமானமாகவும் ஆகும், இவன் - இவ்விதத் தந்தன், உறவாகி வந்தவும் - உறவினனுகி வந்தனவும், அனந்தம் - அனந்தமாகும், பின் - பிறகு (அதாவது அவற்றிற்குப் பிந்தின ஜன்மமாகிய இதில்), நினைந்த - நீ சிந்தித்த, பகையுறவின் நீர்மை - சத்துருத்துவமித்துருத்துவ ஸ்வபாவமானது, இது - இங்குக் கூறிய இத்தன்மையதாகும் (அதாவது: நிலையில்லாத தன்மையையுடையதாகும்), எ - று.

ஆல், ஏ - அசைகள். (எச)

வேறு

215. எப்பிறப்பினும் பகையுனக் கிவனலன் முனியுமோ ருறவல்லன்
எப்பிறப்பினும் பகையிவர்க் குண்டுமற் றுறவுனக் கிவனல்லன்
இப்பிறப்பிலிப் பகையுற வுக்குநீ யிப்படி யெழுவாயேற்
செப்பிறந்துழிப் பகையுற வுக்குநீ செய்வதென் னிருவாளா.

(இ - ள்) எப்பிறப்பினும் - (முன் அனந்தமாகிய) எந்த ஜன்மங்களிலும், உனக்கு - உனக்கு, இவன் - இவ்வித்துத்தந்தன், பகையல்லன் - சத்துருவாகவே வரப்பட்டவனுமல்லன், முனியும் - சஞ்சயந்தமுனியும், ஓர் - ஒரு, உறவல்லன் - மித்திரனாகவே வரப்பட்டவனுமல்லன், எப்பிறப்பினும் - (இதற்குமுன் அடுத்த) எந்த ஜன்மங்களிலும், பகை - சத்துருவான தன்மை, இவர்க்கு - இவ்விருவர்களுக்கும், உண்டு - சில சமயம் உளது, மற்று - பின்னர், இவன் - இவ்வித்துத் தந்தன், உனக்கு - உனக்கு, உறவு அல்லன் - உறவானவனுமல்லன், இப்பிறப்பில் - இந்த ஒரு ஜன்மத்தில் உண்டாகிய; இப்பகையுறவுக்கு - இச்சத்துருமித்துருத் தன்மைக்கு, நீ - நீ, இப்படி - இத்தன்மையாக, எழுவாயேல் - ராகத்வேஷங்களுடன் கூடிச் செல்வையானால், இறந்துழி - இதற்குமுன் சென்ற ஜன்மங்களிலுண்டாகிய, பகையுறவுக்கு - சத்துருமித்திரத் தன்மைக்கு, நீ - நீ, செய்வது - செய்வது, என் - என்னவிருக்கின்றது?, செப்பு - (அதை ஆராய்ந்து தெளிந்து) சொல்வாயாக, (இவற்றை யோசித்து) இருவாளா - பேசாதிருப்பாயாக, எ - று. (எரு)

வேறு.

216. ஐம்பரி வட்டனை யகத்தில் வாழுயிர்க்
கென்பல சொல்லினின் றிவனை நீவிடு
முன்பிவன் றனக்கிந்த முனிக்க ணாயதோ
ரென்புறு வேரத்தா லிவர்க்கி தாயதே.

(இ - ள்) ஐம்பரி வட்டனை - பஞ்சபரி வர்த்தனையாகிற, அகத்தில் - பெரிதாகிய ஸம்ஸாரத்தினிடத்தில், வாழ் - ஜீவிக்கப்பட்ட, உயிர்க்கு - ஆத்மாக்களுக்கு, பலசொல்லின் - அநேகமாகச் சொல்லினும், என் - என்ன? (அதாவது: என்ன மிகையாகப்போகிறது; எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் சொல்லலாம்; ஆதலின்), இன்று - இப்பொழுது, இவனை - இவ்வித்துத்தந்தனை, நீவிடு - நீவிட்டுவிடக்கடவாயாக; முன்பு - பூர்வத்தில், இவன் தனக்கு - இவ்வித்துத் தந்தனுக்கு, இந்த முனிக்கண் - இச்சஞ்சயந்த முனியினிடத்தில், ஆயது - உண்டாகியதான, ஓர் - ஒரு, என்புறும் - எலும்புக்குள்ளும் ஊடுருவிச் செல்லும்படியான, வேரத்தால் - வைரபாவத்தால், இவர்க்கு - இவ்விருவருக்கும், இதாயது - இத்தன்மையான செய்கை உண்டானது, எ - று. (எசு)

217. ஆதலால் வெகுளியே பகை நமக்கெலாம்
தீதெலாம் வினையினாற் றீக்க திப்பெயும்
காதலார் தம்மையு மொருக ணத்துளே
ஏதிலா ராக்குமிஃ திகழத் தக்கதே.

(இ - ள்) ஆதலால் - ஆகையினால், வெகுளியே - கோபமே, நமக்கு - ஆத்மாக்களாகிய நமக்கு, பகை எல்லாம் - சத்துருவெல்லாமாகும், தீதெல்லாம் - தீங்குகளெல்லாமாகும், வினையினால் - (தன்னுடைய) கருமங்களினால், தீக்கதி - கெட்டகதிகளிலே, பெய்யும் - (நம்மை) அடைவிக்கும், காதலார் தம்மையும் - உறவினர்களையுங்கூட, ஒரு கணத்துளே - ஒரு க்ஷணத்திற்குள்ளே, ஏதிலாக்கும் - பகைவர்களாகவும் செய்விக்கும், (ஆதலின்), இஃது - இக்கோபமானது, இகழத்தக்கது - இகழ்ச்சி செய்யத்தக்கது, எ - று. (எஎ)

வேறு.

218. மற்றிவன் செய்த தீமைக் கேதுமா முனிவ னேமுன்
கொற்றவ னாகிச் செய்த கொடுமைசெய் கோபத் தீயால்
வெற்றிவே லுண்ட நீர்போ னின்றவே ரத்தின் வீடி
யிற்றவிப் பிறப்பின் வேரத் திவனிவை செய்த தென்றான்.

(இ - ள்) மற்று - பின்னையும், இவன் - இவனால், செய்த - செய்யப்பட்ட, தீமைக்கு - பொல்லாங்கிற்கு, ஏது - காரணம், மாமுனிவனே - இச்சஞ்சயந்த மஹாமுனியே, (இவன்) முன் - பூர்வத்தில், கொற்றவனாகி - ஸிம்மஸேனனென்னும் அரசனாயிருந்து, செய்த - செய்ததாகிய, கொடுமை செய் - துன்பஞ் செய்யும்படியான, கோபத்தீயால் - கோபாக்கினியினால், வெற்றி - வெற்றியைத்தருகின்ற, வேலுண்ட - காய்ச்சிய வேலாயுதமானது உட்கொண்ட, நீர்போல் - ஜலத்தைப்போல, நின்ற - தங்கியிராநின்ற, வேரத்தின் - வைரபாவத்தோடு, வீடி - இறந்து (தீக்கதிகளில் செல்பவனாகிய), இவன் - இவ்வித்துத்தந்தன், இற்றவிப் பிறப்பின் - (ஸிம்மஸேன வரசனுக்கு) அந்தியபவமாகிய சஞ்சயந்தராம் இப்பிறப்பினிடத்தே, வேரத்து - அவ்வைரத்தால், இவைசெய்தது - இப்படிப்பட்ட உபசருக்கங்களைச் செய்ததுண்டாகியது, என்றான் - என்று ஆதித்யாபதேவன் சொல்லினான், எ - று. (எஅ)

219. இதற்குமுன் போன நான்கு பிறப்பிலிவ் வீரன் செய்கை
மதித்தவன் பிறவி தோறும் வயிரத்தால் வானத் துய்த்தான்
அதற்கெலாஞ் செய்வ தென்கொ லருந்தவன் றிரிந்து வாராக்
கதிக்கணின் றுனி வன்றன் றீமையாற் கண்ட துண்டோ.

(இ - ள்) (அவ்வாறு சொல்லி மேலும்) இதற்குமுன் - இதற்கு முன்னால், போன - நீங்கிப்போன, நான்கு பிறப்பில் - நாலு ஜன்மங்களில், இவ்வீரன் - இச்சஞ்சயந்தன், செய்கை - பொறுமையாகிற காரியத்தை, மதித்து - மனத்திலெண்ணி, அவன் - அவ்வித்துத்தந்தன், பிறவிதோறும் - அந்த நாலு பிறப்புகளிலும், வயிரத்தால் - வயிரபாவத்தினால், (அநேக துன்பங்களைச்செய்து), வானத்துய்த்தான் - (இச்சஞ்சயந்த முனியை) தேவலோக மடையும்படியாகவுஞ் செய்தான், அதற்கெலாம் - அப்படி அவன் செய்ததற்கெல்லாம், செய்வது - உன்னால் செய்யப்படுவது, என்கொல் - என்னவிருந்தது, அருந்தவன் - இச்சஞ்சயந்தன், இவன்றன் தீமையால் - இவன் செய்த துன்பத்தால் (அதாவது : அதனை ஸஹித்த குணத்தினின்றுமே கருமங்கள் விலகி), திரிந்து வாரா - திரும்பி வாராமையாகிய, கதிக்கணின்றான் - சாஸ்வத கதியில் சேர்ந்து நிலைபெற்றான், கண்டதுண்டோ - இதை நீ அறிந்ததுண்டோ, எ - று. (எக)

220. இன்றிவன் செய்த தெல்லா முறுதியே யிறைவற் கென்று
நின்றிடும் புகழை வித்தி நெடும்பழி விளைத்துக் கொண்டான்
அன்றியு மிவன்செய் துன்பம் பொறுத்ததா லகதி புக்கான்
ஒன்றியிவ் விரண்டின் மிக்க தொன்றுண்டோ வுரகர் கோவே.

(இ - ள்) உரகர் கோவே - தரணேந்திரனே!, இன்று - இப்போது, இவன் - இவனால், செய்ததெல்லாம் - செய்யப்பட்ட பொல்லாங்கெல்லாம், இறைவற்கு - சஞ்சயந்த பட்டாரகற்கு, உறுதியே - உறுதியானதே, (இதனால்), என்றும்- எப்பொழுதும், நின்றிடும் - நிலைநிற்கும்படியான, புகழை - கீர்த்தியை, வித்தி - அவருக்குண்டுபண்ணி, நெடும்பழி - நீங்காத பழிச்சொல்லை, விளைத்துக்கொண்டான்-இவன் தனக்கு உண்டுபண்ணிக்கொண்டான், அன்றியும்-அது வல்லாமலும், இவன் செய்துன்பம் - இவன் செய்த தீமையை, பொறுத்ததால் - சகித்ததினாலே, அகதி - மோட்சகதியை, ஒன்றி - பொருந்தி, புக்கான் - சஞ்சயந்தன் அடைந்தான், இவ்விரண்டின் - இந்தத் தீமை நன்மைகளைக் காட்டிலும், மிக்கது- மேலானது, ஒன்றுண்டோ - ஒன்றிருக்கின்றதோ ? (நீ யோசித்தறிவாயாக,) எ-று.

221. என்றலு முரக ராச னிறந்தநாட் பிறவி தோறுஞ்
சென்றிவன் செய்த வெல்லாஞ் செப்பெனத் தேவராசன்
நின்றநின் வெகுளி வெப்பங் கருணையா லவித்து நின்று
வென்றவர்ப் பணிந்துவாநீ வினவிய துரைப்ப னென்றான்.

(இ - ள்) என்றலும் - என்று ஆதித்யாபன் சொன்னமாத்திரத்தில், உரகராசன் - தரணேந்திரனவன், இறந்தநாள் - சென்ற நாள்களில், பிறவிதோறும் சென்று - முன் ஒவ்வொரு சன்மங்களிலும் சென்று, இவன் - இவ்வித்துத்தந்தன், செய்தவெல்லாம் - செய்த தீமைகளையெல்லாம், செப்பென - சொல்லக்

கடவாயென்று கேட்ப, தேவராசன் - இலாந்தவகல்பத்துத் தேவேந்திரனாகிய ஆதித்யாபன், நின்ற - நிலைபெற்ற, நின் - உன்னுடைய, வெகுளி - கோபமாகிய, வெப்பம் - வெதுப்பத்தை, கருணையால் - தயவாகிய ஜலத்தால், அவித்து - அவியப்பண்ணி, நின்று - ஸ்வஸ்தபாவத்தில் நிலையாகி, வென்றவர்-கருமங்களைவென்ற சஞ்சயந்தபட்டாரகரை, பணிந்து - வணங்கி, வா - வரக்கடவாய், (அப்படி வருவையேயாமாகில்) நீவினவியது - நீகேட்ட ஸமாசாரத்தை, உரைப்பன் - (அப்போது) சொல்வேன், என்றான் - என்று சொன்னான், எ - று. (அக)

222. என்றலு நின்ற கோபத் தெரிமழை யிடருற் றாற்போல்
அன்றவன் சொன்ன வின்சொன் மாரியா லவிந்த தாங்கண்
சென்றது தெளிவு சிந்தை சினவரன் சரண மூழ்கி
நின்றனன் கமலமாதித் தாபனேர் பட்ட தொத்தே.

(இ - ள்) என்றலும் - என்று சொன்னவுடனே, நின்ற - நிலைபெற்ற, கோபத்து - கோபத்தாலுண்டாகிய, எரி - அக்கினியானது, மழை - மழையினால், இடருற்றாற்போல் - கெட்டதுபோல, அன்று - அப்பொழுது, அவன்சொன்ன - அத்தேவனால் சொல்லப்பட்ட, இன்சொல்மாரியால் - இனியவசனமாகிய மழையினால், அவிந்தது - கெட்டு நீங்கிற்று, ஆங்கண் - அப்படியாமிடத்து, தெளிவு-தெளிவானது, சிந்தை - அவன் மனதில், சென்றது - அடைந்தது, (அவ்வாறாகவே அவன்) சினவரன் - ஜிநேஸ்வரனது, சரணம் - பாதங்களில், மூழ்கி - படிந்து வணங்கி, கமலம் - தாமரைப்பூவானது, ஆதித்தாபன் - சூரியனுடைய, நேர் - எதிரில், பட்டதொத்து - அடைந்து மலர்ந்ததுபோல், நின்றனன் - (ஆதித்யாபதேவனுக்கெதிரில்) நின்றான், எ - று. (அஉ)

223. நின்றவன் றன்னை நோக்கி முனிவனு நீயு நானும்
மின்றிகழ் தந்த னோடும் விரும்பிய மனத்த ராகிச்
சென்றவப் பிறவி தொட்டு வந்தன மின்று காறும்
ஒன்றுமெஞ் சாமை கேணீ யுரைக்கின்றே னுரகர் கோவே.

(இ - ள்) நின்றவன்தன்னை - அப்படி நின்றவனை, நோக்கி - பார்த்து, முனிவனும் - இச்சஞ்சயந்தனும், நீயும் - நீயும், நானும் - நானும், மின் - பிரகாசமானது, திகழ் - விளங்காநின்ற, தந்தனோடும் - இவ்வித்துத் தந்தனோடும், விரும்பிய மனத்தராகி, விருப்பங்கொண்ட மனத்தையுடையவர்களாகி, சென்ற - முன்சென்ற, அப்பிறவிதொட்டு - அந்தப் பிறப்பாகிய ஸிம்மஸேன வாசன்பவ முதற்கொண்டு, இன்றுகாறும் - இன்றைய வரையிலும், வந்தனம் - சேர்ந்து பிறந்துவாராநின்றோம், உரகர்கோவே - தரணேந்திரனே!, ஒன்றும் - அச்சங்கதிகளிலொன்றும், எஞ்சாமை - குறைவில்லாமல், உரைக்கின்றேன் - யான் சொல்லுகிறேன், நீ - நீ, கேள் - கேட்பாயாக, (என்று ஆதித்யாபதேவன் கூறத்தொடங்கினான்), எ - று.

இரண்டாவது:

சஞ்சயந்தன் முத்திச்சருக்கம் முற்றுப்பெற்றது.

மூன்றாவது :

பத்திரமித்திரன் அறங்கேள்விச்சருக்கம்

---

224. மந்தர நடுவ தாகக் குலமலை யாறின் வந்த
அந்தரத் தேழு நாடா மாறுமீ ரேழ தாகிச்
சுந்தரத் தடங்க ளாறிற் சூழ்ந்தவே திகைத்து மாகி
நந்திய மதியி னின்ற நாவலந் தீவி னுள்ளால்.

(இ - ள்) மந்தரம் - மஹாமேருபர்வதமானது, நடுவதாக - மத்தியிலுள்ளதாயிருக்க, குலமலையாறின் - ஆறுகுலகிரிகளினால், வந்த - உண்டாகிய, அந்தரத்து - இடைவெளியில், ஆம் - இருக்கின்ற, ஏழுநாடு - பரதாதி ஏழுநாடுகளையும், ஆறு ஈரேழதாகி - பதினான்கு ஆறுகளையுமுடையதாகி, சுந்தரம் - அழகிய, ஆறின் - ஆறென்னுமெண்ணிக்கையையுடைய, தடங்கள் - பொய்கைகளையும், சூழ்ந்த - சூழ்ந்திராநின்ற, (மஹாலவண ஸமுத்திரத்தினுடைய), வேதிகைத்து மாகி - வஜ்ர வேதிகையையுமுடையதாகி, நந்திய - நிறைந்திராநின்ற, மதியின் - ஸம்பூர்ணச் சந்திரனைப்போல, நின்ற - வட்டமாய் நிலைபெற்றிருந்த, நாவலந்தீவினுள் - ஜம்பூத்வீபத்திலே, எ - று.

ஆறும் என்பதில் உம்மை - அசை. (க)

225. பாகதுண் டத்தைப் போலும் பரதகண் டத்துச் செம்பொன்
நாகதுண் டத்தை யொக்குந் தருமகண் டத்து நல்ல
போகதுண் டத்தைப் போலுஞ் சீயமா புரத்தைச் சூழ்ந்து
மேகதுண் டங்கள் மேயுஞ் சோலைநா டுண்டு திங்கள்.

(இ - ள்) திங்கள் - சந்திரனுடைய, பாகதுண்டத்தைப் போலும் - பாதிப் பாகத்துக்குச் சமானமாகிய, பரதகண்டத்து - பரதக்ஷேத்திரத்தில், செம்பொன் - சிவந்த பொன்னாலாகிய, நாகதுண்டத்தை யொக்கும் - தேவலோகத்தின் ஒரு பாகத்துக்குச் சமானமாகிய, தருமகண்டத்து - தர்மகண்டத்திலே, நல்ல - நன்மையாகிய, போகதுண்டத்தைப் போலும் - உத்தமபோக பூமிக்குச் சமானமாகப் போகங்களில் மிகுதியான, சீயமாபுரத்தை - ஸிம்ம மஹாபுரமென்னும் பட்டணத்தை, சூழ்ந்து - வளைந்து, மேகதுண்டங்கள் - மேகஸமூகங்கள், மேயும் - வியாபித்து நிற்கும், சோலை - (உன்னதமாகிய) தோப்புகளையுடைய, நாடு - தேசமானது, உண்டு - உளது, எ - று. (உ)

226. சீயமா புரத்தின் றன்மை செப்புவன் சிறிது கேண்மோ
காயமா ருகச் செல்வோர் கண்டபின் கடந்து போகார்
தூய்வாந் தலஞ்செய் குன்றஞ் சோலைகண் மாடந் தம்மாற்
சேயிழை மடநல் லார்போல் சித்தத்துக் கினிய தொன்றே.

(இ - ள்) சீயமாபுரத்தின் - அந்த ஸிம்மமஹா புரத்தினது, தன்மை - தன்மையை, சிறிது - கொஞ்சம், செப்புவன் - சொல்லுவேன், கேண்மோ - கேட்பாயாக, காயமாருக - ஆகாயமார்க்கமாக, செல்வோர்-செல்பவர்களாகிய தேவர்கள் வித்தியாதரர்கள் முதலியவர்கள், கண்டபின் - அந்நகரத்தைப் பார்த்த பின்பு, கடந்து - தாண்டி, போகார் - போகமாட்டாமல் தங்குவார்கள், தூயவாம் - பரிசுத்தமாகிய, தலம் - தலங்களும், செய்குன்றம் - கிரீடாத்திரிபர்வதங்களும், சோலைகள் - தோப்புகளும், மாடம் தம்மால் - உப்பரிகைகளும் (ஆகிய) இவைகளால், (பார்க்குமிடத்தில் அது) சேயிழை - சிவந்த ஒளியுள்ள ஆபரணங்களை யணிந்திராநின்ற, மடம் - அறியாமையையுடைய, நல்லார்போல் - ஸ்திரீமார்களைப்போல, சித்தத்துக்கு - மனதுக்கு, இனியதொன்று - இனிமையான தோற்றத்தையுடையதாகிய ஒன்றாகும், எ - று. (ங)

227. செப்பிய நகர்க்கு நாதன் சீயமா சேன னென்பான்
வெப்பநின் றறாத வேலான் வேந்தரை வென்ற பெற்றிக்
கொப்புமை யின்றி நின்றா னுதவிகற் பகத்தை யொப்பான்
துப்புறழ் தொண்டை வாயார் தொழுதெழு காமன் கண்டாய்.

(இ - ள்) செப்பிய - சொல்லப்பட்ட, நகர்க்கு - அந்த ஸிம்ம மஹாபுரத்திற்கு, நாதன் - இராஜாவானவன், சீயமாசேன னென்பான் - சிம்மசேனனென்பவனும், வெப்பம்நின்று - சத்துருக்கள்பேரில் ஏற்படும் கோபவெதுப்பம்நின்று, அறாத - நீங்காத, வேலான் - வேலாயுதத்தையுடைய அவ்வரசன், வேந்தரை - சத்துரு இராஜாக்களை, வென்ற - ஜெயித்த, பெற்றிக்கு - பெருமைத்தன்மைக்கு, ஒப்புமையின்றி - உவமையில்லாமல், நின்றான் - நிலைபெற்றிருந்தான், உதவி - உதவி செய்வதில், கற்பகத்தையொப்பான் - கற்பகவிருட்சத்துக்குச் சமானமானவன், துப்பு - பவளத்தை, உறழ் - ஒத்த, தொண்டை - கொவ்வைக் கனிபோன்ற, வாயார் - சிவந்த வாயையுடைய ஸ்திரீமார்கள், தொழுதெழு - வணங்கிச் செல்லும்படியான, காமன் - மன்மதனும், கண்டாய் - தெரிந்தனையா?, எ - று. (ச)

228. ஊனுமிழ்ந் திலங்கும் வைவேல் மன்னவ னுள்ளத் துள்ளாள்
தேனுமிழ்ந் திலங்கு மைம்பாற் றேவிதா னிராம தத்தை
வானுமிழ்ந் திலங்கு மின்போல் வருந்துநுண் ணிடையாள் வாரி
தானுமிழ்ந் தமிழ்து பெய்த கலசம்போற் றனத்தினாளே.

(இ - ள்) ஊன் - மாமிசத்தை, உமிழ்ந்து - கக்கி, இலங்கும் - விளங்கும், வை - கூர்மையான, வேல் - வேலாயுதத்தையுடைய, மன்னவன் - அவ்வரசனது, உள்ளத்து - மனதில், உள்ளாள் - தங்கியிராநின்றவளாகிய, தேன் - தன்னிடம் அணியப்பட்டிருக்கும் மலரிலுள்ள மதுவை, உமிழ்ந்து - சொரிந்து, இலங்கும் - விளங்கும், ஐம்பால் - ஐந்து பகுப்பையுடைய கூந்தலைப்பெற்ற, தேவிதான் - பட்டத்தரசியானவள், இராமதத்தை - இராமதத்தை யென்னும் பெயரினையுடையாள், (அவள்) வான் - ஆகாயத்திலுள்ள மேகத்தால், உமிழ்ந்து - வெளிப்படுத்தப்பட்டு, இலங்கும் - விளங்கும், மின்போல் - மின்னற் கொடிபோல, வருந்தும் - (தளர்ச்சியால்) வருந்தாநின்ற, நுண் - மெல்லிய, இடையாள் - இடையினையுடையாள், வாரிதான் - க்ஷீரஸமுத்திரத்தால், உமிழ்ந்த - தரப்பட்ட, அமிழ்து - அமிர்தத்தை, பெய்த - உள்வைக்கப்பட்ட, கலசம்போல் - சிறு கும்பத்துக்குச் சமானமான, தனத்தினள் - கொங்கைகளையுடையாள், எ - று.

வான் இடவாகுபெயராய் மேகத்தை யுணர்த்திற்று. தான் இரண்டும் அசைகள். உமிழ்ந்தமிழ்து என்பதில் அகரந்தொக்கது. (௫)

229. வேதநான் கங்க மாறும் புராணமும் விரிக்குஞ் சொல்லிற்
றீதிலாச் சத்திய கோட னமஞ்சீ பூதி யென்பான்
போதுலா முடியி னானுக் கமைச்சனாய்ப் புணர்ந்து பின்னைத்
தீதெலா மகற்றி வையஞ் செவ்வியாற் காக்கு நாளால்.

(இ - ள்) வேதம்நான்கு - சதுர்வேதங்களையும், அங்கமாறும் - ஆறுவிதமான சாஸ்திரத்தினது அங்கங்களையும், புராணமும் - பதினெண்புராணங்களையும் உபபுராணங்களையும், விரிக்கும் - விரித்துரைக்கின்றவனும், சொல்லில் - வசனத்தினால், தீதிலா - குற்றமில்லாதவனுமாகிய, சத்தியகோடன் - ஸத்தியத்தை கோஷிக்கின்றவனென்னும், நாமம் - அன்வர்த்த நாமத்தையுடைய, சீபூதியென்பான் - ஸ்ரீபூதி என்கிற பிராமணன், போது - புஷ்பமாலை, உலாம் - அணியப்பெற்றுப் புரளுகின்ற, முடியினானுக்கு - முடியையுடைய அவ்வரசனுக்கு, அமைச்சனாய் - மந்திரியாகி, புணர்ந்து - சேர, பின்னை - பிற்பாடு, வையம் - தனது இராஜ்யத்தில், தீதெலாம் - பொல்லாங்குகளை யெல்லாம், அகற்றி - நீக்கி, செவ்வியால் - நடு நிலைமையால், காக்கு நாள் - (அவ்வரசன்) இராஜ்யம் பண்ணுகின்ற காலத்தில், எ - று.

புணா என்னும் செயவெனெச்சம், புணர்ந்து எனச் செய்தெனெச்சமாய்த் திரிந்து வந்தது. ஆல் - உருபுமயக்கம். (௬)

வேறு.

230. பத்ம சங்க நிதிக்கிட மாயது
பத்ம சண்ட மெனப்பகர் மாநகர்

மற்ற தன்கண் வணிகொரு வன் னுளன்
சொற்க டந்த கொடைக்கைச் சுதத்தனே.

(இ - ள்) பத்மசங்க நிதிக்கு - பத்மநிதி சங்கநிதி என்கிற நிதிகளுக்கு, இடமாயது - ஸ்தானமாயிரா நின்றதாகிய, பத்மசண்டமென - பத்மஷண்டமென்று, பகர் - சொல்லப்பட்ட, மா - பெரிய, நகரதன்கண் - பட்டணத்தில், சொல் கடந்த - வித்துவான்களால் சொல்லப்படும் உரைக்கடங்காது மேற்பட்ட (அதாவது: அளவில்லாத), கொடை - தியாகம் கொடுத்தலையுடைய, கை - கையுள்ள, சுதத்தன் - ஸுதத்தனென்னும் பெயரையுடையவனாகிய, வணிகொருவன் - ஒரு வணிகனானவன், உளன் - இருப்பவனானான், எ - று.

வணிகம் என்னும் வியாபாரத்தின் பெயர் விகுதிகுன்றி வணிகுஎன நின்றது; இஃதாகு பெயராய் வணிகனை யுணர்த்திற்று. மற்று - அசை. (எ)

231. மற்ற வன்றன் மனைக்கு விளக்கனாள்
சுற்ற நன்மையி னாமஞ் சுமித்திரை
விற்கு னிப்புரு வத்தொளிர் வேற்கணாள்
கற்ப லர்ந்தவோர் காமரு வல்லியே.

(இ - ள்) மற்று - பின்னை, அவன்தன் - அந்தச் சுதத்தனுடைய, மனைக்கு - வீட்டிற்கு, விளக்கனாள் - தீபம்போல் பிரகாசிப்பவளாகிய மனையாளானவள், வில் - வில்லைப்போல, குனி - வளைந்த, புருவத்து - புருவத்தையும், ஒளிர் - பிரகாசியா நின்ற, வேல் - வேல் போன்ற, கணாள் - கண்களையும் உடையவளாகிய, கற்பு - பதிவிரதாகுணம், அலர்ந்த - உண்டாகி யிராநின்ற, ஓர் - ஒப்பற்ற, காமர் - அழகு பொருந்திய, வல்லி - பூங்கொடி போன்றவள், சுற்றம் - பந்துக்களுக்கு, (அவள் செய்யும்) நன்மையின் - நன்மையினால், (அவளுக்கேற்பட்ட) நாமம் - பெயரானது, சுமித்திரை - ஸுமித்திரை யென்பதாகும், எ - று.

காமரு என்பதில் உ - சாரியை. (அ)

232. அந்தி யும்மகல் வானுமுன் னாளினல்
இந்து வைப்பயந் தாங்கவ் விருவரும்
மைந்த னைப்பயந் தார்மதி போல் வளர்ந்
தந்த மில்லுவ கைக்கிட மாயினன்.

(இ - ள்) அந்தியும் - ஸந்தியாதேவியும், அகல் - விசாலமாகிய, வானும் - ஆகாயமும், முன்னாளினல் - பூர்வபக்ஷத்தில், இந்துவை - பாலச்சந்திரனை, பயந்தாங்கு - பெற்றதைப்போல, அவ்விருவரும் - அந்த இரண்டு பேர்களும், மைந்தனை - குமாரனை, பயந்தார் - பெற்றார்கள், (அப்புதல்வன்) மதிபோல் - சந்திர

னைப்போல, வளர்ந்து - விருத்தியடைந்து, அந்தமில் - அளவில்லாத, உவகைக்கு - சந்தோஷத்திற்கு, இடமாயினன் - ஸ்தானமானன், எ - று.

நாளினல் என்பதில் இன், ஆ - சாரியைகள்; இன் - சாரியையாய், ஆல் - உருபு மயக்கமாக வந்ததெனினுமாம். (கூ)

233. சுரந்த கார்முகில் போல சுதத்தனென்
றிரந்த வர்க்கிடர் தீர வளித்தவன்
பரந்து லாம்பெயர் பத்திர மித்திரனெம்
மரந்தை தீர்த்தலி னமென வோதினன்.

(இ - ள்) சுரந்த - நீர்நிறைந்த, கார் - கரிய, முகில்போல - மேகத்தைப் போல, (அதாவது அம்மேகம் மழையைப் பொழிவதுபோல்), சுதத்தனென்று - நல்ல ஈகையையுடையவனென்று உலகத்தார் சொல்லும்படி, இரந்தவர்க்கு - யாசித்தவர்களுக்கு, இடர் - வறுமை, தீர - நீங்க, அளித்து - திரவியத்தைக்கொடுத்து, அவன் - அந்த ஸ்ரேஷ்டியானவன், எம் - எங்களுடைய, அரந்தை - வருத்தத்தை, தீர்த்தலின் - இக்குமாரன் நீக்கினபடியால், (இவனுக்கு) பரந்து - எவ்விடங்களினும் சென்று, உலாம் - வியாபிக்கும் (புகழையுடைய), பெயர் - நாமமானது, பத்திரமித்திரன் ஆமென - பத்திரமித்திரனகுமென்று, ஓதினன் - (அப்புத்திரனுக்குப் பெயரிட்டுச்) சொன்னன், எ - று.

எனவென்னும் எச்சம் என்று எனத்திரிந்து வந்தது. (கo)

234. கலையி னின்பமுங் காமரு கன்னியர்
மலைவி னின்பமு முத்தொடு மாமணி
விலையி னின்பமும் வேண்டினர்க் கீந்தெய்துந்
தலையி னின்பமுந் தானவ னெய்தினன்.

(இ - ள்) (அதன்மேல்) கலையின் இன்பமும் - சாஸ்திரங்களைத் தெரிந்து அதனலாகிய இன்பத்தையும், காமரு - அழகிய, கன்னியர் - மாதர்களினது, மலைவினின்பமும் - இல்லற வியலாலுண்டாகிய சுகமும், முத்தொடு - முத்துக்களோடு, மா - பெரியதாகிய, மணி - இரத்தினங்களுடைய, விலையினின்பமும் - விலைமதித்தலாலாகிய இரத்தின வியாபாரத்தின் சுகமும், வேண்டினர்க்கு - யாசித்தவர்களுக்கு, ஈந்து - கொடுத்து, எய்தும் - அதனலடையப்பட்ட, தலையினின்பமும் - மேன்மையின் சுகத்தையும், அவன் அக்குமாரனகிய பத்திரமித்திரன், எய்தினன் - அடைந்தான், எ - று.

தான் - அசை. (கக)

235. படங் கடந்தணி தங்கிய வல்குலுங்
குடங்கை யேயள வுள்ள கொழுங்கணும்
வடஞ் சுமந்தெழு கொங்கையு மங்கையர்
நுடங்கு நுண்ணிடை யுண்ணுகர் வெய்தினான்.

(இ - ள்) மங்கையர் - உரியமாதர்களுடைய, படம் - ஸர்ப்பத்தினது பணாமுடியை, கடந்து - (உருவத்தினால் மீறி) ஜெயித்து, அணி தங்கிய - அழகு பொருந்திய, அல்குலும் - கடிதடமும், குடங்கையேயளவுள்ள - விசாலமாய் உள்ளங்கை யளவாகிய, கொழும் - கொழுமையாகிய, கண்ணும் - நேத்திரமும், வடம் - முத்துவடம் முதலானவைகளை, சுமந்து - தரித்து, எழு - நிமிர்ந்திருக்கின்ற, கொங்கையும் - குயங்களும், நுடங்கும் - அசையும்படியான, நுண் - மெல்லிய, இடை - இடையும், (ஆகிய அங்கங்களின்) நுகர்வு - அனுபவத்தை, உள் - மனத்தின் கண்ணே, எய்தினான் - அடைந்தான், எ - று.

குடங்கையே என்பதில், ஏ - அசை. (கஉ)

236. வளஞ் சுருங்கிடின் மாநிதி யும்பலோ
ரளந்து கொண்டுண லாம்படி தானெழ
லுளஞ்செய் தூதிய முள்பொருள் கொண்டுபோய்
விளங்கு மாமணித் தீவது மேவினான்.

(இ - ள்) வளம் - பொருள் வருவாயாகிய வளப்பமானது, சுருங்கிடின் - குறையுமேயானால், மாநிதியும் - (ஒருவனிடமிருக்கும்) பெரிதாகிய திரவியமும், பலோர் - சுற்றத்தார் பலரும், அளந்துகொண்டு - அளவிட்டுக் குறைவாகக் கொண்டு, உணல் ஆம் - உண்ணும்படியாகிய தன்மை ஆகும் (அதாவது: பொருள் அதிகமிருந்தாலும் மேல்வருவா யில்லையேல் அதனை யெல்லாரும் குறைவாக அளந்தெடுத்துண்ணும்கஷ்டமுண்டாகும்; ஆதலின்), ஊதியம் ஆம்படி - மேலும் வருவாயுண்டாகும்படி, தான் - அப்பத்திரமித்திரனான வணிகன், எழல் உளஞ்செய்து - வியாபாரஞ்செய்யக் கப்பல் யாத்திரைபோக உத்தேசித்து, உள் - தன்னிடமிராநின்ற, பொருள் - பண்டங்களை, கொண்டு - கப்பலிலேற்றிக்கொண்டு, போய் - சென்று, விளங்கும் - பிரகாசியாநின்ற, மா - பெரிய, மணித்தீவது - இரத்தினத்வீபத்தை, மேவினான் - அடைந்தான், எ - று.

'ஆம்' என்பது இரண்டிடத்துங் கூட்டப்பட்டது. (கங)

237. சென்று சாத்தோடத் தீவினைச் சேர்ந்தவன்
ஒன்றும் வாணிபத் தாற்பெற்ற வூதியம்

மன்ற மாதவர் கையிட்ட வல்சியால்
நின்ற போக நிலம்பெற்ற தொக்குமே.

(இ - ள்) சாத்தொடு - ஸார்த்தத்தோடு, சென்று - போகி, அத்தீவினை - அந்த இரத்தின தீபத்தை, சேர்ந்தவன் - சேர்ந்த பத்திரமித்திரன், ஒன்றும் - பொருந்திய, வாணிபத்தால் - வியாபாரத்தால், பெற்ற - அடைந்த, ஊதியம் - இலாபமானது, மன்ற - நிச்சயமாக, மாதவர் - மஹா தபஸையுடைய முனிவர்களின், கை - கையிலே, இட்ட - இடப்பட்ட, வல்சியால் - ஆகார தானத்தினலே, நின்ற - இவ்வுலகத்தில் நிலைபெற்ற, போகநிலம் - உத்தம போக பூமியை, பெற்றதொக்கும் - அடைந்ததற்குச் சமானமாகும், எ - று.

எனவே மிகுதியான இலாபம் பெற்றானென்பது பெறப்பட்டது. (கச)

238. புண்ணி யம்முத யஞ்செய்த போழ்தினில்
எண்ணி லாத பொருட்குவை யாவையும்
நண்ணு மென்றருள் நாத னுரையினுக்
கண்ண லேயெடுத் தீட்டது வாயினன்.

(இ - ள்) புண்ணியம் - முன்செய்த புண்ணியம், உதயஞ்செய்த போழ்தினில் - உதித்த காலத்தில், எண்ணிலாத - கணக்கில்லாத, பொருள்குவை யாவையும் - திரவிய சமூகங்களெல்லாம், நண்ணுமென்று - அடையுமென்று, அருள் - கூறியருளுகின்ற, நாதனுரையினுக்கு - ஸர்வஜ்ஞனுரைத்த வசனத்திற்கு, அண்ணலே - ஸ்ரேஷ்டனாகிய பத்திரமித்திரனே, எடுத்தீட்டது - எடுத்துக் காட்டாக (அதாவது: உவமையாக), ஆயினன் - ஆனான், எ - று. (கரு)

239. மணியும் முத்தும் வயிரமுஞ் சந்தனத்
துணியு நல்லகி லுந்துகி ரும்பிற
மணியுந் தாரியுங் கொண்டு வருமவன்
இணையில் சீய புரமதை யெய்தினன்.

(இ - ள்) (இவ்வாறு இலாபத்தை அடையவே திரும்பி) மணியும் - இரத்தினங்களும், முத்தும் - முத்துக்களும், வயிரமும் - வச்சிரக்கற்களும், சந்தனத்துணியும் - சந்தனக்கட்டைகளும், நல் - நன்மையாகிய, அகிலும் - அகிற்கட்டைகளும், துகிரும் - பவளங்களும், பிறமணியும் - இவையல்லாமல் இன்னும் அநேகமாகிய பிற இரத்தினங்களும், தாரியும் - பலகறையும், கொண்டு - வியாபாரத்தால் சம்பாதித்துக் கொண்டு, வருமவன் - வருகின்ற அப்பத்திரமித்திரன், இணையில் - உவமையில்லாத, சீயபுரமதை - ஸிம்ம மஹாபுரத்தை, எய்தினன் - அடைந்தான், எ - று.

240. மிக்க லாபத்தின் மேவிய சிந்தையான்
செக்கர் வான மெனத்திகழ் மேனியான்
திக்க னைத்துந் திகழ்ந்ததோர் தேசினாற்
புக்க னன்புரம் வந்தெதிர் கொள்ளவே.

(இ - ள்) (அவ்வாறடைந்த) மிக்க - மிகுதியான, லாபத்தின் - இலாபத்திலே, மேவிய - பொருந்திய, சிந்தையான் - மனதுடையவன், செக்கர்வானமென- அந்திச் செவ்வானம்போல, திகழ் - பிரகாசியாநின்ற, மேனியான் - சரீரத்தையுடையவன், திக்கனைத்தும் - எத்திக்குகளிலும், திகழ்ந்தது - பிரகாசியா நின்றதாகிய, ஓர் - ஒப்பற்ற, தேசினால் - ஒளியால், புரம் - அப்பட்டணத்திலுள்ள வர்த்தகர்கள், வந்து எதிர்கொள்ள - வந்து எதிர்கொண்டு பேசியழைக்க, புக்கனன்- அப்பட்டணத்தில் புகுந்தான், எ - று. (கஎ)

241. அந் நகரி னழகும் பெருமையும்
மன்ன னன்மையும் வாணிபத் தாக்கமும்
சொன்ன வைபிற ழாமையுஞ் சோரர்தா
மின்மை யுங்கண் டிருக்கையு மேவினன்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு புகுந்த அவன்) அந்நகரின் - அப்பட்டணத்தின், அழகும் - அழகையும், பெருமையும் - மேம்பாட்டையும், மன்னன் - அரசனுடைய, நன்மையும் - நற்குணத்தையும், வாணிபத்து - வர்த்தகத்தினது, ஆக்கமும் - செல்வத்தையும், சொன்னவை - சொன்ன சொற்கள், பிறழாமையும் - தவறாத தன்மையையும், சோரர்தாம் - திருடர் முதலானவர்கள், இன்மையும் - இல்லாத தன்மையையும், கண்டு - பார்த்து, இருக்கையும் - அந்தப்பட்டணத்தில் வாசமாய்த் தங்கவேண்டுமென்கிற எண்ணத்தை, மேவினன் - மனத்திற் பொருந்தினன், எ - று.

உம் - அசை. (கஅ)

242. மற்றிம் மாநக ரத்திலிவ் வான்பொருள்
அற்ற மாகநல் லார்கையில் வைத்தணி
பத்ம சண்டம தெய்தியோர் பாங்கிலே
சுற்ற மும்மழைத் தென்வழித் தொக்கபின்.

(இ - ள்) (அங்ஙனமெண்ணி) மற்று - பின்னை, இம்மாநகரத்தில் - இப்பெரிய பட்டணத்தில், இவ் வான்பொருள் - என்னுடைய இப்பெரிய பொருள்களை, அற்றமாக - மறைவாக, நல்லார்கையில் - பெரியோர்களிடத்தில் (அதாவது : குணவந்தர்களிடத்தில்), வைத்து - வைத்துவிட்டு, அணி - அழகையுடைய, பத்ம

சண்டமது எய்தி - பத்மஷண்ட புரத்தையடைந்து, என்வழி - என் சம்பந்தமாக, தொக்க - சேர்ந்திராநின்ற, சுற்றமும் - பந்துக்களையும், ஓர் பாங்கிலே - ஒரு பக்க மாக, அழைத்து - அழைத்துக்கொண்டு, பின் - பிற்பாடு, எ - று. (கக)

243. பீடி னுற்பெயர்ந் திங்குவந் தோங்கிய
மாட மாநக ரத்திடை வாழ்க்கைமேல்
ஓடு முள்ளத்த னொண்பொருள் வைப்பிடந்
தேடு வான்சிரி பூதியை நண்ணினன்.

(இ - ள்) பீடினல் - பெருமையோடு, பெயர்ந்து - திரும்பி, இங்குவந்து - இந்த ஸிம்ம மஹாபுரத்தில் வந்து, (சேர்வேன் என்று) ஓங்கிய - உன்னதமான, மாடம் - உப்பரிகைகளையுடைய, மாநகரத்திடை - அப்பெரிய பட்டணத்தில், வாழ்க்கைமேல் - செய்யும்படியான வாழ்க்கையின்மீது (அதாவது: அவ்விடத் திலே வசிப்பதில்), ஓடும் - செல்லுகின்ற, உள்ளத்தன் - மனத்தையுடையவனாய், ஒண்பொருள் - பிரகாசியாநின்ற தனது இரத்தினங்களை, வைப்பிடம் - வைக்கும் படியான இடத்தை, தேடுவான் - தேடுகின்றவனாய், சிரிபூதியை - ஸ்ரீபூதியென் னும் மந்திரியிடம், நண்ணினன் - அடைந்தான், எ - று.

பொருண்முடிபு நோக்கி 'சேர்வேன் என்று' என்னுந்தொடர் இசையெச்ச மாக வருவித்துரைக்கப்பட்டது. (உ0)

244. மிக்க சீர்த்தியன் வேதியன் வேந்தற்குத்
தக்க மந்திரி சத்திய கோடனென்
றெக்க தைப்புரா ணஞ்சுரு திப்பொருள்
வக்க ணிப்பவன் மானவ னல்லனே.

(இ - ள்) (அவ்வாறடைந்தவன்) மிக்க-மிகுதியாகிய, சீர்த்தியன் - சிறப்பை யுடையவன், வேதியன் - ஜாதியில் பிராமணன், வேந்தற்கு - அரசனுக்கு, தக்க - தகுதியாகிய, மந்திரி - அமைச்சன், சத்தியகோடனென்று - சத்தியகோஷ னென்று பலராலுஞ் சொல்லப்பெற்று, எக்கதை - எந்தக் கதைகளையும், புராணம் - புராணங்களையும், சுருதிப்பொருள் - வேதார்த்தங்களையும், வக்கணிப்பவன் - வர் ணித்துச் சொல்லும்படியான விற்பனத்தையுடையவன், மானவனல்லன் - இவன் மனித ஜன்மத்தில் சார்ந்தவனல்லன் (தேவாம்சத்தையுடையவன்), எ - று. ()

245. தக்க தொன்றிவன் கைப்பொருள் வைத்தலென்
றக்க ணத்தொரு பாகுட மீந்தபின்
மிக்க மாசனம் வீந்ததோர் போழ்தினிற்
றெக்க தன்கரு மஞ்சொல மற்றவன்.

(இ - ள்) தக்க தொன்று - ஒரு தகுதியான காரியமாம், இவன் - இவனுடைய, கை - கையிலே, பொருள் - நமது பொருளை, வைத்தல் என்று - வைப்பதென்று, அக்கணத்து - அப்பொழுது, ஒருபாகுடம் - ஒருமரியாதைப்பொருளை, ஈந்தபின் - கொடுத்தபிற்பாடு, மிக்க - மிகுதியாகிய, மாசனம் - மஹாஜனங்கள், வீந்ததோர் போழ்தினில் - நீங்கினதோர்காலத்தில், தொக்க - சேர்ந்திராநின்ற, தன்கருமம் - தனதுகாரியத்தை, சொல்ல - உரைக்க, மற்றவன் - அம்மந்திரியானவன், எ - று. (உ௨)

246. வைத்தல் கோடல் வழங்கிடன் மாய்த்திடல்
துய்த்தல் மாற்ற லிருந்த விடஞ் சொலல்
இத்தி றத்துப் பிறன்பொருள் மேற்செலச்
சித்தம் வைத்தலும் தீவினைக் கேதுவே.

(இ - ள்) வைத்தல் - வைக்கிறதும், கோடல் - எடுத்துக் கொள்வதும், வழங்கிடல் - பிறருக்குக் கொடுத்து விடுகிறதும், மாய்த்திடல் - நாசஞ்செய்து குறையப்பண்ணுவதும், துய்த்தல் - தான் அனுபவிப்பதும், மாற்றல் - வேறொன்றாக மாற்றிவிடுவதும், இருந்தவிடம் சொலல் - இருக்கின்ற விடத்தைச் சொல்வதும், (ஆகிய) இத்திறத்து - இப்போது சொன்னவகையினால், பிறன் - அன்னியனுடைய, பொருள்மேல் - திரவியத்தின் மேலே, செல்ல - செல்லும்படி, சித்தம் வைத்தலும் - மனத்தினால் நினைப்பதும், தீவினைக்கு - பாவவினைக்கு, ஏதுவாம் - காரணமாகும், எ - று. (உ௩)

247. என்ற லும்பணிந் தானுக் கியாவரும்
நின்றி டாப்பொழு தென்கையி னீட்டென
அன்ற வன்கை யரும்பொருள் வைத்தபின்
முந்தை யூர்புக மொய்ம்பனு மேவினன்.

(இ - ள்) என்றலும் - என்று மந்திரி சொல்லவும், பணிந்தானுக்கு - (அதைக் கேட்டு ஸ்வாமி அப்படியாவென்று) வணங்கிய பத்திரமித்திரனுக்கு, யாவரும் - எவர்களும், நின்றிடாப்பொழுது - இங்கில்லாமல் நீங்கி நான் தனியாயிருக்குங் காலத்தில், என் கையில் - எனது கையில், நீட்டென - (உன் பொருளைக்) கொடுவென்று மந்திரி சொல்ல, அன்று - அப்பொழுது, அவன் கை - அம்மந்திரி கையில், அரும் பொருள் - அரிதாகிய பொருள்களை, வைத்தபின் - வைத்த பிற்பாடு, மொய்ம்பனும் - வல்லமையையுடைய பத்திரமித்திரனும், முந்தையூர் - முன் தனது வாஸமாகிய பத்மஷண்ட புரத்தை, புக - அடைய, மேவினன் - பொருந்திப் புறப்பட்டான், எ - று. (உ௪)

248. வேய்கள் வெந்து வெடித்திடு மோசையும்
பாய கள்ளி பாற்பொடி யோசையும்

ஆயர் நங்குழ லோசையு மாலைகள்
பாயு மோசையும் பாய்விரி யோசையும்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு புறப்பட்டு) வேய்கள் - மூங்கில்கள், வெந்து - அக்கினியினால் வெந்து, வெடித்திடும் - வெடிக்கின்ற, ஓசையும் - குறிஞ்சிநில சப்தமும், (நிர்ஜலப் பிரதேசமாகிய பாலை நிலத்தில் வெயிலால் வெடித்து) பாய - பரந்த, கள்ளி - கொடிக்கள்ளி இலைக்கள்ளி திருகுகள்ளி முதலாகிய கள்ளிகளும், பரல் - பருக்கைக் கற்களும், பொடியோசையும் - பொடியாகின்ற சப்தமும், ஆயர் தம் - ஆடுமாடுகள் மேய்க்கின்ற இடையர்களுடைய, குழலோசையும் - முல்லை நிலத்திலுண்டாகிய புள்ளாங்குழலின் சப்தமும், ஆலைகள் - இட்சு யந்திரங்களினால், பாயும் - பரந்த, ஓசையும் - மருதநிலத்தின் சப்தமும், பாய்விரி - கப்பலில் பாய்விரித்துக் கட்டும், ஓசையும் - நெய்தனிலத்தின் சப்தமும், எ - று. (உரு)

249. இன்ன வோசை யியம்ப நிலந்தொறும்
பன்ன ரும்பத்ம சண்டம தெய்தினன்
மன்னுஞ் சுற்றமெ லாம்வரக் கொண்டுபோய்த்
துன்னி னன்சீய புரமது தோன்றலே.

(இ - ள்) (ஆகிய) இன்ன - இத்தன்மையான, ஓசை - சப்தங்கள், நிலந்தொறும் - பஞ்ச நிலங்கள் தோறும், இயம்ப - சப்திக்க, (அந்நிலங்களைக் கடந்து போய்) பன்னரும் - சொல்லுதற்கரிய, பத்மசண்டமது - பத்மஷண்ட புரத்தை, எய்தினன் - அடைந்தான், (அங்ஙனம் அடைந்த பின்னர்), தோன்றல் - பெருமையிற்சிறந்தவனான அப்பத்திரமித்திரன், மன்னும் - சேர்ந்திராநின்ற, சுற்றமெலாம் - பந்துக்களெல்லாம், வரக்கொண்டு - வரவழைத்துக்கொண்டு, போய் - போகி, சீயபுரமது - ஸிம்ம மஹா புரத்தை, துன்னினன் - சேர்ந்தான், எ-று. ()

250. வழிவருத்த மொழித்தவன் வான்கிளைக்
கழிவி லாதவின் பத்தை யளித் திரீஇத்
தொழுத கைசென் றமைச்சனைத் துன்னிநின்
றெழில்பெ றச்சில வின்மொழி கூறினன்.

(இ - ள்) (அங்ஙனம் சேர்ந்த பின்பு) அவன் - அப்பத்திரமித்திரன், வான்-பெரிதாகிய, கிளைக்கு - சுற்றத்தார்களுக்கு, வழிவருத்தம் - வழிநடைச்சிரமத்தை, ஒழித்து - நீங்கி, அழிவிலாத - கெடுதலில்லாத, இன்பத்தை - ஸௌக்கியத்தை, அளித்து - கொடுத்து, இரீஇ - (அந்நகரில் வாழும்படியாக அவர்களை) இருத்தி, தொழுதகை - யாவர்களுங் கண்டு வணங்கும்படியான குணத்தையுடைய பத்திரமித்திரன், சென்று - போய், அமைச்சனை - மந்திரியிடம், துன்னி - சேர்ந்து,

நின்று - எதிரில் நின்று, எழில்பெற - மேன்மை படும்படியாக, சில - சிலவாகிய, இன்மொழி - இனிய வசனங்களை, கூறினன் - சொன்னான், எ - று. (உஎ)

251. செப்ப மும்புக ழும்மறி வுஞ்சிதைத்
தொப்பி லாத பிறப்பை யுடைத்திடா
செப்பி னன்மணி மேன்மனஞ் சிக்குண
ஒப்பி லாத வுரைப்பதற் கூக்கினன்.

(இ - ள்) (அப்போது மந்திரி) செப்பமும் - நடுநிலையையும், புகழும் - கீர்த்தியையும், அறிவும் - ஞானத்தையும், சிதைத்து - கெடுத்து, ஒப்பில்லாத - உவமையில்லாத, பிறப்பை - இம்மனுஷ்ய ஜன்மத்தையும், உடைத்திடா - நாசஞ் செய்து, செப்பின் - செப்புக்குள் வைத்திராநின்ற, நல் - நன்மையான, மணி மேல் - பத்திரமித்திரனது இரத்தினங்களின்பேரில், மனம் - தனது மனமானது, சிக்குண - அகப்படுத்தப்பட்டு, (அதாவது அவற்றை விரும்பி), ஒப்பிலாத - இசையாத வார்த்தைகளை, உரைப்பதற்கு - சொல்வதற்கு, ஊக்கினன் - உத்ஸாஹித்தான், எ - று. (உஅ)

252. மாயஞ் செய்த மரச்செப் பனையவன்
மாய மில்லவன் றன்மணிச் செப்பினை
மாயஞ் செய்து கொளற்கு மனத்தெண
மாய மேசில வார்த்தையுஞ் செப்பினன்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு சொல்லத் தொடங்கி) மாயஞ் செய்த - மாய்கையினலே செய்யப்பட்ட, மரச் செப்பனையவன் - மரத்தின் செப்பிற் கொப்பவன், (அதாவது: கருமமதிகரித்து ஞானங் குறைந்தவன்), மாயமில்லவன் தன் - மாயாச் சாரமில்லாத பத்திரமித்திரனது, மணிச் செப்பினை - இரத்தினச் செப்பை, மாயஞ் செய்து - வஞ்சனை செய்து, கொளற்கு - ஸ்வீகரித்துக் கொள்வதற்கு, மனத்து - மனதில், எண - எண்ணி, மாயமே - பொய்யாகவே, சில - சிலவாகிய, வார்த்தையும் - வசனங்களையும், செப்பினன் - (கீழ் வருமாறு) சொன்னான், எ-று.

253. எங்கு நீயுளை யாவனீ மற்றநீ
எங்குப் போவ தெனச்சொல வேந்தனும்
வங்க மீதுவந் தன்றுமணிச்செப்புத்
தங்கை தந்துபோம் வாணிக னெனன்றனன்.

(இ - ள்) நீ - நீ, எங்கு - எவ்விடம், உளை - இருக்கின்றாய், நீ யாவன் - நீ யார், மற்று - பின்னை, நீ எங்குப்போவது - நீ எங்குப் போகின்றாய், என - என்று, சொல்ல - மந்திரிகேட்க, ஏந்தலும் - (பெருமையிற் சிறந்தவனாகிய)

ஸ்ரேஷ்டியும், வங்கமீது - கப்பலின்மீது, அன்று - அன்றொருநாள், வந்து - இவ் விடம் வந்து, மணிச்செப்பு - இரத்தினச் செப்பை, தம்கை - தங்கள் கையில், தந்து - கொடுத்துவைத்து, போம் - போய் வந்த, வாணிகன் - வர்த்தகன், நான் - யானும், என்றான் - என்று சொன்னான், எ - று. (௫௦)

254. செப்பெ னச்செப்பி யிட்டதென் செப்பென
ஒப்பி லாத மணிச்செப்பு வைத்தது
தப்பி லீர்மறந் திட்டதோ தானென
எப்ப டிப்பித்த னேயென் றுரைத்தனன்.

(இ - ள்) (அதைக்கேட்டு மந்திரி) செப்பென - இரத்தினச் செப்பென்று, செப்பியிட்டது - சொல்லப்பட்டது, என் - என்ன, செப்பென - அதைச் சொல் வாயாக என, (வணிகன்) ஒப்பிலாத - உவமையில்லாத, மணிச்செப்பு - இரத் தினச் செப்பை, வைத்தது - உம்மிடம் வைத்ததை, தப்பிலீர் - குற்றமில்லாத தாங்கள், மறந்திட்டதோ - மறந்துவிட்டீர்கள் போலும், என - என்றுரைக்க, எப் படி - எப்படிச் சொன்னாய்?, பித்தனேயென்று - நீ பைத்தியக்காரனே யென்று, உரைத்தனன் - மேலும் மந்திரி கீழ்வருமாறு சொன்னான், எ - று.

தான் - அசை. (௫௧)

255. என்று நானுனைக் கண்டறி யேனினி
மன்ற வென்கை மணிச்செப்பு வைத்த நாள்
நின்ற சான்றுள தாகினீ காட்டினால்
ஒன்று மன்றிமற் றுன்னொடே போகுமே.

(இ - ள்) என்றும் - எப்பொழுதும், நான் - யான், உனை - உன்னை, கண் டறியேன் - பார்த்ததில்லை, இனி - இனிமேல், மன்ற - பொருந்த, என்கை - எனது கையில், மணிச்செப்பு - இரத்தினச் செப்பை, வைத்த நாள் - நீ வைத்த தினத்தில், நின்ற - நிலையான, சான்று - சாட்சி, உளதாகில் - உண்டாகில், நீ - நீ, காட்டினால் - அதைக் காண்பித்தால், ஒன்றும் - பொருந்தும், அன்றி - அல்லா விட்டால், மற்று - பின்னை, உன்னொடே - (உனது வார்த்தையானது) உன் னுடனே, போகும் - போய்விடும், (என்றுரைத்தான்), எ - று. (௫௨)

256. நன்று சாலவு நம்பிநின் பேரினுக்
கொன்ற வேயுரைத் தாய்செப்பு வைத்தநாள்
அன்று மின்று மலர்துள நாளினால்
என்று மென்னைநீ கண்டது மில்லையே.

(இ - ள்) (அதைக்கேட்டு) நம்பி - புருஷரிற் சிறந்தோனே!, சாலவும் - மிகுதியாக, நன்று - நல்லது, நின் - உன்னுடைய, பேரினுக்கு - புகழினால் வியாபித்த பேருக்கு, ஒன்றவே - பொருந்தும்படியாகவே, உரைத்தாய் - சொல்லினாய், செப்பு - இரத்தினச் செப்பை, வைத்த - உன்னிடம் வைத்த, நாள் - நாளாகிய, அன்றும் - அந்நாளும், இன்றும் - (நான் வந்து கேட்கின்ற) இந்நாளும், அலாது - அல்லாமல், உள - உண்டாகிய, நாளினால் - நாட்களில், என்றும் - என்றைக்கும், நீ - நீ, என்னை - என்னை, கண்டதுமில்லை - பார்த்தது மில்லை, எ - று.

இது நிந்தாஸ் துதியாகக் கூறியது. (௩௩)

257. சான்று வேண்டினுஞ் சத்திய கோடராம்
ஆன்ற நீரன்றி யில்லையன் றியாவர்க்குந்
தோன்றி டாமைத் தரவென்று சொன்னநாட்
சான்று வேண்டுஞ் சடத்தை யறிந்திலேன்.

(இ - ள்) சான்று - சாக்ஷி, வேண்டினும் - நீர் வேண்டியதாய்க் கேட்டாலும், சத்தியகோடராம் - ஸத்யகோஷரென்னும் பெயரையுடையவராகிய, ஆன்ற - பெரிய, நீரன்றி - நீங்களல்லாமல், அன்று - அந்நாளில், இல்லை - வேறொரு சாட்சியமிருந்ததில்லை, யாவர்க்கும் - எவர்களுக்கும், தோன்றிடாமை - தெரியாமல், தரவென்று - பொருளைக் கொடுப்பாயாகவென்று, சொன்ன நாள் - நீர் சொன்ன காலத்தில், சான்று வேண்டும் - இப்போது நீர் சாட்சியத்தை இச்சிக்கும், சடத்தை - இச்சடபுத்தியை (அதாவது: அஞ்ஞானத்தை), அறிந்திலேன் - யானறியவில்லை, எ - று. (௩௪)

258. கணம தொன்றிலே கண்புதைத் திட்டழப்
பிணம தாகுமிவ் வாழ்க்கையைப் பேணுவான்
அணிக ளாமறி வும்புக ழுங்கெட
மணிகண் மேன்மனம் வைத்ததோர் மாயமே.

(இ - ள்) கணமதொன்றில் - ஒரு க்ஷணகோலத்திற்குள்ளாக, கண் புதைத்திட்டு - கண்ணை மூடிக்கொண்டு, அழ - சுற்றத்தாரழ, பிணமதாகும் - பிரேதமாகும்படியான, இவ்வாழ்க்கையை - மனுஷ்ய சரீரத்தினாலாகிய இந்த ஸம்ஸார வாழ்க்கையை, பேணுவான் - காக்கும்பொருட்டு, அணிகளாம் - இம்மனிதப் பிறப்புக்கு ஆபரணங்களாகிய, அறிவும் - ஞானமும், புகழும் - கீர்த்தியும், கெட - கெட்டு நீங்க, மணிகள்மேல் - இரத்தினங்களின் மேல், மனம் வைத்தது - வஞ்சித்துக் கொள்வதற்கு மனம் வைத்ததானது, ஓர் - ஒரு, மாயம் - அஞ்ஞானமாகும், எ - று. (௩௫)

259. செய்த நன்றி சிதைத்தறத் தேறினர்க்
கெய்த வஞ்சனை செய்து பிறர்மனை
மைய லான்மகிழ் வார்க்கிந்த மண்மிசை
எய்தி டாப்பழி யின்மை யறியிரோ.

(இ - ள்) செய்தநன்றி - ஒருவர் செய்த வுபகாரத்தை, சிதைத்து - கெடுத்தும், அறத்தேறினர்க்கு - (அதுவல்லாமலும்) சந்தேகமின்றித் தெளிந்து நம்பின பேர்களுக்கு, எய்த - அடையும்படியாக, வஞ்சனை செய்து - சூது செய்தும், பிறர்மனை - அன்னியஸ்திரீகளை, மையலால் - காமமயக்கத்தினால், மகிழ்வார்க்கு - மகிழ்ந்து சேர்கின்றவர்களுக்கு, இந்த மண்மிசை - இப்பூமியின் பேரில், எய்திடா - அடையாத, பழியின்மை - பழியில்லாததை, அறியிரோ - நீர் அறியமாட்டீரோ?, எ - று.

எய்திடாப் பழியின்மை யென்றதனால், எல்லாப் பழியும் அடையும் என்பது பெறப்படும். (ருசு)

வேறு.

260. பிறர்பொருள் வைத்தல் கோடல் பிறர்தமக் கீதல் மாற்றல்
மறமென வன்று சொன்ன வாய்மொழி மறந்திட் டீரோ
திறமல துரைக்க வேண்டாஞ் செப்புக்கொண் டிருப்ப தன்றி
முறைமுறை பித்த னாக்கி முடிந்தனீர் மோகத் தாலே.

(இ - ள்) பிறர்பொருள் - அன்னியருடைய பொருளை, வைத்தல் - நிட்சேபித்துக் கொள்வதும், கோடல் - அபகரித்துக் கொள்ளுதலும், பிறர் தமக்கு - அன்னியர்களுக்கு, ஈதல் - கொடுத்தலும், மாற்றல் - மாற்றிவிடுவதும், மறமென - பாபமாகு மென்று, அன்று - அப்பொழுது, சொன்ன - சொல்லிய, வாய்மொழி - வசனத்தை, மறந்திட்டீரோ - நீர் மறந்துபோய் விட்டீரோ, மோகத்தாலே - பொருளாசையாலே, செப்பு - எனது இரத்தினச் செப்பை, கொண்டு - கைக்கொண்டு, இருப்பதன்றி - இருப்பதல்லாமல், முறைமுறை - நான் பேசும் ஒவ்வொரு முறையிலும் திரும்பத் திரும்ப, பித்தனாக்கி - என்னைப் பைத்தியக்காரனாக்கி, முடிந்தனீர் - இவ்வாறு சொல்ல இசைந்தீர்கள், திறமலது - இவ்வாறு உறுதியற்றதாகிய வார்த்தையை, உரைக்க வேண்டாம் - சொல்லவேண்டாம், எ - று. (ருஎ)

261. என்றலு மெழுந்த கோபத் தெறியெறி யென்ன வோடிப்
பொன்றுமா றடித்து நின்றூர் புறப்படத் தள்ளப் போந்திட்
டன்றவ னடித்துச் செப்புக் கொண்டதற் கவல முற்றுச்
சென்றவன் றெருவு தோறுஞ் சிலபகல் பூச லிட்டான்.

(இ - ள்) என்றலும் - என்று பத்திரமித்திரன் சொல்லவும், எழுந்த - உண்டாகிய, கோபத்து - கோபத்தினாலே, எறி எறி யென்ன - இவனை அடி அடி யென்று சொல்ல, நின்றார் - அவ்விடத்தில் நின்ற ஏவலாளர்கள், ஓடி - போய், பொன்றுமாறு - இறந்து படும்படியாக (அதாவது: மிகுதியாக), அடித்து - அடித்து, புறப்பட - வெளியில் போகும்படியாக, தள்ள - அவனைத் தள்ளிவிட, போந்திட்டு - வந்து, அன்று - அப்பொழுது, அவன் - அம்மந்திரி, அடித்து - அடித்து, செப்புக்கொண்டதற்கு - இரத்தினச் செப்பை யபகரித்துக்கொண்டதற்கு, அவலமுற்று - வருத்தமடைந்து, தெருவுதோறும் சென்று - வீதிகள்தோறும் போய், அவன் - அப்பத்திரமித்திரன், சில பகல் - சில தினங்கள், பூசலிட்டான் - (கீழ் வருமாறு); இரைச்சலிட்டான், எ - று. (௩௮)

262\. சத்திய கோட னென்னுஞ் சாதியால் வேதி யன்றான்
வித்தத்தாற் பெரியன் றூய னென்றியான் மிகவுந் தேறி
வைத்தவென் மணியைக் கொண்டு தருகிலன் மன்னகேண்மோ
பித்தனு மாக்கு மென்னைப் பெரும்பொரு ளடக்கு வானே.

(இ - ள்) (அவ்வாறு இரைச்சலிடத் தொடங்கிய அவன்) சத்திய கோஷனென்னும் - சத்திய கோஷனென்கின்ற, சாதியால் - ஜாதியினால், வேதியன் - பிராம்மணனாகிய ஸ்ரீ பூதி என்கிற மந்திரியானவன், வித்தத்தால் - ஞானத்தால், பெரியன் - பெரியவன், தூயன், பரிசுத்த குணத்தையுடையவன், என்று - என்று நினைத்து, யான் - நான், மிகவும் - மிகுதியாக, தேறி - தெளிந்து, வைத்த - அவனிடம் கொடுத்து வைத்த, என் - எனது, மணியை - இரத்தினத்தை, கொண்டு - கைக்கொண்டு, தருகிலன் - அவன் கொடுக்கிலன், பெரும்பொருள் - எனது பெரிய பொருளை, அடக்குவான் - தனக்குள் அடக்கிக்கொள்ளும் பொருட்டு, என்னை - என்றனை, பித்தனுமாக்கும் - பைத்தியக்காரனாகவும் செய்கின்றான், மன்ன - இந்நகரத்தையாளும் அரசனே!, கேண்மோ - இதைக் கேட்பாயாக, (என்று கூச்சலிட்டுக்கொண்டு திரிந்தான்), எ - று. (௩௯)

263\. தன்வழிக் குற்றங் காணாக் கண்ணெனத் தான்செய் குற்ற
முன்னிடா தவனைக் கோபித் தூர்வயிற் கடிய லுற்று
மின்னெனக் கரக்குங் கள்ளர் தங்களை விட்டான் வீட்டி
லுன்னுதற் கரிய வாய பொருளெலா மொருங்கு கொண்டார்.

(இ - ள்) தன்வழி - தன்னுளுண்டாகிய, குற்றம் - குற்றத்தை, காணா - காணாத, கண்ணென - நேத்திரத்தைப் போல, தான் செய்குற்றம் - (இம்மந்திரியானவன்) தான் செய்த தப்பிதத்தை, உன்னிடாது - நினைத்தறியாமல், அவனை - அப்பத்திரமித்திரனை, கோபித்து - சினந்து, ஊர்வயிற் கடியலுற்று - அவ்வூரி

விருந்தும் நீக்க உத்தேசித்து, மின்னென - மின்னல்போல், காக்கும் - பிறர் பொருளைத் திருடி மறையும் சாமர்த்தியமுள்ள, கள்ளர் தங்களை - சோரர்களை, வீட்டில் - (பத்திரமித்திரனது) கிருகத்தில், விட்டான் - ஏவினன், உன்னுதற் கரியவாய - நினைத்தற் கருமையானவையாகிய, பொருளெலாம் - எல்லாப் பண் டங்களையும், ஒருங்கு - ஒருங்காக, கொண்டார் - (அத்திருடர்) அபகரித்துக்கொண் டார்கள், எ - று. (௬0)

264. பணமணிக் கிரங்கு நாகம் பணத்தையு மிழந்த தேபோற்
றணிமணிக் கிரங்கு நாய்கன் றொடுபொருண் முழுதும் போகக்
குணமணி யிலாத கோடன் கள்வனென் பொருள் கொண்டா
றணிநக ரிரங்க வாற்றப் பூசலிட் டவல முற்றான். [னென்

(இ - ள்) (அவ்வாறு கொள்ளவே) பணம் - தனது பணமுடியிலிருக்கும், மணிக்கு - இரத்தினத்துக்கு, இரங்கும் - (அதனை யிழந்து) வருத்தமடையும், நாகம் - நாகமானது, பணத்தையும் - பணமுடியையும், இழந்ததேபோல் - இழந்து விட்டதைப்போல், துணி - ஒளிபெற்ற, மணிக்கு - தனது இரத்தினங்களுக்கு, இரங்கும் - வருத்தமடைகின்ற, நாய்கன் - வணிகனாகிய பத்திரமித்திரன், தொடு பொருள் முழுதும் - தனது பெரும்பொருளெல்லாம், போக - போய்விட, குண மணியிலாத - அழகிய நற்குணமில்லாத, கோடன் - ஸத்தியகோஷனென்னும், கள்வன் - திருடன், என் பொருள் - எனது வீட்டிலுள்ள பொருள்களையும், கொண்டானென்று - அபகரித்துக் கொண்டானென்று, அணி - அழகிய, நகர் - பட்டணத்திலுள்ள ஜனங்கள், இரங்க - கேட்டு வருத்தமடையும்படியாக, ஆற்ற - மிகவும், பூசலிட்டு - இரைச்சலிட்டு, அவலமுற்றான் - வருத்தமடைந்தான், எ - று.

265. மன்னவ னதனைக் கேட்டு மந்திரி தன்னைக் கூவி
என்னிவ னுரைத்த தென்ன விறைவகே ளிவனோர் பித்தன்
றன்னையா னறிந்த தில்லை தருகவென் மணிச்செப் பென்னப்
பின்னைபோ யென்னைக் கள்வ னென்றிட்டான் பெரிய பூசல்.

(இ - ள்) மன்னவன் - ஸிம்மஸேனவரசன், அதனை - (அந்தவணிகனால் இடப்பட்ட) அவ்விரைச்சலை, கேட்டு - கேட்டு, மந்திரி தன்னை - அமைச்சனாகிய ஸத்தியகோஷனை, கூவி - அழைத்து, என் - என்ன, இவன் - இவ்வணிகன், உரைத்தது - சொல்லுவது, என்ன - என்று கேட்க, (அவன்) இறைவ - அரசனே!, கேள் - கேட்பாயாக, இவன் - இம்மனிதன், ஓர் - ஒரு, பித்தன் - பைத்தியக்காரன், தன்னை - இவன் றன்னை, யான் - நான், அறிந்ததில்லை - என்றுங் கண்டதில்லை, (அப்படியிருக்கச் சில தினங்கட்கு முன் என்னிடம் வந்து) தருக என்மணிச்செப் பென்ன - என்னுடைய இரத்தினச் செப்பைக் கொடுப்பாயாக

என்று கூறி, பின்னை - பிறகு, போய் - வெளியிற் சென்று (மீண்டும்), என்னை - என்னை, கள்வனென்று - திருடனென்றும், பெரியபூசல் - பெரிய இரைச்சலை, இட்டான் - செய்தான், எ - று. (௪௨)

266. கருமமே யிறைவ கேளாய் களவின்றன் விளைவை யோதுந்
தருமநா லுரைக்கு நானே தக்கில்லாக் களவு செய்யின்
ஒருவரு முலகிற் கள்ள ரல்லவ ரில்லை யென்னுப்
பெரியதோர் சபதஞ் செய்தா னரசனும் பிறருந் தேற.

(இ - ள்) இறைவ - அரசனே !, கருமம் - எனது காரியத்தை, கேளாய் - கேட்பாயாக, களவின் தன் - களவினுலாகும், விளைவை - இம்மைமறுமைப் பயன்களை, ஓதும் - சொல்லுகின்ற, தருமநூல் - தருமசாஸ்திரத்தை, உரைக்கும் - (தெரிந்து) யாவர்களுக்கும் சொல்லுகின்ற, நானே - யானே, தக்கிலா - தகுதியில்லாத, களவு - களவை, செய்யின் - செய்தால், உலகில் - இவ்வுலகத்தில், கள்ளரல்லவர் - திருடரல்லாத யோக்கியர்கள், ஒருவரும் - யாவரொருவரும், இல்லை - இலராவர், என்னு - என்று, அரசனும் - இராஜாவும், பிறரும் - மற்றுமுள்ளவர்களும், தேற - (தன்னை யோக்கிய னென்று) தெளியும்படியாக, பெரியது-பெரிதாகிய, ஓர்-ஒரு, சபதம் - ஆணையை (அதாவது : வாக்கு நிர்ணயத்தை,) செய்தான் - பண்ணினுன், எ - று.

இவ்வாறு சொன்னதை நம்பி அரசன் பத்திரமித்திரனிடம் நீதி செலுத்தாமல் மௌனமாயிருந்து விட்டான். (௪௩)

267. பறையனிக் கள்வன் றன்னைப் பார்த்திப னென்னைப் போல
மறையவ னென்று கொண்டான் சபதத்தால் வஞ்சிப் புண்டு
பிறரிவன் செய்கை யோரா ரென்னையே பித்த னென்னக்
குறையுண்டோ வென்று பின்னுங் கூப்பிட்டா னீதி யோதி.

(இ - ள்) (அவ்வாருகவே மேலும்) பறையன் - சண்டாளனுகிய, இக்கள்வன்றன்னை - இந்தத் திருடனை, பார்த்திபன் - அரசனுனவன், என்னைப் போல் - முதலில் நம்பின என்னைப் போலவே, சபதத்தால் - இவன் சொல்லிய உறுதிமொழியால், வஞ்சிப்புண்டு - வஞ்சிக்கப்பட்டு, மறையவனென்று-சரியான வேதந்தெரிந்த பிராமணனென்று, கொண்டான் - நம்பிக் கொண்டான், (இவனே இப்படியிருக்கும்போது) பிறர் - மற்றவர்கள், இவன் - இம்மந்திரியின், செய்கை - செய்கையை, ஓரார் - அறியாதவர்களாய், என்னையே - என்றனையே, பித்தனென்ன - பைத்தியக் காரனென்று சொல்வதற்கு, குறை - தவறுதல், உண்டோ - இருக்கின்றதோ, என்று - என்று சொல்லி, பின்னும் - திரும்பவும், நீதி யோதி -

விரோத மில்லாமல் உள்ளதைச் சொல்லி, கூப்பிட்டான் - பத்திரமித்திரன் இரைச்சலிட்டான், எ - று. (சச)

268. சிறகமை பறவை பேர்ப்பா னுடம்பெலாஞ் செடியின் மூடிப்
பறவையைச் சிமிழ்ப்பின் வாங்கும் பாவியைப் போல நீயும்
மறையவ னறிவ னென்னும் மாயத்து மறைந்து நின்றென்
பெறலரும் மணியைக் கொண்டா யென்றவன் பேசக் கேளா.

(இ - ள்) (அப்படிப் பூசலிட்டுப் பின்னரும்) சிறகு - இறகு, அமை - அமைந்த, பறவை - பக்ஷிகளை, பேர்ப்பான் - பிடிப்பான் வேண்டி, உடம்பெலாம் - தனது சரீரமுழுமையும், செடியின் - தழைகளால், மூடி - மறைத்து, பறவை - அப்பக்ஷிகளை, சிமிழ்ப்பின் - வலைக்குள், வாங்கும் - வளைத்துப் பிடிக்கின்ற, பாவியைப்போல - பாபிஷ்டனாகிய குருவிக்காரனைப் போல, நீயும் - நீயும், மறையவன் - பிராம்மணன், அறிவன் - ஞானத்தையுடையவன், என்னும் - என்கிற, மாயத்து - மாய்கையினால், மறைத்து - உனது கள்ளத்தை மூடி, நின்று - மோச வழியிலே நின்று, என் - என்னுடைய, பெறலரும் - சம்பாதித்தற் கருமையாகிய, மணியை - இரத்தினத்தை, கொண்டாய் - அபகரித்துக் கொண்டாய், என்று - என்று சொல்லி, அவன் - அப்பத்திரமித்திரன், பேச - மந்திரியை நிந்தித்துப் பேசி இரைச்சலிட, கேளா - அதைக்கேட்டு, எ - று. (சரு)

269. படுமத யானை விட்டும் பாசத்தி ஞளை விட்டும்
கொடி நகர்ப் பேயன் றன்னைக் கடிகவென் றமைச்சன் கூறக்
கடியவர் படியிற் கண்டு செய்வதற் கஞ்சிக் காலை
நெடியதோர் மரத்தி னேறி நித்தமா யழைத்திட் டானே.

(இ - ள்) படுமதயானை - கொல்லுகின்ற மதயானையை, விட்டு - (இவ்வணிகன் மேல்) விட்டும், பாசத்தின் - சங்கிலியினாற் பிணித்திரா நின்ற, ஞாளை - வேட்டை நாய்களை, விட்டும் - ஏவியும், பேயன்றன்னை - பைத்தியக்காரனாகிய இவனை, கொடி - துவஜக் கொடிகளையுடைய, நகர் - இந்நகரத்தினின்றும், கடிகவென்று - துரத்துவீராக என்று, அமைச்சன் - மந்திரியானவன், கூற - சொல்ல, கடியவர் - கொடுமையையுடையவர்களாகிய அவனுடைய ஏவலாளர்கள், படியில் - பூமியில், கண்டு - இவ்வணிகனைப் பார்த்து, செய்வதற்கு - அப்படியே செய்வதற்கு, அஞ்சி - வணிகன் பயந்து, காலை - பிராதக் காலத்தில், நெடியது - பெரிதாகிய, ஓர் - ஒரு, மரத்தின் - விருக்ஷத்திலே, ஏறி - ஏறி, நித்தமாய் - நாள்தோறும், அழைத்திட்டான் - (கீழ் வருமாறு) கூச்சலிட்டான், எ - று. (சகூ)

270. தூயநல் வேத நான்குஞ் சொல்லிய சாதி யாதி
மேயநல் லமைச்ச னென்றம் விருதுமெய் யுரைத்த லென்றுந்

தீயினற் றொழில னென்றுந் தேறியான் வைத்த செப்பை
மாயநீ செய்து கொண்டால் வரும்பழி பாவ மன்றோ.

(இ - ள்) தூய - பரிசுத்தமாகிய, நல் - நன்மையான, வேதம் நான்கும் - சதுர்வேதங்களும், சொல்லிய - உரைத்த, சாதியாதி - முதல் ஜாதியில், மேய - பொருந்திய, நல் - நன்மையாகிய, அமைச்சனென்றும் - மந்திரி யென்றும், விருது - தனது விரதமானது, மெய்யுரைத்த லென்றும் - ஸத்தியங் கூறுதலென்றும், தீயின் - அக்கினியினாலே, நற்றொழிலனென்றும் - (ஆகார வேளைக்கு முன்) ஔபாஸனம் செய்யப்பட்ட குணமுடையவனென்றும், தேறி - தெளிந்து, யான் - நான், வைத்த - அடைக்கலமாக வைத்த, செப்பை - இரத்தினச் செப்பை, நீ - நீ, மாயஞ்செய்து - வஞ்சனைசெய்து, கொண்டால் - அபகரித்துக் கொண்டால், பழி - பழிச்சொல்லும், பாவம்-பாவமும், வருமன்றோ - வந்துசேரும், எ - று.

271. கொற்றவெண் குடையுஞ் சீய வணையுஞ்சா மரையு நீத்தால்
வெற்றிவேல் வேந்த னென்ன நீ யென்ன வேறி லாதாய்
குற்றமென் றறிந்து மென்ன குறையிலென் செப்பைக் கொண்
மற்றிதோ பூதி மாய மாகுமிவ் வையத் தையா. (டாய்

(இ - ள்) (அரசன் இராஜ்ஜியத்தைக் கவனிக்க முடியாமலிருக்கும் சில சமயங்களில்) கொற்றம் - வெற்றி பொருந்திய, வெண் குடையும் - வெள்ளைக் குடையும், சீயவணையும் - சிம்மாஸனமும், சாமரையும் - வெண்சாமரையும், நீத்தால் - தான் நீக்கி உனக்களித்தால், வெற்றி - வெற்றி பொருந்திய, வேல் - வேலையுடைய, வேந்தனென்ன - அரசனென்றும், நீயென்ன - நீ என்றும், வேறிலாதாய் - வேறில்லாமல் அவ்வரசனுக்குச் சமானமான தன்மையைப் பெற்றிருக்கக் கூடியவனே !, குற்றமென்றறிந்து - பிறர் பொருள்களை அபகரிப்பது குற்றமென்று தெரிந்திருந்தும், என்ன குறையில் - உனக்கு என்ன குறைவால், என் செப்பை - எனது இரத்தினச்செப்பை, கொண்டாய் - கைக்கொண்டாய், பூதி - ஸ்ரீ பூதியாகிய மந்திரியே !, இவ்வையத்து - இவ்வுலகத்தில், இது - இச்செய்கை, மாயமாகும் - மாயத்தையுடையதாகும், ஐயா - ஐயனே !, எ - று.

மற்று, ஓ - அசைகள். (சஅ)

272. மறம்பழி சிறுமை நிந்தை வந்தெய்த மணியை வவ்வின்
அறம்புகழ் பெருமை சீர்த்தி யறிவொடு செறிவி லாக்கும்
மறந்துவைத் தூறு தொட்டு வைப்பினை வவ்வு வாரைத்
துறந்திடுந் திருவென் றோதுஞ் சுருதியும் விருத்த மாய்த்தோ.

(இ - ள்) மறம் - பாவமும், பழி - பழிச்சொல்லும், சிறுமை - தாழ்மையும், நிந்தை - இகழ்ச்சியும், வந்தெய்த - வந்தடையும்படியாக, மணியை வவ்வின் - எனது இரத்தினத்தை அபகரித்தால், (அது) அறம் - தருமமும், புகழ் - புகழ்ச்சியும், பெருமை - மேம்பாடும், சீர்த்தி - சிறப்பும், அறிவொடு - ஞானமும், செறிவு - சேர்தல், இல் ஆக்கும் - இன்மையாக்கும், (ஆயினும் மந்திரி சௌக்கியமாயிருக்கின்றான்; ஆதலின்) மறந்து - தெரியாமல், வைத்து - வைக்க, ஊறுதொட்டு - இடையூறு செய்யத் தொடங்கி, வைப்பினை - அந் நிக்ஷேபப் பொருளை, வவ்வுவாரை - அபகரிப்பவர்களை, திரு - இலக்குமி, துறந்திடும் - நீங்கிவிடும், என்றோதும் - என்று சொல்கின்ற, சுருதியும் - சாஸ்திரமும், விருத்தமாய்த்து - இம்மந்திரி விஷயத்தில் பயனற்றதாயிருக்கின்றது, எ - று. (௪௯)

273. வடிநுனைப் பகழி நூறும் மன்னரை மாயஞ் செய்திட்
டடுமத யானை வவ்வ லமைச்சருக் காய வஞ்சம்
வடுவிலார் தேறித் தங்கைப் பொருளினை வைத்து வந்து
அடிமிசை யுறங்கும் போழ்தில் வஞ்சிப்பா னமைச்ச னாமோ.

(இ - ள்) வடி - கூர்மைபெற்ற, நுனை - நுனியையுடைய, பகழி - அம்புகளை, நூறும் செலுத்தும்படியான, மன்னரை - பகையரசரை, மாயஞ் செய்திட்டு - மாறுபாடு செய்து, அடும் - பிறரைக் கொலை செய்யும்படியான, மதம் - மதம் பொருந்திய, யானை - அவர்களது பட்டத்து யானையை, வவ்வல் - அபகரிக்கின்றது, அமைச்சருக்கு - அரசனுடைய மந்திரிகளுக்கு, ஆய - உண்டாகிய, வஞ்சம் - வஞ்சனையாகும், (அப்படியல்லாமல்) வடுவிலார் - குற்றமில்லாதவர்கள், தேறி - நல்லவரென்று தெளிந்து, தம் - தங்களுடைய, கைப்பொருளினை - சொந்தப் பொருளை, வைத்து - வைத்து விட்டுப்போய், வந்து - மறுபடி வந்து, அடிமிசை - பாதத்தின் பேரில் நமஸ்கரித்து, உறங்கும் போழ்தில் - வாடிக்கிடந்து கேட்குங் காலத்தில், வஞ்சிப்பான் - வஞ்சனை செய்பவன், அமைச்சனாமோ - இராஜ மந்திரி யாவனோ?, எ - று. (௫௦)

274. மந்திரம் பயின்று சால வல்லவர் தமக்குப் பேய்கள்
மந்திரம் பூதி தன்னா லன்றிமற் றொன்றிற் றீரா
வெந்துயர் நரகத் துய்க்கும் வேகத்து மோகப் பேயை
மந்திரி பூதி நீயேன் றீர்த்திடா வாறி தென்றான்.

(இ - ள்) மந்திரம் பயின்று - மந்திரங்களைக்கற்று, சால - மிகவும், வல்லவர் தமக்கு - வல்லமையையுடையவர்களுக்கு, பேய்கள் - பிசாசுகள், மந்திரம் - மந்திரத்தினாலும், பூதிதன்னால் - விபூதியினாலும், அன்றி - அல்லாமல், மற்றொன்றில் - வேறொன்றால், தீரா - நீங்கமாட்டா, (அப்படியிருந்தும்) வெம் - வெப்பம்

பொருந்திய, துயர் - துன்பத்தையுடைய, நரகத்து - நரகத்திலே, உய்க்கும் - செலுத்தும்படியான, வேகத்து - தீவிரத்தையுடைய, மோகப்பேயை - துராசையாகிய பிசாசை, மந்திரி - மந்திரியும், பூதி - ஸ்ரீபூதியும் (ஆகிய), நீ - நீ, தீர்த்திடா வாறு - நீக்காதவிதாயமாகிய, இது - இச்செய்கை, என்னென்றான் - யாதுகாரணமென்று சொன்னான், எ - று. (௩௧)

275. நீர்மையுங் குணமு நின்ற சாதியு நிறமுங் கல்விச்
சீர்மையுஞ் சாரு வாக வறிந்துநீ செய்யு மாயம்
நேர்மைசெய் தரசன் கேட்ட நாளின்க ணீங்கு முன்றன்
கூர்மையுங் குணமு மெல்லாங் காட்டுவன் கோட வென்றான்.

(இ - ள்) (மேலும்) கோட - சத்தியகோஷனே!, நீர்மையும் - ஒப்புரவும், குணமும் - மேலான குணமும், நின்ற - நிலைபெற்ற, சாதியும் - ஜாதியும், நிறமும் - ஒளியும், கல்வி - வித்தையும், சீர்மையும் - சிறப்பும், சாருவாக - சேர்ந்திருக்கவும், அறிந்து - சகலமுந் தெரிந்து, நீ - நீ, செய்யும் - செய்கின்ற, மாயம் - வஞ்சனையை, அரசன், - இராஜாவானவன், நேர்மைசெய்து - நம்மிருவரையும் நேரில் வைத்துக்கொண்டு, கேட்ட - கேட்கின்ற, நாளின்கண்-காலத்தில், நீங்கும் - நீங்கிவிடும், உன்றன் - உன்னுடைய, கூர்மையும் - சூக்ஷ்ம புத்தியும், குணமும் - மேலான குணமும், (ஆகிய) எல்லாம் - எல்லாவற்றையும், காட்டுவன் - யான் உண்மையாக விளக்கிக் காண்பித்துவிடுவேன், என்றான் - என்று சொன்னான், எ - று. (௩௨)

276. சொரிமதக் களிற்று வேந்தன் செவியுற நாளும் வந்திப்
பரிசினு லழைப்பக் கேட்டும் பருவர லின்றி விட்டான்
சுரிகுழற் கருங்கட் செவ்வாய்த் துடியிடைப் பரவை யல்குற்
றெரிவைமா திராம தத்தை சித்தத்தொன் றெழுந்த தன்றே.

(இ - ள்) சொரிமதம் - மதஞ்சொரியும், களிற்று - யானையையுடைய, வேந்தன் - அரசனது, செவி - காதில், உற - பொருந்த, நாளும் - நாடோறும், வந்து - பிராதக் காலத்தில் வந்து, (மரத்தின் மேலேறிக்கொண்டு), இப்பரிசினுல் - இப்போது சொன்னவகை யாகவே, அழைப்ப - கூச்சலிட, கேட்டும் - அது அரசன் காதில் விழுந்தும், பருவரலின்றி - அருவருத்தலின்றி, விட்டான் - அரசன் அதை விசாரிக்காமல் விட்டான், (அப்படியிருக்கும்போது) சுரி - சுருண்ட, குழல் - அளகத்தையும், கரும் - கரிய, கண் - கண்ணையும், செவ்வாய் - சிவந்த வாயையும், துடி-உடுக்கைபோன்ற, இடை - இடையையும், பரவை - விசாலமான, அல்குல் - கடிதடத்தையும், (உடைய) தெரிவைமாது - தெரிவைப்பருவத்தையுடைய மாதாகிய, இராமதத்தை - இராஜபத்தினியாகிய இராமதத்தா தேவியின், சித்தத்து - மனதில், ஒன்று - ஒரு யோசனை, எழுந்தது - உண்டானது, எ - று.

277. முன்புபின் பொன்றுந் தம்மின் மலைவிலா மூர்த்தி நூல்போற்
பின்புமுன் பொன்ற வென்று முரைக்கின்றான் றன்னைப் பித்த
னென்பதொன் றன்றென் றெண்ணி யவனைத்தா னழைத்து ராமை
முன்புநின் றுருவக் கேட்டுப் போயின்ன முறையி டென்றாள்.

(இ - ள்) முன்பு - முன்னுக்கு, பின்பு - பிற்பாடு, ஒன்றும் - யாதொன்றும், தம்மின் - தமக்குள், மலைவிலா - மாறுபாடில்லாத (அதாவது: பூர்வாபர விரோதமில்லாத), மூர்த்திநூல் போல் - ஸர்வஜ்ஞனால் சொல்லப்பட்ட பரமாகமம்போல, என்றும் - எப்பொழுதும், பின்பு முன்பொன்ற - பின்னதும் முன்னதும் வித்தியாசமடையாமல் ஒத்துவர, உரைக்கின்றான் றன்னை - சொல்லுகின்ற இவனை, பித்தனென்பது - பைத்தியக்காரனென்று சொல்வது, ஒன்று - ஒரு காரியம், அன்றென்று - அல்லவென்று, எண்ணி - யோசித்து, ராமை - இராமதத்தையானவள், அவனை - அவ்வணிகனை, அழைத்து - கூப்பிட்டு, முன்பு நின்று - எதிரில் நின்று, உருவக்கேட்டு - அவனுடைய விருத்தாந்தம் முழுவதும் மனத்திற் பதியக்கேட்டு, போய் - நீ போய், இன்னம் இன்னமும், முறையிடு - இப்படியே சொல்லி முறையிடுவாய், என்றாள் - என்று அவனிடம் சொன்னாள், எ - று.

தான் - அசை. (௯௪)

வேறு.

278. வாளார் தடந்தோண் மன்னர் மன்னர்தஞ் செய்கைவன்போர்
தோளால் விலக்கி முறை கேட்டறம் போற்றலாகிற்
றாளாள நல்லா னிவன்றானிடும் பூச னாளுங்
கேளா தொழிவா னிதுவென்னரு ளென்று கேட்டாள்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு சொல்லிப் பின் அவள் அரசனிடத்தில்) வாள் - வாள்வித்தையில், ஆர் - நிறைந்த, தடம் - பெரிய, தோள் - புயத்தை யுடைய, மன்னர் மன்னர்தஞ் செய்கை - இராஜாதி இராஜர்களுடைய காரியமாவது, வன் - வலிமைபொருந்திய, போர் - சத்துரு ராஜாக்களால் தாக்கப்பட்ட யுத்தத்தை, தோளால் - புயபலத்தால், விலக்கி - நீக்கி, முறை - தமதுராச்சியத்தில் குடிகள் இடும் முறையீடுகளை, கேட்டு-விசாரித்து, அறம் - தருமத்தை, போற்றல் - பாதுகாத்தலாம், ஆகில் - அரசநீதி அப்படி ஆயின், தாளாள - அத்தொழிலில் முயற்சியையுடையவரே!, நல்லான் - நல்லவணிகிய, இவன்றானிடும் பூசல் - இம்மனிதனாலிடப்பட்ட இரைச்சலை, நாளும் - தினந்தோறும், கேளாதொழிவான் - கேட்காமல் விடும்படியான, இது - இத்தன்மை, என் - என்ன காரியம், அருளென்று - அதைஎனக்குச் சொல்லியருள்வீரென்று, கேட்டாள் - கேட்டனள், எ-று.

279. மத்தக் களிற்றா னழைப்பான் மத்தனென்ன மங்கை
நித்தம் வந்தம் மாத்தப்பொழுது தேறி நீதி
வைத்த வகையா லுரைப்பான் மத்தனல்ல னென்ன
முத்தன்ன பல்லாய் முறைநீயிது கேண்மோ வென்றான்.

(இ - ள்) (அதைக்கேட்டு) மத்தம் - மதம்பொருந்திய, களிற்றான் - யானையையுடைய அரசன், அழைப்பான் - அப்படி இரைச்சலிடுபவன், மத்தன் - பயித்தியக்காரன், என்ன - என்று சொல்ல, மங்கை - இராமதத்தை, நித்தம் - நாடோறும், வந்து - அரண்மனை எதிரில் வந்து, அம்மாத்து - அவ்விடமிருக்கும் பெரிய விருக்ஷத்தின் பேரில், அப்பொழுது - அவ்விடியற்காலத்தில், ஏறி - ஏறிக் கொண்டு, நீதி வைத்தவகையால் - முன்பின் விரோதமில்லாமல் நீதி பொருந்திய விதமாக, உரைப்பான் - சொல்லுகின்ற இவன், மத்தனல்லன் - பைத்தியக்கார னல்லன், என்ன - என்று சொல்ல, முத்தன்னபல்லாய் - முத்துப்போன்ற பற் களையுடைய தேவியே!, நீ - நீ, இது முறை - இந்தமுறைப்பாட்டை, கேண்மோ - கேட்கக்கடவாய், என்றான் - என்று அரசன் தேவியிடத்தே சொன்னான், எ - று.

வேறு.

280. நீதியே படித்தான் போல வழைக்கின்றான் வழக்கு நின்ற
வேதியன் செயலு மெல்லாம் விளக்குப்போற் காட்ட வல்லன்
சூதியான் பூதி யோடு பொருதபின் னென்னச் சொன்னாள்
யாதுநீ வேண்டிற் றெல்லா மிசைந்தன னென்று சொன்னான்.

(இ - ள்) (அதைக்கேட்டு இராமதத்தை) நீதியே - நீதி சாஸ்திரமே, படித் தான் போல - படித்தவன் போல வித்தியாசமில்லாமல், அழைக்கின்றான் - சொல்பவனாகிய வணிகனுடைய, வழக்கும் - வழக்கையும், நின்ற - மந்திரி பதத் தில் நிலைபெற்றிருக்கின்ற, வேதியன் - ஸ்ரீபூதியாகிற பிராமணனுடைய, செய லும் - செய்கையும், (ஆகிய) எல்லாம் - எல்லாவற்றையும், விளக்குப்போல் - சகலத்தையும் காட்டும் தீபம்போல, காட்ட - காண்பித்தற்கு, சூது - சூதாட்டத் தில், யான் - நான், பூதியோடு - ஸ்ரீபூதியுடன், பொருதபின் - எதிர்த்து ஆடிய பிறகு, வல்லன் - வல்லமையுடையளாவேன், என்ன - என்று, சொன்னாள் - கூறினாள், நீ - நீ, வேண்டிற்று - இச்சித்தது, யாது - எதுவோ, எல்லாம் - அதற் கெல்லாம், இசைந்தனன் - நான் பொருந்தினேன், என்று சொன்னான் - என்று அரசன் சம்மதித்துக் கூறினான், எ - று. (௩௭)

281 அரசன தருளி னாலே மந்திரி யவனைக் கூவிப்
பெரிதுபோ தசதி யாடிப் பின்னையொன் றைத்தொடங்கா

உரைசெய்தாள் சூதி லென்னோ டொப்பவ ரில்லை யென்றே
அரசன்மந் திரியை நோக்க வகோபெரி தழகி தென்றான்.

(இ - ள்) (அதன்மேல் இராமதத்தை) அரசனது - இராஜாவினுடைய, அருளினாலே - தயவினால், மந்திரியவனை - மந்திரியாகிய அந்த ஸ்ரீபூதியை, கூவி - அழைத்து, பெரிது போது - நெடுநேரம், அசதியாடி - பரிஹாசவசனங்கள் பேசி அவனுடன் விளையாடி, பின்னை - பிற்பாடு, ஒன்றை - ஒருகாரியத்தை, தொடங்கா - தொடங்கி, சூதில் - சொக்கட்டானாடுவதில், என்னோடு ஒப்பவர் - எனக்குச் சமானமானவர்கள், இல்லை என்று - இவ்வுலகத்திலில்லை என்று, உரை செய்தாள் - சொன்னாள், அரசன் - அதைக்கேட்டு அரசன், மந்திரியை - அமைச்சனாகிய ஸ்ரீ பூதியை, நோக்க - பார்க்க, (அவன்) அகோ - ஆஹா, பெரிது - மிகவும், இது - இச்சொல், அழகு - அழகாயிருக்கின்றது, என்றான் - என்று இகழ்ச்சிக்குறியாகச் சொன்னான், எ - று. (௫௮)

282. வரையெனச் செறிந்த மார்ப மந்திரி தன்னை வல்லே
உரையொன்று முடியு மெல்லை யுடைப்பனிப் போரி லென்னத்
திரைசெறி கடலந் தானை வேந்தயான் றேவி தன்னைப்
பொரவென்று பூட்டும் போழ்தே வெல்வனிப் போரி லென்றான்.

(இ - ள்) (அதைக்கேட்டு இராமதத்தை) வரைஎன - பர்வதம்போல, செறிந்த - சேர்ந்த, மார்ப - மார்பையுடைய அரசனே!, மந்திரிதன்னை - மந்திரியை, வல்லே - சீக்கிரமாக, உரையொன்று - ஒருவார்த்தையானது, முடியுமெல்லை - பேசிமுடிவதற்குள், இப்போரில் - இச்சொக்கட்டான் போரில், உடைப்பன் - தோல்வியடையச் செய்வேன், என்ன - என்றுசொல்ல, (மந்திரி) திரைசெறி - அலைகள் நெருங்கிய, கடலந்தானை - சமுத்திரம்போன்ற பெரிதாகிய சேனையையுடைய, வேந்த - அரசனே !, யான் - நான், தேவிதன்னை - இத்தேவியை, பொரவென்று - பொருதவென்று ஆரம்பித்து, பூட்டும் போழ்தே - காய்களைப் பூட்டும் காலத்திலேயே, இப்போரில் - இந்தச்சூதாட்டப் போரில், வெல்வன் - ஜெயிப்பேன், என்றான் - என்று சொன்னான், எ - று. (௫௯)

283. முறைமுறை சபதம் செய்ய வரசனும் முகிழ் முகிழ்த்துப்
பிறைநுதற் பேதை தன்பா லிருந்தனன் றேவி பின்னை
மறையவன் மார்பி னானு நாமமோ திரமு மீள
முறைமுறை வென்றுகொண்டாள் மூர்ச்சியா வெய்து யிர்த்தான்.

(இ - ள்) (இவ்வாறு) முறைமுறை - ஒவ்வொரு முறையிலும் திரும்பத் திரும்ப, சபதம் செய்ய - வாக்குறுதி செய்ய, அரசனும் - இராஜாவும், முகிழ் முகிழ்த்து - பிரமித்து, பிறைநுதல் - பிறைபோன்ற நெற்றியையுடைய, பேதை

தன்பால் - தேவியின்பக்கத்து, இருந்தனன் - இருந்தான், பின்னை - பிற்பாடு, தேவி - இராமதத்தை, மறையவன் - பிராமணனாகிய மந்திரியினுடைய, மார்பினூலும் - மார்பிலுள்ள பூணூலும், நாமமோதிரமும் - அவனது நாமங்குறித்த முத்திரை மோதிரமும், ஈறு - முடிவாக, முறைமுறை - வரிசைக் கிரமமாக இரண்டாட்டத்தில், வென்று - ஜெயித்து, கொண்டாள் - கைக்கொண்டாள், (அப்போது மந்திரி) மூர்ச்சியா - மூர்ச்சித்து, வெய்துயிர்த்தான் - பெருமூச்சு விட்டான், எ - று. (௬௦)

284. மயிலொடு பொருது தோற்ற வாளரி போல மாழ்கிப்
புயலென மேனி வேர்ப்புப் பொடிப்பவ னிருந்த போழ்திற்
குயின்மொழி வென்று கொண்ட காட்டிச்செப் பதனை வாங்குஞ்
செயலெலாஞ் செவிலித் தாய்க்குச் செப்பிவிட் டினிதின்
மீண்டாள்.

(இ - ள்) மயிலொடு - ஒருபெண் மயிலோடு, பொருது - எதிர்த்து, தோற்ற - தோல்வியடைந்த, வாளரிபோல் - ஒளிபொருந்திய சிம்மத்தைப் போல, மாழ்கி - மயக்கமுற்று, புயலென - மழைத்துளியைப்போலத் துளித் துளியாக, மேனி - சரீரத்தில், வேர்ப்பு - வேர்வை, பொடிப்ப - உண்டாகிச் சொரிய, அவன் - அம்மந்திரி, இருந்தபோழ்தில் - இவ்வித நிலைமையிலிருந்த காலத்தில், குயின்மொழி - குயில்போலும் மதுரவசனத்தையுடைய இராமதத்தை, வென்று - சூதில் செயித்து, கொண்ட - கைக்கொண்டவஸ்துக்களை, காட்டி - மந்திரியுடைய பாண்டாகாரிக்குக் காண்பித்து, செப்பதனை - பத்திரமித்திரனது இரத்தினச்செப்பை, வாங்கும் - வாங்கும்படியான, செயலெலாம் - செய்கை எல்லாம், செவிலித்தாய்க்கு - தனது செவிலித்தாயாகியவளுக்கு, செப்பி - சொல்லி (அப்பொருள்களை அவள் கையிற்கொடுத்து), விட்டு - அவளை யனுப்பிவிட்டு, இனிதின் - இனிமையாக, மீண்டாள் - திரும்பி அவ்விடத்திற்கே வந்து விட்டாள், எ - று. (௬௧)

285. கரும்பைமென் றனைய தீஞ்சொற் காவலன் றேவி தாயாம்
நெருங்கிநின் றெழுந்த கொங்கை நிபுணமா மதியும் போகிச்
சுரும்பிருந் துறங்குந் தொங்க லமைச்சன்றன் மாடந் துன்னி
விரும்பிவந் தடைந்த பண்ட காரிக்கு வேறு சொன்னாள்.

(இ - ள்) கரும்பை - கரும்பினை, மென்றனைய - மென்று தின்றதற்குச் சமானமாகிய, தீஞ்சொல் - மதுரமாகிய சொல்லையுடைய, காவலன் தேவி - அரசனது தேவியின், தாயாம் - செவிலித்தாயாகிய, நெருங்கிநின்று - சேர்ந்துநின்று, எழுந்த - மார்பினிடமாக வுண்டாகிய, கொங்கை - தனபாரங்களையுடைய, நிபுண

மாமதியும் - நிபுணமாமதி என்பவளும், போகி - சென்று, சுரும்பு - வண்டுக்கூட்டங்கள், இருந்துறங்கும் - தங்கித்துயில்செய்கின்ற, தொங்கல் - புஷ்பமாலையை அணிந்திரா நின்ற, அமைச்சன் தன் - அந்த மந்திரியினுடைய, மாடம் - மாளிகையை, துன்னி - அடைந்து, விரும்பிவந்து - அவ்விடத்தில் தன்னை விரும்பி வந்து, அடைந்த - சேர்ந்த, பண்டகாரிக்கு - அம்மந்திரியினுடைய பாண்டா காரியாகியவனுக்கு, வேறு - நடந்ததொன்றிருக்க வேறொரு விஷயத்தை, சொன்னாள் - கீழ்வருமாறு சொன்னாள், எ - று. (கூஉ)

286\. சித்திர மொத்த ராம தத்தையுஞ் சீய சேனுஞ்
சத்தியம் வைத்த நாமன் றன்னைமுன் னாணை யிட்டுப்
பத்திர மித்தி ரன்செப் புண்டெனிற் கொடுக்க பார்மேல்
நித்தலு மிட்ட பூசல் நெடும்பழி விளக்கு மென்ன.

(இ - ள்) சித்திர மொத்த - சித்திரப்பாவையை யொத்த, ராமதத்தையும் - இராமதத்தா தேவியும், சீயசேனும் - சிம்மஸேன மகாராஜனும், சத்தியம் வைத்த - சத்திய மென்கிறபதத்தை முன்னேவைத்திராநின்ற, நாமன் றன்னை - (பெயருள்ளவனாகிய) சத்தியகோஷமந்திரிக்கு, முன் - எதிரில், ஆணையிட்டு - வாக்குறுதி செய்து, பத்திரமித்திரன் - பத்திரமித்திரனது, செப்பு - இரத்தினச்செப்பு, உண்டெனில் - உண்டாயிருந்தால், கொடுக்க - கொடுக்கக் கடவாய், பார்மேல் - பூமியின்மேல், நித்தலும் - நாடோறும், இட்ட - பத்திரமித்திரனால் செய்யப்பட்ட, பூசல் - இரைச்சல், நெடும் - பெரிய, பழி - பழியை, விளக்கும் - உண்டு பண்ணும், என்ன - என்று சொல்ல, எ - று. (கூங)

287\. மத்தக மொத்த திண்டோண் மந்திரி சொன்ன வார்த்தை
வித்தக ருத்த மர்க்கும் வரும்பழி விலக்க லாகா
பத்திர பாகு வல்லி பரதற்கும் பழியொன் றுய
தித்தலத் தென்று நின்ற திந்திரோ பேந்தி ரர்க்கும்.

(இ - ள்) மத்தகம் - யானைமஸ்தகம்போன்ற, திண் - கெட்டியாகிய, தோள் - புயத்தையுடைய, மந்திரி - அமைச்சன், சொன்ன - பதில்சொன்ன, வார்த்தை - வசனமாவது, வித்தகர் - சாமர்த்திய புருஷர்களுக்கும், உத்தமர்க்கும் - உத்தமபுருஷர்களுக்கும், வரும் - வருகின்ற, பழி - பழிச்சொல்லை, விலக்கலாகா - தடைசெய்தல் முடியாது, பத்திரம் - பூஜ்ஜியமாகிய, பாகுவல்லி - பாகுபலி குமாரனுக்கும், பரதற்கும் - பரதராஜனுக்கும், இந்திரோ பேந்திரர்க்கும் - இந்திரஸேன உபேந்திரஸேனரென்னும் இரண்டு இராஜகுமாரர்களுக்கும், பழியொன்றுயது - உண்டாகிய ஒரு பழியானது, இத்தலத்து - இவ்வுலகத்தில், என்றும் நின்றது - எப்பொழுதும் வியாபித்து நின்றது, எ - று.

இங்குக்கூறியவர்களின் விருத்தாந்தத்தை ஸ்ரீபுராணத்தில் அறிந்துகொள்க.

288. ஆதலா லென்க ணின்று மூளைத்தவிப் பழியும் போகி
ஓதநீர் வட்ட மெல்லாந் தடையின்றிப் படர்வ தொன்றாய்த்
தீதிலாக் குணத்து வேந்தே செப்பவன் வைத்துப் போயிற்
றியாதுநா னினைந்தி டாதே யில்லைசெப் பென்று சொன்னேன்.

(இ - ள்) ஆதலால் - ஆகையினால், என்கணின்று - என்னிடமாகவிருந்து, மூளைத்த - உண்டாகிய, இப்பழியும் - இந்தப் பழிச்சொல்லும், ஒன்றாய் - அவற்றைப்போல ஒன்றாகி, போகி - சென்று, ஓதநீர்வட்டமெல்லாம் - சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த இப்பூமிமுழுதும், படர்வது - பரவப்பட்டதாயிற்று, தீதிலா - பொல்லாங்கில்லாத, குணத்து - நற்குணமுடைய, வேந்தே - அரசனே!, செப்பு - இரத்தினச்செப்பை, அவன் - அந்தப் பத்திரமித்திரன், வைத்துப் போயிற்று - வைத்துச்சென்றதை, யாதும் - எவ்வளவும், நான் - யான், நினைந்திடாது - நினைப்பில்லாமல், செப்பு - இரத்தினச்செப்பு, இல்லை என்று - என்னிடம் வைத்ததில்லை என்று, சொன்னேன் - சொல்லிவிட்டேன், எ - று. (௬௫)

289. நினைத்தபின் சத்தியகோட னென்பது நீங்கு மென்றென்
வினைப்பயன் பெருமை யாலே கொடுத்திலன் வேண்ட வன்றிச்
சினக்களிற் றுழுவ மற்றுன் றிருவுள்ள மிருக்க வையத்
தெனக்கொன்று மரிய தில்லை யினிச்செய்வ துரைக்க வென்றான்.

(இ - ள்) நினைத்தபின் - (அவன் செப்பு வைத்துச் சென்றதை) நினைத்தபிற்பாடு, (அதனைக்கொடுத்தால் நாம் சொன்ன சொல்லுக்கு மாற்றமாகி) சத்தியகோடனென்பது - சத்தியகோஷனென்கிற பெயரானது, நீங்குமென்று - நீங்கிவிடுமென்று, என் - என்னுடைய, வினைப்பயன் பெருமையாலே - கருமோதயத்தின் பெருமையாலே, வேண்ட - பத்திரமித்திரன் வேண்டிக்கேட்கவும், கொடுத்திலன் - நான் கொடுக்கவில்லை, அன்றி - அல்லாமல், சினக்களிற்றுழுவ - கோபம்பொருந்திய யானையையுடைய வீரனே!, உன் - உன்னுடைய, திருவுள்ள மிருக்க - அழகிய உள்ளத் தயவிருக்க, வையத்து - இவ்வுலகில், எனக்கு - எனக்கு, அரியது - அருமையானது, ஒன்றும் - யாதொன்றும், இல்லை - இல்லை, இனி - இனிமேல், செய்வது - செய்யுங் காரியத்தை, உரைக்க - சொல்லக்கடவாய், என்றான் - என்று கூறினான், எ - று.

மற்று - அசை. (௬௬)

290. மன்னவ னதனைக் கேட்டு வரும்பழி விலக்கொ ணாவே
என்னுனக் கிங்கு வந்த பழியொன்று மில்லை யீண்டம்
மின்மணிச் செப்பை யீந்தவ் வணிகனை வேண்டிக் கொள்வேன்
முன்னையென் பித்தத் தீர்த்தான் முனிவனென் றுரைக்க வென்றே.

(இ - ள்) மன்னவன் - அரசன், அதனை - மந்திரியால் சொல்லப்பட்ட அவ்வசனத்தை, கேட்டு - கேட்டு, வரும்பழி - உலகத்தில் வரும்பழியை, விலக்கொணுவே - நீக்கமுடியாது தான், (ஆயினும்) உனக்கு - நினக்கு, இங்கு - இவ்வுலகில், வந்த - வந்ததாகிய, பழி - பழிச்சொல், என் - என்ன, ஒன்றுமில்லை - யாதொன்றுமில்லை, ஈண்டு - இவ்விடத்து, அ - அந்த, மின் - பிரகாசமுடைய, மணி - இரத்தினங்களுள்ள, செப்பை - செப்பினை, ஈந்து - கொடுத்து, அவ்வணிகனை - அந்த வணிகனை, (எனக்குப் பித்துப்பிடித்திருந்ததனுலே நான் அவ்வாறு சொல்லிக்கொண்டு திரிந்தேன் ; அவ்விதம்) முன்னை - முன்னுலே பிடித்திருந்த, என்பித்து - எனது பைத்தியத்தை, முனிவன் - ஒரு மகாதபசையுடைய முனிவரன், தீர்த்தானென்று - (அருள் செய்து) நீக்கினுனென்று, உரைக்கவென்று - உலகில் சொல்லக்கடவாய் என்று, வேண்டிக்கொள்வேன் - நான் வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன், (அதனுல் உனக்குப் பழியும் வராது உண்மைக்கும் சரியாய்விடும் என்று அரசன் சொன்னுன்), எ - று. (கூஎ)

291. மந்திரி நன்றி தென்று வரைபுரை மார்பி னூலுந்
தன்பெய ரங்கித் திட்ட வாழியுந் தந்து செப்புக்
குன்கணின் றென்னை விட்டா னொருவரு மறியா வண்ண
மென்கையிற் செப்பைத் தாவென் றுரைத்துக்கொண் டினிதின்
மீண்டாள்.

(இ - ள்) மந்திரி - மந்திரியானவன், நன்றிதென்று - இது நன்மையான காரியமென்று, வரைபுரை - பர்வதம் போன்ற, மார்பின் - தனது மார்பிலணிந்த, நூலும் - யஜ்ஞோபவீதமும், தன்பெயரங்கித் திட்ட - தனது நாமத்தைப் பதித்த, ஆழியும் - முத்திரை மோதிரத்தையும், தந்து - அடையாளமாக உனக்குக் காட்டும்படி கொடுத்து, உன்கண் - உன்னிடத்திரா நின்ற, செப்புக்கு - இரத்தினச் செப்பை வாங்கி வருவதற்கு, இன்று - இப்பொழுது, என்னை விட்டான் - என்னை அனுப்பினுன், ஒருவரும் - யாவரொருவரும், அறியாவண்ணம் - தெரிந்துகொள்ளாதபடி, என் கையில் - எனது கரத்தில், செப்பை - அந்த இரத்தினச் செப்பை, தாவென்று - தரக்கடவாயென்று (அவற்றைக் காட்டி), உரைத்து - சொல்லி, கொண்டு - வாங்கிக்கொண்டு, இனிதின் - சந்தோஷமாக, மீண்டாள் - திரும்பி வந்துவிட்டாள், எ - று. (கூஅ)

292. மந்தித்த நோக்கத் தாலிம் மண்ணெலாம் வணக்க வல்லாள்
சிந்தித்தொன் றுரைத்துச் செய்யிற் றேவரும் பிழைக்க மாட்டார்
வந்திக்கா ரார்க்கு மூத்தான் வைத்தசெப் பதனை வாங்கித்
தந்திட்டாள் முகத்தை நோக்கா தாமரைக் கிழத்தி யன்னுள்.

(இ - ள்) மந்தித்த - மந்தமாகிய (அதாவது நிதானமாகிய), நோக்கத்தால் - பார்வையினால், இம்மண்ணெலாம் - இப்பூமியிலுள்ளவர்களை எல்லாம், வணக்க - வசப்படுத்த, வல்லாள் - வல்லமையையுடைய இவள், சிந்தித்து - மனதில் தியானித்து, ஒன்று - தக்க ஒன்றை, உரைத்து - சொல்லி, செய்யின் - செய்வாளேயானால், தேவரும் - தேவர்களும், பிழைக்கமாட்டார் - இவளுடைய சூழ்ச்சியினின்றுந் தவறமாட்டார்கள், (ஆதலினால்) வந்திக்காரார்க்கு மூத்தான் - உலகத்தவரால் புகழத்தகாத வஞ்சனைக்காரர்களுக்கெல்லா மேலானவனாகிய மந்திரியால், வைத்த - வைக்கப்பட்ட, செப்பதனை - இரத்தினச் செப்பை, வாங்கித் தந்திட்டாள் - மேற்கூறியபடி வாங்கிக்கொண்டு வந்து இராமதத்தை யிடம் கொடுத்துவிட்டாள், தாமரைக் கிழத்தியன்னாள் - செந்தாமரை மலருக்குரியவளான லக்ஷ்மி தேவிக்குச் சமானமாகிய இராமதத்தா தேவியானவள், முகத்தை - செவிலித்தாயினுடைய முகக்குறியை, நோக்கா - பார்த்து, எ - று. (கூகூ)

293. முடிந்ததிக் கரும மென்னு முறுவலித் தவளோ டும்போய்ப்
படங்கிடந் தல்குற் பாவாய் பட்டது பகர்க வென்ன
நுடங்குநுண் ணிடையி னாய்நீ நுவலிய நினைத்துப் போகி
மடங்கல்போ லிருந்த விந்த மந்திரி மாடம் புக்கேன்.

(இ - ள்) இக்கருமம் - இந்தக் காரியமானது, முடிந்தது - முடிந்துவிட்டது, என்னு - என்று, முறுவலித்து - புன்சிரிப்புக்கொண்டு, அவளோடும் - அச்செவிலித்தாயுடன், போய் - தனியாகப்போய் (அவளைநோக்கி), படங்கிடந்த - சர்ப்பத்தினது படத்தின் உருவமைந்த, அல்குல் - அல்குலையுடைய, பாவாய் - சித்திரப் பாவைபோன்ற செவிலித்தாயே!, பட்டது - நடந்த விருத்தாந்தத்தை, பகர்கவென்ன - சொல்லக்கடவாயென்று கூற, (அவள் இராமதத்தையை நோக்கி) நுடங்கு - அசையாநின்ற, நுண் - மெல்லிதாகிய, இடையினாய் - இடையை உடைய இராமதத்தையே!, நீ நுவலிய - உன்னால் சொல்லப்பட்டவைகளை, நினைத்து - மனதிலே ஆலோசித்துக்கொண்டு, போகி - சென்று, மடங்கல்போலிருந்த - சிம்மத்தைப்போ லிராநின்ற, இந்தமந்திரி - இம்மந்திரியினது, மாடம் - உப்பரிகையை, புக்கேன் - அடைந்தேன், எ - று.

கிடந்தல்குல் என்பதில் அகரந்தொக்கது. (எ0)

294. புக்கபின் பாண்ட காரி புலியொப்பான் மெலியும் வண்ண
மொக்கநீ யுரைத்த வெல்லா முரைத்தடை யாளஞ் சொல்லி
மிக்கவன் வெகுளி மார்பி னாலுமோ திரமுங் காட்டித்
தக்கதொன் றுரைத்த பின்னைத் தந்தசெப் பிதுவென் றிட்டாள்.

(இ - ள்) புக்கபின் - அவ்வாறு அடைந்தபிறகு, பாண்டகாரி - பாண்டகாரியான, புலியொப்பான் - புலிக்குச் சமானமாகியவன், மெலியும் வண்ணம் -

தளர்ச்சி யடையும்படி, ஒக்க - பொருந்த, நீயுரைத்தவெல்லாம் - உன்னால் சொல்லப்பட்டவைகளை எல்லாம், உரைத்து - சொல்லி, [அடையாளஞ்சொல்லி - அடையாளத்தையுங்கூறி, வெகுளிமிக்கவன் - கோபமிகுந்த மந்திரியினுடைய, மார்பினூலும் - மார்பிலணியும் பூணூலையும், மோதிரமும் - முத்திரை மோதிரத்தையும், காட்டி - காண்பித்து, தக்கதொன்று - தகுதியானதொரு காரியத்தை, உரைத்த பின்னை - சொன்ன பிறகு, தந்த - அவனால் கொடுக்கப்பட்ட, செப்பு - செப்பானது, இது - இதுவாகும், என்று - என்று சொல்லி, இட்டாள் - அச்செப்பை எதிரில் வைத்தாள், எ - று. (எக)

வேறு.

295. கறந்த பாலு முலைபுகுநீ கருதி னென்று பெரியவர்க
ணிறைந்த மதிபோன் முகத்தாயை நிபுண மதியென் றுரைத்தார்க
ளறிந்தோர் சொல்லும் பொய்யாமோ வறிய காலன் பாலுயிர்போ
லிறந்த பொருளைக் கொடுவந்தாய்க் கென்னான் செய்வ தென
வுரைத்தாள்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு வைத்தபின்பு) கறந்த - கறக்கப்பட்ட, பாலும் - பாலும், நீ - நீ, கருதின் - கருதுவையேயானால், முலைபுகும் - மறுபடியும் கொங்கையிலடையும், என்று - என்றுகூறி, (அதற்குத்தக) பெரியவர்கள் - பெரியோர்கள், நிறைந்த - நிறைவுபெற்ற, மதிபோல் - சந்திரன்போல், முகத்தாயை - முகத்தையுடைய உன்னை, நிபுணமதி என்று - நிபுணமாமதி என்று, உரைத்தார்கள் - சொன்னார்கள், அறிந்தோர் - ஞானத்தை உணர்ந்த பெரியோர்களது, சொல்லும் - வசனமும், பொய்யாமோ - பொய்யாகுமோ (ஆகாது), வறிய - வறுமையையுடைய (அதாவது எவ்வளவானாலும் நிரம்பாத தொழிலையுடைய), காலன்பால் - அந்தியகாலனிடத்தே சிக்கிய, உயிர்போல் - உயிரைப்போல, இறந்தபொருளை - நீங்கிவிட்ட பொருளை, கொடுவந்தாய்க்கு - மறுபடியும் கொண்டுவந்த உனக்கு, நான் செய்வது - நான் செய்யத்தக்கது, என் - என்ன இருக்கின்றது, என - என்று, உரைத்தாள் - இராமதத்தாதேவி சொல்லினாள், எ - று. (எஉ)

296. மந்தா ரத்தை வந்தணையும் வல்லி போல மன்னவனைச்
சந்தார் முலையாள் வந்தணுகித் தன்கைச் செப்புக் காட்டுதலுங்
கந்தார் களிற்று வேந்தன்றன் கையை மறியாக் காரிகையைச்
சிந்தா மணியோ நீயென்றான் சிறைவண் டெழுந்த முடியானே.

(இ - ள்) மந்தாரத்தை - கற்பக விருக்ஷத்தை, வந்தணையும் - வந்து சேருகின்ற, வல்லிபோல் - காமர்வல்லிக் கொடிபோல, மன்னவனை - அரசனை, சந்தார் - அழகார்ந்த, முலையாள் - ஸ்தனங்களையுடைய இராமதத்தை, வந்தணுகி - வந்து

சேர்ந்து, தன்கைச்செப்பு - தன்கைவசமாகக் கொண்டுவந்த இரத்தினச் செப்பை, காட்டுதலும் - (அவனிடம்) காண்பித்தலும், கந்தார் - கல்ஸ்தம்பத்தில் பிணிக்கப் பட்டுச் சேர்ந்திருக்கும்படியான, களிற்று - யானைக்குத் தலைவனாகிய, வேந்தன் - அரசன், தன்கையை - தனது கையை, மறியா - (அப்படியாவென்பதற்கடையாள மாக எதிரே திருப்பி) அசைத்து, காரிகையை - இராமதத்தையை (பார்த்து), சிறை - இறகுகளையுடைய, வண்டு - வண்டுகள், எழுந்த - புஷ்ப மாலையினின்று மெழும்படியான, முடியான் - முடியையுடைய அரசன், நீ - தேவியேநீ, சிந்தா மணியோ - (சிந்திதார்த்தங்களைக் கொடுக்கும்படியான) சிந்தாரத்தினமோ, என் றான் - என்று சொல்லி ஆச்சரியமடைந்தான், எ - று. (எங)

வேறு.

297. மன்னவன் செப்பைக் காணா மற்றிவ னமைச்ச னாக
முன்னமென் னரசு சென்ற படியிதோ வென்று நக்காங்
கன்னமென் னடையி னாளை மந்திரித் தாக வென்னாச்
சொன்னவவ் வணிகன் றன்னைச் சோதித்தற் குள்ளம் வைத்தான்.

(இ - ள்) மன்னவன் - அரசன், செப்பை - இரத்தினச்செப்பை, காணா - பார்த்து, மற்று - பின்னே, இவன் - இந்த ஸ்ரீபூதியானவன், அமைச்சனாக - மந்திரி யாக, முன்னம் - இதற்குமுன், என்அரசு - எனது ராஜ்ஜியம், சென்றபடி - நடந்த விதம், இதோவென்று - இத்தன்மைத்தோவென்று, நக்கு - சிரித்து, ஆங்கு - அவ் விடத்தில், ஆக - நல்லதாகட்டும், என்னா - என்று, அன்னம் - அம்சபக்ஷிபோன்ற, மெல் - மிருதுவாகிய, நடையினாளை - நடையையுடைய இராமதத்தா தேவியோடு, மந்திரித்து - ஆலோசித்து, சொன்ன - (மந்திரி எனது இரத்தினச் செப்பை மோசஞ்செய்தானென்று) சொல்லிய, அவ்வணிகன் றன்னை - அவ்வர்த்தகனை, சோதித்தற்கு - பரீக்ஷிப்பதற்கு, உள்ளம் வைத்தான் - (அவ்வெண்ணத்தை) மன தில் கொண்டான், எ - று. (எச)

298. மணிச்செப்பு நல்ல வல்லே தருகென வந்த வற்றிற்
குணிப்பற்ற மணியை வாங்கி வணிகன்றன் மணியிற் கூட்டிப்
பணித்தனன் வணிகன் றன்னை யழைக்கெனப் பணிந்து நின்றா
னிணைத்தநா வளைத்துச் சீறும் பன்னகர்க் கிறைவ னென்றான்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு கருதிய அரசன்) மணிச் செப்பு - இரத்தினச்செப்பு, நல்ல - நன்மையானவைகளை, வல்லே - சீக்கிரத்தில், தருகென - கொண்டு வரு வீராக வென்று, (பண்டாகாரிகளுக்கு ஆஜ்ஞைசெய்ய), வந்தவற்றில் - அப்பிர காரம் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட அவைகளினின்றும், குணிப்பற்ற - மதித் தற்கரிய, மணியை - இரத்தினங்களை, வாங்கி - எடுத்து, வணிகன்றன் - பத்திர

மித்திரனுடைய, மணியில் - இரத்தினங்களில், கூட்டி - ஒன்றாகச்சேர்த்து, (அவ்வணிகனுடைய இரத்தினச் செப்பையும், தன்னுடைய செப்புக்களையும் கலந்து வைத்துக்கொண்டு), வணிகன் றன்னை - அவ்வணிகனை, அழைக்கென - வரவழைக்கவென்று, பணித்தனன் - (பணியாளர்க்கு) உத்தரவு செய்தான், (அப்படியே அவர்கள் போயழைக்க அவன் வந்து), பணிந்துநின்றான் - அரசனை வணங்கி எதிரில் நின்றான், இணைத்தநா - இரண்டாகிய நாக்களை, விளைத்து - விளைத்து, சீறும் - கோபிக்கின்ற, பன்னகர்க்கு, நாகர்களுக்கு (அதாவது பவண தேவர்களுக்கு), இறைவ - அதிபதியாகிய தரணேந்திரனே, என்றான் - (கவனிப்பாயாக) என்று ஆதித்தியாப தேவன் சொன்னான், எ - று. (எரு)

299. கச்சட்ட முலையி னாளும் வேந்தனும் வணிக கண்ட
விச்செப்பி லுன்செப் புண்டே லியம்புநீ யென்ன லோடு
மெய்ச்செப்பு மொழியி னானும் வேந்தனை வணங்கிப் பாரா
விச்செப்பென் மணிச்செப்பென்றானெரிமணிக்கடகக் கையான்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு சொல்லி மேலும் சொல்லத்தொடங்கினவனாய்) கச்சு - இரவிக்கையை, அட்ட - மீறிஇராநின்ற, முலையினாளும் - ஸ்தனங்களையுடைய இராமதத்தையும், வேந்தனும் - சிம்மஸேன வரசனும், (அதன் மேல் அவ்வணிகனை நோக்கி) வணிக - வணிகனே!, கண்ட - இவ்விடத்தில் நீபார்த்த, இச்செப்பில் - இந்தச் செப்புக்கூட்டங்களில், உன் - உனது, செப்பு - இரத்தினச் செப்பு, உண்டேல் - இருந்தால், நீ இயம்பு - நீ அதைச் சொல்லு, என்னலோடும் - என்று ஆஜ்ஞாபித்தவளவில், எரி - பிரகாசியாநின்ற, மணி - இரத்தினங்களைப் பதித்துச்செய்த, கடகம் - கங்கணத்தையணிந்த, கையான் - கைகளையுடையவனாகிய, மெய் - உண்மையையே, செப்பும் - சொல்லுகின்ற, மொழியினானும் - வசனத்தையுடைய பத்திரமித்திரனும், வேந்தனை - அரசனை, வணங்கி - நமஸ்கரித்து, பாரா - நன்றாகப் பார்த்து, இச்செப்பு - இந்தச்செப்பு, என் - என்னுடைய, மணிச்செப்பு - இரத்தினச்செப்பு, என்றான் - என்று தன்னுடைய செப்பைக்கண்டுசொன்னான், எ - று.

300. உரைத்தவன் றன்னைப் பாரா மன்னன்முன் னிவனையோரும்
பிரத்தய மின்றி நின்றார் பித்தெனப் பித்த னென்ன
வுரைத்தவென் னரசு சென்ற நிலத்தவ ருற்ற துன்பம்
மாக்கலத் தவர்க்கு நாய்கன் வாரியின் மடிந்த தென்றான்.

(இ - ள்) உரைத்தவன் றன்னை - அவ்விதமாகச் சொல்லிய பத்திரமித்திரனை, பாரா - பார்த்து, மன்னன் - அரசன், முன் - இதற்கு முன், இவனை - இவ்வணிகனை, ஒரும் - அறியும், பிரத்தயம் - ப்ரத்தியமம், (அதாவது நல்லறிவு), இன்றி - இல்லாமல், நின்றார் - நிலைபெற்றிருந்தவர்கள், பித்தென - இவன்

பைத்தியக்காரனென்று சொல்ல, பித்தனென்னு - பைத்தியக்காரனே என்று, உரைத்த - சொல்லிய, என் - எனது, அரசு - இராஜ்யாதிகாரம், சென்ற - நடந்த, நிலத்தவர் - பூமியிலுள்ளவர்கள், உற்ற - அடைந்த, துன்பம் - துக்கமானது, மாக்கலத்தவர்க்கு - கப்பலிலுள்ளவர்களுக்கு, நாய்கன் - எஜமானனவன், வாரியின் - சமுத்திர ஜலத்திலே, மடிந்தது - விழுந்து மடிந்ததற்குச் சமானமாகும், என்றான் - என்று சொன்னான், எ - று. (எஎ)

301. பத்திர மித்தி ராவுன் சித்திர மணிச்செப் பிட்ட
முத்திரை யுன்ன தாகில் வைத்திடல் கொண்டு போக
வத்திர முற்றி யானை மத்தக மறுக்கு மன்ன
முத்திரை யென்ன தன்று வித்தக ரிட்ட தென்றான்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு சொல்லி வணிகனை நோக்கி) பத்திரமித்திரா - பத்திரமித்திரனே!, உன் - உனது, சித்திரம் - விசித்திரமாகிய, மணிச்செப்பு - இரத்தினச்செப்பில், இட்ட - வைக்கப்பட்ட, முத்திரை - அடையாள முத்திரையானது, உன்னதாகில் - உன்னுடையதாயிருந்தால், வைத்திடல் - அதனை இங்கே வைத்திடாதே, கொண்டுபோக - கொண்டுபோகக்கடவாய், (என்று அரசன் சொல்ல) அத்திரம் - அம்புகளை, உற்று - கையிற் பொருந்தி, யானை - யானைகளின், மத்தகம் - மஸ்தகங்களை, அறுக்கும் - பிளக்கின்ற, மன்ன - அரசனே!, முத்திரை - முத்திரையானது, என்னதன்று - என்னதல்ல (அதாவது நான் வைத்த அடையாளமல்ல), வித்தகர் - யாரோசாமர்த்தியர்களால், இட்டது - இடப்பட்டிருக்கின்றது, என்றான் - என்று வணிகன் சொன்னான், எ - று.

'என்று அரசன் சொல்ல' என்பது இசையெச்சமாக வருவித்துரைக்கப்பட்டது. (எஅ)

302. திறவெனத் திறந்து பார்த்திட்
டிறைவமற் றென்ன வல்லா
வறிவரு விலைய கற்கண்
ணிறையவுங் கிடந்த வென்றான்.

(இ - ள்) (அதைக்கேட்டு அரசன்) திறவென - அச்செப்பைத் திறக்கக்கடவாயென்று சொல்ல, திறந்துபார்த்திட்டு - திறந்து பார்த்துவிட்டு, இறைவ - அரசனே!, என்ன வல்லா - என்னுடைய வல்லாதனவாகிய, அறிவரும் - அளவிட்டறிதற்கரிய, விலைய - விலையையுடையனவாகிய, கற்கள் - இரத்தினங்கள், நிறையவும் - செப்புநிறைய, கிடந்த - இராநின்றன, என்றான் - என்று வணிகன் சொன்னான், எ - று.

மற்று - அசை. (எக)

வேறு.

303. மண்ணின் மிக்கவிம் மணியைநின் மணியொடு கலக்கும்
மண்ணை தானுள ளேவறி யாதுநீ யுரைத்தாய்
எண்ணி லாவிலை யிம்மணித் தன்மையைப் பார்க்குங்
கண்ணு மோடின காணெனக் காவல னுரைத்தான்.

(இ - ள்) மண்ணில் - இப்பூமியில், மிக்க - மிகுதியான குணமுள்ள, இம் மணியை - இந்த இரத்தினங்களை, நின்மணியொடு - உனது இரத்தினங்களோடு, கலக்கும் - சேர்க்கும்படியான, மண்ணை தான் - அறிவில்லாதவன், உளனே - உண்டோ, (இல்லை), அறியாது - தெரியாமல், நீயுரைத்தாய் - நீ சொல்லினாய், எண்ணிலா - கணக்கில்லாத, விலை - விலைமதிப்பையுடைய, இம்மணி - இந்த இரத்தினங்களினது, தன்மையை - குணத்தை, பார்க்கும் - பார்க்கின்ற, கண்ணும் - உன்னுடைய கண்களும், ஓடின - பிரமித்துக் குறிப்புத்தவறிப்போயின, காண் - இப்போது பயமில்லாமல் நன்றாக நிதானித்துப் பார்க்கக்கடவாய், என - என்று, காவலன் - அரசன், உரைத்தான் - சொன்னான், எ - று. (௮௦)

304. மத்த னல்லவன் கருமத்தின் வரும்பயன் றெரிந்து
சித்தம் வைத்தலாற் செய்வதோர் தொழில்வையத் தில்லை
வைத்த வென்மணி மறந்துவை கலுமழைத் தேனேற்
பித்த னென்றெனை யழைத்தவர் பிழைத்ததென் பெரியோய்.

(இ - ள்) (அதைக்கேட்டு வணிகன்) பெரியோய் - மேலான அரசனே!, மத்தனல்லவன் - பைத்தியமில்லாத நன் ஞானமுடையவன், கருமத்தின் - காரியங்களினால், வரும் - வருகின்ற, பயன் தெரிந்து - பலனைத் தெரிந்து, சித்தம் - மனதை, வைத்தலால் - வைத்து ஆராய்ந்து பார்த்தல்லாமல், செய்வது - செய்யும்படியான, ஓர் தொழில் - ஒரு காரியம், வையத்து - இவ்வுலகில், இல்லை - இல்லையாம், (ஆதலின்), வைத்த - வைக்கப்பட்ட, என்மணி - எனது இரத்தினங்களை, மறந்து - மறந்து போய், வைகலும் - நாடோறும், அழைத்தேனேல் - நான் கூவினால், பித்தனென்று - பைத்தியக்காரனென்று, என்னை - என்றனை, அழைத்தவர் - சொன்னவர்கள், பிழைத்தது - செய்த தப்பிதமானது, என் - என்ன இருக்கின்றது (இல்லை; அப்படியானால் நான் பித்தனேயாவன் என்று கூறினான்), எ - று. (௮௧)

வேறு.

305. இப்பரி சுரைத்துச் செப்பி விட்டமா மணியை யெல்லாம்
செப்பரும் பரிசு நீக்கிச் செழுமணி கையிற் கொண்டான்

மெய்ப்பரி சறிந்து தன்மை கைக்கொண்டு பிறிது விட்ட
வப்பிர மத்த னைய முனியைப்போல் வணிக னின்றான்.

(இ - ள்) இப்பரிசு - இப்பிரகாரமாக, உரைத்து - சொல்லி, செப்பில் - இரத்தினச் செப்பில், இட்ட - வைக்கப்பட்ட, மா - பெருமை பொருந்திய, மணியை எல்லாம் - இரத்தினங்களை எல்லாம், செப்பரும் - சொல்லுதற்கரிய, பரிசு - விதாயமாக, நீக்கி - விலக்கி, செழும் - செழுமைபெற்ற, மணி - தனது இரத்தினங்களை, கையில் - தன்கையில், கொண்டான் - எடுத்துக் கொண்டான், (அதனால்), மெய்ப்பரிசு - உண்மைத் தத்துவத்தை, அறிந்து - தெரிந்து, தன்மை - தனது ஸ்வரூபத்தை, கைக்கொண்டு - உபாதேயமாகஸ்வீகரித்து, பிறிது - அன்னிய ஸ்வரூபத்தை, விட்ட - ஹேயமாக நீக்கிய, அப்பிரமத்தனைய - அப்பிரமத்தகுணமுடைய, முனியைப்போல் - முனிவரனைப்போல், வணிகன் - அவ்வணிகனான பத்திரமித்திரன், நின்றான் - நின்றான், எ - று. (அஉ)

306. மணியிவை சிறிது பூதி வைத்தன வாகு முன்னைக்
குணியிலான் செய்த குற்றந் தீரநீ கொண்டி டென்ன
வணியிலா மகளிர் போலப் பிறன்பொருள் கொண்டு வாழும்
பணியிலே னரச வென்றான் பருமணி வயிரத் தோளான்.

(இ - ள்) (அப்போது அரசன்) மணி இவை - இந்த இரத்தினங்கள், சிறிது - கொஞ்சம், பூதி - ஸ்ரீபூதியினாலே, வைத்தன வாகும் - வைக்கப்பட்டன வாகும், உன்னை - உன்றனை, குணியிலான் - நற்குணமில்லாத அவன், செய்த - இவ்வாறு செய்த, குற்றம் தீர - குறையானது நீங்கும்படி, நீ - நீ, கொண்டிடு - (இவற்றைக்) கைக்கொள்வாயாக, என்ன - என்று அரசன் சொல்ல, பரும் - பருத்த, மணி - அழகிய, வயிரத்தோளான் - வஜ்ஜிரம் போல் கெட்டியாகிய புயத்தையுடைய பத்திர மித்திரன், அரச - இராஜனே !, அணியிலா - (நற்குண மில்லாத) அழகில்லாத, மகளிர்போல - பொதுஸ்திரீகளைப் போல, பிறன் - அன்னியனுடைய, பொருள் - பொருள்களை, கொண்டு - கைக்கொண்டு, வாழும் - வாழ்கின்ற, பணியிலேன் - தொழிலில்லாதவன் நான், என்றான் - என்று சொன்னான், எ - று. (அங)

307. மன்னிய சுத்த மில்லான் பொருளினை வலிதின் வாங்கி
இங்கில வரைப்பி னென்றும் நின்றிடும் பழியு மெய்தி
பின்னினுங் கடிது வீயும் யாக்கையுங் கிளையு மோம்பல்
மன்னவ பெரிய தொன்றே மக்களிப் பிறவிக் கென்றான்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு சொல்லி மேலும்) மன்னிய - நிலைபெற்றிரா நின்ற, சுத்தம் - மனோசுத்தம், இல்லான் - இல்லாதவனாகி, பொருளினை - பிறர் பொருள்

களை, வலிதின் - வலிய பிரயத்தனத்தால் அல்லது மாறுபாட்டினால், வாங்கி - கிரகித்து, இந்நிலவரைப்பின் - இப்பூமியில், என்றும் - எப்பொழுதும், நின்றிடும் - நிலைபெறும்படியான, பழியும் - பழிச்சொல்லையும், எய்தி - அடைந்து, மின்னினும்-மின்னலைப்பார்க்கிலும், கடிது - சீக்கிரமாக, வீயும் - நாசமாகும், யாக்கையும் - இச்சரீரத்தையும், கிளையும் - பந்துக்களையும், ஓம்பல் - இரக்ஷிக்கின்றது, மன்னவ- அரசனே!, மக்களிப் பிறவிக்கு - இந்த மனிதராகிய பிறப்புக்கு, பெரியதொன்றோ- பெரிதான தொன்றாகுமோ (ஆகாது), என்றான் - என்று சொன்னான், எ - று.

308. தானத்திற் குரித்து மன்று தன்கிளைக் கீயிற் சால
வீனத்து ளுய்க்கு நிற்கு மெச்சத்தை யிழக்கப் பண்ணு
மானத்தை யழிக்குந் துய்க்கில் மற்றவர்க் கடிமை யாக்கு
மூனத்து நரகத் துய்க்கும் பிறன்பொரு ளுவக்கின் வேந்தே.

(இ - ள்) (பின்னும்) வேந்தே - அரசனே!, பிறன்பொருள் - அன்னியனது பொருளை, உவக்கின் - சந்தோஷித்துக் கைக்கொண்டால், (அது) தானத்திற்கு - சற்பாத்திரங்களில் தானஞ் செய்வதற்கு, உரித்துமன்று - உரியதுமல்ல, தன் - தனது, கிளைக்கு - பந்துக்களுக்கு, ஈயில் - கொடுத்தால், சால - மிகவும், ஈனத்துள் - இழிவான நிலையில், உய்க்கும் - செலுத்தும், நிற்கும் - நிலைத்திருக்கும், ஏச்சத்தை - சந்ததியை, இழக்கப்பண்ணும் - இழக்கும்படி செய்யும், மானத்தை - பெருமையை, அழிக்கும்-அழித்துவிடும், துய்க்கில் - அனுபவித்தால், அவர்க்கு - அப்பொருட்காரர்க்கு, அடிமையாக்கும் (அவ்வாறு அனுபவித்தவர்களை) ஏவலர்களாகவும் செய்விக்கும், ஊனத்து - குற்றம் பொருந்திய, நரகத்து - நரகத்திலும், உய்க்கும் - செலுத்தி விடும், எ - று.

மற்று - அசை. (அரு)

309. பேறிழ வின்ப துன்பம் பிணிபகை பிறப்பி வற்றின்
ஆறுதான் முன்பு செய்த வினைவழி வருவ தல்லால்
வேறொன்று லாவ துண்டோ வினையென்பா னின்ற தொன்றால்
மாறின்றாய் நின்ற தல்லான் மற்றிவன் செய்த துண்டோ.

(இ - ள்) பிறப்பு - இந்த ஜன்மத்திலே, பேறு - அடையும் இலாபமும், இழவு - நஷ்டமும், இன்பதுன்பம் - சுகதுக்கங்களும், பிணி - வியாதியும், பகை - சத்துருத்வமும், (ஆகிய) இவற்றின் - இவைகளின், ஆறுதான் - வழியானது, முன்புசெய்த - பூர்வத்தில் செய்த, வினைவழி - கர்மானுரீதியாய், வருவதல்லால் - உதயமாவதேயல்லாமல், வேறொன்றால் - வேறொரு தன்மையால், ஆவதுண்டோ- ஆவதுளதோ, வினை - பூர்வவினையானது, என்பால் - என்னிடத்தே, நின்ற தொன்றால் - உதயமானபிரகாரம், மாறு - (இம்மந்திரிக்கும் எனக்கும் ஏற்பட்ட)

விரோதம், இன்று - இப்பொழுது, ஆய் - உண்டாகி, நின்றதல்லால் - அனுபவத்தில் நின்றதல்லாமல், மற்று - பின்பு, இவன் செய்தது - இம்மந்திரியால் செய்யப்பட்டது, உண்டோ - வேறென்றுண்டோ, (இல்லை; வினையின்படியே நடந்தது என்று சொன்னான்), எ - று. (அசு)

310. நீதிநூ லோது வான்போ னின்றவ னன்று சொன்ன
தீதிலா மொழியைக் கேளா திண்டிறற் சீய சேனன்
வேதவா ணிகனே நீதி நூல்கண்ட வேந்த னேவிக்
கோதிலாக் குணத்தி னானென் றுவந்தன னிருந்துசொன்னான்.

(இ - ள்) நீதிநூல் - நீதி சாஸ்திரத்தை, ஓதுவான்போல் - படிப்பவன் போல, நின்றவன் - நின்ற பத்திரமித்திரன், அன்று சொன்ன - அப்பொழுது சொன்ன, தீதிலா - குற்றமில்லாத, மொழியை - வசனத்தை, கேளா - கேட்டு, திண் - வலிமை பொருந்திய, திறல் - பராக்கிரமத்தையுடைய, சீயசேனன் - சிம்மஸேனமகாராஜன், (அவனைநோக்கி) வேதவாணிகனே - வேத சாஸ்திரவர்த்தகஞ்செய்கின்றவனே, (அல்லது) நீதிநூல் - நீதிசாஸ்திரத்தை, கண்ட - கரை கண்ட, வேந்தனே - முதல்வணிகிய அரசனே, இக்கோதிலா - இந்தக்குற்றமில்லாத, குணத்தினான் - நற்குணத்தையுடையவன், என்று - என்று புகழ்ந்து, உவந்தனன் - சந்தோஷித்தவனாய், இருந்து - தங்கி, சொன்னான் - மேலும் (கீழ்க்கண்டவாறு) சொன்னான், எ - று. (அஎ)

311. வையகம் பெறினும் பொய்யா வாக்கினன் மரணம் வந்தா
லுய்யலா மருந்தென் றாலும் பிறன்பொருட் குள்ளம் வையான்
தையலாய் தரும நீதி சமநிலை தயா வொழுக்கம்
வையகந் தன்னி லிந்த வணிகனாய் வந்த வென்றான்.

(இ - ள்) வையகம் பெறினும் - இந்தப் பூமி ராஜ்ஜியத்தை அடைவதாயினும், பொய்யா - பொய் சொல்லாத, வாக்கினன் - வசனத்தை யுடையவன், மரணம் வந்தால் - சாவுவந்த போது, உய்யலாம் - பிழைக்கும்படியான, மருந்தென்றாலும் - அவுஷத மென்றபோதிலும், பிறன் பொருட்கு - அன்னியனுடைய பொருளுக்கு, உள்ளம் - மனத்தில் ஆசையை, வையான் - வைக்கமாட்டான், தையலாய் - இராமதத்தையே!, தருமநீதி - தருமநீதியும், சமநிலை - சமதாநிலைமையும், தயா - தயவும், ஒழுக்கம் - நன்னடக்கையும், வையகந் தன்னில் - இந்த வுலகத்தில், இந்த வணிகனாய் - இந்த வணிகனை ரூபமெடுத்து, வந்த - வந்தனவாகும், என்றான் - என்று இராமதத்தையை நோக்கிக் கூறினான், எ - று. (அஅ)

312. என்றலும் தேவி வென்ற வாதிதன் பக்கத் தார் போல்
நின்றன ளுவகை நெஞ்சி னிறைந்தன ளாக நீதிக்

கொன்றவப் பூதி தன்பால் கோன்செட்டிப் பட்டந் தன்னை
மன்றுலாந் தொங்கல் வேந்தன் வணிகனுக் கீந்து சொன்னான்.

(இ - ள்) என்றலும் - என்று அரசன் சொல்லவும், தேவி - இராமதத்தா தேவி, வென்ற - ஜெயித்த, வாதிதன் - வழக்காளியினுடைய, பக்கத்தார்போல் - கக்ஷியிலுள்ளவர்களைப்போல, நெஞ்சில் - மனதில், உவகை - சந்தோஷம், நிறைந்தனளாக - நிறையப்பெற்றவளாக, நின்றனள் - நின்றாள், நீதி - நீதியை, கொன்ற - கெடுத்த, அப்பூதி தன் பால் - அந்த ஸ்ரீ பூதியினிடத்துள்ள, கோன் செட்டிப்பட்டந் தன்னை - இராஜஸ்ரேஷ்டி பட்டத்தை, மன்றுலாம் - வாசனை பாவிக்கொண்டிருக்கின்ற, தொங்கல் - புஷ்பமாலையை யணிந்த, வேந்தன் - அரசன், வணிகனுக்கு - பத்திரமித்திரனுக்கு, ஈந்து - கொடுத்து, சொன்னான் - (மேலும் அவனை நோக்கிக் கீழ்க்கண்டவாறு) சொல்லினான், எ - று. (அகூ)

313. மணிகளும் பொன்னும் முத்தும் வயிரமும் பிறக்கும் பூமி
மணிகளும் பொன்னும் முத்தும் வயிரமு மடக்கு மாடம்
மணிகளும் பொன்னும் முத்தும் வயிரமும் வடித்துச் செய்த
வணிகளும் துகிலும் சந்த மல்லவுங் கைக்கொ ளென்றான்.

(இ - ள்) மணிகளும் - இரத்தினங்களும், பொன்னும் - ஸ்வர்ணமும், முத்தும் - முத்துக்களும், வயிரமும் - வஜ்ஜிரத்தினங்களும், பிறக்கும் - உண்டாகும், பூமி - பூமிகளையும், மணிகளும் - இரத்தினங்களையும், பொன்னும் - ஸ்வர்ணத்தையும், முத்து - முத்துக்களையும், வயிரமும் - வஜ்ஜிரக் கற்களையும், அடக்கும் - தனக்குள் அடக்கிக் கொண்டிருக்கின்ற, மாடம் - உப்பரிகை பாண்டாகார முதலானவைகளையும், மணிகளும் - இரத்தினங்களாலும், பொன்னும் - ஸ்வர்ணத்தினாலும், முத்தும் - முத்துக்களாலும், வயிரமும் - வஜ்ஜிரத்தினங்களாலும், வடித்துச் செய்த - ஆராய்ந்தெடுத்துப் பதித்து வடிவுபெறச் செய்த, அணிகளும் - ஆபரணங்களையும், துகிலும் - பட்டு வஸ்திரங்களையும், சந்தும் - சந்தன முதலாகிய வாசனாதிரவியங்களையும், அல்லவும் - இவையல்லாதனவாகிய மற்ற அனேக இனிய வஸ்துக்களையும், (திருடர்களேயேவி மந்திரியால் அபகரிக்கப்பட்ட உன்னுடைய பொருள்கள் எல்லாவற்றையும்), கைக்கொள் - நீ கைக்கொள்ளக்கடவாய், என்றான் - என்று ஆஜ்ஞாபித்துத் தன் காரியஸ்தர்களைக் கொண்டு அவற்றையெல்லாம் அவனுக்குக் கொடுக்கும்படி செய்தான், எ - று. (கூ0)

வேறு.

314. இடம்பெரி துடையவர் பழியில் காரியந்
தொடங்கிய முடித்தலால் விடார்க ளென்பது
மடங்கல்போ னின்றிந்த வணிகன் மந்திரி
இடஞ்சலைக் கடந்திது முடிந்த தென்றனர்.

(இ - ள்) (அதன்மேல்) இடம் பெரிதுடையவர் - பெரிய ஏதுக்களை அல்லது மனோ வலிமையை யுடையவர்கள், தொடங்கிய - செய்ய ஆரம்பித்த, பழியில் காரியம் - பழியில்லாத செய்கையை, முடித்தலால் - முடித்து ஜெயம் பெறுவதல்லாமல், விடார்கள் - நடுவில் தளர்ச்சியடைந்து அதனை விடமாட்டார்கள், என்பது - என்று சொல்வது, மடங்கல்போல் - சிம்மத்தைப்போல, நின்று - பலமாய் நின்று, இந்த வணிகன் - இந்த வர்த்தகன், மந்திரி - மந்திரியால் செய்யப்பட்ட, இடைஞ்சலே - பொல்லாங்கை, கடந்து - ஜெயிக்க, இது - இந்தக் காரியம், முடிந்தது - முடிந்ததேயாகும், (அதாவது இதுவே அதற்குதாரணமாகும்), என்றனர் - என்று அங்கராத்திலுள்ள ஜனங்கள் சொன்னார்கள், எ - று. (கூக)

வேறு.

315. மத்தமால் களிறுபோகும் வழியினைக் குழித்து மாணப்
பொய்த்தரை செய்து வீழ்த்துப் பிடித்திடும் புலையன் போலச்
சத்திய கோட னென்னுஞ் சடத்தினாற் றன்னைத் தேற்றி
வைத்திந்த வையத் தோடும் வஞ்சித்தா னென்னை யென்னு.

(இ - ள்) (அப்போது அரசன்) மத்தம் - மதம் பொருந்திய, மால் - பெரிதாகிய, களிறு - யானை, போகும் - போகின்ற, வழியினை - வழியை, குழித்து - குழியாகச்செய்து, மாண - மாட்சிமையாக, பொய்த்தரை செய்து - மேல்பரப்புச் செய்து குழிதெரியாமல் மறைத்துத் தரையாகவே பொய்யாகக் காட்டி, வீழ்த்து - அதில் யானைகளை விழும்படிசெய்து, பிடித்திடும் - பிடிக்கின்ற, புலையன்போல - புலையனைப்போல, சத்திய கோடனென்னும் - சத்திய கோஷனென்கிற, சடத்தினால் - திரையினால் (மறைத்து), தன்னை - தன்னை, தேற்றிவைத்து - நல்லவனென்று யாவர்களுக்கும் தெரியப் பண்ணி, இந்த வையத்தோடும் - இந்த உலகிலுள்ள ஜனங்களையும், என்னை - என்னையும், வஞ்சித்தான் - ஏமாற்றினான், என்னு - என்று, எ - று. (கூஉ)

316. கோபியா வரசு நீதிக் குறைபடா வகையி னன்மா
பாவியா மிவனை நூலின் படியினாற் கடிக வென்ன
நாபிகா லத்தி னிப்பா னடக்கின்ற வழக்கு நூலின்
றீபிகா மனத்தி னார்கள் செய்வது தெரிந்து சொன்னார்.

(இ - ள்) கோபியா - கோபமுற்று, மா - பெரிய, பாவியாம் - பாபிஷ்டனாகிய, இவனை - இந்தச் சத்திய கோஷனை, அரசுநீதி - இராஜ்ஜிய நீதியில், குறைபடாவகையினால் - குறையாத விதமாக, நூலின் படியினால் - சட்டத்தின் பிரகாரம், கடிக - தண்டிக்கக்கடவீராக, என்ன - என்று சொல்ல, நூலின் - இராஜ்ஜியநீதிச் சட்டங்களின் ஆராய்ச்சியினாலே, தீபிகாமனத்தினார்கள் - தீபிகை

போன்ற மனதையுடையவர்கள் (அதாவது தீபம்போல பிரகாசம் பொருந்திய மனமுடையவர்கள்), நாபி காலத்தின் - போக பூமியில் நாபி மகாராஜன் ஆள்கையின் காலத்திற்கு, இப்பால் - பிறகு, (அதாவது கருமபூமியானது முதல்), நடக்கின்ற - நடைபெறுகின்ற, வழக்கு - வழக்கமாகிய சட்டத்தில், செய்வது - செய்யக்கூடிய காரியத்தை, தெரிந்து - அறிந்து, சொன்னார் - கீழ்க்கண்டவாறு சொன்னார்கள், எ - று.

நாபி மகாராஜன் கால முதலான காலவேற்றுமைகளையும், அப்போது இந்த க்ஷேத்திரம் போகபூமியான தன்மையையும், பிறகு கர்மபூமியான விவரங்களையும் ஸ்ரீ புராணத்தில் விருஷபஸ்வாமி புராணப் பகுதியில் பார்த்துக்கொள்க. (கூரு)

317. மடித்துவாய் கடித்து மல்லர் முப்பது சவட்டை திண்டோ
ளெடுத்திடா வடித் தெருத்தின் சாணமுத் தாலந் தீற்றிப்
படைத்தமா டனைத்துங் கொண்டிட் டிப்பதி நின்றும் போக
வடித்தலாந் தண்ட மென்று ரரசனப் படிச்செய் கென்றான்.

(இ - ள்) மல்லர் - மல்லர்கள், வாய்மடித்து - வாயைமடித்து, கடித்து - பயங்கரமாகக் கடித்துக்கொண்டு, திண்தோள் - வலிமையாகிய கைகளால், எடுத்திடா - தூக்கி, சவட்டைமுப்பது அடித்து - சவட்டை அடியால் முப்பது அடிகளை அடித்து, எருத்தின் - எருதினது, சாணம் - சாணியை, முத்தாலம் - மூன்று சட்டி, தீற்றி - தலைமேலூற்றி, படைத்த - அவனால் சம்பாதிக்கப்பட்ட, மாடனைத்தும் - பொன்களெல்லாவற்றையும், கொண்டிட்டு - நாம் கைக்கொண்டு, இப்பதி நின்றும் - இப்பட்டணத்தினின்றும், போக - அவன் குடியில்லாமல் நீங்கிப்போகும்படியாக, அடித்தல் - அடித்துத் துரத்திவிடுதல், தண்டம் ஆம் - சிக்ஷை ஆகும், என்றார் - என்று சொன்னார்கள், அரசன் - இராஜனானவன், அப்படிச் செய்க - அந்தப் பிரகாரமே செய்வீராக, என்றான் - என்று பணியாளர்க்கு ஆஜ்ஞாபித்தான், எ - று. (கூச)

318. குனிசிலைக் கடவுள் போலும் கொற்றவன் குறிப்பை நோக்கா
பணையின்வெஞ் சிலைக ளேந்திப் பாடிகாப் பார்கள் சூழ்ந்தார்
நினைவரும் பெரிய செல்வம் நினைப்பதன் முன்னம் நீளுப்ப
பனியின்முன் மலர்ந்த செந்தா மரைத்தடம் போன்ற தன்றே.

(இ - ள்) குனி - வளைந்த, சிலை - கரும்புவில்லையுடைய, கடவுள்போலும் - மன்மதன்போலு மழகையுடைய, கொற்றவன் - அரசனது, குறிப்பை - மனோவபிப்பிராயத்தை, நோக்கா - பார்த்து, பணையின் - திரளாக, . வெம் - வெவ்விதாகிய, சிலைகள் - வில் முதலியவைகளை, ஏந்தி - கையில் தாங்கி, பாடிகாப்பார்கள் - சேனையைக்காக்கும் தலைவர்கள், சூழ்ந்தார் - அவ்விடம் சேர்ந்தார்கள், நினை

வரும் - நினைத்தற்கரிய, பெரிய - பெரியதாகிய, செல்வம் - மந்திரியின் செல்வமெல்லாம், நினைப்பதன் முன்னம் - அவ்வாறு அழிக்க எண்ணுவதற்கு முந்தியே, நீறாய் - பஸ்பமாகி, (அதாவது ஒன்றுமில்லாமல்), பனியின் முன் - பனியினது எதிரில், மலர்ந்த - புஷ்பித்த, செந்தாமரைத்தடம் போன்றது - சிவந்ததாமரைத் தடாகத்துக்குச் சமானமானது, எ - று. (௩௫)

319. மலைமிசைச் சிங்க வேற்றை வருத்துமான் கன்று போலத்
தலைமிசைச் சவட்டை யிட்டுச் சாணகந் தீற்றி யிட்டார்
புலையர்சென் றவனைச் சூழ்ந்து போகென வுரைப்பச் சுற்ற
மலைகடற் கவிழ நாவா யவருற்ற துற்ற தன்றே.

(இ - ள்) (மேற்கூறியபடி சூழ்ந்தவர்கள்) மலைமிசை - பருவதத்தின் மேலே, சிங்க ஏற்றை - ஆண்சிங்கத்தை, வருத்தும் - வருத்துகின்ற, மான் கன்றுபோல - மான் குட்டிகளைப்போல, சவட்டையிட்டு - சவட்டையடித்து, தலைமிசை - அவனது தலையின்மேல், சாணகம் - சாணிக்குழம்பை, தீற்றியிட்டார் - ஊற்றினார்கள், (அதன்மேல்) புலையர் - கீழ்மக்கள், சென்று - சமீபத்திற் சென்று, அவனைச் சூழ்ந்து - அவனை வளைந்து, போகென - நீ இந்நகரத்தை விட்டுப் போகக்கடவாயென்று, உரைப்ப - சொல்ல, (அவன் அவ்வாறே சென்றான்; அப்போது) சுற்றம் - அவனுடைய பந்துக்கள், அலைகடல் - அலைகளையுடைய சமுத்திரத்தில், நாவாய் - கப்பல், கவிழ - கவிழ்ந்துபோக, அவர் - கப்பலிலுள்ளவர்கள், உற்றது - அடைந்த துன்பத்தைப்போன்ற துன்பத்தை, உற்றது - அடைந்தார்கள், எ - று.

'போகென' என்பதில் அகரந் தொக்கது. (௩௬)

320. முன்பகற் றேவ னென்று மொய்த்துடன் புகழப் பட்டான்
பின்பகற் பேய னென்று பின்செலா திகழப் பட்டான்
அன்புறு மிளமை மூப்பி லிரிவையர்க் கொருவ னைத்தான்
முன்புதான் செய்து வந்த விதிமுறை யுதயத் தாலே.

(இ - ள்) (அப்போது) முன்பு - பூருவத்தில், தான் செய்துவந்த - தன்னால் செய்யப்பட்டு வந்த, விதிமுறை - விதிக்கிரமத்தின், உதயத்தாலே - தோற்றத்தினாலே, முன்பகல் - காலையில், (இராஜசபைக்குப் போகும்போது), தேவனென்று - இவனே தெய்வமென்று, மொய்த்து - ஜனங்கள் நெருங்கி, உடன் - அப்பொழுதே, புகழப்பட்டான் - அவர்களால் புகழ்ச்சி செய்யப்பட்டவனாகிய மந்திரி, பின்பகல் - அம்மாலையில், பேயனென்று - பேய்க்குச் சமானமானவன் (அதாவது புத்தி நிலை இல்லாதவன்) என்று, பின் - அவனுக்குப் பின்னே, செல்லாது - ஒருவருஞ் செல்லாமல், இகழப்பட்டான் - அவர்களாலிகழ்ச்சி பண்ணப்

பட்டான், (அதனால்), அரிவையர்க்கு - ஸ்திரீமார்களுக்கு, அன்புறும் இளமைமூப்பில் ஒருவன் ஒத்தான் - அன்பு பொருந்திய இளமைப்பருவத்திலே இனிமையையும் முதுமைப்பருவத்திலே வெறுப்பையும் உண்டாக்கும் ஒருவனை நிகர்த்தான், எ - று. (கஎ)

321. மாயத்தால் செப்பை வவ்வி மந்திரி வணிகன் றன்னைப்
பேயொத்துச் சுழலப் பண்ணிப் பெருந்துயர் முன்னஞ் செய்தான்
மாயத்தாற் செப்புத் தன்கை வாங்கவும் பட்டுப் பின்னைப்
பேயொத்துச் சுழன்று சாலப் பெருந்துயர் தானு முற்றான்.

(இ - ள்) (அவனுடைய அங்கிலைமையைப்பார்த்து) மாயத்தால் - மாயாச்சாரத்தால், செப்பை - இரத்தினச் செப்பை, வவ்வி - அபகரித்து, மந்திரி - மந்திரியானவன், வணிகன் றன்னை - செட்டியாகிய பத்திரமித்திரனை, பேயொத்து - பேய்க்குச் சமானமாக, சுழலப்பண்ணி - அலையும்படி செய்து, பெருந்துயர் - பெரிதாகிய துன்பத்தை, முன்னம் - முன்னால், செய்தான் - பண்ணினன், மாயத்தால் - மாயாச்சாரத்தால், செப்பு - அச்செப்பை, தன்கை - தன்னுடைய கையினின்றும், வாங்கவும் பட்டு - வாங்கி விடவும் பட்டு, பின்னை - பிற்பாடு, பேயொத்து - பேய்க்குச்சமானமாகி, சுழன்று - சுழற்சி யுற்று, சால - மிகவும், பெருந்துயர் - பெரிதாகிய துன்பத்தை, தானும் - அம்மந்திரிதானும், உற்றான் - அடைந்தான், எ - று. (கஅ)

322. மணியினால் வணிக னுக்கும் மந்திரி தனக்கும் வந்த
தணிவிலாத் துயரம் பற்றின் றன்மையைச் சாற்றக் கண்டும்
பணிவிலாத் துயர மாக்கும் பற்றினைப் பரியும் நல்ல
துணிவிலா தார்க ளன்றே துயரங்கட் கிறைவ ராவார்.

(இ - ள்) மணியினால் - இரத்தினத்தால், வணிகனுக்கும் - வர்த்தகனாகிய பத்திர மித்திரனுக்கும், மந்திரி தனக்கும் - இம்மந்திரிக்கும், வந்த - வந்துசேர்ந்ததாகிய, தணிவிலா - குறைவில்லாத (அதாவது விலகாத), துயரம் - துக்கமாகிய, பற்றின் - ஆசையினது, தன்மையை - ஸ்வபாவத்தை, சாற்றக் கண்டும் - சொல்லக்கேட்டறிந்தும், பணிவிலா - குறைவில்லாத, துயரம் - துக்கத்தை, ஆக்கும் - உண்டாக்கும், பற்றினை - ஆசையை, பரியும் - கெடுக்கும், (அதாவது நீக்கும்படியான), நல்ல - நன்மையாகிய, துணிவு - நிச்சய ஞானம், இல்லாதார்களன்றே - இல்லாதவர்களே, துயரங்கட்கு - துக்கங்களுக்கு, இறைவராவார் - தலைவராவார்கள், எ - று. (கக)

323. பற்றினைப் பற்றி னாலே பற்றெனப் பற்றி னாரைப்
பற்றுதா னிடும்பை நீருட் பரியட்டந் தன்னை யாக்கும்

பற்றினைப் பற்றி லாமை பற்றெனப் பற்றி னாரைப்
பற்றுவிட் டிடும்பை நீருட் பரியட்ட மொழிக்குங் கண்டீர்.

(இ - ள்) பற்றினை - ஆசையை, பற்றினாலே - ஆசையினாலே, பற்றென- பற்றுப்போல உறுதியாக, பற்றினாரை - பற்றியவர்களை, பற்றுதான் - அவ்வாசை யாகிறபற்றுத்தான், இடும்பை நீருள் - துக்கமாகிற சமுத்திரத்துள், பரியட்டந் தன்னை - பரிவர்த்தனையாகிய ஸம்ஸாரத்தை, ஆக்கும் - உண்டுபண்ணும், பற் றினை - ஆசையை, பற்றிலாமை - பற்றாமையையே, பற்றென - பற்றுப்போல உறுதியாக, பற்றினாரை - சேர்ந்தவர்களை, பற்றுவிட்டு - அவ்வாசையாகிற பற்று நீங்கி, இடும்பை நீருள் - துக்க சமுத்திரத்துள், பரியட்டம் - சுழல்வதாகிய மாற்றை, ஒழிக்கும் - நீக்கும், எ - று.

கண்டீர் - முன்னிலை அசை. (கOO)

வேறு.

324. மோக மேபிற விக்குநல் வித்தது
மோக மேவினை தன்னை முடிப்பது
மோக மேமுடி வைக்கெட நிற்பது
மோக மேபகை முன்னை யுயிர்க்கெலாம்.

(இ - ள்) பிறவிக்கு - ஜனனமரண மாகிற ஸம்ஸாரத்துக்கு, நல் - நன்மை யாகிய, வித்தது - விதையாவது, மோகமே - மோகநீய கர்மோதயமாகிய ஆசையே, மோகமே - அவ்வித அஞ்ஞானத்தாலாகிய ஆசையே, வினைதன்னை - மற்றெல்லா வினைகளையும், முடிப்பது - சேர்த்துப் பந்திப்ப தாகும், முடிவை - தத்துவத்தின் முடிவாகிய மோக்ஷத்தை, கெட - அடையாமல் கெடும்படி, நிற்பது - தடையாக நிற்பதும், மோகமே - மயக்கமே, முன்னை - அனாதியாக, உயிர்க்கெலாம் - ஸம் ஸார ஜீவன்களுக்கெல்லாம், பகை - சத்துருவா யிருப்பதும், மோகமே - ஆசையி னாலாம் அறிவில்லா மயக்கமே யாகும், எ - று. (கOக)

325. மோக மேதிரி யக்கிடை யுய்ப்பது
மோக மேநர கத்தில் விழுப்பது
மோக மேமற மாவது முற்றவும்
மோக மேயற மாசற நிற்பதும்.

(இ - ள்) திரியக்கிடை - விலங்குகதியில், உய்ப்பது - ஜீவன்களைச் சேர்ப் பது, மோகமே - மயக்கமே, நரகத்தில் விழுப்பது - நரகத்தில் தள்ளுவதும், மோகமே - ஆசைக்காரணமாகிய தன்மையே, முற்றவும் - முழுதிலும், மறமா வது - பாபவினையாவது, மோகமே - ஆசையே, அறமாசற - தர்மம் கெட்டு நீங்கும்படி, நிற்பதும் - இருப்பதும், மோகமே - ஆசையே, எ - று. (கOஉ)

326. மோக மேநிறை யாநிறை யாயது
மோக மேமூ வுலகின் வலியது
மோக மேமுனி மைக்கிடை யூறது
மோக மில்லவர் நல்ல முனிவரே.

(இ - ள்) மோகமே - ஆசையே, நிறையா - ஒருகாலும் நிரம்பாத, நிறை யாயது - அளவையுடையது, மோகமே - ஆசையே, மூவுலகின் - மூன்றுலோகத்திலும், வலியது - பலம் பொருந்திய பொல்லாங்கினை யுடையது, மோகமே - ஆசையே, முனிமைக்கு - முனீஸ்வரர் தன்மையினுக்கு, இடையூறது - விக்கின காரியமா... நின்றது, மோகமில்லவர் - ஆசையில்லாதவர்கள், நல்ல - நன்மையை யுடை..., முனிவரே - முனி சிரேஷ்டர்களாவார்கள், எ - று. (௩௦௩)

327. மேகம் வில்லொடு வீந்தது போலவே
போக மும்கிளை யும்பொரு ளுங்கெடச்
சோக மும்துய ரும்துணை யாகவன்
னேக நின்றவ ரின்ன வியம்பினர்.

(இ - ள்) (இது நிற்க) மேகம் - மேகமானது, வில்லொடு - இந்திரதனுசோடு, வீந்ததுபோல - அழிந்து மறைந்து போவதுபோல, போகமும் - தனது போகமும், கிளையும் - பந்துக்களும், பொருளும் - ஐஸ்வரியமும், கெட - நீங்க, சோகமும் - மனோவருத்தமும், துயரும் - துன்பமும், துணையாக - தனக்குத் துணையாகச் சேர, அவன் - அம்மந்திரியானவன், ஏக - (மேற்கூறியபடி) பட்டணத்தை விட்டுப்போக, நின்றவர் - அக்காலத்தில் நின்ற ஜனங்கள், இன்ன - இத்தன்மையான வார்த்தைகளையே, (அதாவது மேற்கவிகளிற் சொன்னவைகளை), இயம்பினர் - சொன்னார்கள், எ - று.

ஆகவன் என்பதில் அகரந்தொக்கது. (௩௦௪)

328. அங்கு நின்றவ னேகலு மாயிடைச்
சங்கை தன்முறை யென்று தழுவலு
மெங்கும் வந்திரு ளாய திடர்க்கட
னுங்கி னுநெடி யும்நெடி தாயதே.

(இ - ள்) (அதன் மேல் முன் கூறியபடி துரத்தப்பட்டு) அங்கு நின்று - அந்நகரத்தினின்றும், அவன் - அம்மந்திரியானவன், ஏகலும் - நீங்கிப்போதலும், ஆயிடை - அப்பொழுது, சங்கை - மனச்சங்கையானது (அதாவது பயமானது), தன்முறை என்று - அவனிடத்தே நீங்காமல் இருக்கவேண்டியது தன்னுடைய முறைமை என்று, தழுவலும் - அவனிடத்தே வந்து சேர்தலும், எங்கும் வந்து -

அதனால் அவனுக்கு எவ்விடங்களினும் வந்து (அதாவது பொறிபுலன்களிலெல்லாம் சேர்ந்து), இருளாயது - அந்தகாரம் நிறைந்துவிட்டது, (அதாவது அஞ்ஞானமாகி விட்டது அங்ஙனமாகவே அவன்), இடர்க்கடல் - துக்கமாகிற சமுத்திரத்தில், நுங்கினன் - முழுகினன், நொடியும் - ஒரு நொடிப் பொழுதும், நெடிதாயது - அவனுக்கு நீண்டகாலமாகத் தோற்றியது, எ - று.

சங்கை என்பதனை மூதேவி என்றும் சிலர் கூறுவர். (கஎஅ)

329. மதலை மாடமும் மன்னிய செல்வமுங்
குதலை மென்மொழி யாரையும் நீத்தவன்
விதலை கொண்டு விழுந்தனன் வேந்தன்மேல்
முதல தாகிய வேரம் முளைத்ததே.

(இ - ள்) (அவ்வாறாகவே) மதலை - தாங்களையுடைய, மாடமும் - மாளிகையையும், மன்னிய - சேர்ந்திராநின்ற, செல்வமும் - ஐஸ்வரியத்தையும், குதலை - மழலை பொருந்திய, மெல் - மிருதுவாகிய, மொழியாரையும் - வசனத்தையுடைய ஸ்திரீமார்களையும், நீத்து - நீங்கி, அவன் - அம்மந்திரி, விதலைகொண்டு - நடுக்கங் கொண்டு, விழுந்தனன் - மூர்ச்சித்து விழுந்தான், (அப்பொழுது) முதலதாகிய - அவனுக்கு முதன்மையாகிய, வேரம் - வைரபாவமாகிய அனந்தானு பந்திக்குரோத பரிணாமம், வேந்தன்மேல் - அரசன்பேரில், முளைத்தது - தன் மனதில் பாவகர்மமாக உண்டாகி அதனால் திரவியகர்மம் ஆத்மனோடு பந்தித்தது, எ - று. (கஎகூ)

330. என்று தானிவை யெய்துவ தென்றெழா
நின்ற வார்த்தத்தி னீடிய வாயுளுங்
குன்ற வந்து விலங்கினு ளாயுக
மன்று கட்டிய தாயுவு மற்றதே.

(இ - ள்) (மேலும் அவனுக்கு) என்று தான் - எப்பொழுது தான், இவை எய்துவது - நாம் அடைந்திருந்த இத்தன்மையான ஐஸ்வரியங்களை அடைவது, என்று - என்று, எழாநின்ற - மனத்தில் உண்டாகாநின்ற, ஆர்த்தத்தின் - இஷ்டவியோகாதி ஆர்த்தத்தியானத்தால், நீடிய - பெரிதாகிய, ஆயுளும் - மனுஷ்யாயுஷ்யமும், குன்ற - குறைய, விலங்கினுள் ஆயுகம் வந்து - திரியக்கதியாயுஷ்யமானது ஆஸ்ரவித்து, அன்று - அப்பொழுது, கட்டியது - அவனைப் பந்தித்தது, ஆயுவும் - மனுஷ்யாயுஷ்யமும், அற்றது (அவனுக்கு) நீங்கிவிட்டது, எ - று. ()

வேறு

331. மிக்கு நின்றெறி விளக்கு வீந்தழி
அக்க ணத்திரு ளடையு மாறுபோல்

மக்க ளாயுகம் மாய்ந்த போழ்தினே
திக்க வாயுகம் சென் றுதித்ததே.

(இ - ள்) மிக்கு நின்று - மிகுதியாக நின்று, எரி - பிரகாசிக்கின்ற, விளக்கு - தீபமானது, வீந்துழி - அவிந்தவிடத்தில், அக்கணத்து - அப்பொழுதே, இருள் - அந்தகாரமானது, அடையுமாறு போல் - சேர்வது போல், மக்களாயுகம் - மனுஷ்யாயுஷ்யம், மாய்ந்தபோழ்தினே - (அவ்வாறு) நீங்கின காலத்திலேயே, திக்கவாயுகம் - திரியக்காயுஷ்யமானது, சென்று - அவனிடத்தே புகுந்து, (அதாவது வந்து), உதித்தது - தோன்றியது, எ - று. (கa0அ)

332. ஆயு வுங்கதி யைம்பொறி புவ்வி
நீச கோதமு நின்று தித்திடப்
போயம் மன்னவன் பொன்ன றையபர
வாயி னன்பெய ரகந்த னுகுமே.

(இ - ள்) (அவ்வாறு) ஆயுவும் - திரியக்காயுஷ்யமும், கதி - திரியக்கதிநாமமும், ஐம்பொறி - பஞ்சேந்திரிய ஜாதிநாமமும், புவ்வி - திரியக்கத்தியானு பூர்வி நாமமும், நீசகோதமும் - நீசகோத்திரமும், (ஆகிய இக்கர்மங்கள்), நின்று - பந்தித்து நின்று, உதித்திட - உதயஞ்செய்ய, போய் - அம்மந்திரி இறந்துபோய், அம்மன்னவன் - அந்த சிம்மஸேனவாசனுடைய, பொன்னறை - பாண்டாகாரத்தில், பெயர் அகந்தனுகும் - அகந்தனமென்னும் பெயராகின்ற, (அதாவது: பெயரையுடைய), அரவாயினன் - சர்ப்பமாகப் பிறந்தான், எ - று. (கa0கூ)

வேறு.

333. அரசன் மேற்கரு விற்பொரு ளாசையின்
மரீஇய மாயத்தின் மந்திரி மற்றிந்த
திரியக் காயினன் றீயவிச் செய்கையை
மருவு வாருள ரோமதி மாந்தரே.

(இ - ள்) அரசன்மேல் - இராஜாவின் பேரிலேற்பட்ட, கருவில் - த்வேஷத்தினுலும், பொருளாசையின் - பொருள்களின் மேலுண்டாகிய ஆசையினுலும், மரீஇய - மருவிய (அதாவது சேர்ந்திரா நின்ற), மாயத்தின் - மாயாச்சாரத்தினுலும், மந்திரி - ஸ்ரீபூதிமந்திரி, இந்த - இப்படிப்பட்ட, திரியக்காயினன் - விலங்கு ஜாதியிற் பிறந்தான், மதிமாந்தர் - புத்திவந்தர்களுள், தீய - பொல்லாங்காகிய, இச்செய்கையை - இப்படிப்பட்ட ராகத்வேஷ மோககாரியத்தை, மருவுவார் - சேர்பவர்கள், உளரோ - உண்டோ, (இல்லை), எ - று.

மற்று - அசை. (கaa0)

வேறு.

334. அளவிலா நிதியை விட்டுப் பிறன்பொரு ளதனை மேவல்
களவுதா னிரண்டு கூறு மியல்புகா ரணங்க டம்மா
லளவிலாப் பொருளுண் டாயும் பிறன்பொருட் கிவற லாதி
களவுதான் கடைய தாகுங் கைப்பொரு ளற்ற வர்க்கே.

(இ - ள்) (மனிதர்) அளவிலா - அளவில்லாத, நிதியை - ஐஸ்வரியத்தை, விட்டு - தம்மிடமிருக்க அதை வைத்துவிட்டு, பிறன் பொருளதனை - அன்னியனது திரவியத்தில், மேவல் - மனம் பொருந்துதல், களவு - ஸாமான்னியத்தால் களவென்றாகும், தான் - அக்களவுதான், இயல்பு காரணங்கள் தம்மால் - காரிய காரணங்களினால், இரண்டு கூறும் - காரியக் களவென்றும் காரணக் களவென்றும் இரண்டு விதமாகும், (அவற்றுள்), அளவிலாப் பொருளுண்டாயும் - கணக்கிலாத பொருள்கள் தமக்குண்டாகியிருந்தும், பிறன் பொருட்கு - அன்னியனுடைய திரவியத்திற்கு, இவறல் - இச்சிக்கின்றது, ஆதி - முதலிற் கூறப்பட்ட காரியக் களவாகும், கைப்பொருள் - தம் கைப்பொருள், அற்றவர்க்கு - இல்லாதவர்களாகிய தரித்திரர்களிடத்தி லுண்டாகும், களவுதான் - களவானது, கடையதாகும் - இரண்டாவதாகிய காரணக் களவாகும், எ - று. (கககூ)

335. இயல்பினுங் களவி னார்கட் கினியவாஞ் செய்கை யொன்று
முயலுறு மனத்த ராகி வாங்குவ நிறைய வாங்கிக்
குயலராய்க் கொடுப்ப வெல்லாங் குறையவே கொடுத்த லாகு
முயலுறு ரிவைசெய் யாதே யொருபக லொழிய மேலும்.

(இ - ள்) இயல்பினுங் களவினார்கட்கு - காரியக்களவை யுடையவர்களுக்கு, இனியவாம் - இனிமையாகிய, செய்கை ஒன்றும் - செய்கைகளில் ஒரு காரியமேனும், (அதாவது நீதியோடு பொருந்திய காரியங்களில் ஒன்றையேனும்), முயலுறு - செய்ய முயற்சிக்காத, மனத்தராகி - மனத்தையுடையவர்களாகி (அதாவது அநீதி பொருந்திய மனமுடையவர்களாகி), வாங்குவ - தாங்கள் வாங்குமவைகளை எல்லாம், நிறைய - அதிகமாக, வாங்கி - கிரகித்து, குயலராய் - லோப புத்தியுடையவர்களாய், கொடுப்ப எல்லாம் - தங்களால் கொடுக்கப்படும் பொருள்களை எல்லாம், குறையவே - குறைவாகவே, கொடுத்தலாகும் - கொடுத்தல் உரிய தொழிலாகும், இவை செய்யாதே - இப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்யாமல், ஒரு பகலொழிய - ஒரு நாளாகிலும் நீங்க, மேலும் - மேலே, (அதாவது மேலும் வேறே காரியங்களில்), முயலுறார் - முயற்சி செய்யமாட்டார்கள், (அதாவது ஒரு நாளேனும் தவறாமல் தினந்தோறும் மோசத் தொழில்களையே புரிவர்), எ - று. ()

336. மீன்சென்ற நெறியைப் போலும் விரும்பினர் வேட்கை யாதி
தான்சென்ற மனத்து மள்ளர் தாம்பொரு ளதனுக் காகக்
கான்சென்ற நெறியின் மன்றிற் சுருங்கையிற் களவு நூலின்
கூன்கொண்டு கொள்ளை கொள்ளல் காரணக் களவு தானே.

(இ - ள்) வேட்கையாதி சென்ற - பொருளாசை முதலியவை நிறைந்து போய்க் குடியேறிய (அதாவது பொருளாசை மிகுந்த), மனத்து - மனத்தை யுடைய, மள்ளர் தாம் - படர்களானவர்கள், பொருளதனுக்காக - பொருள் சம் பாதித்தற்காக, விரும்பினர் - இச்சித்தவர்களாகி, மீன் சென்ற நெறியைப் போலும் - ஜலத்திலே மஸ்ஸியமானது சென்ற வழியை நிகர்த்த (அதாவது மீன் சென்ற வழியானது எப்படிப் பிறரால் கண்டுபிடிக்க முடியாமல் போகிறதோ அதுபோல பிறரால் கண்டுபிடிக்க முடியாதபடி அமைந்திருக்கின்ற), கான் சென்ற - காட்டில் சென்ற, நெறியின் - கள்ளமார்க்கங்களின் வழியாக, (போய்), மன்றில் - வெளியிலே (இருந்து தோண்டப்பட்ட), சுருங்கையின் - கன்னவாயி லென்னும் கள்ள வழியாக, களவு நூலின் - சோர சாஸ்திரத்தின்படியே, கூன் கொண்டு - வளைந்தொடுங்கி உள்ளே நுழைந்து, (அத்திரசியாஞ்சனம், நித்ரோத் பாதனம், தாளோத்காடனம் முதலிய மறைவுகளையும் ஆயுதங்களையுங்கொண்டு) கொள்ளை கொள்ளல் - பலவிதமான பொருள்களை அபகரிப்பது, காரணக்களவு - காரணக்களவாகும், எ - று. (கசங)

337. பொருளினைப் போக்குஞ் சீர்த்தி தன்னொடும் புகழைப் போக்கும்
அருளினைப் போக்குஞ் சுற்றந் தன்னொடு வாயு போக்கும்
பெருமையைப் போக்கும் பேறு தன்னொடு பிறப்பைப் போக்குந்
திருவினைப் போக்கும் தேற்றந் தன்னொடு சிறப்பைப் போக்கும்.

(இ - ள்) (மேற்கூறிய களவானது அதைச் செய்வாரின்) பொருளினை - ஐஸ்வரியத்தை, போக்கும் - ('திருட்டுடைமை உருட்டிக்கொண்டு போகும்' என்ற பழமொழிக்கிணங்க) இல்லாமற் போக்கிவிடும், சீர்த்தி தன்னொடு - அழகுடனே, புகழை - கீர்த்தியையும், போக்கும் - போக்கடிக்கும், அருளினைப் போக்கும் - தய வையும் நீக்கும், சுற்றம் தன்னொடு - பந்துக்களுடனே, ஆயு - ஆயுஷ்யத்தையும், போக்கும் - நீக்கும், பெருமையை - மேலான தன்மையை, போக்கும் - நீக்கும், பேறு தன்னொடு - இலாபத்தோடு, பிறப்பை - நற்கதியில் பிறக்கும் பிறப்பையும், போக்கும் - நீக்கும், திருவினை - லக்ஷ்மியை, போக்கும் - நீக்கும், தேற்றந்தன் னொடு - தெளிவொடு, சிறப்பை - பலரால் பூசிக்குந் தன்மையையும் (அதாவது ஞானத்தையும்), போக்கும் - நீக்கும், எ - று. (கசச)

338. அங்கத்தைக் களைந்து வீழ்க்கு மருஞ்சிறைப் பிணியை யாக்கும்
வெங்கயத் தடியின் வீழ்க்கும் வெந்துனைக் கழுவி னேற்றித்

தொங்குவித் தொழியுந் தூண்டிற் றோலினை யுரிக்கப் பண்ணும்
கொங்கையைக் குறைக்கு மங்கைக் கண்ணினைக் குடையப்பண்ணும்.

(இ - ள்) அங்கத்தை - சரீரத்தின் பிரதானமான அங்கங்களை, களைந்து - சேதித்து, வீழ்க்கும் - விழப்பண்ணும், அரும் - அரிதாகிய, சிறை - நீங்காமையான, பிணியை - வியாதியை, ஆக்கும் - (அவர்களுக்கு) உண்டுபண்ணும், வெம் - வெவ்விதாகிய கோபத்தையுடைய, கயத்து - யானையின், அடியின் - பாதத்தின் கீழ், வீழ்க்கும் - (அவர்களை) வீழ்விக்கும், வெம் நுனை - வெப்பம் பொருந்திய நுனியையுடைய, கழுவின் - கழுவிலே, ஏற்றி - ஏற்றுவித்து, தூண்டில் - தூண்டிலைப்போல (அதாவது: தூண்டில் முள்ளில் அகப்பட்ட மீனைப்போல), தொங்குவித்து - தொங்கும்படி செய்து, ஒழியும் - நீங்கும், தோலினை - (அவர்களுடைய) உடம்பின் தோலை, உரிக்கப்பண்ணும் - உரிக்கும்படி செய்யும், மங்கை - திருடும் ஸ்திரீகளின், கொங்கையை - தனங்களை, குறைக்கும் - குறைப்பிக்கும், கண்ணினை - நேத்திரத்தை, குடையப்பண்ணும் - ஆயுதமிட்டுக் குடையும் படியாகவுஞ் செய்யும், எ - று. (கசரு)

339. விழுந்தெழு நரகத் துய்க்கும் வெருவுறு விலங்கி லாக்கு
மழிந்ததீக் குலத்தி லுய்க்கு மட்டுண வகத்து ளாக்கு
மிழிந்ததம் சுற்றத் தார்க்கும் பிச்சையு மிடாமற் காக்கும்
கழிந்தநோ யுடம்பை யாக்குந் தாயருங் கடியப் பண்ணும்.

(இ - ள்) விழுந்தெழு - தலைகீழாக வீழ்ந்து வீழ்ந்தெழுகின்ற, நரகத்துய்க்கும் - நரகத்தில் அவர்களைச் செலுத்தும், வெருவுறு - ஸ்வபாவத்தில் பயத்தையேயடையக் கூடிய, விலங்கிலாக்கும் - திரியக்கதியில் அடையும்படி செய்விக்கும், அழிந்த தீக்குலத்திலுய்க்கும் - கெட்ட பொல்லாங்கான தொழில்களையுடைய சண்டாளாதி குலத்தில் செலுத்தி மனுஷ்யராகப்பண்ணும், அட்டுண அகத்துளாக்கும் - சமையல் செய்து சாப்பிடவகையில்லாத தரித்திரர் வீடுகளிற் பிறக்கும்படி செய்யும், இழிந்த - குறைந்த, தம் சுற்றத்தார்க்கும் - தம்முடைய பந்துக்களுக்கும், பிச்சையும் இடாமல் - ஒருவரையும் பிச்சை கூடக் கொடுக்கவொட்டாமல், காக்கும் - காவல் செய்யும், கழிந்த - அதிகமாகிய, நோய் - வியாதியையுடைய, உடம்பை ஆக்கும் - சரீரத்தை அவர்களுக்குண்டுபண்ணும், தாயரும் - பெற்ற தாயும், கடியப் பண்ணும் - (அவர்களை) வெறுக்கும்படி செய்விக்கும், எ - று. (கசசு)

340. ஆதலாற் களவ தாகா விருமைக்கு மொருமை யொக்கத்
தீதெலா மாக்கு மென்று தேறுநல் லறத்தைச் செப்பும்
பூதிதா ணுதி யாய களவினைப் பொருந்திப் பொல்லா
நீதியா லமைச்சு நீங்கா செல்வமுங் கிளையு நீத்தான்.

(இ - ள்) ஆதலால் - ஆகையினாலே, களவது - திருடானது, ஆகா - யாவர்களாலும் செய்யவும் விரும்பவும் தகாதது, இருமைக்கும் - இம்மைமறுமை இரண்டிலும், தீதெலாம் - பொல்லாங்குகளை எல்லாம், ஒருமை யொக்க - ஒன்றாகப்பொருந்த, ஆக்குமென்று - அக்களவு செய்விக்குமென்று, தேறும், தெளியும் படியான, நல் - நன்மையாகிய, அறத்தை - தருமத்தை, செப்பும் - சொல்கின்ற, பூதிதான் - ஸ்ரீ பூதிமந்திரியானவன், ஆதியாய் - இருவகைகளில் முதலாவதாகிய, களவினை - காரியக்களவை, பொருந்தி - சேர்ந்து, பொல்லா-பொல்லாங்காகிய, நீதியால் - தனது நீதியினால், அமைச்சு - மந்திரித் தனத்தையும், நீங்கா - நீங்கி, செல்வமும் - ஐஸ்வரியத்தையும், கிளையும் - பந்துக்களையும், நீத்தான் - இழந்தான், எ - று.

341. மந்திரி வடிவை யெல்லாம் மன்னவன் மனத்திவ் வாறு
சிந்தியா வியந்து நோக்கா தேறுவ தாரை யென்னு
அந்தணன் றமிலன் றன்னை யவன்பதத் தமைச்ச னாக்கி
மந்திரம் போல நின்று மண்ணினைத் தாங்கு மன்னே.

(இ - ள்) (அதன்மேல்) மந்திரி - மந்திரியினது, வடிவை எல்லாம் - கபட ஸ்வரூபத்தை எல்லாம், மன்னவன் - அரசன், மனத்து - மனதில், இவ்வாறு - இந்தப் பிரகாரம், சிந்தியா - சிந்தித்து, வியந்து - ஆச்சரியமடைந்து, யாரை - இனி எவர்களை, தேறுவது - மந்திரியாகத் தேர்ந்தெடுப்பது, என்னு - என்று, நோக்கா - ஆராய்ந்து பார்த்து, அந்தணன் - பிராமணனாகிய, தமிலன்றன்னை - தர்மிலன் என்பவனை, அவன் பதத்து - அந்த ஸ்ரீ பூதிபதத்திலே, அமைச்சனாக்கி - மந்திரியாக ஸ்தாபித்து, மந்தரம் போல - மகம்மேரு பர்வதத்தைப் போல, நின்று - நடு நிலையில் சலனமின்றி நின்று, மண்ணினை - பூமி இராஜ்ஜியத்தை, தாங்கும் - தரித்து நடத்துபவனாயினன், எ - று. (கக அ)

342. திரைசெறிந் திலங்கு மாழிப் படிமன்னன் றேவி யோடு
முரைசெறிந் திலங்குங் கீர்த்தி யுவகையி னோடைச் செம்பொன்
வரைசெறிந் திலங்குந் திண்டோள் வணிகன்மற் றொருநாள் வாடா
விரைசெறிந் திலங்க திங்க வனஞ்சென்று விரகிற் புக்கான்.

(இ - ள்) (இவ்வாறு) திரை - அலைகள், செறிந்து - சேர்ந்து, இலங்கும் - விளங்கும், ஆழி - சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த, படி - பூமியையாளும் படியான, மன்னன் - அரசன், தேவியோடும் - தனது தேவியுடன், உரை செறிந்து - உலகத்தார் வசனங்களிற் சேர்ந்து, இலங்கும் - விளங்குகின்ற, கீர்த்தி - புகழோடும், உவகையின் - சந்தோஷத்தோடும், ஓட - நீதி மார்க்கத்தில் செல்லுகின்ற காலத்தில், செம்பொன்வரை - மகம்மேரு பர்வதம்போல், செறிந்து - சேர்ந்து, இலங்கும் - விளங்குகின்ற, திண்டோள் - வலியதோளையுடைய, வணிகன் - பத்திரமித்திர ஸ்ரேஷ்டியானவன், ஒருநாள் - ஒருதினம், வாடா - குறையாத, விரை - வாசனை, செறிந்து-

நிறைந்து, இலங்கும் - விளங்குன்ற, அதிங்கவனம் - அதிங்கவனத்தில், விரகில் - உத்சாகத்தினுல், சென்று - போய், புக்கான் - புகுந்தான், எ - று. (கககூ)

343. விமலகாந் தார மென்னும் விலங்கலை யிலங்க வேறி
யமலமா யிலங்குஞ் சிந்தை யருந்தவன் வரதன் மாவின்
கமலமா யிலங்கும் பாதம் கைதொழு திறைஞ்சி வாழ்த்தித்
திமிரமாம் வினைக டீரத் திருவற மருள்க வென்ருன்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு சென்ற அவன்) விமலகாந்தார மென்னும் - விமலகாந்தார மென்னும் பெயரையுடைய, விலங்கலை - (அவ்வனத்தில் உள்ள) பர்வதத்தில், இலங்க - தன் அழகு விளங்க, ஏறி - ஏறிப்போய், அமலமாய் - நிர்மலகரமாகி, இலங்கும் - விளங்கும், சிந்தை - தியானத்தையுடைய, அரும் - அரிதாகிய, தவன் - தபசையுடையவனுன, வரதன்மாவின் - வரதர்ம னென்னும் பெயரையுடைய முனிவரனது, கமல மாய் - தாமரை புஷ்பமாகவே, (அதாவது அதைப்போல), இலங்கும் - விளங்குகின்ற, பாதம் - பாதங்களை, கைதொழுது - கைகுவித்து, இறைஞ்சி - வணங்கி, வாழ்த்தி - ஸ்தோத்திரம் பண்ணி, திமிரமாம் - அஞ்ஞானுந்தகாரத்தினுலாகிய, வினைகள் - கர்மங்கள், தீர - நீங்க, திருவறம் - அழகிய ஜின தர்மத்தை, அருள்க - சொல்லக் கடவீராக, என்ருன் - என்று அவரிடம் கேட்டான், எ - று. (கஉ0)

344. அறிவுநற் காட்சி காந்தி சாந்திநல் லடக்க மைந்து
பொறிகளிற் செறிவு குத்தி சமிதியும் பொருந்தி யாசை
வறுவிய மனத்துத் தண்டங் காரவஞ் சன்னை வீந்த
உறுதவ னுரைக்க லுற்ரு னுவந்தவன் கேட்க லுற்ருன்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு கேட்டபோது) அறிவு-சம்மியக்ஞானமும், நற்காட்சி - சம்மியக் தரிசனமும், காந்தி - சம்மியக் சாரித்திரமும், சாந்தி - உபசாந்தியும் (அதாவது: ப்ரசமம் அல்லது க்ஷமாபரிணுமமும்), நல்லடக்கம் - நன்மையாகிய ஸம்யமமும் (அதாவது பிராணி ஸம்யமம் ஆறும் விஷய ஸம்யமம் ஆறும்), ஐந்துபொறிகளில் செறிவு - பஞ்சேந்திரிய விஷயங்களில் ராகத் வேஷமில்லாமையும், குத்தி - திரிகுப்தியும், சமிதியும் - பஞ்ச சமிதியும், பொருந்தி - ஆகிய இவைகளில் சேர்ந்து, ஆசை - இகபரங்களில் அன்னிய திரவியா பேட்சையை, வறுவிய - நீக்கிய, மனத்து - ஸ்வாத்மத்தியான மனதையுடையவனும், தண்டம் - மனோ வாக் காயதண்டங்களும், காரவம் - ரஸ ரித்தி சாதுவென்னும் திரிகாரவங்களும், சன்னை - ஆஹாரபய பரிக்கிரகஸ்திரீ என்னும் சதுஸ்ஸன்னைகளும், வீந்த - நீங்கியவனுமாகிய, உறு - பெரிதாகிய, தவன் - தபசையுடைய வரதர்ம முனிவன், உரைக்கலுற்ருன் - சொல்லத் தொடங்கினுன், அவன் - அப்பத்திரமித்திரன், உவந்து - சந்தோஷித்து, கேட்கலுற்ருன் - கேட்கத் தொடங்கினுன், எ - று. ()

345. கருணையு மறிவு முண்டி யுறையுளு மீதல் காம
மருளிலா விறைவன் பாதம் சிறப்பொடு வணங்கன் மைய
லிருளறத் தெளிதல் வென்றோர்க் கிறைவன தறத்தைச் சீல
மருவிநின் றொழுகல் மாற்றிற் சுழற்றிதீர் மருந்தி தென்றான்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு சொல்லத் தொடங்கிய முனிவன்) கருணையும் - ஸ்தாவர சங்கமாதி சகல ஜீவன்கள்பேரில் தயவும், அறிவும் - ஞானத்திற்குக் காரணமாகிய சாஸ்திரமும், உண்டி - பவித்திராஹாரமும், உறையுளும் - ஆவாஸமும் ஆகிய இந்த நால்வகையாகிய தானங்களை, ஈதல் - பாத்திரமறிந்து கொடுத்தலும், காம மருளிலா - ஆசையு மயக்கமுமில்லாத, இறைவன் - வீதராக சர்வஜ்ஞனுடைய, பாதம் - பாதங்களை, சிறப்பொடு - பூஜையோடு, வணங்கல் - வணங்குதலும், வென்றோர்க்கு - இந்திரிய ராகத்வேஷங்களை ஜெயித்த கணதராதி முனிவர்களுக்கு, இறைவனது - தலைவனாகிய ஸ்வாமியினால் சொல்லப்பட்ட, அறத்தை - ஜீவாதி தத்துவ தர்மத்தை, மையல் இருளற - மயக்கமாகிய இருள் நீங்க, தெளிதல் - தெளிவதும், சீலம் - விரதங்களை, மருவிநின்று - சேர்ந்துநின்று, ஒழுகல் - நடக்கின்றதும், (ஆகிய) இது - இந்தத் தானம் பூஜாஸம்மியக்த்வ சீலங்கள் பொருந்திய தன்மை, மாற்றில் - ஸம்ஸாரத்தில் ஏற்படும், சுழற்றி - சுழற்சியை, தீர் - நீக்குகின்ற, மருந்து - ஔஷதமாகும், என்றான் - என்று சொன்னான், எ-று.

346. வதங்கள்பன் னிரண்டு மேவி வையகத் துயிர்கட் கெல்லா
மிதஞ்செய்து வருந்தில் வெந்தீ யிடுவெண்ணெய் போன்றி ரங்கிச்
சிதைந்தின்னா தனசெய் தார்க்கு மினியவே செய்து சிந்தைக்
கதங்கடிந் தொழுக னல்லோர் கருணையைக் கொடுத்த லாமே.

(இ - ள்) (அவ்வாறுசொல்லி மேலும்) நல்லோர்-ஸம்மியக்த்வத்தையுடையவர்கள், வதங்கள் பன்னிரண்டு மேவி - த்வாதச விரதங்களைப் பொருந்தி, வையகத் துயிர்கட்கெல்லாம் - இவ்வுலகிலுள்ள சகல ஜீவன்களுக்கும், இதஞ்செய்து - நன்மையைச் செய்தும், வருந்தில் - ஜீவன்கள் வருந்துமே யானால், வெந்தீயிடு - வெப்பம் பொருந்திய அக்னியில்வைக்கப்பட்ட, வெண்ணெய் போன்று - வெண்ணெயானது உருகுவதுபோல, இரங்கி - மனதிரங்கியும், சிதைந்து - அறிவு கெட்டுக் கோபித்து, இன்னாதன - துன்பம் தருபவைகளை, செய்தார்க்கும் - தமக்குச் செய்தவர்களுக்கும், இனியவே - நன்மைகளையே, செய்து - செய்தும், சிந்தை - மனதில், கதம் - கோபத்தை, கடிந்து - நீக்கி, ஒழுகல் - நடத்தலும், கருணையை - ஜீவ தயவாகிய அபயதானத்தை, கொடுத்தல் ஆம் - கொடுப்பதாகும், எ - று. ()

347. இங்கியல் மூட மென்னு மிருளினைத் துறந்து கொண்டு
வெங்கதிர் போலத் தோன்றி மெய்ம்மையை விளக்கி நிற்கு

மங்கபூ வாதி நூலி னறிவினைச் செறியச் செய்தன்
மங்கலத் தொழிலி னர்க்கு மதியினைக் கொடுத்த லாமே.

(இ - ள்) இங்கியல் - இவ்வுலகிற் பொருந்திய, மூடமென்னும் - லோக தேவபாஷண்டமாகிய திரிமூடமென்னும், இருளினை - அந்தகாரத்தை, துறந்து - நீக்கி, கொண்டு - ஆகமஞானங்களைக் கொண்டு, வெம் - விருப்பத்தைச் செய்கின்ற, கதிர்போல - பால சூரியனைப்போல, தோன்றி - உண்டாகி, மெய்ம்மையை - உண்மை ஸ்வரூபத்தை, விளக்கி நிற்கும் - பிரகாசிக்கச் செய்துநிற்கின்ற, அங்க பூவாதிநூலின் - த்வாதசாங்கம் சதுர்த்தச பூர்வ முதலாகிய சாஸ்திரங்களினால், மங்கலத் தொழிலினர்க்கு - புண்ணியத்தை யடையும் பக்குவிகளுக்கு, அறிவினை - ஸ்ருத ஞானத்தை, செறியச்செய்தல் - சேரும்படியாகச் செய்விப்பது, மதியினைக்கொடுத்தலாம் - அறிவைக் கொடுத்தலாகிய சாஸ்திர தானமாகும், எ - று. (கஉச)

348. உடம்புணர் வொழுக்கங் காட்சி யுவகைநல் லின்பம் வாணாள்
விடங்கொளி வீரம் வீடு மெய்த்தவந் தருமஞ் சீல
மடங்கலு மீந்தா னுண்டி யீந்தவ னதனால் வையத்
துடம்புகொண் டவர்கட் குண்டி போல்வதோ ருதவி யின்றே.

(இ - ள்) உண்டி - பவித்திரமாகிய ஆஹாரத்தை, ஈந்தவன் - கொடுக்கின்ற தாதாவானவன், உடம்பு - சரீரமும், உணர்வு - ஞானமும், ஒழுக்கம் - சாரித்திரமும், காட்சி - தர்சனமும், உவகை - சந்தோஷமும், நல் - நன்மையாகிய, இன்பம் - சௌக்கியமும், வாணாள் - ஆயுஷ்யமும், விடங்கு - அழகும், ஒளி - தேஜஸும், வீரம் - பராக்ரமமும், வீடு - மோக்ஷமும், மெய்த்தவம் - உண்மையாகிய தபசும், தருமம் - தருமமும், சீலம் - சீலாசாரமும், (ஆகிய) அடங்கலும் - இவைகள் முழுமையும், ஈந்தான் - கொடுத்தவனாவான், அதனால் - அதனாலே, வையத்து - இவ்வுலகில், உடம்புகொண்டவர்கட்கு - சரீரத்தை எடுத்தவர்களுக்கு, உண்டி போல்வது - ஆகாரத்தைப்போல்வதாகிய, ஒருதவி - வேறொரு உபகாரமானது, இன்று - இலதாகும், எ - று.

விடங்கம் என்பது விடங்கு என விகாரப்பட்டு நின்றது. (கஉரு)

349. ஊனொடு தேனுங் கள்ளு மின்றிநன் றூய வுண்டி
தானுவந் தெவர்க்கு மீதல் தானமாந் தானு மூன்று
மூனனுங் கொடுமை யார்க்கு முடன்பட்டு மூனு ணார்க்கும்
மானமா தவர்க்கு மீதல் வரிசையாற் பெருகு மூன்றாம்.

(இ - ள்) ஊனொடு - மாம்சத்தோடு, தேனும் - மதுவும், கள்ளும் - கள்ளும், (ஆகிய மாம்ஸ மது மத்தியமென்னும் மூன்றும்), இன்றி - இல்லாமல்,

நன்ருய - பவித்திரமாகிய, உண்டி - ஆகாரத்தை, தான் - தாதாவானவன்-உவந்து, சந்தோஷித்து, எவர்க்கும் - யாவர்க்கும், ஈதல் - கொடுப்பது, தானமாம் - ஆஹார தானமாகும், தானும் - அதுவும், மூன்ரும் - உத்தமமத்திம ஜகன்னிய பாத்திர பேதத்தால் மூன்று விதமாகும், மூன்றும் - அந்த மூன்றும், ஊனுணும் கொடுமை யார்க்கும் உடன்பட்டு - சம்பந்தப்பட்டு மாம்ஸம் புசிக்கும் அஸம்யத ஸம்மியக் திருஷ்டிகளுக்கும், ஊனுணர்க்கும் - மாம்ஸம் புசிக்காத விரதத்தை பலமாக வுடைய விரதீகன் முதலாகியவர்களுக்கும், மான - பெருமையாகிய குணத்தை யுடைய, மாதவர்க்கும் - மஹாதபசையுடைய முனிவர்களுக்கும், ஈதல் வரிசை யால் - ஆகாரம் கொடுக்கும் கிரமத்தினுலே, பெருகும் - விருத்தியடையும், (அதாவது: சம்பந்தப்பட்டு மாம்ஸம் புசிக்கும் அஸம்யத ஸம்யக் திருஷ்டிகளுக்குக் கொடுப்பது ஜகன்னிய பாத்திரதானமென்றும், மாம்ஸம் புசிக்காத விரதத்தை பலமாகவுடைய விரதீகன் முதலானவர்களுக்குக் கொடுப்பது மத்தியம பாத்திர தானமென்றும், மகாதபசையுடைய முனிவரர்களுக்குக் கொடுப்பது உத்தம பாத்திரதானமென்றும் சொல்லப்பட்டு விருத்தியாகும்), எ - று.

இதிற் கூறப்பட்ட அஸம்யத ஸம்யக் திருஷ்டி யாரென்ருல் நாலாங் குணஸ்தானவர்த்தி தர்சனீகனுகும். அவன் மூடத்திரயம், அஷ்டமதம், சங்காதி, அஷ்டதோஷம், ஷட் அநாயதநம் என்னும் இருபத்தைந்து மலங்களினீங்கிய சம்மியக்த்துவத்தையுடையவன்; மது, மத்திய, மாம்ஸம் புசிப்பவனல்லன்; அப்படியிருக்க அவனை ஊனுணும் கொடுமையானென்று ஆசிரியர் ஏன்சொன்னு ரென்ருல் அவன் ஆப்த, ஆகம, குருக்களை அறிந்தவனுயும், தத்துவார்த்த சிரத்தானமுள்ளவனுயும், அஸம்யத னென்கிறதினுல் விரதமில்லாதவன் ஆகையினுல் ஊனுணும் கொடுமையானென்ருர்; எப்படியென்ருல் அவன் விரதங் கைக்கொள்ளாததினுலே வெங்காயமுதலான கந்த மூலாதிகளைப் புசிக்கிருன்; கந்த மூலாதிகள் அனந்தஜீவ நிகாயமாய் நிகோத ஜீவன்கள் உற்பத்திக்கு ஸ்தானமாயிருப்பதால் அவற்றை அவன் தின்கிறதினுலே ஊனுணும் கொடுமையானென்று சொல்லப்பட்டான்; அவனுக்கு ஆகாரமளிப்பது மேற்கூறியபடி ஜகன்னிய பாத்திர தானமாகும்; இப்படி அஸம்யதஸம்யக் திருஷ்டியே ஜகன்னிய பாத்திரமாயிருக்கின் மித்தியா திருஷ்டி, மிஸ்ரன் முதலாகிய பேர்களுக்குத் தானங் கொடுக்கக் கூடாதே யெனின் அவர்களுக்கும் கொடுக்கலாம். ஆனுல் அது பாத்திரமாகாது. அப்படியிருந்தும் அது கொடுக்கலாமென எவ்வாறு ஏற்பட்டதெனின் ஜீவதயவினுல் ஸ்தாவரஜங்கமாதி சமஸ்த ஜீவன்களையும் ரக்ஷிக்கவேண்டும்; எல்லாவற்றிற்கும் உபகாரம் பண்ணவேண்டும் என்று ஜினேஸ்வரர் கூறியருளியபடியினுலே அவ்வாறு ஏற்பட்டது. ஆதலின் அவர்களுக்கு ஆகார மளிக்கலாம்; அந்தப்பாத்திரயோக்கிய மல்லாத தானத்தின் பலனை ஆசிரியர் அடுத்தபாடலில் தெரிவிக்கிருர். ஸம்யக்த்துவத்தின் விவரங்களை பதார்த்தஸாரம் ஸம்மியக்த்துவாதிகாரத்தில் கண்டு கொள்க. உடன்பட்டும் என்பதில் உம்மை - அசை. (கஉகூ)

350. புலேசுண்பா னுண்ட வுண்டி வலியின லுயிரைப் போற்றின்
மலேயினும் பெரிய வுண்டி வலியின லுயிரைச் சால
நலியுமேல் நரகத் தாழ்த்து நடலேகள் படுமென் றூலிப்
புலேசுண்பார்க் குண்டி யீத னன்றுமா மன்று மாமே.

(இ - ள்) புலேசுண்பான் - மாம்ஸம் தின்பவன், உண்ட - புசித்த, உண்டி வலியினல் - ஆகாரத்தினுடைய சத்தியினல், உயிரை - ஜீவன்களே, போற்றின் - தயவுவந்து ரக்ஷிப்பானேயாமாகில், (அதனல் வரும் புண்ணியம்), மலேயினும் பெரிய - தாதாவுக்குப் பர்வதத்தைப் பார்க்கிலும் பெரியதாகும், உண்டி - ஆகாரம் புசித்த, வலியினல் - சக்தியினல், உயிரை - ஜீவன்களே, சால - மிகவும், நலியுமேல் - வருத்துவானேயாமாகில், நரகத் தாழ்த்தும் - நரகத்தில் ஆழ்த்தும்படியான, நடலேகள் - பாபங்கள், படும் - தாதாவுக்கும் உண்டாகும், (என்று சாஸ்திரம் கூறுகின்றது) என்றூல் - அது இவ்வாறென்று சொல்லுமிடத்தில், இப்புலேசுண்பார்க்கு - இந்த மாம்ஸம் தின்பவர்களுக்கு, உண்டி - ஆஹாரத்தை, ஈதல் - தானஞ்செய்வது, நன்றுமாம்-நல்லதாகவுமாகும், அன்றுமாம்-பொல்லாததாகவுமாகும், எ-று.

351. அகதிக ளறத்தி னின்ரு ரரும்பிணி யாளர் மூத்தார்
குகதிகள் குருடர் மூகர் கொலேத்தொழில் மனத்து மில்லார்
அகல்கையி னேந்தி னேருக் கருளின லீந்த வுண்டி
மகரிகை மலிந்த பூணேய் மத்திம தான மாமே.

(இ - ள்) அகதிகள் - வறுமையுற்றவர்களும், அறத்தினின்ரோர் - விரதத்தோடு கூடப்பட்ட தர்மஸ்தர்களும், அரும் - அரிதாகிய, பிணியாளர், வியாதியஸ்தர்களும், மூத்தார் - விருத்தர்களும், குகதிகள் - நடக்கவியலாத முடவர்களும், குருடர் - அந்தகர்களும், மூகர் - ஊமைகளும், கொலேத்தொழில் - ஜீவவதை செய்யும் தொழிலே, மனத்துமில்லார் - மனத்திலுலும் நினேக்காத அஹிம்ஸாவிரதத்தையுடையவர்களும், அகல் - பிக்ஷைப்பாத்திரத்தை, கையில் ஏந்திஞேருக்கு - கையில் தரித்தவர்களும் ஆகிய இவர்களுக்கு, அருளினல் - தயவினல், ஈந்த - கொடுக்கப்பட்ட, உண்டி - ஆஹாரமானது, மலிந்த - நிறைந்த, மகரிகை - மகரகண்டிகையென்னும், பூணேய் - ஆபரணத்தை யணிந்திரா நின்ற பத்திரமித்திரனே!, மத்திம தானமாம் - மத்தியம தானமாகும், எ - று. (கஉஅ)

352. உறவியைப் பெரிது மோம்பி யொழுக்கத்தை நிறுத்தி யுள்ளம்
பொறிவழி படர்ச்சி நீக்கிப் பிறர்க்குநன் றூற்றிப் பொய்தீர்
நெறியினேத் தாங்கி நீங்கா வீட்டின்பம் விழைதல் செய்யு
முறுதவர்க் கீந்த வெல்லா முத்தம தான மாமே.

(இ - ள்) உறவியை - ஜீவன்களை, பெரிதும் - மிகவும், ஓம்பி - பாது காத்து, ஒழுக்கத்தை - ஸாமாயிகாதி சாரித்திரத்தை, நிறுத்தி - தன்னிடத்தி லிருத்தி, உள்ளம் - மனமானது, பொறிவழி - பஞ்சேந்திரிய வழிகளில், படர்ச்சி- செல்வதை, நீக்கி - செல்ல வொட்டாமல் பரிகரித்து, பிறர்க்கு - அன்னியர்க ளுக்கு, நன்றாற்றி - நன்மையையே செய்து, பொய்தீர் - குற்றந்தீர்ந்த, நெறி யினை - சன்மார்க்கமாகிற இரத்தினத்திரயத்தை, தாங்கி - தரித்து, நீங்கா - ஒரு காலும் நீங்குதலில்லாத, வீட்டின்பம் - மோக்ஷ சௌக்கியத்தை, விழைதல் செய் யும் - இச்சிக்கும், உறு - பெரிதாகிய, தவர்க்கு - தவசையுடைய மகா முனிவர்க ளுக்கு, ஈந்த வெல்லாம் - கொடுக்கப்பட்டவைக ளெல்லாம், உத்தம தானமாம் - உத்தம தானமாகும், எ - று. (கஉக)

353. ஊனொடு தேனுங் கள்ளு முவந்தவை பிறவு மீதற்
றானமென் றுரைத்துத் தம்மைக் கொன்றுயிர்க் கூனை யீவார்
தானமுந் தயாவு மெல்லாந் தாங்கண்ட வாறு காண்க
வீனமென் றாலுங் கேளா ரியல்புவே றுலகத் தாரே.

(இ - ள்) ஊனொடு - மாம்ஸத்தோடு, தேனும் - மதுவும், கள்ளும் - கள்ளு முதலாகிய அந்த ஜீவநிகாய வஸ்துக்களையும், உவந்தவை - அவையல்லாமலும் ஏற் றுக்கொள்பவர் சந்தோஷிப்பவைகளான, பிறவும் - இன்னம் அனேக வஸ்துக் களையும், ஈதல் - கொடுப்பது, தானமென்று - தானமாகு மென்று, உரைத்து - சொல்லி, தம்மை - தங்களையும், கொன்று - கொலை செய்து, உயிர்க்கு - அன்னிய ஜீவர்களுக்கு, ஊனை - மாம்ஸத்தை, ஈவார் - கொடுப்பவர்களாற் செய்யப்பட்ட, தானமும் - தானமும், தயாவும் - தயவும், எல்லாம் - ஆகிய இவைகளையெல்லாம், தாங்கண்டவாறு காண்க - தாங்கள் கண்டபடியே காண்க, இயல்பு - இயற்கை யானது, வேறு - வேறாகிய, (அதாவது ஸ்வபாவ குணத்தை [தத்துவ ஞானத்தை] யறிதலைவிட்டு விபாவகுணத்தை யடைந்து அஞ்ஞானிகளாகிய), உலகத்தார் - இவ்வுலகத்திலுள்ளவர்கள், ஈனமென்றாலும் - இவ்வித அயோக்கியமாகிய தானம் குறைவான காரியமென்று சொன்னாலும், கேளார் - கேட்கமாட்டார்கள், எ - று.

354. அனகமா யனந்த மாய குணம்புணர்ந் தார்வ மாதி
தனையிலா தியல்பி னின்றான் றன்மையைத் தன்கண் வைத்து
நினைதலுக் கேது நல்ல சிறப்பது வினையை நீக்குங்
கனலிசேர் கனகந் தன்கண் காளத்தைக் கழற்று மாறே.

(இ - ள்) அனகமாய் - பாபாஹிதமாகி, அனந்தமாய - முடிவில்லாத, குணம் - ஞானாதி குணங்களை, புணர்ந்து - சேர்ந்து, ஆர்வமாதி - ராகத் வேஷாதி களின் கூட்டம், இலாது - இல்லாமல், இயல்பின் - ஸ்வபாவத்தில், நின்றான் -

நின்ற சர்வஜ்ஞனுடைய, தன்மையை - ஸ்வரூபத்தை, (மனிதன்) தன் கண் - தன்னிடத்தில், வைத்து - ஸ்தாபித்து, நினைதலுக்கு - தியானிப்பதற்கு, ஏது - காரணமானது, நல்ல - நன்மையாகிய, சிறப்பு - பூஜையாகும், அது - அத்தன்மையானது, வினையை - கருமங்களை, கனலி - அக்கினியானது, சேர் - தன்னிடத்தில் சேரப்பட்ட, கனகம் தன்கண் - ஸ்வர்ணத்தினிடத்தேயுள்ள, காளத்தை - கிட்டகாளிதத்தை, கழற்றுமாறு - நீக்குவதுபோல, நீக்கும் - கெடுக்கும், எ - று.

தனை - சாரியை. (கரு௧)

355. இறைவனு முனியு நூலு மியாதுமோர் குற்ற மில்லா
நெறியினைத் தெளிதல் காட்சி யாமது நிறுத்தும் வீட்டி
னிறுகுமெண் மயமும் மூட மாறு தீவினய மின்றி
நெறிவிளக் குறுத்த லாதி யெட்டங்க நிறைந்த தென்றான்.

(இ - ள்) இறைவனும் - ஸ்வாமியையும், (அதாவது ஆப்தன் அல்லது பரமாத்ம ஸ்வரூபியையும்), முனியும் - குருக்களையும் (அதாவது அந்தராத்ம ஸ்வரூபிகளையும்), நூலும் - சகல பதார்த்தங்களினது ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லும் பரமாகமத்தையும், யாதும் - எதிலும், ஓர் குற்றமில்லா - ஒரு குற்றமுமில்லாத, நெறியினை - யதா ஸ்வரூபத்தையும், தெளிதல் - தெளிகின்றது, காட்சியாம் - ஸம்மியக் தரிசனமாகும், அது - அந்தத்தெளிந்த தன்மையே (அதாவது ஸம்மியக்துவமே), வீட்டின் - மோக்ஷத்தில், நிறுத்தும் - ஸ்தாபிக்கும், (இன்னும் அந்த ஸம்மியக்த்வமானது), இறுகும் - சேர்ந்திரா நின்ற, எண்மயம் - அஷ்டமதமும், மும்மூடம் - திரிமூடமும், ஆறு தீவினயம் - அவிநயமாறும் (ஆகிய இவைகள்), இன்றி - இல்லாமல், நெறி விளக்குறுத்தலாதி - மார்க்கப் பிரபாவனை முதலாகிய, எட்டங்கம் - அஷ்டாங்கங்களினால், நிறைந்தது - நிறைவு பெற்றதாகும், என்றான் - என்றும் சொன்னான், எ - று.

ஸம்மியக்த்வம் அல்லது ஸம்மியக் தரிசனம் என்பதனையும், இதனது தோஷங்களையும், அங்கங்களையும் பதார்த்த சாரத்தில் ஸம்மியத்து மார்க்கணாதிகாரத்தில் விரிவாகக் காணலாம். (கரு௨)

வேறு.

356. பெரியகொலை பொய்களவு பிறர்மனையி லொருவல்
பொருள்வரைதல் மத்தமது புலைசுணவி னீங்கல்
பெரியதிசை தண்டமிரு போகம்வரைந் தாடல்
மரீஇயசிக்கை நான்குமிவை மனையறத்தார் சீலம்.

(இ - ள்) பெரிய கொலை - த்ரஸ ஜீவவதை, பொய் - பொய், களவு - திருட்டு, பிறர் மனையில் ஒருவல் - அன்னிய ஸ்திரீகளைச்சேரல் ஆகிய இவற்றி

னின்றும் நீங்குகின்றதும், பொருள் - பரிக்கிரஹ வஸ்துக்களை, வரைதல் - மிதம் பண்ணுவதும், (ஆகிய இந்த அஹிம்ஸா, ஸத்திய, அஸ்தேய, பிரம்மசரிய, பரிமித பரிக்கிரகமென்னும் பஞ்சாணு விரதங்களும்), மத்தம் - கள்ளும், மது - தேனும், புலைசு - மாம்ஸமும், (ஆகிய இந்த மது மத்திய மாம்ஸங்களை), உணவில் - உண்பதினின்றும், நீங்கல் - நீங்குகின்றதும், பெரிய - பெரிதாகிய, திசை - திக் விரதமும், தண்டம் - அனர்த்த தண்டவிரதமும், இருபோகம் வரைந்தாடல் - போகோப போகங்களை மட்டும் பண்ணுகிற போகோப போக பரிமாண விரதமும், (ஆகிய குணவிரத மூன்றும்), மரீஇய - சேர்ந்திரா நின்ற, சிக்கை நான்கும் - தேசாவகாசிகம் ஸாமாயிகம் ப்ரோஷதோபவாஸம் அதிதிஸம் விபாக மென்னும் நாலுவிதமான சிக்ஷாவிரதமும், (ஆகிய) இவை - இந்தத்வாதச விரதங்கள், மனையறத்தார் - இல்வாழ்க்கை தர்மத்தையுடையவர்களின், சீலம் - பொதுவான சீலமாகும் (என்றும் கூறினன்), எ - று.

இவற்றில் பஞ்சாணு விரதமும், மது மத்திய மாம்ஸ நிவிர்த்தியும் விரதமென்றும், மூலகுணமென்றுஞ் சொல்லப்படும். பின்னால் சொல்லப்பட்ட குணவிரத திரயமும், சிக்ஷாவிரத சதுஷ்டயமும் சேர்ந்து சீலாச்சார ஸப்தக மென்று சொல்லப்படும். இவைகளைப் பதார்த்த ஸாரம் ஸம்யம மார்க்கணை என்னும் அதிகாரத்தில் விரிவாகக் காணலாம். (கஙங)

மூன்றவது :

பத்திரமித்திரன் அறங்கேள்விச் சருக்கம் முற்றுப்பெற்றது.

நான்காவது :

பூரணசந்திரன் அரசியற் சருக்கம்.

---

357. அமிர்தகர ளொளியின்முனி யறவுரைசென் றெறிப்பத்
திமிரமென நின்றவினை தீர்த்தெழுந்த மதியிற்
குமுதமென மலர்ந்துவத மாற்றுவன கொண்டே
யமலனடி மனக்கமலத் தருக்கனில்வைத் தெழுந்தான்.

(இ - ள்) (முன் சருக்கத்திற் கூறியபடி முனிவர் தருமோபதேசம் செய்த பின்னர்) முனி - அந்த வரதர்ம முனீஸ்வரனது, அறவுரை - தருமவசனமானது, அமிர்தகரனொளியின் - சந்திரனது பிரகாசத்தினால், (மலர்ந்த) குமுதமென - அல்லிமலரைப்போல, சென்று - பத்திரமித்திரனிடஞ் சென்று, எறிப்ப - பிரகாசிக்க, திமிரமென - அந்தகாரம்போல, நின்ற - நிலைபெற்ற, வினை - மித்தியாத்துவ பிரகிருத வினையை, தீர்த்து - நீக்கி, எழுந்த - உதயமாகிய, மதியின் - அறிவினாலே, மலர்ந்து - விளங்கி, வதம் - விரத சீலங்களில், ஆற்றுவன - தன் சக்திக்குத் தக்கவற்றை, கொண்டு - கைக்கொண்டு, மனக்கமலத்து - தனது ஹிருதயமாகிற தாமரைப் புஷ்பத்தில், அமலன் - மலமில்லாத சர்வக்ஞனது, அடி - பாதத்தை, அருக்கனில் - ஸூர்யனைப்போல, வைத்து - தரித்து (ஸ்தாபித்து), எழுந்தான் - (அப்பத்திரமித்திரன்) எழுந்திருந்தான், எ - று. (க)

358. எழுந்துமுனி யிருகமல பாதந்தொழு தேத்திச்
செழுங்கனக மாடமிசைச் சீயபுரம் புக்கு
முழங்கியெழு முகிலிற்பொருண் முழுதும்வறி யோர்க்கு
வழங்கமனத் தழுங்கியுரைத் தாளவன்றன் மாதா.

(இ - ள்) எழுந்து - (அப்படி) எழுந்திருந்து, முனி - முனிவரனுடைய, இரு - இரண்டாகிய, கமலம் - தாமரைப்புஷ்பம் போன்ற, பாதம் - பாதங்களை, தொழுது - வணங்கி, ஏத்தி - ஸ்தோத்திரம் பண்ணி, செழும் - செழுமைபெற்ற, கனகம் - ஸ்வர்ணங்களையுடைய, சீயபுரம் - சிம்மபுரத்திலுள்ள, மாடமிசை - தனது உப்பரிகையில், புக்கு - அடைந்து, முழங்கி - கர்ஜித்து, எழு - எழும்பி மழையைப்பொழிகின்ற, முகிலில் - மேகத்தைப்போல, பொருண் முழுதும் - தனது திரவிய முழுமையும், வறியோர்க்கு - ஏழைகளுக்கு, வழங்க - தியாகமாகக் கொடுக்க, அவன்தன் - அப்பத்திரமித்திரனது, மாதா - தாய், மனத்து - மனத்தில், அழுங்கி - வருத்தமடைந்து, உரைத்தாள் - (கீழ்க்கண்டவற்றை அவனிடம்) கூறினாள், எ - று. (உ)

359. குலம்பெரிய குணமறிவு வடிவுகுடிப் பிறப்பு
பொலங்கையுடை யவர்க்கலது புகழ்ச்சியினி தடையா
இலங்குமனை யாளும்பொரு ளில்லவிடத் திகழு
மலங்கல்வரை மார்பபொரு ளாதலினி யழியேல்.

(இ - ள்) அலங்கல் - அசையுமாலையை யணிந்திராநின்ற, வரை மார்ப - விசாலித்த பர்வதம் போன்ற மார்பையுடைய குமாரனே!, குலம் - நல்லகுலமும், பெரியகுணம் - நற்குணமும், அறிவு - ஞானமும், வடிவு - நல்லவடிவும், குடிப் பிறப்பு - உயர்குடிப்பிறப்பும், புகழ்ச்சி - கீர்த்தியும், பொலம் - பொன்னை, கை யுடையவர்க்கு - கையில் இருப்பாக (ஸ்திதியாக) உடைத்தானவர்களுக்கு, அல்லது- அல்லாமல், இனிது - இனிதாக, அடையா - அடையமாட்டா, பொருள் - திரவி யம், இல்லவிடத்து - இல்லாதவிடத்தில், இலங்கு - விளங்காநின்ற, மனையாளும் - பெண்சாதியும், இகழும் - புருஷனை இகழ்ச்சி செய்வாள் (மதிக்காள்), ஆதல் - ஆகையினால், பொருள் - கைவசமாயுள்ள பொருள்களை, இனி - இனிமேல், அழி யேல் - நீ அழிக்காதே, (என்று சொன்னாள்), எ - று. (௩)

360. காதன்மிகு தாய்மொழியி லாதரமொன் றின்றிப்
போதரவெ ணாதுபொருண் முழுதுமவ னீயக்
கோதமெரி போன்றவனைக் கொல்லும்படி சூழ்ந்து
தீதுதனக் காக்கிமனஞ் சிதைந்தொழுகும் வழிநாள்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு சொல்லியும்) காதன்மிகு - வாஞ்சை மிகுந்த, தாய் மொழியில் - தனது தாயின் வசனத்தில், ஆதரமொன்றின்றி - பிரீதி சிறிதும் இல்லாமல், போதரவு - (அப்பொருளைக்) காப்பாற்றுதலை, எணாது - நினைக்காமல், பொருண்முழுதும் - தன்னுடைய திரவிய முழுவதையும், அவன் - அந்தப் பத்திர மித்திரன், ஈய - இரப்போர்க்குக் கொடுத்துவிட, கோதம் - குரோதத்தினால், (தாயானவள்) எரிபோன்று - அக்கினிக்குச் சமானமாகி, அவனை - அக்குமாரனை, கொல்லும்படி - கொலை செய்யும்படியாக, சூழ்ந்து - நினைத்து, தீது - பொல்லாங் காகிய பாபகர்மத்தை, தனக்கு - தனது ஆத்மனுக்கு, ஆக்கி - உண்டுபண்ணி, மனம் - மனதானது, சிதைந்து - கெட்டு, ஒழுகும் நாள் வழி - செல்கின்ற காலத் தில், எ - று.

'வழி நாள்' என்பதை, 'நாள் வழி' என மாற்றவேண்டும்; வழி - இடப் பொருளைக் காட்டும் ஏழனுருபு. (௪)

361. ஆங்கவன்றன் சொன்மறுத்த வழற்சியினும் பொருள்க
ணீங்கவெழு மார்த்தத்தினு மவ்வுடம்பு நீத்துப்

பூங்குழலி யோங்கிய வதிங்கவனம் புக்கு
வேங்கைமக வாய்மகன்கண் வேரத்தொடும் பிறந்தாள்.

(இ - ள்) ஆங்கவன் - அங்கே அந்தப் பத்திரமித்திரன், தன்சொல் - தனது வசனத்தை, மறுத்த - தடைசெய்த, அழற்சியினும் - கோபத்தினலும், பொருள் - திரவியங்கள், நீங்க - நீங்குதலாலே, எழு - உண்டாகிய, ஆர்த்தத்தினும் - ஆர்த்தத்தியானத்தாலும், பூம் - பொலிவுபெற்ற, குழலி - அளகத்தையுடையதாயாகிய சுமித்திரையானவள், அவ்வுடம்பு - அச்சரீரத்தை, நீத்து - விட்டு, ஓங்கிய - உன்னதமாகிய, அதிங்கவனம் - அதிங்கவனத்தில், புக்கு - அடைந்து, வேங்கைமகவாய் - புலிக்குட்டியாகி, மகன்கண் - புத்திரன் பேரில், வேரத்தொடும் - வைரபாவத்தோடு, பிறந்தாள் - உற்பவித்தாள், எ - று. (ரு)

வேறு.

362. அருளின லுயிர்கட் கீந்த வப்பொரு ணிமித்த மாக
வெருவினன் மயங்கி வாழும் விலங்கிலிவ் வேழைத் தோற்ற
மிருளிலாத் தேவர் கோயிற் கிட்டதோர் விளக்கின் மேலே
மருளினல் விட்டிற் பாய்ந்து மரித்ததே போல்வ தொன்றே.

(இ - ள்) அருளினல் - சீவதயவினல், உயிர்கட்கு - அன்னிய ஜீவர்களுக்கு, ஈந்த - கொடுக்கப்பட்ட, அப்பொருள் - அந்தத் திரவியமே, நிமித்தமாக - காரணமாக, வெருவினல் - பயத்தோடு, மயங்கி - பிரமித்து, வாழும் - வாழுகின்ற, விலங்கில் - விலங்கு கதியில், (தோன்றிய) இவ்வேழை - இந்த அஞ்ஞானியாகிய சுமித்திரையின், தோற்றம் - இந்தத்தோற்றமானது, இருளிலா - அந்தகாரமில்லாத, தேவர் கோயிற்கு - ஸ்வாமி கோயிலுக்கு, இட்டது - இடப்பட்டதாகிய, ஓர் - ஒரு, விளக்கின்மேல் - தீபத்தின்பேரில், மருளினல் - மயக்கத்தினல், விட்டில் - விட்டில் பூச்சியானது, பாய்ந்து - விழுந்து, மரித்தது - இறந்ததை, போல்வது - ஒப்பானதாகிய, ஒன்று - ஒரு காரியமாம், எ - று. (சு)

363. அப்பச்சக் காண மாய கோபலோ பத்தி னலே
செப்பட்ட பிறவி யாளவ் வனத்திடைத் திரியு நாளுட்
கைப்பட்ட பொருளை யெல்லாங் கருணையா லீயு மந்த
மெய்ப்பட்ட புகழி னவ்வ் வனத்திடை விரகிற் புக்கான்.

(இ - ள்) அப்பச்சக் காணமாய - அப்பிரத்தியாக்கியான மென்னும், கோபலோபத்தினலே - குரோதமான மாயாலோபத்தினலே, செப்பு - முன் சொல்லப்பட்ட, அட்ட - கொடுமையான, பிறவியாள் - பிறப்பை யுடையவளாகிய சுமித்திரை, (அவ்வாறு புலியாய்), அவ்வனத்திடை - அந்தக்காட்டில், திரியுநாளுள் -

திரிகின்ற காலத்தில், கைப்பட்ட - தன் கையிலுண்டாகிய, பொருளை யெல்லாம் - திரவியங்களை யெல்லாம், கருணையால் - தயவினால், ஈயும் - கொடுக்கும், அந்த - அந்த, மெய்ப்பட்ட - உண்மையாகிற, புகழினன் - கீர்த்தியையுடைய பத்திரமித்திரன், அவ்வனத்திடை - அக்காட்டில், விரகில் - உற்சாகமாக, புக்கான் - அடைந்தான், எ - று. (எ)

364. காரணந் தானொன் றின்றிக் கருமத்தின் பெருமை யாலே
வாரணிந் திலங்குங் கொங்கை மங்கைய ரோடவ் வள்ளல்
தாரணி சோலைக் குன்றந் தன்னுளே திரியும் போழ்தின்
வேரகின் றிலங்குஞ் சிந்தை வேங்கைநின் றதனைக் கண்டான்.

(இ - ள்) (அவ்வாறடைந்து) காரணந்தான் - காரணமானது, ஒன்று - யாதொன்றும், இன்றி - இல்லாமல், கருமத்தின் - கருமத்தினது, பெருமையாலே - மிகுதிப்பாட்டினாலே, வார் - இரவிக்கையை, அணிந்து - தரித்து, இலங்கும் - விளங்கும், கொங்கை - ஸ்தனங்களையுடைய, மங்கையரோடு - ஸ்திரீகளோடு, அவ்வள்ளல் - அவ்வீகைத்தன்மையுடைய பத்திரமித்திரன், தார் - பூங்கொத்துக்களையுடைய, அணி - அழகுபெற்ற, சோலை - தோப்புகளையுடைய, குன்றம் தன்னுளே - பர்வதத்திலே, திரியும்போழ்தில் - திரிகின்ற காலத்தில், வேரகின்று - வைராபாவத்தோடு கூடிநின்று, இலங்கும் - விளங்கும், சிந்தை - மனத்தையுடைய, வேங்கைநின்றதனை - அவ்விடத்தில் நின்றதாகிய அப்புலியை, கண்டான் - பார்த்தான், எ - று. (அ)

365. கண்டவன் பெயரு மெல்லைக் கடியதோர் பசியி னாலும்
எண்டிசை யவரு நிற்ப வெழுந்தவே ரத்து மோடி
விண்டெரி விளக்கின் மேலே விட்டில்பாய்ந் திட்ட தேபோல்
தண்டிவர் தோளி னன்மேற் றாய்ப்புலி பாய்ந்த தன்றே.

(இ - ள்) கண்டவன் - (மேற்கூறியபடி புலியைப்) பார்த்த அவன், பெயருமெல்லை - அதைவிட்டு நீங்கிச்செல்லுந் தருணத்தில், கடியது - தீவிரமுள்ளதாகிய, ஓர் - ஒப்பற்ற, பசியினாலும் - பசி வேதனையாலும், எழுந்த - (அவனைக்கண்ட மாத்திரத்தில்) உண்டாகிய, வேரத்தும் - வைராபாவத்தினாலும், ஓடி - விரைந்து சென்று, விண்டு - மிகுதியாக ஒளிவிட்டு, எரி - எரிகின்ற, விளக்கின்மேல் - தீபத்தின்மேல், விட்டில் - விட்டிலானது, பாய்ந்திட்டதேபோல் - பாய்ந்து அதனை அவிப்பதைப்போல, எண்டிசையவரும் - அஷ்டதிக்கிலுள்ளவர்களும், நிற்ப - இருக்க, தண்டு - ஸ்தம்பம், இவர் - (அவற்றின் திரட்சியையும் அழகையும் பெறும்பொருட்டு) விரும்புகின்ற, தோளினன்மேல் - தோள்களையுடைய பத்திரமித்திரன்மேல், தாய்ப்புலி - முன்னே சுமித்திரையென்னும் தாயாயிருந்த புலியானது, பாய்ந்தது - பாய்ந்து அவனைக்கொன்றது, எ - று. (கூ)

366. வேபியா பசியின் வாடி விழுமுயிர்க் கீயக் கண்டு
கோபியா வஞ்ச நெஞ்சிற் கருணையொன் றின்றிச் செத்துந்
தீபியாப் பிறந்து நின்று மகனையுந் தின்ற விந்தப்
பாபியைப் போல வில்லார்க் கருணையைப் பயில்கை நன்றே.

(இ - ள்) வேபியா - வருத்துகின்ற (சுடுகின்ற), பசியின் - பசியினால், வாடி - வாட்டமுற்று, விழும் - சோர்கின்ற, உயிர்க்கு - (வறுமையுற்ற) ஜீவர்களுக்கு, ஈய - (வேண்டியவற்றைக்) கொடுக்க, கண்டு - அதைப் பார்த்து, கோபியா - மிகுதியான குரோதமுற்று, வஞ்சம் - கபடத்துவமுடைய, நெஞ்சில் - மனதில், கருணை ஒன்றின்றி - ஜீவதயை சிறிதுமில்லாமல், செத்தும் - இறந்தும், தீபியா - புலியாகி, பிறந்து - ஜனித்து, நின்று - காட்டில் நிலைபெற்றிருந்து, மகனையும் - முன் தனது குமாரனாகியவனையும், தின்ற - கொன்றுதின்ற, இந்தப் பாபியைப் போலவில்லார் - இந்தப் பாபிஷ்டியைப்போலாகாதவர்களாய், (எல்லோரும்) கருணையை - தயவை, பயில்கை - சேர்ந்திருத்தல், நன்று - நல்லதாகும், எ - று. (கo)

367. பிறவிக ளனந்தந் தம்மிற் பெற்றதாய்ச் சுற்ற மல்லால்
உறவிக ளொன்று மில்லை யூனினை யுண்டு வாழ்வார்
மறமலி மனத்த ராய்த்தம் மக்களைத் தின்கின் றாரென்
றிறைவனை யிவ ளுரைத்தா ளின்றுதன் மகனைத் தின்றாள்.

(இ - ள்) பிறவிகள் - பிறப்புக்களானவை, (அநாதியாக உண்டாகி), அனந்தம் - முடிவில்லாதனவா யிருக்கின்றன (அதாவது: இதுவரையில் இத்தனை ஜன்மமெடுத்தோமென்னும் கணக்கில்லாமல் இராநின்றன), தம்மில் - அவைகளில், (ஆராய்ந்து பார்க்குமிடத்து), பெற்ற - ஈன்ற, தாய் - அன்னையாகிய, சுற்றமல்லால் - பந்துவல்லாமல், உறவிகளொன்றும் - யாதொரு ஜீவனும், இல்லை - இவ்வுலகில் இல்லாதனவாகும், (அப்படியிருப்பதனாலே), ஊனினை - மாமிசத்தை, உண்டு - புசித்து, வாழ்வார் - வாழ்கின்றவர்கள், மறமலி - பாபத்தினால் நிறைந்த, மனத்தராய் - மனத்தையுடையவர்களாய், தம் - தங்களுடைய, மக்களை - பிள்ளைகளை, தின்கின்றாரென்று - தின்னுகிறார்களென்று, இறைவனை - சர்வக்ஞனால் சொல்லப்பட்ட சாஸ்திரத்தை, இவள் - இந்த ஸூமித்திரையானவள், உரைத்தாள் - முன்னே சொன்னாள், (அப்படிச் சொல்லியும்), இன்று - இப்பொழுது, தன் - தன்னுடைய, மகனை - குமாரனை, தின்றாள் - தானே புலியாகிப் பிறந்து தின்றுவிட்டாள், (சாஸ்திரம் தெரிந்தும் இப்படி ஆய்விட்டாள் என்றபடி), எ - று.

இறைவன் - என்பது ஆகுபெயராய் இறைவனால் செய்யப்பட்ட சாஸ்திரத்தை உணர்த்திற்று. இறைவனை என்றும் பாடபேதமுண்டு; அங்ஙனங் கொள்ளின் அதற்குத் தக்கபடி பொருளுரைத்துக் கொள்க. (கக)

368. கருதினாற் கருதிற் றெல்லாங் கருணையா லீயுங் கற்பத்
தருவின்மே லுருமு வீழச் சாய்ந்தது போல மாய்ந்து
பருமத யானை வேந்தன் றேவிமேற் பற்றுள் ளத்தாற்
றிருமக ளனைய ராம தத்தைதன் சிறுவ னானான்.

(இ - ள்) (இது நிற்க, அவ்வாறு புலி பத்திரமித்திரனைக் கொன்றபின்) கருதினார் - இச்சித்தவர்கள், கருதிற்று - இச்சித்தவை, எல்லாம் - யாவையும், கருணையால் - தயவால், ஈயும் - கொடுக்கின்ற, கற்பத்தருவின்மேல் - கற்பகமாத்தின்மேல், உருமு - இடி, வீழ - வீழ்தலாலே, சாய்ந்ததுபோல - அது சாய்ந்து மறைந்து போவதைப்போல, மாய்ந்து - அப்பத்திரமித்திரன் இறந்து, பரும - பருத்த, மதம் - மதம் பொருந்திய, யானை - யானைக்குத் தலைவனாகிய, வேந்தன் - சிம்மஸேனமகாராஜனுடைய, தேவிமேல் - மனைவியின்மேல், பற்றுள்ளத்தால் - (தனது நியாயத்தைக் கண்டுபிடித்ததனாலேற்பட்ட) ஆசையினால், திருமகளனைய - இலக்குமிக்குச் சமானமாகிய, ராமதத்தை தன் - அந்த இராமதத்தா தேவியினுடைய, சிறுவனானான் - புத்திரனாகி அவள் கருப்பத்திலடைந்தான், எ - று. ()

369. கண்ணிடை வெளுப்பெ லாம்போய் முகத்திடை பரக்கக் காணா
நுண்ணிடை தோன்ற விம்மா கண்ணகில் கறுத்து நோக்கிப்
பண்ணிடைக் கிடந்த தீஞ்சொற் பவழவாய் பாண்டு வாக
மண்ணிடைத் தோன்ற மைந்தன் மதிபெற்ற திசையை யொத்தான்.

(இ - ள்) (அவன் அவ்வாறு இராமதத்தையின் கருப்பத்திலடைந்த பிறகு) கண்ணிடை - (இராமதத்தைக்கு) கண்களிடத்துள்ள, வெளுப்பெல்லாம் - வெண்மை நிறமெல்லாம், போய் - சென்று, முகத்திடை - முகத்தில், பரக்க - வியாபிக்க, காணா - தெரியாமலிருந்த, நுண் - மெல்லிதாகிய, இடை - இடையானது, தோன்ற - தெரிய, விம்மா - கதித்து (விம்மி), நகில் - ஸ்தனங்களின், கண் - கண்கள், கறுத்து - கறுப்பாகி, நோக்கி - நோக்க, பண்ணிடை - கீதத்தினிடையே, கிடந்த - தங்கியிராநின்ற, (அதாவது: கீதம் போன்ற), தீம் - இனிமையாகிய, சொல் - வசனத்தைப் பேசக்கூடிய, பவழவாய் - பவழம்போற் சிவந்த வாயானது, பாண்டுவாக - வெண்மையாக, மண்ணிடை - இப்பூமியில், மைந்தன் - (மேற்கூறியபடி கருப்பத்தில் உதித்த) புத்திரன், தோன்ற - பிறக்க, (அரசன்) மதி பெற்ற - சந்திரன் உதயமாகப்பெற்ற, திசையை ஒத்தான் - திக்கானது பிரகாசிப்பது போல சந்தோஷத்தால் பிரகாசித்தான், எ - று. (கங)

370. வேயெனத் திரண்ட மென்றோள் மெல்லிய லோடும் வேந்த
னாயிரக் கிரணன் சென்ற திசையொடு வானை யொத்துப்
பாயிரும் பரவை ஞாலம் பைம்பொனா லார்த்தி நாமம்
சீயசந் திரனென் றோகைத் திசைதொறும் போக்கி னானே.

(இ - ள்) (அவ்வாறு புத்திரன் பிறக்கச் சந்தோஷித்தவுடனே) வேயென - பச்சை மூங்கிலைப்போல, திரண்ட - திரட்சிபெற்ற, மென் - மிருதுவாகிய, தோள் - தோள்களையுடைய, மெல்லியலோடும் - மிருதுவான நடையையுடைய இராமதத்தையோடும், வேந்தன் - அரசன், ஆயிரக்கிரணன் - சூரியன், சென்ற - நடந்த, திசையொடு - திக்கோடு கூடிய, வானை - ஆகாயத்தை, ஒத்து - நிகர்த்து, பாயிரும் - பெரிதாகிப்பரந்த, பரவை - சமுத்திரத்தால் சூழப்பட்ட, ஞாலம் - இப்பூமியிலுள்ள யாசகர் முதலானவர்களை, பைம்பொனல் - பசுமை பொருந்திய பொன்னினாலே, ஆர்த்தி - நிரப்பி, (அதாவது: அவர்களுக்குப் பொன்னை மிகுதியாகக் கொடுத்து), நாமம் - அக்குமாரனுக்குப் பெயர், சீயசந்திரனென்று - சிம்மச்சந்திரனென்று இட்டு, ஓகை - (புத்திரன் பிறந்த) சந்தோஷ செய்தியை, திசைதொறும்-திக்குகள்தோறும், போக்கினான் - (பத்திரிகைமூலம்) அனுப்பினான், எ-று.

371. நலிவிலாத் தடத்து ணின்ற நளினம்போல் வளர்ந்து நண்ணார்
குலமெலா மெலிய வாங்குங் கொடுஞ்சிலைப் பயின்று குன்றுக்
கலையெலாங் கடந்து காமங் கனிந்தன கமல மொட்டின்
முலைநல்லார்ச் சேர்த்தி னார்கள் முருகுண்ணும் வண்டை யொத்தான்.

(இ - ள்) (அதன்மேல்) நலிவிலா - நீர்குறைவில்லாத, தடத்துள் - தடாகத்தில், நின்ற - உண்டாகி நிலைபெற்ற, நளினம்போல் - தாமரையைப்போல, வளர்ந்து - (அக்குமாரன்) வளர்ச்சியுற்று, நண்ணார் - சத்துருக்களுடைய, குலமெலாம் - கூட்டமெல்லாம், மெலிய - தாழும்படியாக, வாங்கும் - வளைக்கப்படுகின்ற, கொடும் - கொடுமையாகிய, சிலை - வில்வித்தையை, பயின்று - கற்று, குன்று - குறையாத, கலையெலாம் - மற்ற சதுசஷ்டி கலைகள் முழுமையும், கடந்து - கற்று அவற்றின் கரைகாண, காமம் - காமராகத்தில், கனிந்தன - கனிவு பெற்றனவாகிய, கமலமொட்டின் - தாமரை அரும்புகள் போன்ற, முலை - ஸ்தனங்களையுடைய, நல்லார் - இராஜகன்னிகைகளை, சேர்த்தினார்கள் - (அவனுக்குத் தாய்தந்தையர் விவாகவிதியால்) சேர்ப்பித்தார்கள் (அதாவது மணஞ்செய்வித்தார்கள்), (அங்ஙனம் மணஞ் செய்வித்த பின் அப்பெண்களிடம் அவன்) முருகுண்ணும் - புஷ்பத்தில் மகரந்தத்தை அனுபவிக்கும், வண்டை யொத்தான் - வண்டை நிகர்த்து இன்பத்தை அனுபவித்தான், எ - று.

கடக்க என்னும் எச்சம் கடந்து எனத்திரிந்து வந்தது. (கடு)

372. சிலமயில் சூழச் செல்லும் சிங்கபோ தகந்தைப் போலக்
கலைபயி லல்கு லாருங் குமர னுங் கழுமு நாளுட்
கொலைபயில் களிநல் யானைக் கொற்றவன் றேவி தன்பால்
மலைமிசை மதியம் போல மைந்தன்மற் றொருவன் வந்தான்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு) சில - சிலவாகிய, மயில் - மயில்கள், சூழ - சூழும் படி, செல்லும் - செல்லுகின்ற, சிங்கபோதகத்தைப்போல - ஒரு ஆண் சிம்மக் குட்டியைப்போல, கலைபயில் - மேகலாபரணம் தங்கியிருக்கின்ற, அல்குலாரும் - அல்குலையுடைய ஸ்திரீமார்களும், குமானும் - அரசகுமாரனாகிய சிம்மசந்திரனும், கழுமுநாளுள் - பொருந்தியிருக்கின்ற காலத்தில், கொலைபயில் - கொலைத்தொழிலிற் பழகியிருக்கின்ற, களி - கர்வம் பொருந்திய, நல்யானை - அழகியயானைகளை யுடைய, கொற்றவன் - சிம்மஸேன மகாராஜனுடைய, தேவிதன்பால் - மனைவியாகிய இராமதத்தையினிடத்தே, மலைமிசை மதியம்போல - பர்வதத்தின் மேல் உதித்த சந்திரனைப்போல, மைந்தன் மற்றொருவன் - மற்றொரு புத்திரன், வந்தான் - வந்து தோன்றினன், எ - று. (கசு)

373\. இரவல ரென்று முன்னீ ரிடர்கெட வெழுந்த வந்தப்
புரவல குமர னுமம் பூரசந் திரனென் றூர்கள்
கரைபொரு கடலந் தானைக் காவல குமரர் வானத்
திரவியு மதியும் போல விருநிலத் தியலு நாளால்.

(இ - ள்) (அங்ஙனம்) இரவலரென்னும் - யாசகரென்று சொல்லப்பட்ட, முன்னீர் - சமுத்திரத்தினுடைய, இடர் - அலையென்னும் ஓயாதவறுமையானது, கெட - நீங்கும்படி, எழுந்த - உண்டாகிய, அந்தப்புரவலகுமரன் - அந்த இராஜ குமாரனுடைய, நாமம் - பெயரை, பூரசந்திரன் என்றூர்கள் - பூரண சந்திரன் என்று (தாய்தந்தையர்) இட்டார்கள், கரை - கரையில், பொரு - மோதுகின்ற, கடல் - சமுத்திரம்போல் பெரிதாகிய, அம் - அழகிய, தானை - சேனையையுடைய, காவலகுமரர் - அந்த அரச குமாரர்களிருவரும், வானத்து - ஆகாயத்தில் செல்கின்ற, இரவியும் - சூரியனும், மதியும் - சந்திரனும், போல - நிகர்ப்ப, இருநிலத்து - பெரிதாகிய விப்பூமியில், இயலுநாள் - (வளர்ச்சியுற்றுச்) செல்கின்ற காலத்தில், எ - று.

ஆல் - அசை. (கஎ)

வேறு.

374\. வாரி சூழ்வல யந்துய ரெய்திடிற்
றூரி யானது தானுட னெய்திடும்
ஏர ணிந்தல கின்புறி னின்புறும்
மாரி போற்கொடை வண்கையம் மன்னனே.

(இ - ள்) வாரிசூழ் - சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த, வலயம் - வட்டமாகிய பூமியானது, துயரெய்திடில் - துக்கமடைந்தால், தாரியான் - மாலையை யணிந்தவ

னாகிய, மாரிபோல் - மழையைப்போல, கொடை - தியாகஞ் செய்யும்படியான, வண் - வளப்பம் பொருந்திய, கை - கையையுடைய, அம்மன்னன் - அந்த சிம்மஸேன மகாராஜன், அது - அவ்வுலகமடைந்த அத்துக்கத்தை, தான் - தானும், ஒட்டன் - ஒரு தன்மையாக, எய்திடும் - அடைவான், ஏர் அணிந்து - நன்மை நிறைந்து, உலகு - இவ்வுலகத்தார், இன்புறின் - இன்பமுற்றால், இன்புறும் - தானும் சந்தோஷமடைவான், எ - று.

'தாரி' என்பதில், இ - சாரியை. (க௮)

375. பொன்னு நன்மணி யும்புனை பூண்களும்
மன்னும் பொன்னறை மற்றொரு நாள்புக
பன்ன கம்முன்ன மாயவன் பார்த்திடா
மின்னின் வேரத்தின் வீழ்ந்தெயி றூன்றினான்.

(இ - ள்) பொன்னும் - ஸ்வர்ணமும், நல் - நன்மையாகிய, மணியும் - அரதனங்களும், புனை - அலங்கிருதமாயணிந்து கொள்ளும்படியான, பூண்களும் - ஆபரணங்களும், மன்னும் - சேர்ந்திராநின்ற, பொன்னறை - பாண்டாகாரத்தில், மற்று - பின்னை, ஒரு நாள் - ஒரு தினம், புக - (மேற்கூறிய அரசன்) அடைய, முன்னம் - முன்னே, பன்னகம் ஆயவன் - சர்ப்பமாகப் பிறந்திருந்த ஸ்ரீபூதியானவன், பார்த்திடா - (அரசனைக்) கண்டு, வேரத்தின் - வைரபாவத்தினால், மின்னின் - மின்னல் சடுதியில் தோன்றுவதுபோல, வீழ்ந்து - மேல் விழுந்து, எயிறூன்றினான் - பல்லைப்பதித்துக் கடித்தான், எ - று. (க௯)

376. பைய ரவின் விடத்தொடு பார்மிசை
மைய லுற்று விழுந்தனன் மன்னவன்
வெய்ய வனர வத்தொடு மேதினி
வைய நைய விழுந்தது போலவே.

(இ - ள்) (அவ்வாறு அந்நாகம் கடித்த மாத்திரத்தில்) வெய்யவன் - சூரியனானவன், அரவத்தொடு - (தன்னைத் தீண்டிய) இராகுவாகிய சர்ப்பத்தோடு, மேதினி - இந்தப்பூமியில், வையம் - இவ்வுலகத்தார், நைய - (இருளினால்) வருந்தும்படி, விழுந்ததுபோல - வீழ்ந்ததை நிகர்க்க, பை - படமுடியையுடைய, அரவின் - சர்ப்பத்தினுடைய, விடத்தொடு - விஷத்துடனே, பார்மிசை - இப்பூமியின் மேல், மன்னவன் - அரசனானவன், மையலுற்று - மயக்கத்தைப் பொருந்தி, விழுந்தனன் - விழுந்தான், எ - று. (௨௦)

377. கல்லென் றோசை கடலுடைந் திட்டென
வெல்லை யின்றி யெழுந்த தியாவருஞ்

சொல்லு மெய்யு மறந்தனர் சோர்ந்தனர்
மல்லி யங்கு புயத்திரண் மைந்தரும்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு அரசன் வீழ்ந்த மாத்திரத்தில்) கல்லென் - கல்லென்கிற, ஓசை - சப்தமானது, கடல் - சமுத்திரம், உடைந்திட்டென - கரையையுடைத்துப் புறப்பட்டது போல, எல்லையின்றி - மட்டில்லாமல், எழுந்தது - (அரண்மனையில்) உண்டானது, மல் இயங்கும் - மல்ல யுத்தத்தில் தேர்ந்து விளங்குகின்ற, திரள் - திரண்ட, புயம் - புயங்களையுடைய, மைந்தரும் - அரசகுமாரர்களிருவரும், யாவரும் - அங்குள்ள மற்ற எவர்களும், சொல்லும் - வசனமும், மெய்யும் - சரீரமும், சோர்ந்தனர் - சோர்ந்தார்கள், எ - று. (உக)

378. இராம தத்தையு மின்னுயி ரன்பினுல்
விராம முற்றதோர் மஞ்ஞையின் வீழ்ந்தனள்
கரா மறிக்கடல் சூழ்படிக் காவல
னிராமை யாற்பக லும்மிர வாயதே.

(இ - ள்) (அப்போது) இராமதத்தையும் - இராமதத்தாதேவியும், இன் - இனிமையாகிய, உயிர் - உயிர்போன்ற, அன்பினுல் - ஆசையினுலே, விராமம் - ஆயுள்முடிவை, உற்றது - அடைந்ததாகிய, ஓர் - ஒரு, மஞ்ஞையின் - மயில்போல, வீழ்ந்தனள் - வீழ்ந்தாள், கரா - முதலைகள் தங்கியிருக்கின்ற, மறி - சுழலப்பட்ட, கடல்சூழ் - சமுத்திரம்சூழ்ந்த, படிக்காவலன் - இப்பூமியைக் காக்கும்படியான அரசன், இராமையால் - நல்ல நிலைமையாக இல்லாததனுலே, பகலும் - பகற்பொழுதும், இரவாயது - இராத்திரிக்கு ஒப்பாகியது, எ - று.

விராமம் - என்பதற்கு, அம்பு எனவும் பொருளுரைக்கலாம். (உஉ)

379. கருட ஞயவன் காலிலி கட்கெலாங்
கருட தண்டனென் பானக் கணத்திலே
மருவி மந்திர மோதவு மன்னனுக்
கிருள் பரந்துயி ரேகிய தேகனும்.

(இ - ள்) காலிலிகட்கெலாம் - பாதமில்லாத சர்ப்பங்களுக்கெல்லாம், கருடனுயவன் - கருடனுக்குச் சமானமானவனுகிய, கருடதண்டனென்பான் - கருடதண்டனென்னும் ஒரு * காருடியானவன், அக்கணத்திலே - அப்பொழுது, மருவி - சேர்ந்து, மந்திரம் - கருடமந்திரத்தை, ஓதவும் - ஜெபிக்கவும், (தணியாமல்) மன்னனுக்கு - அரசனுக்கு, இருள்பரந்து - கரியவிஷமானது வியாபித்து,

* காருடி - கருடமந்திரம் கற்ற மந்திரவாதி.

உயிர் - உயிரானது, ஏகியது - சரீரத்தைவிட்டு நீங்கிற்று, ஏகலும் - அவ்வாறு நீங்கிவிடவும் (பின்னை என்ன நடந்ததெனில்), எ - று. (உங)

380. மைய லுற்றவன் மந்திர மொன்றினல்
நெய்யொ ழுக்கி நெருப்பை யெரித்திடாப்
பையெ னப்பண நாகமெ லாமழைத்
துய்ய வுநமக் கொன்றுரை செய்கின்றேன்.

(இ - ள்) அவன் - அம்மந்திரவாதியானவன், மையலுற்று - மயக்கத்தை யடைந்து, மந்திரமொன்றினல் - மற்றொரு மந்திரத்தினல், நெய்யொழுக்கி - நெய்யை வார்த்து, நெருப்பை - அக்கினியை, எரித்திடா - எரித்து, (அதாவது: ஔபாஸனம் அல்லது ஓமம் பண்ணி), பையென - மெதுவாக, பணம் - பணு முடியையுடைய, நாகமெலாம் - ஸர்ப்பங்களை யெல்லாம், அழைத்து - அம்மந்திர பலத்தால் அழைப்பித்து, (அவைகளைப் பார்த்து ஸர்ப்பங்காள்!) நுமக்கு - உங்களுக்கு, உய்ய - பிழைக்கும்படியாக, ஒன்று - ஒருகாரியம், உரை செய்கின்றேன் - சொல்கின்றேன், (அதாவது), எ - று.

உம் - அசை. (உச)

381. குற்ற மில்லவர் மற்றிந் நெருப்பினை
யுற்ற போழ்திது நீரினை யொத்திடும்
குற்ற மில்லவர் போநடு வன்றெனி
லிற்ற தும்முயி ரென்கையி லென்றனன்.

(இ - ள்) குற்றமில்லவர் - (அரசனைக்கடித்த) குற்றமில்லாதவர்கள், இந் நெருப்பினை - இந்த ஓமாக்கினியை, உற்றபோழ்து - பொருந்தினபோது, இது - இவ்வோமாக்கினியானது, நீரினையொத்திடும் - (அவர்க்கு) ஜலத்தை நிகர்க்கும், குற்றமில்லவர் - குற்றமில்லாதவர்கள், நடு - இவ்வக்கினியின் மத்தியில், போம் - போவீராக, அன்றெனில் - அப்படியில்லாவிட்டால், உம்முயிர் - உங்கள் உயிரானது, என் கையில் - எனது கரத்தில், இற்றது - அகப்பட்டு இறந்து படுவதாகும், என்றனன் - என்று சொன்னான், எ - று.

மற்று - அசை. (உரு)

382. அஞ்சி மற்றவ னணை யிறந்திடா
நஞ்சு தாரிக ணண்ணின தீயினைப்
புஞ்சு பூம்பொய்கை புக்கன போலவே
யுஞ்சு போயின வொன்றொழி யாமையே.

(இ - ள்) மற்று - பின்பு, அவன் - அம்மாந்திரீகனுடைய, ஆணை - ஆக்கினைக்கு, அஞ்சி - பயந்து, இறந்திடா - அதனைக் கடவாதனவாகிய, நஞ்சுதாரிகள் - ஸர்ப்பங்களெல்லாம், தீயினை - ஹோமாக்கினியை, நண்ணின - அடைந்தவைகளாகி; புஞ்சு - நீர்சேர்ந்திராநின்ற, பூம் - அழகிய புஷ்பங்களையுடைய, பொய்கை - தடாகத்தில், புக்கனபோல - புகுந்து வெளியேறியவைபோல, ஒன்றொழியாமை - ஒன்றும் கெடுதியடையாமல், உஞ்சுபோயின - உயிர்பிழைத்துப் போயின, எ - று. (உசு)

383. வந்த கந்தனன் மற்றந் நெருப்பினை
நின்று புக்கிட நீறது வாயது
சென்று காள வனத்திலத் தீமையா
லன்று லோபச் சமரம தாயினன்.

(இ - ள்) * அகந்தனன் - அகந்தன ஸர்ப்பமானது, வந்து - சமீபத்தில் வந்து, அந்நெருப்பினை - அவ்வக்கினியில், புக்கிட - புகுந்த மாத்திரத்தில், நின்று - அந்நெருப்பிலேயே நின்று, நீறதுவாயது - பஸ்மமாகியது, (அவ்வாறாயபின் அவ்வகந்தனனாயிருந்த ஸ்ரீபூதி யென்னும் மந்திரி), சென்று - போய், அத்தீமையால் - அந்த பாப கர்மத்தினாலே, காளவனத்தில் - காளமென்னும் வனத்திலே, அன்று - அக்காலத்தில், லோபம் - லோபகுணத்தை மிகுதியாகவுடைய, சமரமதாயினன் - சமரீ மிருகமாய்ப் பிறந்தான், எ - று.

மற்று - அசை. (உஎ)

384. ஆயு வுங்கிளை யும்மர சும்மெலாம்
மாய மென்பவன் போல மரித்திடாச்
சீய சேனனுந் தீவினை வன்மையா
லாயி னன்சல்ல கீவனத் தானையே.

(இ - ள்) சீயசேனன் - சிம்மசேன மஹாராஜனானவன், ஆயுவும் - ஆயுஷ்யமும், கிளையும் - பந்துத்துவமும், அரசும் - இராஜ்யமும், (ஆகிய) எலாம் - இவைகளெல்லாம், மாயமென்பவன்போல - மாயமாக நீங்கப்பட்டவை யென்று யாவர்களுக்கும் தெரிவிப்பவன் போல, மரித்திடா - (மேற்கூறியபடி) இறந்து, தீவினை - பாப வினையினது, வன்மையால் - வலிமையினாலே, சல்லகீவனத்து - சல்லகீ என்கிற வனத்திலே, ஆனையாயினன் - யானையாகப் பிறந்தான், எ - று. (உஅ)

385. அசனி கோட மெனும்பெய ராயவன்
கசனி செய்து கடாத்தயல் யானையை

---

* அகந்தனன் - அகந்தனன் என்னும் பாம்பாகிய ஸ்ரீபூதி யென்னும் மந்திரி.

விசனி யாப்பிடி சூழ விலங்கன்மே
லசன மிங்குவ தாக வமர்ந்தனன்.

(இ - ள்) அவன் - அவ்வாறு யானையாகப் பிறந்த மன்னன், அசனி கோடமெனும் - அசனி கோஷமென்கிற, பெயராய் - பெயரை யடைந்து, கடாத்து - தன்மத பலத்தினால், அயல் யானையை - பக்கத்தில் சஞ்சரித்த மற்ற ஆண் யானைகளை, கசனி செய்து - வருத்தஞ் செய்து, விசனியா - வருத்தமடையாத, பிடி - பெட்டை யானைகள், சூழ - தன்னைச் சூழ, விலங்கன்மேல் - அக்காட்டிலுள்ள பர்வதத்தின் மேல், அசனம் - தனக்கு இரையானது, இங்குவதாக - பெருங்காயத் தழையாக, அமர்ந்தனன் - பொருந்தினான், எ - று. (உக)

386. நாவி நாறுங் குழல்கள் விரித்திடா
ஆவி போன கலாவி கிடந்தெனத்
தேவி யைத்தெருண் டாரெடுத் துத்துய
ரோவும் வண்ண முரைத்துட னோம்பினர்.

(இ - ள்) (இஃதிப்படியிருக்க, முன்னுரைத்தபடி மன்னன் இறந்ததற்கு) நாவி - கஸ்தூரி வாசனையானது, நாறும் - வீசுகின்ற, குழல்கள் - அளகங்களை, விரித்திடா - விரித்துக்கொண்டு, ஆவி போன - உயிர்நீங்கின, கலாவி - ஆண் மயிலானது, கிடந்தென - கிடந்ததுபோல, (பிரக்ஞையற்றுக் கிடந்த) தேவியை - இராமதத்தா தேவியை, எடுத்து - தூக்கி, தெருண்டார் - ஞானத்தெளிவுள்ள சிலர், துயர் - அரசனிறந்ததனா லுண்டாகிய துக்கம், ஓவும் வண்ணம் - அவளை விட்டு நீங்கும்படியான விதங்களை, உரைத்து - சொல்லி, உடன் - உடனே, ஓம்பினர் - (அவளை) உபசரித்தார்கள், எ - று. (௩௦)

387. தோன்றி னந்நிலை யாதுட னேகெட
லீன்ற தாயரு மீட்டுவைத் தேகலு
மான்ற வாழி வெய்தலும் வையகந்
தோன்றி னன்று தொடங்கின வல்லவோ.

(இ - ள்) (அவ்வாறு உபசரித்து) தோன்றின - (இவ்வுலகத்தில்) பிறந்த பரியாயங்களெல்லாம், நிலையாது - நிலையில்லாமல், உடனே - அவ்வாறு தோன்றுதலோடு கூடவே, கெடல் - கெடுதலும், ஈன்ற - நம்மைப்பெற்ற, தாயரும் - தாய்மார்களும், ஈட்டு வைத்து - பெற்று வைத்துவிட்டு, ஏகலும் - அழிவெய்திச் செல்லுதலும், ஆன்றவர் - பெரியோர்களாயினும், அழிவெய்தலும் - நாசத்தை அடைதலும், வையகம் - இந்த வுலகமானது, தோன்றினன்று - தோன்றின அன்று முதல், (அதாவது: அநாதியாகவே) தொடங்கினவல்லவோ - சேர்ந்து வரப்பட்டவைகளல்லவோ?, எ - று.

இவ்வாறு கூறியதனுல், சகல பொருள்களும், உத்பாத, விய, த்ருவ, யுக்தமாயன என்பது, திரவியார்த்திக, பரியாயார்த்திகமாகிய இருவித நயங்களாலும் ஆகமப் பிரமாணமாகக் கொள்ளப்படும்.

தோன்றினன்று என்பதில் அகரந்தொக்கது. (நக)

388. செல்வ முஞ்சில நாளிடை யேகெடு
மல்ல லென்று முறுதவ ரும்மிலை
மல்லை வென்ற புயத்தெழின் மன்னவ
ரெல்லை யில்லையிம் மண்ணி லிறந்தவர்.

(இ - ள்) செல்வமும் - ஐஸ்வரியமும், சில நாளிடை - சில தினங்களுக்குள், கெடும் - நீங்கிவிடும், அல்லல் - துன்பத்தை, என்றும் - எப்பொழுதும், உறுதவரும் - அடையாதவர்களும், இலை - இல்லை, மல்லை - மல் யுத்தத்தை, வென்ற - ஜெயித்த, புயத்து - புஜங்களையுடைய, எழில் - அழகு பெற்ற, மன்னவர் - இராஜாக்களில், இம்மண்ணில் - இப்பூமியில், இறந்தவர் - இறந்துபோனவர்கள், எல்லையில்லை - கணக்கில்லை, எ - று. (நஉ)

வேறு.

389. இறந்தவர்க் கிரங்கி நாமு மழுதுமே லின்று காறும்
பிறந்தநம் பிறவி தோறும் பெற்றசுற் றத்தை யெண்ணி
லிறந்தநா ளலகை யாற்று தெவருக்கென் றழுது மென்னத்
திறந்தெரிந் துணர்ந்து தேவி சிறிதுபோய்த் தேறி னளே.

(இ - ள்) இறந்தவர்க்கு - இறந்து போனவர்களுக்கு, இரங்கி - மனங்கரைந்து, நாமும் - (இப்போது உயிருடனிருக்கிற) நாமும், அழுது மேல் - அழுவோமானுல், இன்றுகாறும் - இன்றைய வரையில், பிறந்த - தோன்றிய, நம் - நம்முடைய, பிறவி தோறும் - சரீரப் பிறப்புக்களிலெல்லாம், பெற்ற - அடைந்த, சுற்றத்தை - பந்துக்களை, எண்ணில் - கணக்கிடுமிடத்தில், இறந்த நாள் - இதற்கு முன் சென்ற நாள்களில், அலகை யாற்றுது - இவ்வளவென்கிற கணக்குச் சொல்லுதலில் முடியாது, (ஆகையால்), எவருக்கென்று - (அந்த அனந்தம் பிறப்புக்களிலெல்லாம் இறந்தவர்களில்) யாருக்கென்று, அழுதும் - அழுவோம், என்ன - என்று அறிவுள்ளவர் சொல்லவும், தேவி - இராமதத்தா தேவி, சிறிது போய் - கொஞ்சக்காலம் சென்று, திறம் - அவர்கள் சொன்ன உறுதிமொழிகளை, தெரிந்துணர்ந்து - ஆராய்ந்தறிந்து, தேறினுள் - தெளிந்தாள், எ - று. (நந)

390. தேறினுள் மைந்தர் தம்மைத் தருகெனச் செப்ப நொந்த
வேறுபோ னடந்து வந்தாங் கிறைஞ்சினின் றவரை நோக்கிப்

பேறிலே னும்மைச் சூட்டி யரசனைப் பிரிந்தே னென்ன
வாறிழி வரையைப் போல வழுதடி தொழுது வீழ்ந்தார்.

(இ - ள்) தேறினுள் - (அவ்வாறு) தெளிவடைந்தவளாகிய இராமதத்தை, (அதன்மேல்) மைந்தர் தம்மை - தன் குமாரரிருவரையும், தருகென - அழைத்து வருக என்று, செப்ப - (அருகில் நின்றவரை நோக்கிச்) சொல்ல, (அவர்கள் போய்ச் சொன்ன மாத்திரத்தில் பிள்ளைகளும் வந்தார்கள்) நொந்த - வருத்தமுற்ற, ஏறுபோல் - விருஷபத்தைப்போல, நடந்து வந்து - மேற்கூறியபடி நடையாக வந்து, ஆங்கு - தாய் இருந்த அவ்விடத்தில், இறைஞ்சி நின்றவரை - வணங்கி நின்ற அந்தக் குமாரர்களை, நோக்கி - (இராமதத்தை) பார்த்து, பேறிலேன் - தவ பாக்கியமில்லாத யான், உம்மைச் சூட்டி - உங்களை ஈன்று பூமிக்கு அணியாகச் சேர்த்து (இராஜ்ய பட்டாபிஷேகம் செய்வதற்கு முன்னே), அரசனை - இரா ஜாவை, பிரிந்தேன் என்ன - விட்டு நீங்கினேன் என்று சொல்லி வருந்த, (அவர் களும் வருத்தமுற்று) ஆறிழி - அருவி பாயா நின்ற, வரையைப்போல - பர்வதத் தைப்போல, அழுது - மார்பின்மீது கண்ணீரை வடித்து, அடி தொழுது - தாயின் பாதத்தை வணங்கி, வீழ்ந்தார் - பூமியில் விழுந்தார்கள், எ - று. (கூ௪)

391. திருவனு ளவரைத் தேற்றிச் சீயசந் திரனை நோக்கி
முருகுலா மகுடஞ் சூட்டி மண்முழு தாள்க வென்று
பொருவிலா ளதனிற் பின்னைப் பூரசந் திரனை நோக்கி
யரசிளங் குமா ரனைய்நீ யமர்ந்தினி திருக்க வென்றுள்.

(இ - ள்) (அப்படி வணங்கியபின்பு) பொருவிலாள் - ஒப்பில்லாதவளாகிய, திருவனுள் - இலக்குமிபோன்ற இராமதத்தை, அவரை - அந்தக் குமாரர்களை, தேற்றி - தெளியச் செய்து, (அவர்களுள்) சீயசந்திரனை - சிம்மச்சந்திர குமாரனை, நோக்கி - பார்த்து, முருகுலாம் - வாசனை வீசுகின்ற, (புஷ்பமாலைகளோடு கூடிய) மகுடஞ் சூட்டி - கிரீடத்தையணிந்து, மண்முழுது - இந்தப்பூமி இராஜ்யம் முழு வதையும், ஆள்க வென்று - நீ அரசாளக்கடவாய் என்று சொல்லி, அதனிற் பின்னை - அதன்பிறகு, பூரசந்திரனை நோக்கி - பூரணச்சந்திர குமாரனைப் பார்த்து, நீ - நீ, அரசிளங் குமரனாய் - யௌவராஜ்யத்தையுடைய இளவரசனாக, அமர்ந்து - பொருந்தி, இனிது - சந்தோஷமாக, இருக்க என்றுள் - இருக்கக்கடவாயென்று கூறினுள், எ - று. (கூ௫)

392. இந்திர விபவந் தன்னை யிருவகிர் செய்து மைந்த
ரந்தாம் பிறிதொன் றின்றி யின்பத்து ளழுந்து நாளுட்
சிந்துரக் களிற்றுச் சீய சேனன்றன் வார்த்தை கேட்டு
வந்தனர் சாந்தி நண்ணிய மதியென்பார் துறந்த மாதர்.

(இ - ள்) (அவ்வாறே அமைந்து) இந்திர விபவந்தன்னை - தேவேந்திர விபவத்தை, இருவகிர் செய்து - இரண்டு கூறுசெய்து, மைந்தர் - இக்குமாரர்கள், அந்தரம் பிறிதொன்றின்றி - வேறொரு வித்தியாசமுமின்றி, இன்பத்துள் - சௌக்கியத்துள், அழுந்து நாளுள் - ஆழ்ந்து அதனை அனுபவித்துக்கொண்டிருக்குங் காலத்தில், சிந்துரக்களிறு - சிந்துரம்போன்ற புள்ளிகளையுடைய மஸ்தகம் பொருந்திய பட்டத்து யானைக்கு (அதாவது: புகர்முகக்களிறாகிய யானைக்குத்) தலைவனாகிய, சீயசேனன் தன் வார்த்தை கேட்டு - சிம்மஸேன மகாராஜனிறந்த சமாசாரம் பொருந்திய வார்த்தைகளைக்கேட்டு, துறந்த மாதர் - தபத்தைக் கைக்கொண்டிரா நின்ற ஆரியாங்கனைகளாகிற, சாந்திரணியமதி யென்பார் - சாந்திமதி இரணியமதி யென்னும் இருவரும், வந்தனர்-இராமதத்தையிடம் வந்தார்கள், எ-று.

393\. அங்கநூல் பயின்று வல்லா ரறவமிர் தளிக்குஞ் சொல்லார்
சிங்கநற் பாய்ச்ச லாதி நோன்பொடு செறிந்து நின்றார்
தங்கிய கருணை நெஞ்சிற் றரியின ருயிர்கட் கெல்லாந்
திங்கள்வெண் குடையி னன்றன் றேவியைக் கண்டு சொன்னார்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு வந்து) அங்கநூல் - அங்காகமம் முதலாகிய சாஸ்திரங்களை, பயின்று - கற்று, வல்லார் - அவற்றில் வல்லமையுடையவர்களும், அறவமிர்து - தர்மாமிருதத்தை, அளிக்கும் - கொடுக்கும் (அதாவது: உபதேசிக்கும்படியான), சொல்லார் - வசனத்தையுடையவர்களும், சிங்கநற் பாய்ச்சலாதி - *ஸிம்ம நிஷ்கிரீடித முதலாகிய, நோன்பொடு - மஹாநோன்புகளோடு, செறிந்து - சேர்ந்து, நின்றார் - நிலைபெற்றவர்களும், உயிர்கட்கெல்லாம் - ஸ்தாவர சங்கமாதி ஸகல ஜீவன்களின்பேரிலும், தங்கிய - சேர்ந்திராநின்ற, கருணை - தயவை, நெஞ்சில் - மனதில், தரியினர் - தரித்தவர்களுமாகிய அவ்விருவரும், திங்கள் - சந்திரன்போன்ற, வெண்குடையினன் தன் - வெள்ளைக்குடையையுடைய அரசனது, தேவியை - மனைவியாகிய இராமதத்தையை, கண்டு - பார்த்து, சொன்னார் - கீழ் வருமாறு சொன்னார்கள், எ - று. (௩௭)

394\. அங்கர வல்கு லாரி லருந்ததி யனைய நங்கை
மங்கல மிழந்த தெம்ம னோர்கடம் பாவம் வாடிச்
செங்கய லனைய கண்கள் சிதறநீ யழுத போழ்தும்
வெங்களி யானை வேந்தன் வெளிப்படா னொழிக வென்றார்.

(இ - ள்) அங்கு - அவ்விடத்தில், (மேற்கூறியபடி சொல்லத்தொடங்கிய அவர்கள், இராமதத்தையை நோக்கி), அரவு - ஸர்ப்பத்தினது படத்தைப்போன்ற, அல்குலாரில் - அல்குலையுடைய ஸ்திரீமார்களுக்குள்ளே, அருந்ததி யனைய - அருந்

---

* இதன் விவரத்தை நோன்புக் கதையில் பார்த்துக்கொள்க.

தகிக்குச் சமானமாகிய, (கற்பினையுடைய), நங்கை - பெண்ணே !, மங்கலம் - மாங் கல்யத்தை, இழந்தது - நீ இழந்துவிட்டது, எம்மனோர்கள் தம் - எங்களுக்குச் சமான மாகிய மாதர்களது, பாவம் - பாவமாகும், வாடி - வாட்டமுற்று, செம் - சிவந்த, கயலனைய - கெண்டைமீனை யொத்த, கண்கள் - நேத்திரங்கள், சிதற - நீர் சொரி யும்படியாக, நீ அழுதபோழ்தும் - நீ அழுத காலத்தும், வெம் - வெவ்விதாகிய, களி - கர்வத்தையுடைய, யானை - யானைக்குத் தலைவனாகிய, வேந்தன் - அரசன், வெளிப்படான் - மீண்டுந் தோன்றி வெளிவரமாட்டான், (ஆகையினால்) ஒழிக - நீ வருத்தம் நீங்கக்கடவாய், என்றார் - என்று சொன்னார்கள், எ - று. (௫௮)

395. ஆர்வத்தி னாற்றிற் சிந்தை யார்த்தமா யதனிற் பின்னை
வேரத்தை யுடைய வாய விலங்கிடைப் பிறந்து தீமைப்
பாரத்தை யடைந்து சென்று நரகத்திற் பதைப்பர் கண்டாய்
நேரொத்த மனத்தை யாகி யநித்தமே நினைக்க வென்றார்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு சொல்லி மேலும்) ஆர்வத்தின் - ஆசையினால், அாற் றின் - அழுதால், (அப்படி அழுபவர்கள்) சிந்தை - மனதில், ஆர்த்தமாய் - ஆர்த் தத் தியானமாகி, அதனில் - அதனால், பின்னை - பிற்பாடு, வேரத்தை யுடைய வாய - வைரபாவத்தை யுடையனவாகிய, விலங்கிடை - விலங்குகளின் ஜாதியில், பிறந்து - ஜனித்து, தீமைப் பாரத்தையடைந்து - பொல்லாங்காகிய பாபவினை களின் சுமையைச் சேர்ந்து, சென்று - அப்பிறப்பினின்றும் நீங்கிப்போய், நரகத் தில் - நரகத்திலே பிறந்து, பதைப்பர் - துக்கமுற்றுத் துடிப்பார்கள், கண்டாய் - நீயும் இதனை உணர்ந்துள்ளாய், (ஆகையினாலே), நேரொத்தமனத்தை யாகி - நீ இன்பதுன்பங்களோடு கூடிய சம்ஸாரத்தில் சமத்துவ பாவத்தையுடைய மன ஸுடையவளாகி, அநித்தமே - (சம்ஸார ஸ்வரூபமானது அநித்யத்தையே உடை யது இதில் யாதொன்றும் சாஸ்வதமில்லையென்று) அநித்தியத்தன்மையையே, நினைக்க என்றார் - நினைப்பாயாக வென்றும் சொன்னார்கள், எ - று. (௫௯)

396. அழுந்தி நீ சோகந் தன்னி லரியவிப் பிறவி யாலாஞ்
செழும்பய னிழந்தி டாதே திருவறஞ் செறிந்து சிந்தை
எழுந்தநல் விசோதி தன்னா லிடர்க்கடல் கடந்து பற்றி
லழுந்திய வினையை வெல்லு மறத்துவித் தமைக்க வென்றார்.

(இ - ள்) (பின்னரும்) நீ - நீ, சோகந்தன்னில் - சோகத்திலே, அழுந்தி - முழுகி, அரிய - பெறுதற்கரிய, இப்பிறவியால் - இந்த மனிதப் பிறப்பினால், ஆம் - ஆகும்படியான, செழும் - செழிப்பையுடைய, பயன் - பலனை, இழந் திடாது - இழந்து போகாமல், திருவறம் - ஸ்ரீஜிந தருமத்தை, செறிந்து - சேர்ந்து, சிந்தை - மனதில், எழுந்த - உண்டாகிய, நல் - நன்மையாகிய, விசோதி

தன்ஞல் - விசோதி பரிணமைத்தால், இடர்க்கடல் - துக்கமாகிற சமுத்திரத்தை, கடந்து - தாண்டி, பற்றில் - ஆசையில், அழுந்திய - மூழ்கிய, வினையை - கர்மங் களை, வெல்லும் - ஜயிக்கும்படியான, அறத்துவித்து - தர்மத்தின் விதையாகிய நோன்பு முதலான பாவனைகளை, அமைக்க - உன்னிடத்தில் சேர்க்கக்கடவாயாக, என்ருர் - என்றும் சொன்னர்கள், எ - று. (சo)

397. துவர்ப்பசை நான்கிற் றீய விலச்சைமூன் ருகி நாளை
யவத்தமே போக்கி டாதே யம்மைநும் மாற்றற் கேற்ற
தவத்தொடு விரதஞ் சீலந் தக்கன தாங்கிச் சிந்தை
யுவர்ப்பொடு வெறுப்பி ஞென்றி யுறதிக்க ணுழக்க வென்ருர்.

(இ - ள்) (மேலும்) துவர்ப்பசை நான்கில் - (நன்மைக்கு) விரோதமாகிய குரோதமான மாயாலோபமென்னும் சதுஷ்கஷாயத்தினுல், தீய விலச்சை மூன்ருகி - (கிருஷ்ண நீலகபோதமென்னும்) துர்லேசியாபரிணமை மூன்ருக, நாளை - ஆயுஷ்யநாளை, அவத்தமே போக்கிடாது - வீணுகப்போக்காமல், அம்மை - இராமதத்தையே!, நும் - உம்முடைய, ஆற்றற்கேற்ற - சக்திக்குத் தகுந்த, தவத் தொடு - தபத்தோடு, விரதம் - பஞ்சாணு விரதங்களையும், தக்கன - தகுதியானவை களாகிய, சீலம் - சீலாசாரங்களையும், தாங்கி - தரித்து, சிந்தை - மனதில், உவர்ப்பொடு - (இந்தச் சரீர போகாதிகளில் அசுசித்தன்மையிருப்பதை யுணர்ந்து அவற்றின் மீதேற்படும்) அருவருப்புடனே, வெறுப்பின் - வைராக்கிய பாவனை யில், ஒன்றி - பொருந்தி, உறுதிக்கண் - ஆத்மனுக்கு உறுதியாகிய தர்மத்தில், உழக்க - உத்ஸாஹித்துச் செல்லக்கடவாயாக, என்ருர் - என்றும் சொன்னர்கள், எ - று.

சதுஷ்கஷாயங்களையும், துர்லேசியாதிரயங்களையும் பதார்த்த சாரத்தில் விவர மாகத் தெரிந்துகொள்ளலாம். (சக)

398. அருந்தவத் தார்கள் சொல்லைக் கேட்டலு மிராமை சித்தம்
விரும்பிய தவத்த தாகி வேந்தனு மகனைக் கூவிப்
பொருந்திய செல்வஞ் சுற்றம் புற்புதம் போல மாயும்
திருந்திய குணத்தி னய்நீ திருவறம் மறவ லென்ருள்.

(இ - ள்) (இவ்வாறு கூறியபின்னர்) அரும் - அரிதாகிய, தவத்தார்கள் - தபஸையுடைய அவ்விரு மாதர்களது, சொல்லை - வசனத்தை, கேட்டலும் - கேட்டவுடனே, இராமை - இராமதத்தையானவள், சித்தம் - தன்னுடைய மன மானது, விரும்பிய - இச்சிக்கப்பட்ட, தவத்ததாகி - தவஞ்செய்து நோற்றலில் பொருந்தியதாக, வேந்தனும் - அரசனுகிய, மகனை - தன்னுடைய சிம்மசந்திர குமாரனை, கூவி - அழைத்து, (அவனிடம்) திருந்திய - திருத்தமாகியடி குணத்தி

ணும் - குணத்தையுடையவனே !, பொருந்திய - நம்மிடத்தே சேர்ந்திருக்கின்ற, செல்வம் - இராஜ சம்பத்தும், சுற்றம் - பந்துத்துவமும், புற்புதம்போல - நீர்க் குமிழியைப்போல, மாயும் - விநாசமாகும், (ஆதலால்) நீ - நீ, திருவறம் - ஸ்ரீஜிந தருமத்தை, மறவல் - மறந்துவிடாதே, என்றாள் - என்று சொன்னாள், எ - று.

399\. என்றலு மஞ்சி நெஞ்சத் திளஞ்சிங்க நடப்ப தேபோற்
சென்றவன் பணிந்தெ ழுந்து செப்பிய தென்கொ லென்ன
மின்றிகழ் பூணி னாய்மேல் விழுத்தவந் தொடங்கி நோற்றற்
கொன்றிய துள்ள மென்ன வுருமுற்ற நாக மொத்தான்.

(இ - ள்) என்றலும் - என்று அவள் சொல்லியவுடனே, நெஞ்சத்து - மனத்தில், அஞ்சி - பயந்து, இளஞ்சிங்கம் - இளமையாகிய சிம்மமானது, நடப்பதேபோல் - செல்வதுபோல, அவன் - அந்தச் சிம்மச்சந்திர குமாரன், சென்று - தாயினருகிற்போய், பணிந்து - வணங்கி, எழுந்து - எழுந்து நின்று (தாயே !), செப்பியது - நீ சொல்லியது, என்கொல் - யாது? (அதனை எனக்கு விவரமாகச் சொல்வாயாக), என்ன - என்று கேட்க, (அவள்) மின்திகழ் - மின்னலைப் போன்ற பிரகாசம் விளங்குகின்ற, பூணினாய் - ஆபரணங்களை யணிந்த குமாரனே!, மேல் - இனி, விழுத்தவம் - பரிசுத்தமாகிய தபஸை, தொடங்கி - ஆரம்பித்து, நோற்றற்கு - நோற்பதற்கு, உள்ளம் - என்மனமானது, ஒன்றியது - பொருந்தியது, என்ன - என்றுசொல்ல (அவன்), உருமுற்ற - இடியிலகப்பட்ட, நாகம் ஒத்தான் - சர்ப்பத்தை நிகர்த்துக் கலங்கி வீழ்ந்தான், (எ - று.) (௬௫)

400\. கடகமு முடியுஞ் சிந்தக் கற்பகம் போல வீழ்ந்து
படிமிசைக் கிடந்த வீரன் பரிசனந் தேற்றத் தேறி
அடியனேன் பிழைத்த தென்கொ லடிகணீர் துறத்தற் கென்ன
நெடிதுநீ ருரைய னீங்கள் பிழைத்ததொன் றில்லை யென்றாள்.

(இ - ள்) கடகமும் - அஸ்தகங்கணமும், முடியும் - கிரீடமும், சிந்த - சிதற, கற்பகம்போல - கற்பக மரத்தைப்போல, வீழ்ந்து - கீழே வீழ்ந்து, படிமிசை - பூமியின்மேல், கிடந்த - மூர்ச்சித்துப் படுத்திருந்த, வீரன் - வீரபுருஷனாகிய சிம்மச் சந்திரகுமாரன், பரிசனம் - தன்னுடைய பரிவார ஜனங்கள், தேற்ற - தன்னை மூர்ச்சை தெளிவிக்க, தேறி - தெளிந்து, (இராமதத்தையை நோக்கி) அடிகள் - அடிகளே !, நீர் துறத்தற்கு - நீர் இவ்வாறு துறவடைவதற்கு, அடியனேன் - அடியேனாகிய யான், பிழைத்தது - தவறிச் செய்த காரியம், என்கொல் என்ன - யாது என்று வினவ, (அதற்கு அவள் அவனையும், தன்னுடைய மற்றொரு பிள்ளையையும் நோக்கி), நீர் - நீங்கள், நெடிது உரையல் - அதிகமாக ஒன்றுஞ் சொல்லவேண்டாம், நீங்கள் பிழைத்தது - நீங்கள் தவறிச் செய்த காரியம்,

ஒன்றில்லை - ஒன்றுமில்லை, (நான் எனது நன்மைக்காகத் தவத்தை விரும்பினேன்) என்றாள் - என்று கூறினாள், எ - று.

உரையல் - எதிர்மறை வியங்கோள்; சொல்லாதிருக்க என்பது இதன் பொருள். (சச)

401. மறம்புரிந் திலங்கும் வைவேல் மன்னவன் றேவி யுள்ளந்
திறம்புரிந் தெழுந்த வண்ண மறிந்தபின் சீய சந்தன்
றறம்புரிந் தடிக ளென்று தொழுதுடன் படலு நீல
நிறம்புரிந் தெழுந்த வைம்பா னெறிமையி னீக்கி னாரே.

(இ - ள்) (அவ்வாறு கூறியவுடனே) மறம் - வீரத்தொழிலை, புரிந்து - செய்து, இலங்கும் - பிரகாசியா நின்ற, வை - கூர்மை பொருந்திய, வேல் - வேலாயுதத்தையுடைய, மன்னவன் - சிம்மசேன மஹாராஜனது, தேவி - மனைவியாகிய இராமதத்தையின், உள்ளம் - மனமானது, திறம் புரிந்து - (தவத்திலே) உறுதி செய்து (அதாவது திடமாகி), எழுந்த - சென்ற, வண்ணம் - விதத்தை, அறிந்தபின் - தெரிந்தபிறகு, சீயசந்தன் - சிம்மச்சந்திரன், துறம்புரிந்து - (அவள் அவ்வாறு கொண்ட) துறவை விரும்பி, அடிகள் - அடிகளே!, (உங்கள் விருப்பப்படியே செய்க), என்று - என்றுசொல்லி, தொழுது - வணங்கி, உடன்படலும் - அத்தவத்திற்குச் சம்மதித்தலும், (அவள் தவத்திற்குச் சென்றனள்; அவ்வாறு சென்ற பின் அந்த இராமதத்தா தேவியினுடைய) நீலநிறம்புரிந்து - நீலநிறத்தைச் செய்து, (அதாவது நீலநிறமாகி), எழுந்த - வளர்ந்த, ஐம்பால் - கூந்தலை, நெறிமையின் - தீட்சா விதியின்படி, நீக்கினார் - (ஆர்யாங்கனைகள்) பரிஹரித்தார்கள், எ - று.

'உங்கள் விருப்பப்படியே செய்க' என்பது இசையெச்சமாக வருவித்துரைக்கப்பட்டது. (சரு)

402. அனிச்சத்தம் போது கொய்வார் போலணி மயிரை வாங்கிப்
பனிச்செப்பை யனைய கொங்கை பானிறப் படத்தின் வீக்கித்
தனிச்சித்தம் வைத்த நங்கை தாமரைப் பூவி லன்னம்
பனிச்சுத்தன் சூட்டு வீழ விருந்ததோர் படி யிருந்தாள்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு நீக்கவே) தனிச்சித்தம் - (இரத்தினத் திரயமாகிய ஆத்மபாவனையில்) ஏகாக்கிரமாகிய மனத்தை, வைத்த - ஸ்தாபித்த, நங்கை - இராமதத்தாரியாங்கனை, அனிச்சத்து - அனிச்சத்தினுடைய, அம் - அழகிய, போது - புஷ்பத்தை, கொய்வார்போல் - பறிப்பவர்களைப்போல, அணி - அழகிய, மயிரை - கூந்தலை, வாங்கி - நீக்கி, பனி - குளிர்ச்சி பொருந்திய, செப்பை

அனைய - இரத்தினச் செப்பை நிகர்த்த, கொங்கை - ஸ்தனங்களை, பால்நிற - பால்போன்ற வெள்ளிய நிறத்தையுடைய, படத்தின் - வஸ்திரத்தினால், வீக்கி - இறுக்கிக்கட்டி, அன்னம் - ஹம்ஸ பக்ஷியானது, தன் - தன்னுடைய, பனிச் சூட்டு - மயிர்ச்சுருளோடு கூடிய உச்சிக்கொண்டையானது, வீழ - உதிர்ந்துவீழ, (தலை மொட்டையுடனே), தாமரைப்பூவில் - தாமரைப் புஷ்பத்திலே, இருந்ததோர் படி - இருந்த ஒருவிதமாக, இருந்தாள் - இருந்தனள், எ - று. (சசு)

403. அரசிளங் குமரன் பைம்பொ னளவின்றி யீந்து பின்னைப்
பிரசநின் றறாத பிண்டிப் பிரான்றிருச் சிறப்பி யற்றி
மரையிருந் தவளைப் போலு மிராமைதன் றுறவைக் கண்டு
விரைமலர் சொரிந்து வாழ்த்தி மீண்டுதன் னகரம் புக்கான்.

(இ - ள்) (அப்படியிருந்தபோது) அரசிளங்குமரன் - யுவராஜனானவன், மரையிருந்தவளை - தாமரைப்பூவில் வாசஞ்செய்யும் இலக்குமியை, போலும் - நிகர்க்கின்ற, இராமைதன் - இராமதத்தையது, துறவை - தீக்ஷையை, கண்டு - பார்த்து (அவளுடைய பாதங்களில்), விரை - வாசனை தங்கிய, மலர் - புஷ்பங்களை, சொரிந்து - தூவி, வாழ்த்தி - அவளை ஸ்தோத்திரமும் பண்ணி (யாசகர்க்கு), பைம்பொன் - பசுமைபொருந்திய பொற்காசுகளை, ஈந்து - தானமாகக் கொடுத்து, பின்னை - பிறகு, பிரசம் - வண்டுகள், நின்று - நிலைபெற்று, அறாத - நீங்காதிருக்கின்ற, பிண்டி - அசோகவிருட்சத்தையுடைய, பிரான் - சர்வக்ஞனுக்குரிய, திரு - அழகிய, சிறப்பு - பூஜையை, இயற்றி - செய்து, மீண்டு - திரும்பி, தன் நகரம் - தன்னுடைய பட்டணத்தில், புக்கான் - அடைந்தான், எ - று. (சஎ)

404. மத்தமால் களிறு வான்கை யிழந்தது போன்றி ராம
தத்தையைப் பிரிந்து சீய சந்திரன் சால வாடி
முத்தணி முலையி னார்தம் முறுவலுஞ் சிறிய நோக்கும்
பித்தன்வாய்ப் பட்ட நல்ல பிரசம்போற் றிரிந்த வன்றே.

(இ - ள்) (அதன்மேல்) மத்தம் - மதம்பொருந்திய, மால் - பெரிதாகிய, களிறு - யானையானது, வான் - சிறந்த, கை - தனது துதிக்கையை, இழந்தது போன்று - இழந்துவிட்டதை நிகர்த்து, சீயசந்திரன் - சிம்மச்சந்திரன், இராமதத்தையை - தாயாகிய இராமதத்தா தேவியை, பிரிந்து - நீங்கி, சால - மிகவும், வாடி - வாட, (அதனால் அவனுக்கு சம்ஸார விரக்தியுண்டாகி), முத்தணி - முத்துமாலையை அணிந்த, முலையினார்தம் - ஸ்தனங்களையுடைய தேவிமார்களின், முறுவலும் - புன்சிரிப்பும், சிறிய நோக்கும் - கடைக்கண் பார்வையும், (இனிமையைச் செய்யாமல்), பித்தன் - பைத்தியம் பிடித்தவனுடைய, வாய்ப்பட்ட - வாயிலே சேர்ந்த, நல்ல - இனிமையாகிய, பிரசம்போல் - தேனைப்போல, (அதாவது தேன் அவ

னுக்கு இனிமையைச் செய்யாமல் விகற்பப்பட்டிருப்பதுபோல), திரிந்த - வேறு பட்டன, (அதாவது : அவன் போகத்தில் வெறுப்புற்ருன்), எ - று.

வாட என்பது வாடி எனத் திரிந்து வந்தது. (சஅ)

405. ஈன்றதா யென்ப தன்றி யிறந்தநாட் சிறந்த வன்பிற்
றோன்றினு னத லானும் பிரிவின்மா துயா முற்ரு
ஞன்றவர்க் காய நன்றி யணுவுமா மேரு வாகித்
தோன்றமேழ் பிறவி தோறுந் தொடர்ந்துவீ டெய்து காறும்.

(இ - ள்) (இந்த இராமதத்தை) ஈன்ற - இப்பிறப்பில் தன்னைப்பெற்ற, தாய் என்பதன்றி - தாயென்பதுமல்லாமல், இறந்த நாள் - முன்னே கழிந்த நாளிலும், (எற்பட்ட), சிறந்த - சிறப்பாகிய, அன்பின் - ஆசையினுல், (இந்தச் சிம்மசந்திரன்), தோன்றினுன் ஆதலானும் - இவள் கருப்பத்திலேயே பிறந்தானுகையினுலும், (இப்போது), பிரிவின் - இவளுடைய பிரிவினுல், மா துயாமுற்ருன் - மிகுந்த வருத்தமடைந்தான், (இவ்வுலகில்), ஆன்றவர்க்கு - பெரியோர்களிடத்து, ஆய - உண்டாகிய, நன்றி - நன்மையானது, அணுவும் - அணுவளவா யிருப்பதும், மேருவாகி - மகாமேருவுக்குச் சமானமாகப் பெரிதாகி, எழ்பிறவி தோறும் - மறுபடியுண்டாகும் எழு பிறப்புக்களிலும், வீடு எய்து காறும் - மோக்ஷமடையும் பரியந்தமும், தொடர்ந்து - சேர்ந்து, தோன்றும் - விளங்கும், எ - று. (சக)

406. பகைவர்தம் நண்பு போலப் பைந்தொடிப் பவழ வாயார்
முகைமுலே கண்ணுந் தோளு முறுவலுஞ் செறிய வந்த
வுவகையி னேடு நாளி லுறுதவ ளெருவன் வந்தான்
புகரிலா நெறி விளக்கும் பூரசந் திரனென் பானே.

(இ - ள்) (இப்படி யிருக்கும்போது) பைந்தொடி - பசுமையான வளையல்களையும், பவழவாயார் - பவழம்போன்ற வாயையுமுடைய ஸ்திரீகளின், முகை - தாமரை மொக்குப்போன்ற, முலே - ஸ்தனங்களும், கண்ணும் - கண்களும், தோளும் - தோள்களும், முறுவலும் - புன்சிரிப்பும், செறிய - தன்னிடத்தே சேர, வந்த - அவற்றினுலே வந்த, உவகையின் - சந்தோஷத்தில், பகைவர்தம் - சத்துருக்களுடைய, நண்பு போல - உள்ளன்பிலாத சிநேகத்தைப்போல, (அகப்பற்றின்றி யிருந்து), ஓடுநாளில் - (மேற்கூறியபடி) சிம்மச்சந்திரன் இல்லறத்தில் செல்கின்ற காலத்தில், புகரிலா - குற்றமில்லாத, நெறி - சன்மார்க்கத்தை, விளக்கும் - தெரிவிக்கும்படியான, பூர சந்திர னென்பான் - பூரணச் சந்திரனென்னும் பெயரையுடையானுகிய, உறுதவன் ஒருவன் - மகாதபஸையுடைய ஒரு முனிவன், வந்தான் - அவனிடத்தே வந்து சேர்ந்தான், எ - று. (சo)

407. வந்தமா தவன்றன் செந்தா மரையடி வணங்கிப் பூத்தூ
யந்தமி லுவகை யெய்தி யம்பொன்மங் கலங்க ளேந்தி
இந்துவா ணுதலி னாரோ டெதிர்கொண்டு பணிந்து புக்குச்
சுந்தரத் தலத்தி னேற்றித் துகளடித் துகிலி னீக்கி

(இ - ள்) (அப்போது சிம்மச்சந்திரன்) இந்து - சந்திரப் பிறைபோன்ற, வாள் - ஒளி பொருந்திய, நுதலினாரோடு - ஸ்திரீமார்களுடனே, எதிர்கொண்டு - முன்னேபோய், வந்த - அவ்வாறு வந்த, மா - பெரிய, தவன் தன் - தவத்தை யுடைய அந்த முனிவனின், செம் - சிவந்த, தாமரை - தாமரை மலர்போன்ற, அடி - பாதங்களை, வணங்கி - நமஸ்கரித்து, (அவற்றிலே), பூ - புஷ்பங்களை, தூய் - தூவி, அந்தமில் - முடிவில்லாத, உவகை - சந்தோஷத்தை, எய்தி - அடைந்து, அம்பொன் - மிகுந்த அழகினையுடைய, மங்கலங்கள் - அஷ்ட மங்கலங்களை, ஏந்தி - எடுத்து, பணிந்து - மீண்டும் வணங்கி, புக்கு - அவரை அழைத்துக்கொண்டு அரண்மனைக்குள்ளே புகுந்து, சுந்தரம் - அழகு பொருந்திய, தலத்தின் - இடத்தில், ஏற்றி - உட்காரவைத்து, அடித்துகள் - அவருடைய பாத தூளியை, துகிலின் - தனது உத்தரீய வஸ்திரத்தினால், நீக்கி - துடைத்து, எ-று.

அரசன் முனிவரைக் கண்டவுடன் முதலில் ஒருமுறை வணங்கி மலர்களால் அவர் பாதங்களில் அர்ச்சித்து அஷ்டமங்கலங்க ளேந்தி மீண்டும் ஒருமுறை வணங்கினனென்க. (௫௧)

408. மணிமலர்க் கலச நீரான் மாசறக் கழுவி வாசந்
தணிவிலா மாலை சாந்தஞ் சருவினா லருச்சித் தாற்றி
யிணையிலா முனிவன் பாதம் பணிந்துநா லமிர்த மீந்தாங்
கணியினாற் பணியும் போழ்தி லமரருஞ் சிறப்புச் செய்தார்.

(இ - ள்) மணி - அழகிய, மலர் - புஷ்பஞ் சூட்டப்பெற்ற, கலசம் - கும்பத்திலுள்ள, நீரால் - ஜலத்தினால், மாசற - அழுக்கு நீங்க, கழுவி - அப்பாதத்தைச் சுத்திகரித்து, வாசம் - வாசனையில், தணிவில்லா - குறைவில்லாத, மாலை - பூமாலைகளாலும், சாந்தம்-சந்தனத்தாலும், சருவினால் - பலகாரங்களினாலும், அருச்சித்து - (அவர்முன்) அர்ச்சனை பண்ணி, ஆற்றி - பூசனையை முடித்து, இணையிலா - உவமையில்லாத, முனிவன் - அம்முனிவரது, பாதம் - பாதங்களில், பணிந்து - (மற்றொருமுறை) வணங்கி, நாலமிர்தம் - நால்வகையாகிய ஆகாரத்தை, ஈந்து - அவருக்கு அளிக்க, (அவ்வாறு), அணியினால் - அழகோடு, பணியும் போழ்தில் - அவன் சிறப்புச்செய்து அம்முனிவரை வணங்குகிற காலத்தில், ஆங்கு - அவ்விடத்தில், அமரரும் - தேவர்களும், சிறப்பு - பஞ்சாச்சரியத்தை, செய்தார் - செய்தார்கள், எ - று.

ஈய என்பது ஈந்து எனத் திரிந்து வந்தது. (௫௨)

409. வந்தவ ணியம முற்றி யிருந்தமா தவனை வாழ்த்தி
அந்தமும் பிறவிக் குண்டோ வில்லையோ வருளு கென்ன
அந்தமுண் டாகும் பான்மை யணியவர்க் கருந்த வத்தான்
மைந்தமற் றவையி லார்க்கு மாற்றிடைச் சுழற்சி யேயாம்.

(இ - ள்) (அதன்மேல்) அவண் - அவ்விடத்தில், வந்து - வந்து சேர்ந்து, நியமம் - தம்முடைய நியமங்கள், முற்றி - முடிய (அதாவது நியமங்களை முடித்துக்கொண்டு), இருந்த - தங்கிய, மாதவனை - உத்கிருஷ்டமாகிய தபஸையுடைய முனிவரரை, வாழ்த்தி - சிம்மச்சந்திரன் ஸ்தோத்திரம்பண்ணி, பிறவிக்கு - இச் சம்ஸார பிறப்புக்கு, அந்தமும் - முடிவும், உண்டோ - உண்டாகுமோ, இல்லையோ - உண்டாகாதோ, அருளுக - அதன் விவரத்தை எனக்கு உபதேசித்தருள்வீராக, என்ன - என்று கேட்க (அவன்), மைந்த - இராஜபுத்திரனே !, பான்மை - பவ்வியத்துவ குணமாகிய, அணியவர்க்கு - அழகைப்பெற்ற பாவிதாத்மார்களுக்கு, அருந்தவத்தால் - அரிதாகிய தபஸினால், அந்தமுண்டாகும் - முடிவு உண்டாகும், அவையிலார்க்கு - அந்தப்பவ்வியத்துவமும் தபஸும் இல்லாதவர்களுக்கு, மாற்றிடை - நற்கதிக்கு மாற்றமாயிருக்கின்ற இச்சம்ஸாரத்திலேயே, சுழற்சியேயாம் - முடிவில்லாமல் சுழன்றுகொண் டிருப்பதே சம்பவிக்கும், எ - று.

முற்றவென்பது முற்றியெனத் திரிந்து வந்தது. (ருகூ)

410. பான்மையின் பரிசென் னென்னிற் பழுத்தலுக் காற்றல் பிந்தி
ஈனமாய்ப் பெருகி வந்த திலையிடைக் கனியு மிவ்வா
றானமொன் றிலாத பான்மை யுயிரிடைக் கனியும் வீட்டைத்
தானம்பன் னிரண்டின் மெய்ம்மைத் தவத்திலை யடுத்த போழ்தே.

(இ - ள்) ஈனமாய் - முதலில் குறைவாயிருந்து (அதாவது: சிறிதாயிருந்து), பெருகி - பின்னும் கொஞ்சங் கொஞ்சமாகப் பெருத்து, வந்தது - வந்த வாழைக் காயானது, (இயற்கையிலேயே மரத்தில் பழுக்கக்கூடியது எனினும் அதனைத் தாறுடன் அறுத்து வாழைச்சருகு முதலிய இலைகளோடு சேர்த்துப் புதைத்து வைத்தால்), இலையிடை - அந்த இலைகளின் இடையிலிருந்தும், கனியும் - பழுக்கும், இவ்வாறு - இந்தப் பிரகாரமே, பான்மையின் - மேற்கூறிய பவ்வியத்துவத்தினுடைய, பரிசு - குணமானது, என்னெனில் - யாதென்றால், பழுத்தலுக்கு - அது சம்ஸாரத்தின் முடிவை அடைதற்கு, ஆற்றல் - (இயற்கையிலேயே) சக்தியுடையதா யிருத்தலாம், (எனினும்), பிந்தி - பிறகு, ஊனமொன்றிலாத - குற்றமொன்றுமில்லாத, பான்மை - அந்தப் பவ்வியத்துவமானது, உயிரிடை - ஆத்மனிடத்தில், தானம் பன்னிரண்டின் - பன்னிரண்டு ஸ்தானவரிசையாகிற, மெய்ம்மை - உண்மை பொருந்திய, தவத்திலை - தபமாகிய இலையை, அடுத்த

போழ்து - சேர்ந்த காலத்தில், வீட்டை - சம்ஸார விடுதலையாகிற மோட்சமென்னுங் கனிதலை, கனியும் - பழுக்கும், எ - று.

பான்மை இயற்கையிற் பழுத்தலாவது ஒருவன் உபதேசமில்லாமல் தபஸைக்கொண்டு வீடு அடைதலாம். அது தவத்தினல் பழுக்குமென்றது, ஒருவன் உபதேசத்தால் தபஸைக் கைக்கொண்டு வீடு அடைதலாம். (கூச)

411. மெய்த்தவத் தன்மை தானும் வென்றவர் படிமந் தாங்கிச்
சித்தமெய் மொழிகண் மூன்றி விருதொடர்ப் பாட்டி னீங்கிப்
பத்தறம் பன்னி ரண்டாந் தவத்தொடு பயின்று தன்கண்
உத்தமக் காட்சி ஞான வொழுக்கத்தை யழுத்தல் கண்டாய்.

(இ - ள்) மெய் - உண்மையாகிய, தவம் - தபஸினுடைய, தன்மைதான் - குணமானது, (யாதென்றால் ஒருவன்), வென்றவர் - காதிகர்மங்களை ஜெயித்திராநின்ற அருக பரமனுடைய, படிமம் - ரூபமாகிய நிர்க்கந்த ரூபத்தை, தாங்கி - தரித்து, சித்தம் மெய் மொழிகள் மூன்றில் - மனம் காயம் வசனம் என்னும் மூன்றினும், இருதொடர்ப்பாட்டின் - பாஹியாப்பியந்தர மென்னும் இரண்டு பரிக்கிரகங்களினின்றும், நீங்கி - விலகி, பத்தறம் பன்னிரண்டாந் தவத்தொடு - தசதர்மமும் துவாதச வித தபஸுமாகிய இவற்றோடும், பயின்று - பழகி, தன்கண் - தன்னிடத்தில், உத்தமம் - மேலான, காட்சி - நிச்சய தரிசனத்தையும், ஞானம் - சுத்த ஞானத்தையும், ஒழுக்கத்தை - சுத்த ஸ்திதி ஸ்வரூப லக்ஷணமாகிய சாரித்திரத்தையும், அழுத்தல் - ஸ்தாபித்தலாம், கண்டாய் - நீ இவற்றைத் தெரிந்துகொண்டனையா? எ - று.

கண்டாய் என்பது ஒருவகை அசையுமாம். பாஹியபரிக்கிரகம் 10, அப்யந்தர பரிக்கிரகம் 14. இவற்றின் விவரத்தை ஆகம பேர்வழியென்னும் புத்தகத்திற் கண்டுகொள்க.

தான், உம் - அசைகள். (கூரு)

412. தானெனப் படுவ தெட்டு வினைவிட்ட தன்மை தன்க
ணூனமி லனந்த நான்மை யிருமையு மொருமை யாக்கி
யானென தென்ன நீங்கும் வினையன்றி யாக்கை சுற்றம்
யானென தென்ன நீங்கா தெண்வினைத் தொடரு மென்றான்.

(இ - ள்) தான் எனப்படுவது - தான் என்று சொல்லப்படுவது, எட்டு வினை - அஷ்ட கர்மங்களாம், விட்ட தன்மை - அவற்றினின்றும் நீங்கிய தன்மையாவது, தன்கண் - தன்னிடத்திலே, ஊனமில் - குற்றமில்லாத, அனந்த நான்மை - அனந்த ஞானதி அனந்த சதுஷ்டய குணங்கள் பொருந்தி யிருத்த

லாம், இருமையும் - தான் என்கிற சுத்தாத்ம திரவியமும் அதன் குணமாகிய அனந்த ஞானதியும் ஆன குணிகுணங்களை, ஒருமையாக்கி - அபேத விவக்ஷை யாக்கி, யான் - இந்த ஆத்மத்ரவியம் நானே, எனது - இந்த அனந்த ஞானதி குணம் என்னுடையதே, என்ன - என்று பாவனைசெய்து ஸ்வானுபூதியாக அறிய, வினை - அஷ்டகர்மங்கள், நீங்கும் - ஆத்மனை விட்டகலும், அன்றி - அப்படியல் லாமல், யாக்கை - எடுத்திராநின்ற சரீரம், யான் - நானே, சுற்றம் - பந்துக்களாதி யான சமூகம், எனது - என்னுடையதே, என்ன - என்று உபசரிதா னுபசரித அசத்பூத வியவகாரமான அசுத்த பரிணமத்தால் எண்ண, எண்வினைத் தொடரும் - அஷ்டகர்மங்களின் சேர்க்கையும், நீங்காது - ஆத்மனைவிட் டகலாது, என்றான் - என்று முனிவரன் சொன்னன், எ - று. (௪௧௬)

413. என்றலு மெனதும் யானு மிவையென மயங்கிக் கீழ்நா
ணின்றியான் கதிக ணான்கிற் சுழன்றன னெறி யறிந்த
வின்றுநா னிவற்றி னீங்கா தொழிவனே லென்க ணீங்கா
தொன்றினு லொன்று நில்லா தொழிகவித் தொடர்ச்சி யென்றான்.

(இ - ள்) என்றலும் - என்று முனிவரன் சொல்லவும், எனதும் - என் னுடையதும், யானும் - நானும், இவையென - முன்சொன்ன பந்துக்களாதியும் இச்சரீரமுமான இவைகளேயென்று, மயங்கி - (உபசரித அனுபசரித அஸத்பூத நயங்களில்) பிரமித்து, கீழ்நாள் - கடந்த நாட்களில், நின்று - (சுத்த நிச்சய நயம் தெரியாமல்) நின்று, யான் - நான், கதிகள் நான்கில் - சதுர்க்கதிகளில், சுழன்ற னன் - பிறப்பிறப்புக்களினற் சுழற்சி யடைந்தேன், நெறி அறிந்த - (நீர் ஸ்வ ரூபங்களைச் சொல்ல அவற்றால்) நன்மார்க்கத்தினைத் தெளிந்த, இன்று - இப் பொழுது, நான் - யான், இவற்றின் - இவற்றினின்றும், நீங்காதொழிவனேல் - விலகாமற் போவேனாயின், என்கண் - ஆத்மனாகிய என்னிடத்தே, நீங்கா - அக் கருமங்கள் விலகமாட்டா, ஒன்றினால் - (நான் ஆத்ம குணங்களில்) பொருந்தினால், ஒன்றும் - யாதொரு வினையும், நில்லாது - நிற்கமாட்டாது, (ஆகையால்), இத் தொடர்ச்சி - இந்த அன்னியத் திரவியப்) பற்று, ஒழிக - என்னைவிட்டு நீங்குவ தாக, (அதாவது :- அது என்னைவிட்டு நீங்க நான் சுத்த ஜீவஸ்வரூப பாவனையாகிய தன்மையைக் கொள்வேனாக), என்றான் - என்று சிம்மச்சந்திரவரசன் சொன் னன், எ - று. (௪௧௭)

414. நெருப்பிடைக் கிடந்த செம்பிற் பட்டநீர்த் துள்ளி போலும்
விருப்பிடைக் கிடந்த வுள்ளத் தெழுந்தவே கத்தி னின்பந்
திருத்தியைச் செய்யு மென்று புலத்தினைச் செறிய நிற்றல் [றே.
நெருப்பைநெய் தெளித் தவிப்பா னெழுந்தவ னினைப்பி னென்

(இ - ள்) (அவ்வாறு சொல்லி மேலும்) நெருப்பிடை - நெருப்பினிடத்தில், கிடந்த - தங்கியிருந்து (கொதிப்பேறிய), செம்பில் - செம்பிலே, பட்ட - அடைந்த, நீர்த்துள்ளிபோலும் - ஜலத்துளியை நிகர்க்கின்ற, விருப்பிடை - ஆசையாகிய (அக்கினியில்), கிடந்த - தங்கியிருந்த, உள்ளத்து - மனத்தில், எழுந்த - உண்டாகிய, வேகத்தின் - தீவிரத்தினலாகிய, இன்பம் - சுகமானது, திருத்தியைச் செய்யுமென்று - திருப்தியை உண்டாக்குமென்று, புலத்தினை - அறிவை, செறிய - அதுசேர, நிற்றல் - அதன் வழியிலே நிற்பது, (அதாவது: அறிவால் அதைப்பற்றி நிற்பது), நெருப்பை - அக்கினியை, நெய்தெளித்து - நெய்யை ஊற்றி, அவிப்பான் - அவிக்கும்பொருட்டு, எழுந்தவன் - பிரவேசித்தவனுடைய, நினைப்பின் - எண்ணத்தைப்போன்ற, ஒன்று - ஓர் எண்ணமாகும், எ - று. (ருஅ)

415. பூமியந் தரத்து வந்து பொருந்திய புலத்தி னைசை
யோவிலந் துய்த்தும் வேறோர் சுவையின்மை யுணர்ந்து மீட்டும்
மேவுதற் கெழுதல் மென்று விட்டதை மென்ற லன்றிக்
கூவல்மண் டூகம் போலுங் குணத்தமே நினைக்கி னென்றான்.

(இ - ள்) பூமி - இப்பூவுலகத்திலும், அந்தரத்து - தேவலோகத்திலும், வந்து - (நாம்) ஜனனமெடுத்து வந்து, பொருந்திய - சேர்ந்த, புலத்தின் - இந்திரிய விஷயங்களினலுண்டாகிய, ஆசை - விருப்பங்களை, ஓவிலம் - நீங்காதவர்களாய், துய்த்து - இடைவிடாமல் அனுபவித்தும், (அவற்றில்), வேறோர் - வேறுஞ்தனமாகிய ஒரு, சுவை - ரஸமானது, இன்மை - இல்லாததை, உணர்ந்தும் - அறிந்தும், மீட்டும் - மறுபடியும், மேவுதற்கு - அவற்றைப் பொருந்துதற்கு, எழுதல் - முயற்சித்தல், மென்று விட்டதை - முதலிலே மென்றுமிழ்ந்துவிட்டதை, மென்றல் - மறுபடியும் எடுத்து மெல்லுதலாம், அன்றி - இதுவுமல்லாமல், நினைக்கின் - (இக்குணத்தை நன்ருக) ஆராய்ந்து பார்க்குமிடத்து, (இக்குணமுடைய நாம்), கூவல் - கிணற்றினுள்ளிருக்கப்பட்ட, மண்டூகம்போலும் - (வெளி விஷயமொன்றையுமறியாத) தவளையைப்போன்ற, குணத்தமே - (வேறொரு நிலத்தசுகத்தை யுணராத) குணத்தினையுடையோமாவோம், என்றான் - என்றும் அவ்வாசன் நினைத்தான், எ - று. (ருக)

416. பெறற்கரும் பிறவி காட்சி பெருந்தவந் திருந்து மாற்றஞ்
சிறப்புடைக் குலநல் யாக்கை செறிவித்த செழுந் தவத்தை
மறப்பனேல் மாற்றை யாக்கு மிவையும்வந் தணுகா வென்று
திறத்துளி தெரிந்து திங்க ளமைச்சுத் தெரியச் சொன்னான்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு நினைத்துப் பின்னர்) பெறற்கரும் - பெறுதற்கரிதாகிய, பிறவி - இம்மனிதப் பிறப்பையும், காட்சி - தரிசனத்தையும், பெருந்

தவம் - பெரியதவத்தாலுண்டாகும் அரசையும், திருந்துமாற்றம் - திருத்தமாகிய சொல்லேயும், (அதாவது : ஞானசாஸ்திரத்தையும்), சிறப்புடை - மேன்மையுடைய, குலம் - குலத்தையும், நல்யாக்கை - நல்ல இலக்ஷணம் நிறைந்த சரீரத்தையும், செறிவித்த - ஒருவனே அடைவித்த, செழும் - செழுமை பொருந்திய, தவத்தை - (ஸம்மியத்தவத்துடன் கூடிப் புண்ணியத்திற்கும் ஹேதுவாகிய) தபஸை, மறப்பனேல் - அவன் மறந்து அஞ்ஞானத்துடன் சேர்ந்து மோஹனீயோதய பாவத்தில் வர்த்திப்பானேயானல், (அது), மாற்றை ஆக்கும் - ஸம்ஸாரத்தை உண்டுபண்ணும், (அப்படி உண்டான ஸம்ஸாரத்திலும்), இவையும் - (இங்குக் கூறிய புண்ணியப் பலன்களாகிய) மனித சரீர மாதியானவைகளும், வந்து அணுகா - வந்து சேரமாட்டா, என்று - என்று விளக்கி, திறத்துளி - இந்த ஸம்ஸார தத்காரண மோக்ஷ தத்காரணங்களின் விதத்தை, தெரிந்து - அறிந்து, திங்கள் நாமற்கு - (தன் தம்பியாகிய) பூரணசந்திரனுக்கு, தெரிய - (லௌகிக வைதிக விஷயங்களாகிய நிச்சய வியவகாரப் பகுதிகள்) தெரியும்படி, சொன்னான் - (அவ்வரசன்) கூறினன், எ - று.

'திறத்துளி' என்பதில் உளி - ஏழனுருபு; திறத்தினிடத்தை (அதாவது : திறத்தை) என விரிக்கவேண்டும். (௬௦)

417. முன்னஞ்செய் தவத்தின் வந்து முடிந்தநற் பயத்தைக் கண்டாற்
பின்னுமத் தவத்தைச் செய்து பெரும்பய னுகர்ந்தி டாதே
மின்னஞ்சு நுசுப்பி னார்தம் வேட்கையின் வீழ்ந்து போகும்
வன்னெஞ்சற் கில்லை கண்டாய் மாற்றிடைச் சுகமு மென்றான்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு கூறிப் பின்னரும்) முன்னஞ் செய் - பூர்வத்தில் செய்யப்பட்ட, தவத்தின் - தவத்தினல், வந்து முடிந்த - வந்து கைகூடிய, நற்பயத்தை - நன்மையாகிய புண்ணிய பலன்களை, கண்டால் - அனுபவமாகப் பார்த்தால், (அஃதிவ்வாறு சுகத்தைக் கொடுக்கக்கூடியதா யிருக்கிறதென்று மகிழ்ந்து) பின்னும் - மறுபடியும், அத்தவத்தை - அந்தத் தவத்தை, செய்து - இயற்றி, பெரும்பயன் - பெரிதாகிய அப்யுதய நைஶ்ரேயஸபலன்களை, நுகர்ந்திடாது - அனுபவிக்காமல், (தான் அத்தவப்பயனை அனுபவமாகப் பார்த்திருந்தும் அதைவிட்டு) மின் அஞ்சும் - மின்னற்கொடியும் (பார்த்து நாம் உருவத்தில் இதற்கு நிகராகமாட்டோம் என்று நாணி) அஞ்சுகின்ற, நுசுப்பினார்தம் - இடையையுடைய மாதர்களின், வேட்கையின் - காமவிருப்பத்தில், வீழ்ந்துபோகும் - மூழ்கியிறந்துபோகின்ற, வன்னெஞ்சற்கு - (கொடுமையாகிய மோஹனீய பரிணாமமுடைய) கடினநெஞ்சை யுடையவனுக்கு, மாற்றிடை - முத்திக்கு மாற்றமாகிய இந்த ஸம்ஸாரத்தில், சுகமும் - புண்ணியப் பகுதியாகிய சுகங்களும், இல்லை - உண்டாவதில்லை, என்றான் - என்றும் கூறினன், எ - று.

கண்டாய் - அசை. (௬௧)

418. அருந்தவந் தானஞ் சீல மறிவனற் சிறப்பி வற்றாற்
திருந்திய மனத்தி னோரைத் திருவென்றும் பிரிதல் செல்லாள்
பொருந்தியே நிற்கும் பூமி புகழொடுங் கீர்த்தி போகிப்
பரந்தென்று மவர்க ணீங்கா பகைவரும் பணிவர் கண்டாய்.

(இ - ள்) (அங்ஙனமுரைத்து மேலும்) அருந்தவம் - அரிதாகிய தபஸும், தானம் - நால்வகைத்தானங்களும், சீலம் - சீலாசார முதலிய விரதங்களும், அறிவன் நற்சிறப்பு - கேவல ஞானமுடைய அருகத்பரமேஷ்டிக்குச் சிறப்புச் செய்தல் என்னும் பூஜாபரிணாமமும், (ஆகிய) இவற்றால் - இவைகளால், திருந்திய - திருத்தமாகிய, மனத்தினோரை - மனதையுடைய புண்ணிய பரிணாமமுடையவர்களை, திரு - இலக்குமி, என்றும் - எப்பொழுதும், பிரிதல் செல்லாள் - நீங்கமாட்டாள், பொருந்தியே நிற்கும் - அவர்களிடத்துச் சேர்ந்து நிலை பெற்றேயிருப்பாள், அவர் கண் - அப்படிப்பட்ட சுபப்பரிணாம முடையவரிடத்தே, கீர்த்தி போகிப் பறந்து - கீர்த்தியானது எங்கும் போய்ப்பரவ, புகழொடும் - அந்தக்கீர்த்தியும், பூமி - இந்தப் பூமி ராஜ்ஜியமும், என்றும் - எப்பொழுதும், நீங்கா - நீங்கமாட்டா, பகைவரும் - சத்துருக்களும், பணிவர் - வணங்குவார்கள், எ - று. (சுஉ)

419. வேட்கையும் வெகுளி தானும் வெஞ்சொலு மஞ்சொ லார்மேற்
றாட்சியு முதல மன்னர்த் திருவினைத் தவறு செய்யும்
சூட்சியும் பெருமை தானு முயற்சியு மமைச்சு மாதி
மாட்சியைச் செய்து மன்னர் செல்வத்தை வளர்க்கு மென்றான்.

(இ - ள்) வேட்கையும் - வியவஹாரப் பழுதாகிய அத்தியாசையும், வெகுளி தானும் - கோபமும், வெஞ்சொலும் - கடுஞ்சொல்லும், அம் - அழகிய, சொல்லார் மேல் - சொற்களையுடைய ஸ்திரீகளின் மேல், தாட்சியும் - மோகத்தினாலே அவர்களிடத்து வணக்கங்காட்டுதலும், முதல - முதலிய செய்கைகள், மன்னர் - அரசர்களுடைய, திருவினை - ஐசுவரியத்தை, தவறுசெய்யும் - கெடுத்துவிடும், சூட்சியும் - (மேற்சொன்ன கெட்ட குணங்களினின்றும் நீங்கும்) உபாயமும், பெருமை தானும் - உயர்ந்த நற்குணமும், முயற்சியும் - விடாமுயற்சியும், அமைச்சும் - மந்திராலோசனையும், ஆதி - முதலானவைகள், மாட்சியைச் செய்து - அழகைச் செய்து, மன்னர் செல்வத்தை - இராஜாக்களுடைய சம்பத்தை, வளர்க்கும் - விருத்தியடையச் செய்யும், என்றான் - என்றும் சொன்னான், எ - று. (சுங)

420. இனையன பலவுஞ் சொல்லி யெழின்முடி தம்பிக் கீந்து
கனைகழ லரசர் சூழக் காவலன் போகி யந்த
முனிவரன் சரண மூழ்கி முடிமுதற் றுறந்து நின்றான்
சினைமிசை யணியை நீத்த செறிந்தகற் பகத்தை யொத்தான்.

(இ - ள்) இனையன - இத்தன்மையனவாகிய, பலவும் - பல நீதிகளையும், சொல்லி - உரைத்து, (பின்னர்), எழில் - அழகு பொருந்திய, முடி - இராஜபட்டாபிஷேக கிரீடத்தை, தம்பிக்கு - தம்பியான பூரணசந்திரனுக்கு, ஈந்து - கொடுத்து, கனை - சப்தியாநின்ற, கழல் - வீரகண்டையை அணிந்த, அரசர் - இராஜாக்கள், சூழ - தன்னைச் சூழும்படியாக, காவலன் - சிம்மச்சந்திரவரசன், போகி - போய், அந்தமுனிவரன் - முன்பு தனக்குத் தர்மஞ் சொன்ன அந்தப் பூரணசந்திர முனிவரது, சரணம் மூழ்கி - பாதத்திற் படிந்து, முடி முதல்-சிகைமுதலாகப் பல அணிகளையும், துறந்து - விதியின்படி பரிகரித்து, நின்றான் - தீக்ஷை கைக்கொண்டு நின்றவனாய், சினைமிசை - கிளைகளின் மேலுள்ள, அணியை - ஆபரணதிகளை, நீத்த - நீக்கிய, செறிந்த - கிளையடர்ந்த, கற்பகத்தை - கற்பக விருக்ஷத்தை, ஒத்தான் - நிகர்த்தான், எ - று. (சுச)

421. பணமிசை மணிதோல் நஞ்சு பரிந்ததோர் பணியைப் போல
மணிமுடி யாடை குஞ்சி மனத்திடை மாசு நீக்கிக்
குணமணி யிலக்க மெண்பத் தீரிரண் டணிந்து கோமான்
பணிவினுஞ் சீல மாலை பதினெண்ணா யிரந் தரித்தான்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு தவத்திற் சென்ற அவன்) பணமிசை - புணுமுடியின் மேலுள்ள, மணி - இரத்தினத்தையும், தோல் - உடம்பிலுள்ள சட்டையையும், நஞ்சு - பற்களிலுள்ள விஷத்தையும், பரிந்தது - விட்டு நீங்கியதாகிய, ஓர் - ஒரு, பணியைப்போல - சர்ப்பத்தைப்போல, மணிமுடி - இரத்தின கிரீடத்தையும், ஆடை - வஸ்திரத்தையும், குஞ்சி - மயிர் முடியையும், மனத்திடை - மனத்திலுண்டாகிய, மாசு - அப்பியந்தரப் பற்றுக்களையும், நீக்கி - பரிகரித்து, எண்பத்தீரிரண்டு இலக்கம் - எண்பத்து நான்கு லக்ஷமாகிய, குணம்மணி - குணவிரதங்களென்னும் இரத்தினங்களை, அணிந்து - தரித்து, கோமான் - சர்வக்ஞனாகிய இறைவனது, பணிவினும் - வணக்கத்தினுலுண்டாகின்ற, பதினெண்ணாயிரம் - பதினெண்ணாயிரமாகிய, சீலமாலை - சீலாசாரமென்னும் மாலைகளையும், தரித்தான் - அணிந்தான், எ - று. (சுரு)

422. தயாவெனுந் தைய லாளைச் சாலவுஞ் செறிந்து தன்க
ணுசாவெனு முறுதித் தோழ னுடன்புணர்ந் துறக்க மென்னு
மயால்செய்யு மடந்தை தன்னை மனத்தகத் தகற்றி மாண்பி
னயாவுயிர்த் திருக்கை வைத்தா னருந்தவக் கொடியை யண்ணல்.

(இ - ள்) தயாவெனும் - ஜீவதயவென்கிற, தையலாளை - மாதைச், சாலவும் - மிகவும், செறிந்து - அடைந்து, தன்கண் - தன்னிடத்தேயுள்ள, உசாவெனும் - ஆராய்தலென்கிற, உறுதி - உறுதியாகிய, தோழனுடன் - சிநேக

னுடனே, புணர்ந்து - சேர்ந்து, உறக்கமென்னும் - நித்திரை யென்கின்ற, மயால் செய்யும் - மயக்கத்தைச் செய்கின்ற, மடந்தைதன்னை - மாதை, மனத்தகத்து - மனத்தினுள்ளே, அகற்றி - இல்லாமல் போக்கி, மாண்பின் - ஸ்வசம்வேதன ஞானப்பிரத்தியக்ஷமென்னும் மாக்ஷிமையினல், அயாவுயிர்த்து - இளைப்பாறி, அண்ணல் - பெருமையிற் சிறந்தவனாகிய அச்சிம்மச்சந்திர முனிவரன், அரும் - தாங்குதற் கரிதாகிய, தவக்கொடியை - தபஸாகிற ஸ்திரீயை, இருக்கை வைத்தான் - தன்னிடத்திலே இருக்கையாகச் சேர்த்து வைத்துக்கொண்டான், எ - று.

வேறு.

423. வினைகளுக் குதிர்ச்சி வேட்கை நீக்கிமெய் வசம்வரல்
புணைவரும் பொறிச் செறிப் புயிர்க்கழிவு போற்றுதல்
நினைவின தொருக்கமு நெறிவிளக்க முஞ்செயு
மனசன தவத்தினே டருந்தவன் பொருந்தினன்.

(இ - ள்) (மேலும்) வினைகளுக்கு - சில கர்மங்களுக்கு, உதிர்ச்சி - நிர்ஜரையாக, வேட்கை - ஆசையை, நீக்கி - விலக்கி, மெய் - சரீரமானது, வசம்வரல் - ஆத்மாப்பியாச அறிவு காட்சிகளில் வியவகரிப்பதற்கு வசமாக வருதலும், புணைவரும் - சேர்க்கையாக வராநின்ற, பொறி - பஞ்சேந்திரியங்களின், செறிப்பு - அடக்கமாகிய விஷய ஸம்யமமும், உயிர்க்கு - ஸ்தாவர சங்கம ஜீவன்களுக்கு (ஏற்படும்), அழிவு - கெடுதியை (நீக்கி), போற்றுதல் - அவற்றைப் பாதுகாத்தலாகிய பிராணி சம்யமமும், நினைவினது - தியானத்தினது, ஒருக்கமும் - சேர்க்கையும், நெறி - மோட்ச மார்க்கத்தினது, விளக்கமும், - பிரகாசமுமாகிய (இவைகளை யெல்லாம்), செய்யும் - செய்தற்குக் காரணமாகிய, அனசன தவத்தினேடு - அன்னம் புசியாமல் உபவாசமிருந்து செய்யும்படியாகிய முதல் பாஹ்ய தவத்தினேடு, அருந்தவன் - அரிய தவத்திற்குரிய அம்முனிவரன், பொருந்தினன் - சேர்ந்தான், எ - று.

அசனம் - அன்னம் புசித்தல், அனசனம்-அன்னம் புசியாத உபவாசம். (சுஎ)

424. புகாமிகிற் பொறிமிகு மனசனம் பொருந்திடின்
நெகாவுடம் புடன்படாது நாட்க ணீதி மாதவன்
புகாவினைச் சுருக்க மெய் யுடன்படும் பொறிகளும்
மிகாவென் விரும்பியாவ மோதுரிய மேவினன்.

(இ - ள்) புகா - அசனமானது, மிகின் - மிகுந்தால், பொறி - இந்திரியங்கள், மிகும் - விஷயங்களில் விருத்தியடையும் (அதனல் ராகாதிகள் அதிகமாகும்; அதனல் கர்மபந்தத்துக்குக் காரிய காரணமாகும்); அனசனம் - உபவாசத்தையே, பொருந்திடில் - சர்வதா அனுஷ்டித்தால், உடம்பு - இச்சரீரமானது, நெகா -

நெகிழ்ந்து (அதாவது தளர்ச்சியடைந்து), உடன்படாது - (ஞானதியானஸ்வாத்தியாய முதலானவைகளைப் பழக) வசப்படாது, (ஆகையினால்) மாதவன் - மஹா தவத்தைச் செய்யும் இச்சிம்மச்சந்திர முனிவன், நாள்கள் - நாள்களில் (அதாவது தினந்தோறும்), நீதி - ஆகமோத்த கிரமமாக, புகாவினை - அன்னத்தை, சுருக்க - கவளங்கவளமாக்க் குறைத்துத் தின பக்ஷமாசாதி உபவாஸங்களில் பழக்க, மெய்-சரீரம், உடன்படும்-வசத்துக்கு வரும், பொறிகளும்-ஸ்பரிசனாதி இந்திரிய விஷயங்களும், மிகா - அதிகமாகமாட்டா, என-என்று, விரும்பி-விருப்பத்தையுடையனாகி, ஆவமோதரியம் - ஆவமோதரியமென்னும் இரண்டாவது பாஹியதபஸை, மேவினான் - பொருந்தினான், எ - று.

ஆகமோத்த கிரமவரிசை - யதியாசாரமென்னும் ஆகமத்தில் சொல்லப்பட்ட வரிசை. (கூஅ)

425. இருத்தல்போதல் நிற்றல்மண் ணிடைக்கிடத்த லில்லுயிர்
வருத்தமெய்தி டாமை யோம்புங் காயகுத்தி மாதவன்
திரப்பிதஞ்செல் தேசகால பாவமெல்லை செய்துணும்
விருத்திசங்க மம்மெனும் விழுத்தவம் பொருந்தினான்.

(இ - ள்) (மேலும்) இருத்தல் - உட்கார்ந்திருப்பதிலும், போதல் - நடந்து செல்வதிலும், நிற்றல் - நிற்பதிலும், மண்ணிடை - இப்பூமியின்மேல், கிடத்தல் - படுத்திருப்பதிலும், உயிர் - ஜீவன்கள், வருத்தம் - யாதொரு உபத்திரவத்தையும், எய்திடாமை - அடையாதபடி, ஓம்பும் - (அவற்றை) இரக்ஷிக்கின்ற, காயகுத்தி - காய்குப்தியையுடைய, மாதவன் - இம்முனிவன், திரப்பிதம் - திரவியம் (அதாவது வஸ்துக்கள்), செல் - போகின்ற, தேசம் - க்ஷேத்திரம் (அதாவது இடம்), காலம் - நேரம் (அதாவது நாழிகை), பாவம் - பரிணாமம் (ஆகிய இவைகளை), எல்லை செய்து - அளவுபடுத்தி, உண்ணும் - அந்தக்கிரமத்தின்படி பிக்ஷை பண்ணுகிற (அதாவது ஆகாரம் ஏற்று உண்ணுகிற), விருத்தி சங்கமமெனும் - விருத்திபரிசங்கியானமென்னும், விழு - பரிசுத்தமாகிய, தவம் - பாஹியதபஸையும், பொருந்தினான் - சேர்ந்தான், எ - று.

திரவியம், தேசம், காலம் முதலியவற்றை அளவுபடுத்தி ஆகாரம் கொள்வதாவது :—இன்றைக்கு இத்தனை வஸ்துக்களுக்கு மேல் புசிப்பதில்லை யென்றும், பிட்சைக்காக இத்தனை தெரு அல்லது இத்தனை வீடுகளுக்கு மேல் போவதில்லை யென்றும், இவ்வளவு நாழிகைக்கு மேற்பட்டால் புசிப்பதில்லை யென்றும் பரிணாமத்தை அளவு படுத்தி ஆகாரங்கொள்வதாம். (சுகூ)

426. நவைக்கெலா மிடமிதென்று நாவதன் புலத்தினிற்
சுவைக்கண் மேவல் விட்டறத் துறந்துநின் றெவற்றினும்

உவத்தல்காய்த லின்றியொத்து நின்றசித்த மெய்த்தவன்
சுவைப்பரித்தி யாகமாகு மாதவத்தொ டொன்றினன்.

(இ - ள்) (பின்னரும்) எவற்றினும் - எந்த விஷயங்களிலும், உவத்தல் - சந்தோஷித்தலும், காய்தல் - வெறுத்தலும், இன்றி - இல்லாமல், ஒத்துநின்ற - சமத்துவபாவத்தோடு கூடி நின்ற, சித்தம் - மனதையுடைய, மெய் - உண்மையாகிய, தவன் - தபஸையுடைய சிம்மச்சந்திர முனிவரன், நவைக்கெலாம் - துன்பத்திற்கெல்லாம், இடம் - ஸ்தானமானது, இதென்று - இதுவேயாகுமென்று நாவதன் புலத்தினில் - ரஸனேந்திரிய விஷயத்தினால், சுவைக்கண் - ரஸங்களின் மேல், மேவல் - மனம் பொருந்துவதை, விட்டு - விடுத்து, அறத்துறந்து - முழுதும் நீங்கி, நின்று - அந்நிலையில் நின்று, சுவைப்பரித்தியாகமாகும் - ரஸபரித்தியாக மென்று சொல்லப்படும், மா - பெரிய, தவத்தொடு - பாஹ்யதபத்துடன் ஒன்றினன் - பொருந்தினன், எ - று. (௭0)

427. கவந்தமோரி கூகைபேய் நிவந்த காடு பாழக
முவந்தியானை வாளரி யுழுவைநின் றுழல் வனங்
குவிந்தரவு வெம்புலி குமிறுமால் வரைமுழை
யுவந்திராச சீயமொன்று போலவே றுறைந்தனன்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு பொருந்தி) கவந்தம் - தலையற்றவுடல்களும், ஓரி - குள்ளநரிகளும், கூகை - கோட்டான்களும், பேய் - பைசாசங்களும், நிவந்த - மிகுதியாகிய, காடு - சுடுகாட்டையும், பாழகம் - பாழ்மனைகளையும், உவந்து - சந்தோஷித்து, (அவற்றில் தங்கியும்), யானை - யானைகளும், வாள் - பிரகாசமான நிறம் பொருந்திய, அரி - சிம்மங்களும், உழுவை - புலிகளும், நின்று - நிலை பெற்று, உழல் - திரிகின்ற, வனம் - வனத்தையும், குவிந்து - கூட்டமாகி, அரவு - சர்ப்பங்களும், வெம் - கொடுமையான, புலி - புலிகளும், குமிறும் - சீறிமுழங்குகின்ற, மால் - பெரிய, வரை - பருவதங்களிலுள்ள, முழை - குகைகளையும், உவந்து - விரும்பி அவற்றில் தங்கியும், இராசசீயம் - அரசசிங்கம், ஒன்று போல - ஒன்றைப்போல, வேறு - தனியாக, உறைந்தனன் - அந்தச் சிம்மச்சந்திர முனிவரன் தங்கினன் (அதாவது விவிக்த சையாஸனமென்னும் தபஸைப் பொருந்தினன்), எ - று. (௭௧)

428. வேனல்வெம்பு கான்மலை வெயினிலையின் மேவியும்
வானமாரி சோருநாண் மரம்முதன் மருவியும்
ஊனுருக்கும் வன்பனிக் கடற்புறத்து வெள்ளிடைக்
கானயானை போலமூன்று காலயோகு தாங்கினன்.

(இ - ள்) (அதன் மேலும்) வேனல் - வெய்யில், வெம்பும் - மிகுதியாக தகிக்கின்ற, கால் - காலமாகிய கிரீஷ்மத் காலத்திலே (அதாவது கோடைக்காலத்தில்), மலை - பர்வதத்தின் மேல், வெய்யில் - வெய்யிலில், நிலையின் - நிற்பதாகிய ஆதபயோகத்தில், மேவியும் - பொருந்தியும், வானம் - ஆகாயத்திலின்றும், மாரி - மழையானது, சோருநாள் - பொழிகின்ற வருஷாகாலத்தில், (அதாவது மழைக் காலத்தில்), மரம்முதல் - மரத்தினடியில், மருவியும் - சேர்ந்து நின்றும், ஊன் - மாமிசத்தை, உருக்கும் - உருகச் செய்யும் (அதாவது கரைக்கும்), வன் - கடுமையாகிய, பனி - பனிக்காலத்தில், கடற்புறத்து - சமுத்திரத்தின் பக்கத்திலுள்ள, வெள்ளிடை - யாதொரு மறைவுமில்லாத வெளியிடத்தில், மருவியும் - சேர்ந்தும், கானயானைபோல் - காட்டில் வசிக்கும் யானையைப்போல, மூன்றுகாலயோகு - திரிகால யோகங்களையும், தாங்கினன் - தரித்தான், (அதாவது காயக்கிலேசமென்னும் ஆறுவது பாஹ்யதபஸையும் பொருந்தினன்), எ - று.

'மருவியும்' என்பது இரண்டிடத்துங் கூட்டப்பட்டது. (எஉ)

429. அரியவா யுலகெலாம் விலையிலா வருங்கலத்
திரயமெய் யணிந்தவர் செய்கைசொன் மனங்களான்
மரியமா சினைக்கெடுக்கு மத்திவார மாகிய
பெரியவர் மனங்கொளப் பெருந்தவம் பொருந்தினன்.

(இ - ள்) (பின்னரும்) அரியவாய் - பெறுதற்கருமையானவைகளாகியும், உலகெலாம் - இந்த மூன்று லோகமும், விலையிலா - விலைப்பொருளாகக் கொடுப்பதற்குப் பொருந்ாதனவாகியும் (இருக்கின்ற), அருங்கலத்திரயம் - அரிதாகிய ரத்தினத்திரயத்தை, மெய் - மெய்யில், அணிந்தவர் - தரித்தவர்கள், செய்கை - காரியத்திற்கேதுவாகிய சரீரத்தாலும், சொல் மனங்களால் - வசனத்தாலும் மனதாலும் (அதாவது: மனவசனகாயங்களால்), மரிய-தோசலன வசத்தால் சேர்ந்த, மாசினை - குற்றத்தை (அல்லது ஆஸ்ரவத்தை), கெடுக்கும் - போக்கும்படியான, அத்திவாரமாகிய - அஸ்திவாரமாகிய, (அதாவது அடிப்படையாகிய அல்லது முதன்மையாகிய பிராயச்சித்தமென்னும்), பெரியவர் - தத்துவஞானிகளாகிய பெரியோர்கள், மனங்கொள் - மனதிற்கொள்கின்ற, அப்பெருந்தவம் - அந்தப் பெரிதாகிய அப்பியந்தர தபத்தை, பொருந்தினன் - சேர்ந்தான், எ - று.

காரியத்தால் வந்த குற்றம் அதன் காரணத்தை யோசித்து விடுத்தால் தீருமென்பது இதனால் பெறப்பட்டது. இந்தப்பிராயச்சித்த லக்ஷணம் பதார்த்தசாரத்தில் விரிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. (எங)

430. பெறற்கரிய காட்சிமெய் யுணர்ச்சிநல் லொழுக்கின்மே
விறப்பெய்தாமை மெய்ம்மொழி மனத்துமூந் திறைஞ்சுதல்

சிறப்புடை யறத்தவர்க் கெதிரெழுச்சி யாதியித்
திறத்தநால் விநயமும் சிறந்துமா தவஞ்செய்தான்.

(இ - ள்) (அதன் மேல்) பெறற்கரிய - பெறுதற்கரிய, காட்சி - சம்யக் தரிசனமும், மெய்யுணர்ச்சி, சம்யக்ஞானமும், நல்லொழுக்கின்மேல் - சம்யக் சாரித்ரமுமாகிய இந்த ரத்னத்ரயங்களின் பேரில், இறப்பெய்தாமை - விடுதல் இல்லாமையும், மெய் - சரீரத்தினலும், மொழி - வசனத்தினலும், மனத்து - மனத்தினலும், உழந்து - பொருந்தி, இறைஞ்சுதல் - வணங்குதலாகிய தரிசன விநயம் ஞானவிநயம் சாரித்ரவிநயமும், சிறப்புடை - மேன்மையையுடைய, அறத்தவர்க்கு - அந்த ரத்னத்ரயத்தில் வர்த்தியா நின்றவர்களுக்கு, எதிரெழுச்சி - எதிர்கொண்டு வணங்குதலும், ஆதி - முதலாகிய, இத்திறத்த - இப்படிப்பட்ட, நால்விநயமும் - நான்கு வகையான விநயங்களும், சிறந்து - தன்னிடத்தே சிறப்பாக வளர, மா - பெரிதாகிய, தவம் - இந்த விநயதபத்தையும், செய்தான் - இச் சிம்மச்சந்திர முனிவன் இயற்றினன், எ - று. (எச)

431. பெருத்த நோன்பு வன்பிணிகள் பீடைமூ வியோகமாந்
திருத்தமேவி னர்கள் தியான நல்வதத்தொ டொன்றினர்
விருத்தர் வாலர் மெல்லியா ரறத்தைமேவி நின்றவர்
வருத்த நீக்கி யோம்புவையா வச்சமு மருவினன்.

(இ - ள்) (அவ்வாறியற்றியதோடு) பெருத்த - பெரிதாகிய, (அதாவது சம்யக்துவ பூர்வமான), நோன்பு - நோன்பும், வன்பிணிகள் - கொடுமையான வியாதிகளும், பீடை - மற்றும் துன்பங்களும், மூவியோகமாம் - திரிகால யோகங்கள் சேர்ந்த, திருத்தம் - திருந்திய தபஸும், (ஆகிய இவற்றை), மேவினர் - அடைந்தவர்களும், தியானம் - தர்மத்தியான சுக்கிலத்தியானமும், நல் - நன்மையாகிய, வதத்தோடு - அணுவிரத குணவிரத சிக்ஷாவிரத மஹாவிரதங்களும் ஆகிய இவற்றுடனே, ஒன்றினர் - கூடிய பேர்களும், விருத்தர் - விருத்தாப்பியர்களும், வாலர் - பாலவயதுடையவர்களும், மெல்லியார் - சரீர சக்தியற்றவர்களும், (அல்லது ஸ்திரீ ஜாதியாரும்), அறத்தை - சம்யக்துவத்தில் கூடிய தர்மத்தை, மேவி நின்றவர் - பொருந்தி நின்றவர்களும், (ஆகிய இவர்களுடைய), வருத்தம் - ஏதோ கர்ம வசத்தால் நேரிட்ட உபசருக்கங்களை, நீக்கி - தனது குணத்துக்கும் அழிவுவாராமல் பரிகரித்து, ஓம்பும் - இவர்களை உபசரிக்கின்ற, வையாவச்சமும் - வையா விருத்தியமென்னும் அப்யந்தர தபஸையும், மருவினன் - சிம்மச்சந்திர முனிவரன் சேர்ந்தான், எ - று. (எரு)

வேறு.

432. யாக்கைக்க ணிச்சை நிற்கு மெழுத்தின்மேற் பழுத்த சொல்லை
வாக்குநின் றமிழு மச்சொல் வசத்ததாஞ் செவியு முள்ளம்

நோக்குமப் பொருளின் மெய்ம்மை நுகர்ந்தெழுந் தெளிவி வற்றை
யாக்குநல் லொழுக்கிற் சால வருந்தவன் விரும்பிச் சென்ருன்.

(இ - ள்) (மேலும்) யாக்கைக்கண் - சரீரத்தினிடத்தே, இச்சை - ஒரு பொருளின்மேலுண்டாகிய விருப்பமானது, நிற்கும் - நிலைபெறும், (அது விஷயமாக) எழுத்தின்மேல் - அக்ஷரங்களின் மேலதாய் (அதாவது அக்ஷரங்களினுலே), பழுத்த - கனிவு பெற்றுண்டாகிய, சொல்லை - வசனத்தை, வாக்கு - வாயானது, நின்று - நிலைபெற்று, உமிழும் - வெளிப்படுத்தும், (அதாவது: சொல்லும்), செவியும் - காதும், அச்சொல்வசத்ததாம் - அந்த வசனத்தின் வசப்பட்டதாகும், (அதாவது: அதற்கிசையும்), உள்ளம் - மனதானது, அப்பொருளின் - அந்தப் பொருள்களினது, மெய்ம்மை - யதாத்மியத்தை, நோக்கும் - ஆராய்ந்து பார்க்கும் (அதாவது: அறியும்), தெளிவு - தரிசன விசுத்தியானது, நுகர்ந்து - அதனை அநுபவித்து (அதாவது: சுவானுபூதி ஞானத்தையடைந்து), எழும் - ஓங்கி நிலை பெற்று நிற்கும், இவற்றை - இப்படி ஏற்படும் இவைகளையெல்லாம், ஆக்கும் - செய்விக்கும், நல் - நன்மையாகிய, ஒழுக்கில் - ஸ்வாத்தியாயத்தில் (அதாவது. சாஸ்திரம்படித்தலென்னும் அப்யந்தரதபஸில்), சால - மிகவும், அருந்தவன் - அரிய தபத்தைச்செய்யும் இம்முனிவன், விரும்பி-இச்சித்து, சென்ருன் - பிரவேசித்தான் (அதாவது: அதனை அனுஷ்டித்தான்), எ - று. (எஉ)

433. ஆர்த்தாவுத் திரத்த சிந்தை யறவெறிந் துயிரை மாற்றிற்
பேர்த்துமுத் திக்கண் வைக்குந் தருமசுக் கிலத்தி யான
மோர்த்துட னுள்ளம் வைத்தா னுதிர்ந்தன வினைகள் பின்னைப்
பார்த்திப குமரன் சிந்தைப் பரமமா முனிவ னுனன்.

(இ - ள்) (அதன் மேல்) ஆர்த்தாவுத்திரத்தசிந்தை - ஆர்த்தத்தியானம் ரவுத்திரத்யான மென்னும் அசுபத்தியானங்களையுடைய சிந்தையை, அறவெறிந்து- பற்றில்லாமல் முழுவதும் நீக்கி, உயிரை - ஜீவனை (அதாவது: ஆத்மனை), மாற்றில் - சம்ஸாரத்தினின்றும், பேர்த்து - நீக்கி, முத்திக்கண் - மோக்ஷத்தினிடத்தில், வைக்கும் - சேர்க்கும்படியான, தரும சுக்கிலத்தியானம் - தருமத்தியானம் சுக்கிலத்தியான மென்கின்ற சுபத்தியானங்களை, ஓர்த்து - நன்ருக வறிந்து, உடன் - உடனே, உள்ளம் - மனதில், வைத்தான் - ஸ்தாபித்தான், பின்னை - பிறகு, வினைகள் - சில கர்மங்கள், உதிர்ந்தன - நிர்ஜரையை அடைந்தன, (அவ்வாருகவே), பார்த்திபகுமரன் - முன் அரசகுமாரனுயிருந்த இச்சிம்மச்சந்திரன், (இப்போது), சிந்தை - தியானத்தினுல், பரமம் - மேலான, மா - பெருமை பொருந்திய, முனிவனுனன் - யதீஸ்வரனுனன், எ - று.

ஆர்த்தத்தியானம் :—இஷ்டவியோகம், அனிஷ்டசம்யோகம், லாபஜம், ரோகஜம் என நான்கு வகைப்படும்.

ரௌத்திரத்தியானம் :— ஹிம்ஸானந்தம், ம்ருஷானந்தம், ஸ்தேயானந்தம், சம்ரக்ஷணானந்தம் என்பனவாம்.

தர்மத்தியானம் :— ஆஜ்ஞாவிசயம், அபாய விசயம், விபாக விசயம், சம்ஸ்தான விசயம் என்பனவாம்.

சுக்கிலத்தியானம் :— ப்ரதக்வ விதர்க்க வீசாரம், ஏகத்வ விதர்க்க வீசாரம், சூக்ஷ்மக்கிரியாபிரதிபாதி, வியுபாதக்கிரியா நிவிருத்தி என்பனவாம்.

இவற்றின் விவரங்களை பதார்த்தசாரத்தில் கண்டு கொள்க.

ஏகாதசவிதமான நிர்ஜரைகளின் விதங்களை, தத்துவார்த்த சூத்திரவியாக்கியான்மாகிய சர்வார்த்தசித்தி, சுகபோதை, ஸ்ருத சாகரேயம் முதலானவைகளில் நிர்ஜராதிகாரமென்னும் ஒன்பதாவது அதிகாரத்தில் பார்த்துக்கொள்க. (எஎ)

434. பொய்சித்த மகற்றி ஞான காட்சிநல் லொழுக்கம் பேணி
மிச்சத்தம் வேத ஞதி யகத்தின்மேல் விருப்பை மாற்றி
வைத்துத்தன் காய தேச முதற்புறத் தன்பு மாற்றி
விச்சித்தி யின்றிச் சென்றான் வியுற்சர்க்க தவத்தி னேடே.

(இ - ள்) (அவ்வாறாகி) பொய் - அசத்பூதோபசரிதானுபசரிதங்களை, சித்தம் - மனதினின்றும், அகற்றி - நீக்கி, ஞானகாட்சி நல்லொழுக்கம் பேணி - சம்யக் ஞான தரிசன சாரித்ரங்களை சத்பூதோபசரிதானுபசரிதத் தன்மையால் தெளிந்து ரக்ஷித்து, மிச்சத்தம் - மித்தியாத்துவமும், வேதஞதி - வேதஞதியும் (அதாவது: வேதத்திரயம், ஹாஸ்யாதிஷட்கம் குரோதாதி சதுஷ்கமும் ஆகிய), அகத்தின்மேல் விருப்பை - இந்த அந்தரங்க பரிக்கிரகத்தின்மேல் உளதாகும் ஆசையை, மாற்றி - நீக்கி (அதாவது: அந்தரங்க பரிக்கிரக பரித்தியாகம் பண்ணி), வைத்து - ஸ்வாத்மத்தியானத்தில் மனத்தை வைத்து, தன் காய தேசம்முதல் - தனது சரீரமிருக்கப்பட்ட க்ஷேத்திரம் முதலாகவுள்ள, புறத்தன்பு - பாஹ்ய பரிக்கிரகத்தின் ஆசையையும், மாற்றி - நீக்கி, (இந்தச் சர்வசங்க பரித்தியாகமென்னும்) வியுற்சர்க்கதவத்தினேடு - வியுத்சர்க்க தபஸில், விச்சித்தியின்றி - நழுவுதலில்லாமல், சென்றான் - பிரவேசித்தான் (அதாவது சேர்ந்தான், எ - று.

வேதத்திரயம் :— ஸ்திரீவேதம், பும்ஸவேதம், நபும்ஸகவேதம் என்பனவாம்.

ஹாஸ்யாதிஷட்கம் :— ஹாஸ்யை, ரதி, அரதி, சோகம், பயம், சுகுப்சை என்பனவாம்.

குரோதாதி சதுஷ்கம் :— குரோதம், மானம், மாயை, லோபம் என்பனவாம்.

பாஹ்ய பரிக்கிரகம் பத்துவகைப்படும். அவையாவன :— க்ஷேத்திரம், வாஸ்து, இரண்ணியம், ஸ்வர்ணம், தனம், தான்யம், தாசி, தாசன், குப்பியம்,

புரண்டம் என்பனவாம்; இவற்றில் ஹிரண்ணியம், ஸ்வர்ணம் என்பவை இரண்டும் ஒரு பொருளையே குறிப்பினும் இங்கு இரண்டாக விவரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதன் விவரத்தை சுகபோதையென்னும் நூலில் சப்தமாதிகாரத்தில் இருபத்தொன்பதாவது சூத்திர வியாக்கியானத்தால் தெரிந்துகொள்க. (எஅ)

435. அடக்கமீ ராறுஞ் சிந்தை யாறிரண் டோடு மொன்றித்
துடிப்பறப் பரிசை வெல்லுந் தோன்றிய வொழுக்கந் தன்னால்
தடுப்பின்றி யுலக மூன்றிற் றன்னெல்லை விரியும் போழ்தும்
வடுப்படா விபுல மென்னும் மனப்பரி யத்தைப் பெற்றான்.

(இ - ள்) (அதன் மேல்) அடக்கம் ஈராறும் - பிராணி சம்யமம் விஷயசம்யம மாகிய பன்னிரண்டும், சிந்தை ஆறிரண்டோடும் - துவாதசானுப்பிரேக்ஷையும் ஆகிய இவற்றோடும், ஒன்றி - பொருந்தி, தோன்றிய - உண்டாகிய, துடிப்பற - சலனமானது நீங்க, பரிசை - பரீஷகங்களை, வெல்லும் - ஜெயிக்கும்படியான, ஒழுக்கந்தன்னால் - சம்யக்சாரித்ர பலத்தினால், தடுப்பின்றி - தடையில்லாமல், உலகம் மூன்றில் - இம்மூன்றுலகத்தில், தன்னெல்லை - தனக்குண்டாகிய அளவு, விரியும் போழ்தும் - விசாலிக்கின்ற காலத்திலும், வடுப்படா - குற்றமடையாத, விபுலமென்னும் - விபுலமதியென்னும், மனப்பரியத்தை - மனப்பரியஞானத்தை, பெற்றான் - அடைந்தான், எ - று.

சம்யக்ஞான பஞ்சகத்தில் மனப்பரியஞானமும் ஒன்று. இந்த ஞானங்களின் விவரங்கள் பதார்த்தசாரத்தில் ஞானாதிகாரத்திலும், உபயோகாதிகாரத்திலும், தத்துவார்த்த சூத்திர வியாக்யானமாகிய சர்வார்த்தசித்தி, சுகபோதை முதலியவைகளில் பிரதமாத்தியாயத்திலும் விரிவாகவும், இம்மேருமந்தர புராணம் பதின்மூன்றாவது சருக்கத்தில் சுருக்கமாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றைப் பார்த்துக்கொள்க. (எக)

436. சீரணி யடக்கஞ் செய்தோர் பற்றற்று காயஞ் செல்லுஞ்
சாரணத் தன்மை பெற்று மாதவன் சரிக்கு நாளுட்
போரணி யானை வேந்தன் பூரசந் திரன்றன் சிந்தை
வாரணி முலையி னார்தம் வசஞ்சென்று மயங்கு நின்றே.

(இ - ள்) (மேற்கூறியவற்றை யெல்லாம் அடைந்ததோடு) சீரணி - சிறந்த அழகையுடைய, அடக்கம் செய்து - ஈராறடக்கங்களைப் பொருந்தி, ஓர் - ஒப்பற்ற (அதாவது பெரிய), பற்றற்று - பற்று நீங்கி, (அதாவது : யாதொரு பரிக்கிரகத்திலும் பற்றில்லாமல் நிஸ்ஸங்கத்துவனாகி), ஆகாயஞ்செல்லும் - ஆகாயத்திற்செல்லும்படியான, சாரணத்தன்மை - ஆகாய சாரணத்துவமென்கிற ரித்தியை, பெற்று - அடைந்து, மாதவன் - மஹாதபஸையுடைய இச்சிம்மசந்திரமுனிவன்,

சரிக்கும் நாளுள் - சஞ்சரிக்கின்ற நாட்களில், போர் - போர் செய்யக்கூடிய, அணி - அழகிய, யானை - யானையையுடைய, வேந்தன் - அரசனாகிய, பூரசந்திரன் றன் - பூரணசந்திரனுடைய, சிந்தை - மனமானது, வாரணி - இரவிக்கையை அணிகின்ற, முலையினார்தம் - ஸ்தனங்களையுடைய ஸ்திரீமார்களின், வசம்சென்று - வசத்திற்போய், நின்று - நிலைபெற்று, மயங்கும் - மயங்குவதாயிருந்தது, எ - று.

437. இசையின்மே லசுண மாவு மிளையவர் முலையி னின்பப்
பசையின்மா சுணமுங் கண்ணின் புலங்களிற் பறந்து வந்து
விசையினால் விளக்கின் வீழும் விட்டிலும் போன்று வேந்தன்
இசையுநா ளிராம தத்தை முனியைவந் திறைஞ்சி னாளே.

(இ - ள்) இசையின்மேல் - சங்கீதத்தின்மேல், அசுணமாவும் - கேகயபக்ஷியும், இளையவர் - இளமைப்பருவத்தையுடைய ஸ்திரீகளின், முலையின் - ஸ்தனங்களிலுண்டாகும், இன்பப்பசையில்-சுகப்பற்றில், மாசுணமும் - ஸர்ப்பமும், கண்ணின்புலங்களில் - நேத்திரேந்திரிய விஷயங்களில், பறந்துவந்து - பறத்தலாகி வந்து, விசையினால் - வேகத்தினால், விளக்கின்வீழும் - தீபத்தில் வீழ்கின்ற, விட்டிலும் - விட்டிற்பூச்சியும், (பற்றுவைத்திருப்பதை) போன்று - நிகர்த்து, வேந்தன் - பூர்ணச்சந்திரவரசன், இசையும் நாள் - (அவ்வாறு) ஸ்திரீகளின் இச்சையில் பொருந்தியிருக்கின்ற காலத்தில், இராமதத்தை - இராமதத்தாரியாங்கனை, வந்து - வந்து சேர்ந்து, முனியை - சிம்மச்சந்திர மகாமுனியை, இறைஞ்சினாள் - வணங்கினாள், எ - று. (அக)

438 புடையவர் மெலியப் பொங்குங் கடையவர் செல்வம் போல
இடையது மெலிய வீங்கி யெழுந்திணைந் திருந்த கொங்கை
கடையவ ரிட ருறத்தங் கீழடி யடைவ தேபோல்
இடையடி யடையக் கண்டு துறந்தவெம் மிறைவ போற்றி.

(இ - ள்) (அவ்வாறு வணங்கியவள் அம்முனியை நோக்கி) புடையவர் - பக்கத்திலுள்ள பெரியோர், மெலிய - மெலிவையடைய, பொங்கும் - (அதனால்) அதிகரிக்கும், கடையவர் - தாழ்ந்தகுணமுடையவர்களுடைய, செல்வம்போல - செல்வத்தைப்போல, இடையது - இடுப்பானது, மெலிய - மெலியும்படி (அதாவது : தளரும்படி), வீங்கி - பருத்து, எழுந்து - மார்பினிடமாக வுண்டாகி, இணைந்திருந்த - இரட்டையாகச் சேர்ந்திருந்த, கொங்கை - தனங்கள், கடையவர் - மேற்கூறிய கீழ்மக்கள், இடருற - கேடடைய, தம்கீழ் - அப்போது அந்தப் பெரியோர் தங்களின் கீழுள்ள, அடி - பாதத்தில், அடைவதேபோல் - சரணமாகச் சேர்வதைப்போல, இடையடி - இடையினது அடியில், அடையக்கண்டு - சேரப் பார்த்து, (பெண்களின் பெருமிதம் இவ்வளவுதான் என்று வெறுத்து வைராக்கிய

முற்று), துறந்த - ஸம்ஸார வாழ்வை நீத்த, எம் இறைவ - எங்கள் சுவாமியே!, போற்றி - உன்னைத் துதிக்கின்றேன், எ - று. (அஉ)

439. காம்பெனத் திரண்டு மைந்த ருள்ளத்தைக் கனற்று மென்றோள்
பாம்பின துரியைப் போலப் பசையற்றுத் திரையக் கண்டுந்
தேம்பலில் மொழியி னார்தந் திறத்துளி வெறுத்துப் போந்து
காம்புடை யடவி சேர்ந்த காவல பாதம் போற்றி.

(இ - ள் காம்பென - மூங்கிலைப்போல, திரண்டு - திரட்சிபொருந்தி, மைந்தர் - விடபுருஷர்களுடைய, உள்ளத்தை - மனதை, கனற்றும் - விருப்பத்தால் வெதும்பச் செய்கின்ற, மென் - மிருதுவாகிய, தோள் - ஸ்திரீகளின் தோள்கள், பாம்பினது - பாம்பினுடைய, உரியைப்போல - சட்டையைப்போல, பசையற்று - இரத்தப்பற்றற்று, திரைய - பின்னே திரைதலையடைய, கண்டும் - பார்த்தும், தேம்பலில் - வாடுதலில்லாத, மொழியினார்தம் - வார்த்தைகளையுடைய அந்த ஸ்திரீகளினது, திறத்து - நிலையற்ற வனப்பின் விதத்தில், உள்ளி - நினைத்து, வெறுத்து - விராகமுற்று, போந்து - அவர் கூட்டுறவை விட்டு நீங்கி வந்து, காம்புடை - மூங்கில்களை மிகுதியாகவுடைய, அடவி - காட்டில், சேர்ந்த - அடைந்து தவஞ் செய்கின்ற, காவல - ரக்ஷகனே!, பாதம் - உன்னுடைய அடிகளை, போற்றி - துதிக்கின்றேன், எ - று.

கண்டும் என்பதிலுள்ள உம்மை ; இறந்தது தழுவிய எச்சப்பொருளது. ()

440. பெரியவர் பாதஞ் சேர்ந்த பேதையர் சிந்தை போலக்
கரியமென் கூந்தல் காலத் தாற்கறுப் பொழியக் கண்டும்
புரவலர் செல்வம் பார்க்கிற் புற்புதம் போலு மென்றும்
மருவிய வரசு நீத்த மாதவ பாதம் போற்றி.

(இ - ள்) பெரியவர் - ஞானவந்தர்களுடைய, பாதம் - அடியை, சேர்ந்த - அடைந்த, பேதையர் - அறிவில்லாதவர்களுடைய, சிந்தைபோல - மனதைப் போல, (அதாவது : அம்மனமானது பரிசுத்தமாவது போல), கரிய - கறுப்புநிறமுள்ள, கூந்தல் - அளகமானது, காலத்தால் - கால முதிர்ச்சியின் சேர்க்கையால், கறுப்பொழிய - தனது கருமை நிறம் நீங்க, கண்டும் - அதனைப்பார்த்தும், பார்க்கின் - ஆராயுமிடத்து, புரவலர் செல்வம் - இராஜாக்களுடைய ஐசுவரியமும், புற்புதம்போலும் - நீர்க்குமிழியை நிகர்க்கும், என்றும் - என்று நினைத்துச் செல்வம் நிலையாமையை அறிந்தும், மருவிய - சேர்ந்திருந்த, அரசு - இராஜஐசுவரியத்தை, நீத்த - விட்டுத் தவங் கைக்கொண்ட, மா - சிறந்த, தவ - தவத்தையுடைய ஸ்வாமியே!, பாதம் - உன் அடிகளுக்கு, போற்றி, ஸ்துதி செய்கின்றேன், (என்று பலவாறு துதித்தனள்), எ - று. (அ௪)

441. ஏத்தருங் குணனை யிவ்வா றேத்திய விராம தத்தை
பார்த்தறம் பகரக் கேட்டுப் பணிந்தன ளிருந்து பின்னும்
வார்த்தையுண் டிறைவ கேளுன் மாதவத் திடையூ றேனும்
பார்த்திபக் குமரன் பால தெனமுனி பகர்க வென்றான்.

(இ - ள்) ஏத்தரும் - துதித்தற் கருமையாகிய, குணனை - ஸம்மியக் குணத்தையுடைய ஸிம்மச்சந்திர முனிவரனை, இவ்வாறு - இந்தப் பிரகாரம், ஏத்திய - துதித்த, இராமதத்தை - இராமதத்தையானவள், பார்த்து - அம்முனிவன் தன்னைப்பார்த்து, அறம் - தர்மத்தை, பகர - சொல்ல, கேட்டு - கேட்டறிந்து, பணிந்தனள் - அவனை மீண்டும் வணங்கியவளாய், இருந்து - அவன் சமீபத்திலுட் கார்ந்து, பின்னும் - மேலும் (அவனை நோக்கி), இறைவ - சுவாமி!, பார்த்திப குமரன் பாலது - இராஜ குமாரனாகிய பூரணசந்திரனிடத்தைச் சார்ந்ததாகிய, வார்த்தை - சில மொழிகள், உண்டு - இருக்கின்றன, (அவற்றைக் கேட்பது) உன் மாதவத்து - உன்னுடைய சிறந்த தபஸினது, இடையூறேனும் - விக்கினமாயிருந்த போதிலும், கேள் - கேட்பாயாக, என - என்று சொல்ல, முனி - அம்முனிவன் (அவளை நோக்கி), பகர்க - அம்மொழிகளைச் சொல்வாயாக, என்றான் - என்று உரைத்தான், எ - று. (அரு)

442. மங்கலத் தொழில்கள் முற்றி மணிமுடி கவித்து வந்து
திங்கள்வெண் குடையி னீழற் சீயவா சனத் திருந்தான்
பொங்குசா மரைகள் வீசப் பொன்மலைக் குவடு தன்னிற்
சிங்கவே றிருந்த தொத்தான் சீயமா சேனன் மைந்தன்.

(இ - ள்) (அப்போது இராமதத்தை அம்முனிவரனை நோக்கி) சீயமா சேனன் - சிம்மச்சந்திர மகாராஜனுடைய, மைந்தன் - குமாரனாகிய பூரணசந்திரன், மங்கலத்தொழில்கள் - அரசர்களுக்குத் தினந்தோறும் உண்டாகிய மங்கல காரியங்களை, முற்றி - முடித்து, மணிமுடி - இரத்தின கிரீடத்தை, கவித்து - சிரசிற் சூட்டி, வந்து - கொலுமண்டபத்திற்கு வந்து சேர்ந்து, திங்கள் - சந்திரன் போன்ற, வெண்குடையின் - வெள்ளைக் குடையினது, நீழல் - நிழலில், பொங்கு- அதிகரிக்கின்ற, சாமரைகள் - சாமரைகளை, வீச - வார விலாஸனிகள் வீச, சீய ஆசனத்து - சிங்காசனத்தின்மேல், இருந்தான் - இருந்தவன், பொன்மலை - மஹா மேரு பர்வதத்தினுடைய, குவடுதன்னில் - சிகரத்தின்மேல், சிங்கவேறு - ஒரு ஆண்சிங்கமானது, இருந்தது - இருந்ததை, ஒத்தான் - நிகர்த்தான், எ - று. ()

443. இளஞ்சிங்க வேற்றைச் சூழ்ந்த விரும்புலிப் போத கம்போற்
களங்கண்டு முழங்கும் யானைக் காவல குமரர் சூழ்ந்தார்

உளங்கொண்ட வமைச்ச ராதி சூழவங் தூர்கோள் வட்டத்
திளந்திங்க ளாகிப் பூர சந்திர னிருந்திட் டானே.

(இ - ள்) (அப்படி யிருக்கும்போது) இளஞ்சிங்க வேற்றை - இளமை யாகிய ஆண் சிங்கத்தை, சூழ்ந்த - சூழ்ந்திருந்த, இரும் - பெரிதாகிய, புலிப்போதகம்போல் - புலிக்குட்டிகளைப்போல, களங்கண்டு - யுத்த களத்தைப் பார்த்து, முழங்கும் - கர்ஜிக்கின்ற, யானை - யானைகளையுடைய, காவலகுமரர் - பல தேசத்தரசகுமாரர்கள், வந்து - இவ்விடத்தில் வந்து, சூழ்ந்தார் - சூழ்ந்துகொண்டார்கள், பூரசந்திரன் - பூர்ணசந்திர அரசன், உளங்கொண்ட - தன் மனதிற்குச் சரியாய் ஆய்ந்தமைத்துக்கொண்ட, அமைச்சராதி - மந்திரியர் முதலானவர்கள், சூழ - தன்னைச்சூழ, ஊர்கோள் வட்டத்து - பரிவேடத்தினது வளைவில் உள்ள, இளந்திங்களாகி - பால சந்திரனுக்குச் சமானமாகி, இருந்திட்டான் - இருந்தான், எ-று.

வேறு.

444. காமத் திருவின் மஞ்சரியுங் கமலத் திருவுங் கடலமிர்தும்
பூமொய்த் தெழுந்த விளங்கொடியும் புனமென் மயிலு மனையார்கள்
வாமப் புருவச் சிலைகோலி மலர்க்கண் ணம்பு தெரிந்துமனம்
காமக் கோமான் வில்லிகள்போற் கடிதார் மன்னன் புடைசூழ்ந்தார்.

(இ - ள்) (அச்சமயத்தில்) காமத்திரு - மன்மதனுடைய செல்வமாகிய ரதிதேவியையும், இன் - இனிய, மஞ்சரியும் - பூங்கொத்தையும், கமலத்திருவும் - தாமரைப் புஷ்பத்தில் வீற்றிருக்கிற இலக்ஷ்மி தேவியையும், கடல் - க்ஷீரசமுத்திரத்திலுள்ள, அமிர்தும் - அமிர்தத்தையும், பூ - புஷ்பங்கள், மொய்த்து - நெருங்கி, எழுந்த - உண்டாகிய, இளங்கொடியும் - இளமையாகிய புஷ்பக்கொடியையும், புனம் - காட்டில் வசிக்கின்ற, மெல் - மிருதுவாகிய, மயிலும் - மயிலையும், அனையார்கள் - ஒத்த ஸ்திரீமார்கள், வாமம் - அழகு பொருந்திய, புருவம் - புருவமாகிற, சிலை - வில்லை, கோலி - வளைத்து, மலர் - நீலோற்பல புஷ்பம் போன்ற, கண் - தங்கள் கண்களாகிற, அம்பு - பாணங்களை, மனம் - மனதினால், தெரிந்து - ஆராய்ந்தெடுத்து எறிட்டெய்து, காமக்கோமான் - ஆசைக்குத் தலைவனாகிய மன்மதராஜனது, வில்லிகள்போல் - வில் வீரர்களைப்போல, கடி - வாசனையையுடைய, தார் - மாலையையணிந்த, மன்னன் - பூர்ணசந்திர அரசனது, புடை - பக்கத்தில், சூழ்ந்தார் - சூழ்ந்து கொண்டார்கள், எ - று. (அஅ)

வேறு.

445. பார்த்திபர் தருதிறை கொண்டு பைம்பொனு
லார்த்தியிம் மண்ணினை யமிர்தச் செப்பென

வார்க்கடங் காமுலை யார் மகிட்சியிற்
போர்க்கடா யானையான் புரிந்து செல்லுநாள்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு சூழ) பார்த்திபர் - அநேக தேயத்தரசர்கள், தரு - கொடுக்கின்ற, திரை - பகுதியை, கொண்டு - கைக்கொண்டு, பைம்பொன்னுல் - பசுமையாகிய பொற்காசுகளினுல், இம்மண்ணினை - இப்பூமியில் மறைவாக ஸ்வச் சும்படியான பந்தோபஸ்துள்ள நிலவறையாகிய தனது பாண்டாகார அறையை, ஆர்த்தி - நிரப்பி, அமிர்தச் செப்பென - அமிர்தம் நிறைந்த செப்பென்று சொல் லும்படியாக, வார்க்கு - இரவிக்கைக்கு, அடங்கா - அடங்காதோங்கி யிருக்கின்றன வாகிய, முலையார் - ஸ்தனங்களையுடைய ஸ்திரீமார்களினது, மகிழ்ச்சியில் - காம ராகத்தினுலாகிய சந்தோஷத்தில், புரிந்து - விரும்பி, போர் - யுத்தத்தைச் செய் யும், கடாயானையான் - ஆண் யானையையுடைய அவ்வரசன், செல்லுநாள் - அவ் வாறு சென்றுகொண்டிருக்குங்காலத்தில், எ - று. (அக)

446. கண்மிசை யவனையான் கண்டு காவல
விண்மிசை யின்பமும் வேந்தர் செல்வமும்
புண்ணிய மிலாதவர்க் கில்லை பூமக
ளெண்ணுவ துஞ்செயா ளென்றி யம்பினேன்.

(இ - ள்) கண்மிசை - எனது கண்ணினுல், யான் - நான், அவனைக் கண்டு - அப்பூர்ணசந்திர குமாரனைப் பார்த்து, காவல - அரசகுமாரனே!, விண் மிசை - தேவர் லோகத்தில் ஏற்படும், இன்பமும் - சுகமும், வேந்தர் செல்வமும் - பூமியிலுள்ள இராஜாக்களின் சம்பத்து முதலானவைகளும், புண்ணியம் - பூர்வத் திற் செய்யப்பட்ட புண்ணிய கர்மம், இல்லாதவர்க்கு - இல்லாதவர்களுக்கு, இல்லை - உண்டாவதில்லை (அதுவல்லாமலும்), பூமகள் - லக்ஷ்மிதேவியும் (அல் லது பூமிதேவியும்), எண்ணுவதும் - அவர்களை நினைத்தலும், செய்யாள் - செய்ய மாட்டாள், என்று இயம்பினேன் - என்று சொன்னேன், எ - று.

மிசை - ஏழனுருபு ; இஃது உருபுமயக்கம் ; மூன்றனுருபு ஏழனுருபாக மயங்கி வந்தது. (கூo)

447. உருவமு மழகுநல் லொளியுங் கீர்த்தியும்
செருவிடை வெல்வலத் திறனுஞ் சிந்தைசெய்
பொருளவை வருதலும் போக மும்நல்ல
திருவுடை யறத்தது செய்கை யென்றனன்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு சொல்லிப் பின்னரும்) உருவமும் - ரூபமும், அழ கும் - வனப்பும், நல் - நல்ல, ஒளியும் - பிரகாசமும், கீர்த்தியும் - புகழ்ச்சியும்,

செருவிடை - யுத்தரங்கத்தில், வெல் - சத்துருக்களைச் செயிக்கும்படியான, வலம் - வன்மைபொருந்திய, திறலும் - பராக்கிரமமும், சிந்தைசெய் - மனதினால் நினைக்கின்ற, பொருளவை - பொருளாகிய அவைகள், வருதலும் - வந்து சேர்வதும், போகமும் - சுகானுபவமும், நல்ல - நன்மையாகிய, திருவுடை - லக்ஷணமுள்ள, அறத்தது - ஸ்ரீஜிந தருமத்தினது, செய்கை - காரியமாகும், என்றனன் - என்றும் யான் சொன்னேன், எ - று. (கக)

448. நிலத்திடை யங்குர மில்லை வித்தை நீத்தபின்
மலைத்தலை மழையிலா தாறு தான்வரா
புலத்திடை யின்பமு மில்லை புண்ணியந்
தலைத்தலை வரச்செயா தவர்கட் கென்றனன்.

(இ - ள்) (மேலும்) நிலத்திடை - இப்பூமியில், வித்தை நீத்து - விதையை நீக்கி, அங்குரம் - முளையானது, இல்லை - உண்டாவதில்லை, மலைத்தலை - பர்வதத்தின்மேல், மழையிலாது - மழைபெய்தல் இல்லாமல், ஆறுதான் - மலையருவியானது, வரா - பெருகிவரமாட்டாது, (இவற்றைப்போல), புண்ணியம் - புண்ணிய ஹேதுவாகிய சம்யக்தவத்துடனே கூடிய விரதாதிகளை, தலைத்தலை - ஒவ்வோரிடத்திலும், வா - மேவும்படி, செய்யாதவர்கட்கு - செய்யாதவர்களுக்கு, புலத்திடை யின்பமும் - பஞ்சேந்திரிய விஷயங்களிலான சம்ஸார சுகமும், இல்லை - உண்டாவதில்லை, என்றனன் - என்றும் சொன்னேன், எ - று. (கஉ)

449. காரண மில்லையே லில்லை காரியம்
போரணி வேலினாய் முன்செய் புண்ணியங்
காரண மாகநீ ருடுத்த கன்னியுஞ்
சீரணி செல்வமுஞ் செறிந்த வுன்னையே.

(இ - ள்) (இவ்வாறு சொல்லிப் பின்னர்) காரணமில்லையேல் - காரியத்திற்குக் காரணமாகிய தன்மை இல்லாவிட்டால், காரியம் - அக்காரணத்தாலாகும் காரியம், இல்லை - உண்டாவதில்லை, போர் - யுத்தத்தில், அணி - அழகு பொருந்திய (அதாவது: வெற்றியழகு பெற்ற), வேலினாய் - வேலாயுதத்தையுடைய குமரனே!, முன் - பூர்வத்தில், செய் - உன்னால் செய்யப்பட்ட, புண்ணியம் - புண்ணியமானது, காரணமாக - ஹேதுவாக, நீருடுத்த கன்னியும் - சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த இப்பூமிதேவியும் (அதாவது: பூமி ராஜ்யமும்), சீர் அணி - சிறப்பைக் கொண்ட, செல்வமும் - இந்த ராஜ ஐஸ்வர்யமும், உன்னைச் செறிந்த - இப்போது அக்காரணத்தின் காரியமாக உன்னைச் சேர்ந்திருக்கின்றன, எ - று. (கங)

450. மண்ணின்மேல் மற்றிந்தச் செல்வ மேல்வர
வெண்ணிநீ புண்ணிய மீண்டச் செய்கெனப்

புண்ணின்மேல் பட்டவேல் போல வச்சொலை
யெண்ணிடா திகழ்ந்தவ னெழுந்து போயினான்.

(இ - ள்) மண்ணின்மேல் - இப்பூமியின்மேல், மற்று - பின்னையும், இந்தச் செல்வம் - இப்படிப்பட்ட ராஜஐஸ்வரியமானது, மேல்வா - மேலாக வரும்படி, எண்ணி - நினைத்து, புண்ணியம் - சுபபரிணாமமாகிய புண்ணியத்தை, ஈண்ட - பொருந்த, நீ செய்கென - நீ இப்போது செய்வாயாக வென்று யான் சொல்ல, (அச்சொல்லானது அவனுக்கு) புண்ணின் மேல் - இரணத்தின் மேல், பட்டவேல் போல - பாய்ந்த வேலாயுதத்தைப் போல (வருத்தஞ் செய்ய அதனால்), அச்சொல்லை - என்னால் சொல்லப்பட்ட அந்தத் தர்ம வசனத்தை, எண்ணிடாது - உயர்ந்ததாக நினைக்காமல், இகழ்ந்து - இகழ்ச்சி செய்து, அவன் - அவ்வரசகுமாரன், எழுந்து போயினான் - என்னை விட்டு நீங்கி எழுந்து போய்விட்டான், எ - று.

451. புலங்கண்மேல் புரிந்தெழு பொறிக ளோம்பியே
விலங்குபோ லேயவன் வீய்ந்து போகுமோ
இலங்குசெம் பொன்னெயி லிறைவ னல்லறத்
தலங்கல்வே லானவ னடையு மோசொலாய்.

(இ - ள்) (ஆதலின்) புலங்கள் மேல் - ஐம்புல விஷய வஸ்துக்களின் மேல், புரிந்து - விரும்பி, எழு - எழுகின்ற, பொறிகள் - பஞ்சேந்திரியங்களையும், ஓம்பி - உபசரித்து, அவன் - அக்குமாரன், விலங்குபோல் - மிருகத்தைப் போல (அதாவது : திரியக் ஜீவனைப்போல), வீய்ந்து போகுமோ - அழிந்துபோவனோ, (அல்லது) இலங்கும் - விளங்கும், செம்பொன் - சிவந்தபொன்னாலாகிய, எயில் - மும்மதில் சூழ்ந்த சமவசரணத்தில் வீற்றிருக்கின்ற, இறைவன் - அருகத்பரமேஸ்வரனால் அருளிச் செய்யப்பட்ட, நல் - நல்ல, அறத்து - ஸ்ரீ ஜிநதருமத்தில், அலங்கல் - மாலையையணிந்த, வேலான் - வேலாயுதத்தை யுடையவனாகிய, அவன் - அவ்வரச குமாரனான பூரணசந்திரன், அடையுமோ - சேர்வானோ, சொல்லாய் - சுவாமி நீ எனக்குச் சொல்வாயாக (என்று கூறினான்), எ - று (கூரு)

வேறு.

452 மாதவி யுரைத்த வெல்லாம் மாதவன் மனத்தை நோக்கும்
போதியி னுணர்ந் தறத்தைப் புரவலன் புரிந்து கொள்ளும்
யாதுநீ கவல வேண்டா மதனுக்கே பேது வாக
வோதுமிக் கதையைக் கேட்டு நீயவற் குரைக்க வென்றான்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு) மாதவி - பெரிய தவத்தையுடைய இராமதத்தாரியாங்கனை, உரைத்தவெல்லாம் - சொல்லியவைகளை யெல்லாம், மாதவன் - பெரிய

தவத்தையுடைய சிம்மச்சந்திர முனிவன், மனத்தை நோக்கும்-பிறருடைய மனோ நிலையைப் பார்த்தறியும்படியான, போதியின் - மனப்பரியாய ஞானத்தால், உணர்ந்து - தான் தெரிந்து, அறத்தை - ஸ்ரீ ஜிநதருமத்தை, புரவலன் - பூர்ண சந்திரனாகிய அரசன், புரிந்து - விரும்பி, கொள்ளும் - கைக்கொள்ளுவான், யாதும் - எவ்வளவும், நீகவல வேண்டா - நீ வருத்தப்படவேண்டாம், அதனுக்கே - அதற்கே, ஏதுவாக - காரணமாகும்படியாக, ஓதும் - என்னால் சொல்லப்படுகின்ற, இக்கதையைக் கேட்டு - இந்தச் சரித்திரத்தைக் கேட்டு, நீ - நீ, அவற்கு - அக் குமாரனுக்கு, உரைக்க - சொல்லுவாயாக, என்றான் - என்று சொன்னான், எ - று.

453. அடக்கத்தைப் பொதிந் துயிர்க்க ணருளினை யூறி யாறித்
தொடக்கமு முடிவு மொத்துத் தொடுத்ததோர் மாலை தன்னை
எடுத்துட னாற்றி னாற்போ னிதத்தையெவ் வுயிர்க்கு மாக்கும்
வடுப்பரிந் திருந்த சொல்லான் மாதவ னுரைக்க லுற்றான்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு சொல்லி) அடக்கத்தை - சம்யமத்தை, பொதிந்து - (தன்னிடத்தே) சேர்த்து, உயிர்க்கண் - சகல ஜீவன்களிடத்திலும், அருளினை - தயவை, ஊறி - மனத்தில் சுரந்து (அதாவது: உண்டுபண்ணி), ஆறி - அதனால் ஆறுதலடைந்து, (அதாவது: பகையென்பதின்றிச் சமத்துவ பரிணாமத்தில் தணிந்து), தொடக்கமும் - ஆரம்பமும், முடிவும் - முடிதலும், ஒத்து - சமமாக, தொடுத்தது - தொடுக்கப்பட்டதாகிய, ஓர் மாலை தன்னை - ஒருமாலையை, எடுத்து- தூக்கி, உடன் - ஒரு தன்மையாக (அதாவது: வக்கிரமில்லாமல்), நாற்றினாற் போன்று - தொங்கவிடுவதைப்போன்று, இதத்தை - நன்மையை, எவ்வுயிர்க்கும் - சகல ஜீவன்களுக்கும், ஆக்கும் - உண்டாக்குகின்றவனும், வடு - குற்றங்களையெல்லாம், பரிந்து - விட்டு நீங்கி, இருந்த - நற்குணத்தைச் சேர்ந்திருந்த, சொல்லான் - வசனத்தையுடையவனுமாகிய, மாதவன் - மஹா தபஸையுடைய சிம்மச்சந்திர முனிவான், உரைக்கலுற்றான் - மேலே அக்கதையைச் சொல்லத் தொடங்கினன், எ - று. (கள)

நான்காவது:

பூரணசந்திரன் அரசியற்சருக்கம் முற்றுப்பெற்றது.

ஐந்தாவது :

நால்வரும் சுவர்க்கம்புக்க சருக்கம்.

---

454. வாசநின் றறாத சோலை மழையென மதுக்கள் பெய்து
மூசுதேன் முழங்க மஞ்ஞை முகிலென வகவி முத்தின்
றூசுலா மலங்க லார்போற் றொடங்கிய நடங்க ளோவாக்
கோசலை யென்ப துண்டிக் குவலயம் புகழு நாடே.

(இ - ள்) வாசம் - பரிமளமானது, நின்று - வியாபித்து நின்று, அறாத - பற்றறாத, சோலை-தோப்புக்களில், மதுக்கள் - தேன்கள், மழையென-மழையைப் போல, பெய்து - சொரிந்து, மூசும் - அதில் மொய்த்திரா நின்ற, தேன் - தேனீக் கூட்டங்கள், முழங்க - சப்திக்க, (அம்முழக்கத்தை), மஞ்ஞை - மயில்கள், முகிலென - மேக கர்ஜனையென்று, (நினைத்து), அகவி - சிறகு விரித்தாடி, முத்தின் தூசு - முன்றானையில் முத்துக்கட்டி செய்யப்பட்டிருக்கும் வஸ்திரத்தை அணிந்தவர்களும், உலாம் - மார்பில் அணியப்பட்டசைகின்ற, அலங்கலார்போல் - மாலையை யணிந்தவர்களுமாகிய நர்த்தனமாதர்கள்போல, தொடங்கிய - ஆரம்பிக்கப்பட்ட, நடங்கள் - நடனங்கள், ஓவா-இடைவிடாததும் (அதாவது: நீங்காததும்), இக்குவலயம் - இப்பூமியிலுள்ளவர்கள், புகழும் - புகழ்ந்து கூறத்தக்கதும், கோசலை என்பது - கௌசலையென்று சொல்லக்கூடியதும், (ஆகிய) நாடு - ஒரு தேசமானது, உண்டு - உள்ளது, எ - று. (க)

455. திருத்தகு நாடி தற்குத் திலதமாய்த் திகழ்ந்து சென்றோர்
வருத்தந்தீர் மாட மூதூர் மறையவ ருறையு மாண்ட
விருத்தநற் கிராமந் தன்னுள் மிருகாயண னென்று மிக்கா
னொருத்தனங் குளனற் சாந்தி யுருவுகொண் டனைய நீரான்.

(இ - ள்) திருத்தகும் - செல்வம் பொருந்திய, நாடு-தேசமாகிய, இதற்கு - இந்தக் கோசல நாட்டுக்கு, திலதமாய் - நெற்றிப்பொட்டுக்குச் சமானமாகி, (அதாவது: மிக அழகாகி), திகழ்ந்து - பிரகாசித்து, சென்றோர் - அதில் அடைபவர்களது, வருத்தம் - சிரமங்கள், தீர் - நீங்கும்படியான, மாடம் - உப்பரிகைகளையுடைய, மூதூர் - பழமையாகிய ஊரானது, மறையவர் - பிராம்மணர்கள், உறையும் - தங்கியிராநின்ற, மாண்ட - மாட்சிமையுடைய, நல் - நன்மை பொருந்திய, விருத்தக்கிராமம் - விருத்த கிராமமாகும், தன்னுள் - அதனுள்ளே, மிருகாயண னென்று - மிருகாயணனென்று பெயர் கூறப்பட்டு, மிக்கான் - பெரியோனாகிய

வனும், நற்சாந்தியுருவு கொண்டனைய நீரான் - நன்மையாகிய க்ஷமையே ஒரு ரூபங்கொண்டு வந்ததை நிகர்த்த குணமுடையவனும், (ஆகிய), ஒருத்தன் - ஒரு பிராமணன், உளன் - உளனாயினன் (அதாவது: இருந்தான்), எ - று.

அங்கு - அசை. (உ)

456 அதிர்பட நடத்த லில்லா ளவன்மனைக் கிழத்தி யஞ்சொன்
மதுரையென் றுரைக்கப் பட்டாள் மகளும்வா ருணியா முத்தின்
கதிர்நகைக் கருங்கட் செவ்வாய்க் கால்பரந் தெழுந்து பொன்னின்
பிதிர்பரந் திருந்த கொங்கைப் பிணையனா ளொருத்தி யாளள்.

(இ - ள்) அதிர்பட - அதிர்ச்சிபடும்படி, நடத்தலில்லாள் - நடக்காதவளாகிய, (அதாவது: மிருதுவான நடையையும் நற்குணத்தையுமுடையவளாகிய), அவன் மனைக்கிழத்தி - அப்பிராமணன் மனைவியானவள், அஞ்சொல் - அழகிய மொழியைப்பேசும், மதுரையென்று - மதுரையென்று, உரைக்கப்பட்டாள் - பெயர் சொல்லப்பட்டவள், மகளும் - அவளுக்குப் புத்திரியும், வாருணியாம் - வாருணியென்னும் பெயருடையவளாம், (அவள்), கதிர் - பிரகாசம் பொருந்திய, முத்தின் நகை - முத்துக்களைப்போன்ற பற்களையும், கரும் - கருத்த, கண் - கண்ணையும், செவ்வாய் - சிவந்த வாயையும், கால்பரந்து - அடிபரந்து, எழுந்த-மார்பிலுண்டாகிய, பொன்னின் - பொன்போலும், பிதிர் பரந்திருந்த - தேமல் படர்ந்திருந்த, கொங்கை - ஸ்தனங்களையும், (உடைய), பிணையனாள் - பெட்டைமான் போன்ற பார்வை பொருந்தியவளாய், ஒருத்தியானாள் - ஒப்பற்ற அழகுடையவளானாள், எ - று. (ங)

457. கதிர்மறை பொழுதிற் கான்ற கமலமுங் குவளை யும்போல்
மதுரையும் மகளும் வாட மறையவன் மரித்துப் போகி
யெதிர்வரு பிறவி யில்லா ரிடையறு வயோத்தி யாளு
மதிபலன் றனக்குத் தேவி சுமதிக்கு மரிவை யானள்.

(இ - ள்) கதிர் - சூரியன், மறைபொழுதில் - அஸ்தமிக்கின்ற காலத்தில், கான்ற - தோன்றிய, (அதாவது: முகம்சாம்பிக் காணப்பட்ட), கமலமும் - தாமரைப் புஷ்பமும், குவளையும்போல் - குவளைப் புஷ்பமும்போல, மதுரையும் - (அப்பிராமணன் பாரியாளாகிய) மதுரையும், மகளும் - புத்திரியாகிய வாருணியும், வாட - வருத்தமடைய, மறையவன் - மிருகாயணனென்னும் அப்பிராமணன், மரித்துப் போகி - இறந்துபோய், எதிர்வரும் பிறவியில்லார் - இனி வரக்கூடிய பிறவி யில்லாமல் மோக்ஷமடைபவர்கள், இடையறு - இடைவிடாமல் பிறக்கும்படியான, அயோத்தி - அயோத்தியென்னும் நகரத்தை, ஆளும் - அரசாளும், அதிபலன் தனக்கு - அதிபலனென்னு மரசனுக்கும், தேவி - அவன் றேவியாகிய,

சுமதிக்கும் - ஸுமதியென்பவளுக்கும், அரிவையானுன் - புத்திரியாக அவதரித்தான், எ - று. (௬)

458. இரணிய வதியென் பாள்பே ரிளமயி லனைய சாயல்
வரிசிலைப் புருவச் செவ்வாய் வல்லிதான் வளர்ந்த பின்னைத்
தரணிமே லரச ரெல்லாந் தையலைத் தருக வென்னச்
சுரமைநா டுடைய தோன்றற் றிண்புயந் துன்னு வித்தார்.

(இ - ள்) பேர் இளமயில் அனைய - மிகுந்த இளமையுள்ள மயிலை நிகர்த்த, சாயல் - சாயலையும், வரி - நீண்ட (அல்லது கட்டுக்களையுடைய), சிலை - வில்லுக்குச் சமானமாகிய, புருவம் - புருவத்தையும், செவ்வாய் - சிவந்த வாயையுமுடைய, வல்லிதான் - புஷ்பக் கொடிபோன்ற அக்குமாரியானவள், இரணியவதியென்பாள் - இரணியவதியென்று பெயர் கூறப்பட்டவளாய், வளர்ந்தபின்னை - வளர்ந்து யௌவன வயதை யடைந்தபிறகு, தரணிமேல் அரசரெல்லாம் - இப்பூமியின்மேலிருக்கும் இராஜாக்களெல்லாம், தையலை - இக்குமாரியை, தருகவென்ன - (மணஞ்செய்து) கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்கவும், (இந்த இரணியவதியின் தாய்தந்தையர் இவளை), சுரமை நாடுடைய - ஸுரம்மிய தேசத்தைச் சொந்தமாகவுடைய, தோன்றல் - பெருமையிற் சிறந்த பௌதனபுராதிபதியான பூரணசந்திரனுடைய, திண்புயம் - கெட்டியான புஜத்தை, துன்னுவித்தார் - சேரும்படி செய்தார்கள் (அதாவது: அவனுக்கு விவாக விதியால் மணஞ்செய்து கொடுத்தார்கள்), எ - று. (௫)

459. போதன புரத்து வேந்தன் பூரசந் திரனுந் தோகை
மாதனம் புணர்ந்து வந்த வின்பத்து மயங்கு நாளுட்
காதலாள் மதுரை யந்தக் காவலன் றேவி தன்பான்
மாதரா ளொருத்தி யானுள் மற்றவ ணீகண் டாயே.

(இ - ள்) போதனபுரத்து - அந்தப் பௌதனபுரத்துக்கு, வேந்தன் - அரசனுகிய, பூரசந்திரனும் - பூர்ணசந்திரனும், தோகை-ஆண்மயில்போல சரீரச்சாயலையுடைய ஹிரணியவதியின், மாதனம் - பெரிதாகிய ஸ்தனங்களை, புணர்ந்து - சேர்ந்து, வந்த - வரப்பட்ட, இன்பத்து - காமசௌக்கியத்தில், மயங்குநாளுள் - கலந்தனுபவிக்கின்ற காலத்தில், காதலாள் - முன் பிறப்பில் (ஹிரண்யவதியின் மேல்) வாஞ்சையை யுடைத்தானவளாயிருந்த, மதுரை - மதுரையென்னும் பிராம்மண ஸ்த்ரீயானவள், (இறந்து), அக்காவலன் - அந்தப் பௌதன புரவாசனுடைய, தேவி தன்பால் - தேவியாகிய ஹிரண்யவதியினிடத்தே, மாதராளொருத்தியானுள் - ஒப்பற்றவோர் புத்திரியாக வவதரித்தாள், அவள் - அப்புதல்வியானவள், நீ - நீயேயாகும், கண்டாய் - அறிந்தனையா ?, எ - று.

மற்று - அசை. (௬)

460. அருந்தவ னருளி னலப் பத்திர மித்தி ரன்றான்
திருந்திய குணத்து நின்பாற் சியசந் திரனென் றானேன்
வருந்து நுண் ணிடையி னளவ் வாருணி வந்துன் காதற்
பொருந்திய புதல்வ னயப் பூரசந் திரனென் றானள்.

(இ - ள்) அருந்தவன் - அரிதாகிய தபசையுடைத்தாகிய வாதர்மனென்னு முனிவானது, அருளினல் - தயவினல், அப்பத்திரமித்திரன் தான் - அந்தப் பத்திரமித்திரனென்கிற செட்டியான நானே, திருந்திய - திருத்தமாகிய, குணத்து - குணத்தையுடைய, நின்பால் - உன்னிடத்தே, சியசந்திரனென்று - சிம்மச்சந்திர னென்று பெயர் கூறப்பட்டவனய், ஆனேன் - புத்திரனகப் பிறந்தேன், வருந்து - வருந்துகின்ற, நுண் - மெல்லிதாகிய, இடையாள் - இடையையுடையவளாகிய, அவ்வாருணி - அந்த வாருணியென்னும் பிராம்மண புத்திரி, வந்து - வந்து, உன் காதல் - உனதாசையால், பொருந்திய - பொருத்தமாகிய, புதல்வனய் - மற்றொரு புத்திரனகி, அப்பூரசந்திரனென்று - அந்தப் பூர்ணச்சந்திரனென்று பெயர் கூறப் பட்டு, ஆனள் - பிறந்தாள், எ - று. (எ)

வேறு.

461. ஆதலா லவன்க ணீங்காக்
காதலை யாயி னய் நீ
போதுலா மலங்க லானுங்
கோதிலாக் குணத்த னமே.

(இ - ள்) ஆதலால் - ஆகையால், (அதாவது: அவனேடுனக்கு முற்பவ ஸம்பந்தம் ஏற்பட்டிருந்ததாகையால்), நீ - நீ, அவன்கண் - அக்குமாரனிடத்து, நீங்கா - நீங்காத, காதலையாயினய் - ஆசையையுடையவளானய், போதுலாம் - புஷ்பங்கள் தங்கி அசையாநின்ற, அலங்கலானும் - மாலையையணிந்த அக்குமார னும், கோதிலா - குற்றமில்லாத, குணத்தன் ஆம் - குணத்தையுடையவ னவான், எ - று. (அ)

வேறு.

462. வினையெனுங் குயவ னம்மை வேண்டுரு வியற்றல் கண்டாய்
அனைநனை முருவந் தன்னைப் பெண்ணுரு வாக்கி யங்கே
மனைவியை மகனு மாக்கி மகளையே மைந்த னக்கி
நினைவினன் முடித்து நின்றார் நீதியார் கடக்க வல்லார்.

(இ - ள்) வினையெனும் - கர்மமென்று சொல்லப்பட்ட, குயவன் - குசு வன், நம்மை - ஆத்மாகிய நம்மை, வேண்டுருவு - இச்சித்த உருவங்களாக, இயற்

றல் - செய்வதை, கண்டாய் - நீ பார்த்தனையா ?, (அக்கர்மம்), அனகனும் - பாவங்களைப் போக்கும் பிராமணனாகிய, உருவந்தன்னை-ஆண்ரூபத்தை (அதாவது : முன் பிராமண புருஷனாகவிருந்தவனை), பெண்ணுருவாக்கி - பின் ஸ்த்ரீரூபமாகச் செய்து, அங்கே மனைவியை - அப்போது பெண்சாதியாகவிருந்த மதுரையை, மகளுமாக்கி - மறு ஜன்மத்தில் புத்திரியாகச் செய்து, மகளேயே - அப்போது அவளுக்குப் புத்திரியாயிருந்த வாருணியை, மைந்தனாக்கி - இச்சன்மத்தில் பூர்ணச்சந்திரனென்னும் குமாரனைச் செய்ய, (அவர்கள்), கினைவினால் - சுபாசுப பரிணமத்தின்படி, முடித்து நின்றார் - இவ்விதமாகப் பிறந்து (தங்கள் காரியங்களை நிறைவேற்றி) நின்றார்கள், நீதி - இந்தக் கர்ம பரிணாமத்தை, கடக்கவல்லார் - தாண்டவல்லவர்கள், (அதாவது : சுத்த பரிணமத்தையடைபவர்கள்), யார் - எவர்களிருக்கிறார்கள் ? (வீதராக ஸம்மியக்துவ சுத்தோபயோகத்தில் சேருபவர்கள் மிகவும் அருமை), எ - று. (கூ)

463. பத்திர பாகு வென்னும் பரமமா முனிவன் பாரி
லுத்தமன் பாதஞ் சேர்ந்துன் பிதாவின்று முனிவ னாகி
யித்தல மேத்த நின்றா னெனக்குவந் திதத்தை யோதிச்
சித்தமெய் மொழிகண் மூன்றுஞ் செறிவித்த குரவ னாவான்.

(இ - ள்) பாரில் - இப்பூமியில், உத்தமன் - உத்தமனாகும், பத்திரபாகுவென்னும் - பத்திரபாகுவென்று பெயர் கூறப்படுகின்ற, பரம - உத்கிருஷ்டமாகிய, மாமுனிவன் - மஹாமுனிவனுடைய, பாதஞ்சேர்ந்து - பாதத்தை அடைந்து, உன் பிதா - உனது தகப்பன், இன்று - இப்போது, முனிவனாகி - முனிவனாகி, இத்தலம் - இப்பூமியிலுள்ளோர், ஏத்த - ஸ்துதிக்க, நின்றான் - தீக்ஷைச் சேர்ந்தனுஷ்டிப்பவனாய் அதில் நிலைபெற்றிருந்தான், வந்து - (அவன்) வந்து, எனக்கு - என்றனுக்கு, இதத்தையோதி - இதமாகிய தர்ம வசனத்தைச் சொல்லி, சித்தம் - எனது மனமும், மெய் - யாக்கையும், மொழிகள் - வசனமுமாகிய அந்தக் காரணங்களை, செறிவித்த - (ஆஸ்ரவங்களில் செல்ல வொட்டாமல் தீபத்தில் அதாவது : சுத்தோபயோக ஹேதுவாகிய சுபோபயோகத்தில்) சேரும்படியாகச் செய்த, குரவனாவான் - குருக்களுமாவான், எ - று. (கo)

464. சாந்தமா மதியைச் சார்ந்து தையலா யுனைப் பயந்தாள்
காந்திதா னாயி னாளக் காவலன் சீய சேனன்
பாந்தளான் மரித்துப் போகிச் சல்லகீ வனத்துக் கைமா
வேந்தனாய் முனிய வேட ரிட்டபே ரசனி கோடம்.

(இ - ள்) தையலாய் - (என் தாயாகிய) பெண்மணியே !, உனைப்பயந்தாள் - உன்னைப்பெற்ற தாயானவள், சாந்தமாமதியைச் சார்ந்து - சாந்திமதிகளென்னும் ஆர்யாங்கனையை யடைந்து, காந்திதானாயினாள் - ஆரியாங்கனையானாள்,

அக்காவலன் - அவ்வரசனாகிய, சீயசேனன் - ஸிம்மஸேனன், (அதாவது : உனக்குக் கணவனும் எனக்குத் தந்தையுமாகியவன்), பாந்தளால் - சர்ப்பத்தினால், மரித்துப்போகி - இறந்துபோய், சல்லகீவனத்து - சல்லகீயென்கிற வனத்தில், கைமா வேந்தனாய் - மற்றுள்ள யானைகளுக்கெல்லாம் எஜமானாகி, முனிய - எதிர்ப்பட்டவர்களைக் கோபித்துத்திரிய, (அச்செய்கைக்குத் தக) வேடர் - அவ்வன வேடர்களினால், இட்ட - (அதற்கு) இடப்பட்ட, பேர் - பெயரானது, அசனிகோடம் - அசனி கோஷமென்பதாகும், (அதாவது: அவன் அவ்வனத்தில் பிறந்து எதிர்ப்பட்டவரைக் கோபித்து வேடரால் இடப்பட்ட அசனி கோடமென்னும் பெயருடன் திரிந்தான்), எ - று. (கக)

465\. நாகாந்தத் தென்னைக் காணா மதத்தினா லந்த நாகம்
வேகாந்தத் தாலென் மேலே வெகுளியா லோடி வந்த
தாகாசத் தியானெ ழுந்தே னங்குவந் தென்னைக் காணா
வேகாந்த நெறிபுக் கின்மை கண்டவ னொருவ னொத்தே.

(இ - ள்) நாகாந்தத்து - பர்வதசிகரத்தில், என்னை - என்றனை, காணா - பார்த்து, மதத்தினால்-மதத்தினாலே, அந்த நாகம் - அவ்வியானையானது, வேகாந்தத்தால் - அதிக தீவ்ரத்தோடு, என்மேல் - என்றன்மேல், வெகுளியால் - கோபத்தினால், ஓடிவந்தது - விரைந்தோடிவந்தது, (அப்போது), யான் - நான், ஆகாசத்து- ஆகாசத்திலே, எழுந்தேன் - (ஆகாசச்சாரணத்தன்மை பெற்றிருப்பதால் உயர) எழும்பி நின்றேன், அங்கு வந்து - அவ்விடம் வந்து, என்னை -மேலே நின்ற என்றனை, காணா - பார்த்து, ஏகாந்த நெறிபுக்கு - ஏகாந்த வழியை (அதாவது: ஸ்யாத்வாதமல்லாத) ஏகாந்தவாதமாகிற மார்க்கத்திலடைந்து, இன்மை கண்டவன்- அதற்கு முட்டாகி ஒன்றுமில்லாததைப் பார்த்தவனாகிய, ஒருவன் - ஒரு ஏகாந்த வாதியை, ஒத்து - நிகர்த்து, எ - று (கஉ)

466\. வெங்கதங் கடாவக் கூற்றொத் தென்னைமே னோக்கிற் பார்க்கச்
சிங்கமா புரத்து வேந்தே சீயமா சேன ஓய் நீ
யிங்குவந் தியானை யானாய் பாவத்தா லிதனை விட்டாற்
பொங்கிவீழ் நாகந் தன்னிற் பொருந்தவோ முயற்சி யென்றேன்.

(இ - ள்) (மேலும்) வெம் - வெப்பம் பொருந்திய, கதம் - கோபமானது, கடாவ - தன்னைச் செலுத்த, கூற்றொத்து - இயமனைப்போன்று, என்னை - என்னை, மேனோக்கிற் பார்க்க - மேற்பார்வையாகப் பார்க்க, (அப்போது யான் அதனை நோக்கி), சிங்கமாபுரத்து - ஸிம்மமஹாபுரத்து, வேந்தே - அரசனே, சீயமாசேன ஓய் - ஓய் ஸிம்மசேனனென்னும் பெயருடையவனே, நீ - நீ, இங்கு வந்து - இவ்விடத்தில் வந்து, பாவத்தால்-பாபவினையினுதயத்தால், யானையானாய்- யானையாகப் பிறந்தாய், (அவ்வாறாகியும்), இதனை விட்டால் - இவ்வியானைச் சரீ

ரத்தை விட்டு நீங்கினால், பொங்கிவீழ் - பெரிதாக உயரத்தில் எழும்பித் தலை கீழாக விழுகின்ற, நரகந்தன்னில் - நரகத்தில், பொருந்தவோ - போய்ப் பிறப்ப தற்கோ, முயற்சி - மேலும் செய்வதாகிய இப்பாப முயற்சி?, என்றேன் - என்று சொன்னேன், எ - று (கங)

467. அரசனாய்ப் பெரிய வின்பத் தழுந்தக்கண் டக்க ணாலே
கரியதாய்ப் பெரிய துன்பத் தழுந்தவிக் கானிற் கண்டேன்
பெரியதோர் பாவத் தாலிப் பிறவியைப் பெரிது மஞ்சித்
திருவற மருவு யானச் சீயசந் திரனென் றிட்டேன்.

(இ - ள்) (பின்னரும்) அரசனாய் - ராஜாவாகியிருந்து, பெரிய வின்பத்து - பெரிதாகிய ராஜைஸ்வரிய சௌக்கியத்தில், அழுந்தக்கண்ட அக் கணாலே-மூழ்கி யனுபவிக்கக் கண்ட அந்த நேத்திரத்தாலேயே, கரியதாய் - யானையாகி, பெரிய துன்பத்து - பெரிதாகிய துக்கத்தில், அழுந்த - மூழ்க, இக்கானில் - இக்காட்டில், கண்டேன் - (நான்) பார்த்தேன், பெரியது - பெரிதாகிய, ஓர் - ஒப்பற்ற, பாவத்தால் - பாபோதயத்தாலாகிய, இப்பிறவியை - இந்த விலங்கு கதியில் யானையாக விப்படிப் பிறந்திருக்கும் ஜன்மத்திற்கு, பெரிதும் - மிகவும், அஞ்சி - (பாப பலமென்று) பயந்து, திருவறம் - ஸ்ரீ ஜின தர்மத்தை, மருவு - சேர்க்கடவாயாக, யான் - நான், அச்சீயசந்திரன் - முன் உனது குமாரனாகிய அச்சிம்மச் சந்திரனாகும், என்றிட்டேன் - என்றும் சொன்னேன், எ - று. (கச)

468. என்றலு மெழுந்த போதத் திறந்தவப் பிறவி தன்னை
யன்றவ னறிந்து மூர்ச்சித் தருவரை போல வீழ்ந்தான்
நின்றதோர் படியிற் றேறி நிறைதவன் போல நின்றான்
சென்றியா னறத்தைக் கூறச் செவியினைத் தாழ்த்த லோடும்.

(இ - ள்) என்றலும் - என்று சொல்லவும், எழுந்த - அவனுக்குண்டாகிய, போதத்து - பவஸ்மிருதி ஞானத்தால், இறந்த - முன்னீங்கின, அப்பிறவி தன்னை - ராஜாவாயிருந்த அப்பிறப்பினை, அன்று - அப்பொழுது, அவன் - அவ்வியானையாயிருந்த அவன், அறிந்து - தெரிந்து, மூர்ச்சித்து - மூர்ச்சை யடைந்து, அருவரை போல - பெரிய பர்வதத்தைப் போல, வீழ்ந்தான் - பூமியில் விழுந்தான், (பின்னர்) நின்றதோர் படியில் - (அவன் மனத்தில்) நின்றதாகிய ஓர் வித குணத்தினால், தேறி - தெளிந்து, நிறைதவன்போல - நிறைந்த தபஸையுடைய ஒரு முனிவனைப்போல, நின்றான் - (கோபம் நீங்கி உபசமபரிணாமத்தையடைந்து) நின்றான், யான் - நான், சென்று - அருகிற்சென்று, அறத்தை - தருமத்தை, கூற - சொல்லத் தொடங்க, செவியினை - தனது காதுகளை, தாழ்த்தலோடும் - அவன் தாழ்த்தவும், எ - று. (கரு)

469. யாக்கையுங் கிளேயு மாதி யாவையு நின்ற வில்லே
வீக்கிய வினையின் றுன்பம் விலக்கலா மரணு மில்லே
தீக்கதி நான்கிற் சார்ந்து செல்வுழித் துணேயு மில்லே
நீக்கருங் குணங்க ளல்லா னின்றதா னில்லே யன்றே.

(இ - ள்) யாக்கையும் - சரீரமும், கிளேயும் - பந்து ஜனங்களும், ஆதி - முதலாகிய, யாவையும் - உபசரிதானுபசரித அசத் பூதங்கள் யாவையும், நின்ற வில்லே - நித்தியமாயுள்ளவைகளல்ல, (அனித்தியமே யாகும்), வீக்கிய - ஆத்மன் ராகத்வேஷமோஹ மென்னும் அசுத்த பரிணமமாகிய விபாவங்களிற் சென்று அவற்ருல் பந்திக்கப்பட்ட, வினையின் - கர்மங்களின் பலமாகிய, துன்பம் - துன்பத்தை, விலக்கலாம் - நீக்கும்படியான, அரணும் - ரக்ஷணேயும், இல்லே - உண்டாகப்பட்டதில்லே, தீக்கதிநான்கில் - சதுர்க்கதிகளில், சார்ந்து - அடைந்து, செல்வுழி - செல்கின்றபோது, துணேயும் - சகாயமும், இல்லே - கிடையாது, நீக்கரும் - நீக்குதற்கு முடியாத, குணங்களல்லால் - ஆத்மனுடைய குணங்களே யல்லாமல், நின்றதான் - பிரியாமல் நிற்கப்பட்டவை, இல்லே - வேறென்று மில்லே, எ - று.

தான் - அசை. (கசு)

470. உண்டுநாம் விட்ட வல்லாப் புற்கல மொன்று மில்லே
பண்டுநாம் பிறந்தி டாத பதேசமு முலகி னில்லே
கொண்டுநாம் நின்ற யாக்கை குணமிலாப் பூதி கந்தம்
மண்டிநாம் புலத்தின் வீழ்தன் வினேவரும் வாயி லென்றேன்.

(இ - ள்) நாம் - ஆத்மாகிய நாம், உண்டு - அனுதி காலமாகக் கொண்டு (அதாவது: ஸ்வீகரித்து), விட்டவல்லா - விடப்பட்டவைகளல்லாத, புற்கலம் - புத்கலத்திரவியம், ஒன்றும் - யாதொன்றும், இல்லே - கிடையாது, (அதாவது: லோகத்துள்ள சகல புத்கலங்களேயும் ஆத்மாகிய நாம் அனுதியாக அசுத்த நயத்தால், கருமநோகர்மங்களாக ஸ்வீகரித்து அனுபவிக்காதது இல்லே), பண்டு - முற்காலத்தில், நாம் - ஆத்மாகிய நாம், பிறந்திடாத - சுபாசுபகர்மோதயத்தால் ஜனனத்தை யடையாத, (அதாவது: உற்பத்தியடையாத), பதேசமும் - ஏகப்பிரதேசமும், உலகில் - இந்த லோகத்திலே, இல்லே - கிடையாது, (எவ்விடங்களிலும் ஜனித்தோம்), நாம் கொண்டு - இப்போது நாம் எடுத்து, நின்ற - நின்றதாகிய, யாக்கை - இச்சரீரமானது, குணமிலா - சேதன குணமில்லாததாகிய, பூதிகந்தம்- துர்க்கந்தஹேதுவாகும், நாம் - ஆத்மாகிய நாம், மண்டி - அவ்விதமான புத்கலத்தைச் சேர்ந்து, புலத்தின் - பஞ்சேந்திரிய விஷயங்களில், வீழ்தல் - சேர்தல் அதாவது: அசுத்தோபயோகத்தால் அசத்பூதங்களே விஷயிகரித்தல்), வினே - திர

விய கர்மங்கள், வரும் - வந்து சேர்ந்து ஆத்மனுடன் பந்திப்பதற்கு, வாயில் - வழியாகிய ஆஸ்ரவமாகும், என்றேன் - என்று சொன்னேன், எ - று. (கஎ)

471. அரியதிவ் வுலகின் வென்றோர் திருமொழி யதனைப் பெற்றாற்
பெரியநற் காட்சி ஞான வொழுக்கமா மவற்றிற் பின்னை
வருவினை வாயி லெல்லா மடைக்கமுன் மிடைந்த பாவம்
நிருசரைச் செல்லு மிந்த நெறியைநீ நினைக்க வென்றேன்.

(இ - ள்) இவ்வுலகின் - இந்த வுலகத்தில், அரியது - பெறுதற்கருமையானது, வென்றோர் திருமொழி - வீதராகனாகி காதிகர்மங்களை ஜயித்து சுத்தோபயோகத்தை யுற்ற அரஹந்த பரமதேவனாலருளிச் செய்யப்பட்ட திவ்யத்துவனியினாலாகிய பரமாகமமாகும், அதனை - அந்த ஆகமமாகிய சுருதத்தை, பெற்றால் - ஸ்ருதஞானாவரணீய கர்மமுபசமத்தை யடையப்பெற்றுத் தெளிந்தால், (அதனால்) பெரிய - பெருமையையுடைய, நற்காட்சி - ஸம்மியக் தரிசனமும், ஞானம் - அதற்குமேலுண்டாகின்ற ஸம்மியக் ஞானமும், ஒழுக்கம் - அவற்றாலாகின்ற ஸம்மியக் சாரித்திரமும், ஆம் - ஆத்மனுக்கு எற்படும், அவற்றில் - அந்த வியவஹார ரத்னத்திரயத்தால், பின்னை - பிறகு, வரும் - அசுத்த பரிணாமத்தால் வந்து சேரும், வினை - கருமங்களினது, வாயிலெல்லாம் - வழிகளாகிய அசுத்தபரிணாமங்களை யெல்லாம், அடைக்க - வாராமற்றடுக்க (அதாவது: சுத்த பரிணாமமாகிய ஆத்ம பாவனையில் நிற்க), முன் - அனாதியாக இதற்கு முன், மிடைந்த - அசுத்த பரிணாமத்தா லாத்மனிடத்தில் அடைந்த, பாவம் - பாப கரும்மெல்லாம், நிருசரைச் செல்லும் - நிர்ஜரையை யடையும், இந்த நெறியை - இப்படிப்பட்ட நல் வழியை (அதாவது: மோக்ஷ மார்க்கத்தை), நீ - நீ, நினைக்க - நினைக்கக் கடவாயாக, என்றேன் - என்றும் சொன்னேன், எ - று. (கஅ)

472. வெருவுறு துன்ப மாக்கும் விலங்கினு ளெழுந்து வீழ்தல்
நரகிடை மருவுந் துன்ப நரர்க்கெலாங் குடும்ப மோம்பல்
மருவிய தேவ லோகின் வழுத்தரல் வான வர்க்காந்
துருவமாய் நின்ற துன்பஞ் சொன்னநாற் கதிக்கு மென்றேன்.

(இ - ள்) விலங்கினுள் - விலங்கு கதியில், வெருவு - ஸ்வபாவமாகப் பயத்தையே எப்போதும் அடைவது, உறு - பொருந்திய, துன்பமாகும் - ஸ்வாபாவிகதுக்கமாகும், நரகிடை - நரகத்திலே, எழுந்து வீழ்தல் - எழும்பித் தலைகீழாக விழுவது, (நாரகர்களுக்கு) மருவு - சேர்ந்த, துன்பம் - ஸ்வாபாவிகதுக்கமாகும், நரர்க்கெலாம் - மனுஷ்யர்களுக்கெல்லாம், குடும்பமோம்பல் - குடும்பத்தைப் போஷிக்கிறது ஸ்வபாவதுக்கமாகும், தேவலோகின் - தேவலோகத்தில், மருவிய - அடைந்திராநின்ற, வானவர்க்கு - தேவர்களுக்கு, வழுத்தரல் - இறந்துவிடுவது,

ஆம் - ஸ்வபாவ துக்கமாகும், சொன்ன - இப்போது சொல்லப்பட்டிருக்கிற, துன்பம் - துக்கங்கள், நாற்கதிக்கும் - சதுர்க்கதிகளுக்கும், துருவமாய்-(அவ்வக்கதிக்குச் சொன்னபடி நிச்சயமாகிய ஸ்வபாவிக) துக்கங்களாக, நின்ற - நின்றன, என்றேன் - என்றும் சொன்னேன், எ - று. (கக)

473\. மனத்திடைப் பிறக்குந் துன்பம் வந்துற மவற்றின் றுன்பம்
தனுத்தனிற் பிறக்குந் துன்பந் தானியல் பாய துன்ப
மெனச்சொலப் பட்ட நான்கு மியாவர்க்கு மாகு மின்ன
நினைத்தறம் புணரி னின்ற தீக்கதி நீங்கு மென்றேன்.

(இ - ள்) மனத்திடை - (மனத்தையுடைத்தாகிய ஜீவன்களுக்கு) மனதில், பிறக்கும் - உண்டாகும், துன்பம் - மனோதுக்கமும், வந்து - மனதில் ஒன்று நினைக்க அதற்கு விபரீதமாய் வேறொன்று வர, உறும் - அடைகின்ற, அவற்றின் - அச்செயல்களினாலுண்டாகிய, துன்பம் - ஆகந்துகதுக்கமும், தனுத்தனில் - சரீரத்தில், பிறக்கும் - உண்டாகின்ற, துன்பம் - துக்கமாகிய சரீர துக்கமும், இயல்பாய - அந்தந்தக் கதிகளுக்கு ஸ்வபாவமாகிய, துன்பம் - முற்கவியில் சொல்லப்பட்ட ஸ்வபாவ துக்கமும், என - என்று, சொலப்பட்ட - சொல்லப்பட்டிருக்கிற, நான்கும் - இந்த மானஸ ஆகந்துக சரீர ஸ்வாபாவிகமென்னும் நாலுவித துக்கமும், யாவர்க்கும் - ஸம்ஸார ஜீவன்கள் யாவர்க்கும், ஆகும் - உண்டாகும், இன்ன - இப்படிப்பட்ட துக்க ஸ்வரூபமாகிய ஸம்ஸார அஸாரத்தை, நினைத்து - மனதில் சிந்தித்து, அறம் - ஸ்ரீ ஜின தருமத்தை, புணரின் - சேரின், நின்ற - ஸம்ஸாரத்தில் நிலை பெற்றிருந்த, தீக்கதி - துக்க ஹேதுவாகிய இக்கதிகள், நீங்கும் - நீங்கி ஆத்மசுகம் உண்டாகும், என்றேன் - என்றும் சொன்னேன், எ - று.

தான் - அசை. (உ0)

474\. விநயத்தோ டிறைஞ்சிக் கேட்கும் முனியைப்போல் விளம்பிற் றெல்லாம்
மனம்வைத்து வணங்கிக் கேட்டு வதங்கள்பன் னிரண்டு மேவிப்
பனையொத்த தடக்கை மாநல் லுயிர்களைப் பாது காக்கும்
முனியொத்துக் கருணை வைத்தெவ் வுயிரையு மோம்பிற் றன்றே.

(இ - ள்) (இவ்வாறு சொல்லிய பின்பு) பனையொத்த - பனைபோல் திரட்சி பொருந்திய, தடக்கைமா - பெரிய துதிக்கையையுடைய அந்த யானையானது, விநயத்தோடு - வணக்கத்துடன், இறைஞ்சி - தாழ்ந்து, கேட்கும் - கேட்கின்ற, முனியைப்போல்-ஒரு முனிவன்போல, விளம்பிற்றெல்லாம்-என்னாற் சொல்லப்பட்டவைகளை யெல்லாம், மனம் வைத்து-மனத்தை நிலையாக வைத்து, வணங்கி - நமஸ்கரித்து, கேட்டு - கேட்டுக்கொண்டு, வதங்கள் பன்னிரண்டும் - த்வாதச விரதங்களையும், மேவி - பொருந்தி, நல் - நல்ல, உயிர்களை - ஸ்தாவரஜங்கமாதி சகலப் பிராணிகளையும், பாதுகாக்கும் - ரக்ஷிக்கும்படியான, முனியொத்து - ஒரு

முனிவன் போன்று, கருணை வைத்து - தயவை மனதிலே தாங்கி, எவ்வுயிரையும்-ஸகல ஜீவன்களையும், ஓம்பிற்று - இரக்ஷித்தது, எ - று. (உக)

475. பொய்கொலை களவு காமம் புலைசுதேன் கள்ள கற்றி
மெய்யுறத் திசையி னேடு பொருளினை வரைந்து மேனி
நையினும் வதங்க ணையா வகையினு ஞாக ராசன்
சய்யமா சய்ய மத்திற் றலைநின்றூர் போலச் சென்றான்.

(இ - ள்) (மேலும்) பொய் - அசத்தியமும், கொலை - ஹிம்சையும், களவு-ஸ்தேயமும், காமம் - ஆசையும், புலைசு - மாமிசம் பொசித்தலும், தேன் - மது பானம் பண்ணுதலும், கள் - கள் குடித்தலும், (ஆகிய இவ்வேழு துச்சாரித்திரங்களையும்) அகற்றி - நீக்கி, மெய்யுற - சத்தியம் பொருந்த, (அதாவது: ஸத்தியம், அஹிம்சை, அஸ்தேயம், விராகம் இவைகள் வந்து கூடி மது மத்திய மாம்ஸ நிவிருத்தியாக), திசையினேடும் - திக்விரதத்தோடும், பொருளினை - பரிக்கிரக வஸ்துக்களை, வரைந்து - மட்டுப் பண்ணி, மேனி - சரீரமானது, நையினும் - நைந்தாலும், வதங்கள் - விரதங்கள், நையாவகையினல் - குறையாத விதத்தினலே, *நாகராசன் - இவ்வியானை யரசன், சய்யமாசய்யமத்தில் - தேச சம்யதகுணஸ்தானத்தில், தலைநின்றூர் போல - முதன்மையாக நின்ற விரதீகர் என்னும் இரண்டா நிலை ஸ்ரீராவகர் போல, சென்றான் - இவற்றின் வழியிற் பிரவேசித்தவனய் ஒழுகினன், எ - று. (உஉ)

476. உவர்ப்பொடு வெறுப்பி னென்றி யுடம்பொடு புலங்க டம்மேற்
றுவர்ப்பசை நான்கு நீங்கிச் சொன்னபன் னிரண்டு முன்னிச்
சவர்ச்செய்கை யின்றிச் சித்தஞ் சாந்தியி னன்மை தீமைக்
குவத்தல்காய் வின்றிப் பக்கந் திங்களோன் பொன்றிச் சென்றான்.

(இ - ள்) (மேலும் அவன்) உடம்பொடு புலங்கள் தம்மேல் - இந்தச் சரீரத்தோடு பஞ்சேந்திரிய விஷயங்களின் மேலும், உவர்ப்பொடு - அருவருப்புடன், (அதாவது : சரீரத்தின்மேல் அசுசிபாவத்துடன்), வெறுப்பினென்றி - இந்திரிய விஷயங்களில் ஏற்படும் வைராக்கியத்திலும் பொருந்தி, துவர்ப்பசை நான்கு நீங்கி - குரோத மான மாயா லோபமென்னும் சதுஷ்கஷாயங்களினின்றும் விலகி, சொன்ன - ஆகமத்திற் சொன்ன, பன்னிரண்டும் உன்னி - துவாதசானுப்பிரேட்சைகளை பாவித்து, சவர்ச்செய்கை - கெட்ட நடத்தைகள், இன்றி - இல்லாமல், சித்தம் - மனதில், சாந்தியின் - உபசாந்த பரிணமத்தினேடு, நன்மை தீமைக்கு - சுகதுக்கங்களுக்கு, உவத்தல்காய் வின்றி - ஹர்ஷவிஷாதமின்றி, பக்

* யானையை உயர்திணையாகக் கூறியது சிறப்பினல் வந்த பால் வழுவமைதியெனப்படும்.

கந்திங்களேனுன்பு - பக்ஷோபவாஸமாஸோபவாஸ நோன்புகளோடு, ஒன்றி - பொருந்தி, சென்ருன் - அவற்றின் வழியிலும் ஒழுகினுன், எ - று. (உரு)

477. வாரணந் தின்று விட்ட வற்றிய துவலும் புல்லும்
பாரணை யாகப் பார்த்தங் கருந்தவம் பயின்று பான்மைக்
காரண மிதுவென் பான்போற் காலங்கள் பலவு நோற்று
நீரணைந் தோடும் யூப கேசரி நதியைப் புக்கான்.

(இ - ள்) (பின்னர் அவன்) வாரணம் - இதரயானைகள், தின்றுவிட்ட - தின்றுவிட்டுக்கழித்த, வற்றிய - காய்ந்த, துவலும் - சருகும், புல்லும் - புல்லும், பாரணையாக - தனக்கு உபவாஸ முடிந்தவுடன் உண்பனவாக, பார்த்து - சோதித்துண்டு, அங்கு - அக்காட்டில், அருந்தவம் - அரிதாகிய உபவாஸ தவத்தில், பயின்று - பழகி, பான்மைக்காரணம் - பவ்வியத்துவம் ஆஸன்னமாகுந் தன்மைக்குக் காரணம், இதுவென்பான்போல் - இந்த அனசனுதியே யென்று காட்டுபவன் போல, காலங்கள் பலவும் - இப்படி வெகுகாலம், நோற்று - இந்த நோன்பை அனுஷ்டித்து, நீரணைந்து - ஜலம் மிகுதியாகச் சேர்ந்து, ஓடும் - ஓடுகின்ற, யூப கேசரி - யூபகேசரி யென்னும் பெயரையுடைய, நதியை - ஆற்றை, சேர்ந்தான் - அடைந்தான், எ - று. (உச)

478. உரையினுக் கரிய வண்ண மொருதிங்க ளேனுன்பு முற்றி
வரையினைப் பிழிந்த தேபோல் வற்றிய காயத் தாற்றங்
கரையினைச் சார்ந்து நீருட் கையினை நீட்டக் கைமா
நிரையினுக் கரசன் கால்கள் நிலத்திடைக் குளிப்ப நின்ருன்.

(இ - ள்) (அவ்வாறடைந்த பின்னர்) கைமாநிரையினுக்கு - யானை சமூகங்களுக்கெல்லாம், அரசன் - அரச யானையாகிய அவன், உரையினுக்கு - சொல்வதற்கு, அரிய வண்ணம் - அரிதான விதமாக, ஒரு திங்கள்-ஒரு மாதம், நோன்பு - உபவாஸ விரதத்தை, முற்றி - முடிய (அதனை முடித்து), வரையினை - பர்வதத்தை, பிழிந்ததேபோல் - பிழிந்தது போல, வற்றிய - வாடின, காயத்து - சரீரத்தையுடையவனுகி, ஆற்றங்கரையினை, முன் சொன்ன நதிக்கரையை, சார்ந்து - அடைந்து, நீருள் - ஜலத்தில், கையினை - தனது துதிக்கையை, நீட்ட - ஜலபானம் பண்ணும்படியாக விட, (அப்போது), கால்கள் - தன் பாதங்கள், நிலத்திடை - சேருன மண்ணில், குளிப்ப - புகுந்துகொள்ள, நின்ருன் - அதை யெடுக்கச் சக்தியற்று நின்ருன், எ - று. (உகு)

479. அக்கணத் தமைச்ச னுகஞ் சமராமா யதனை விட்டுக்
குக்குட வடிவிற் பாம்பாய்ப் பிறந்தவக் குபதன் காணு

மிக்கெழுந் தனலுங் கோபத் தோடிமே லேறி நெற்றி
சிக்கெனக் கதுவத் தீரன் காயமுந் தியாகஞ் செய்தான்.

(இ - ள்) அக்கணத்து - அப்படி யானையரசன் சேற்றில் கால்புதைந்து நின்ற அக்காலத்தில், அமைச்சன் - முன் ஸிம்மஸேன பவத்தில் அந்த யானையரசனுக்கு மந்திரியாயிருந்த ஸத்தியகோஷன், நாகம் - (பின் அடைந்த) அகந்தன ஸர்ப்ப ஜன்மம், (நீங்கி), சமரமாய் - பிறகு சமரீமிருகமாகி, அதனைவிட்டு - அதையும் ஆயுராவ ஸானத்தால் நீத்து, குக்குட வடிவிற் பாம்பாய்-வடிவினையுடைய கோழிப்பாம்பாய், பிறந்த - பிறந்திருந்த, அக்குபதன் - அந்தத் தாழ்ந்த பதவியடைந்த அப்பாம்பு, காணு - இவ்வியானை யாசனைக்கண்டு, மிக்கெழுந்து - மிகுதியாக உண்டாகி, அனலும் - அக்கினிபோல வெம்புகின்ற, கோபத்து - குரோதத்தினால், ஓடி - பறந்து சென்று, நெற்றிமேலேறி - யானையின் மஸ்தகத்தில் ஏறி, சிக்கென - சீக்கிரமாக, கதுவ - கடிக்க, தீரன் - தீரனாகிய அவ்வியானை யரசன், காயமும் - தனது சரீரத்தையும், தியாகஞ்செய்தான் - (இச்சரீரம் நம்மாத்ம ஸ்வரூபமல்லவென்று மனதினால் விஷாதமின்றி) விட்டான், எ - று. (உசு)

480. மலையினைச் சூழ்ந்த மஞ்சி னஞ்சுவந் தெங்குஞ் சூழ
நிலையினிற் றளர்த லின்றி நின்றுமா தவன்றன் பாதந்
தலைமிசைக் கொண்டு பஞ்ச மந்திரஞ் சிந்தை செய்து
நிலையிலா வுடம்பு நீங்கி நெறியிற்சா சாரம் புக்கான்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு) மலையினை - ஒரு பர்வதத்தை, சூழ்ந்த - சூழ்ந்துகொண்ட, மஞ்சின் - மேகத்தைப் போல, நஞ்சு - (அப்பாம்பின்) விஷமானது, வந்து எங்குஞ்சூழ - சரீர முழுதிலும் சேர்ந்து பரவிச்சூழ, நிலையினில் - மனோநிலையில், தளர்தலின்றி - நழுவாமல், நின்று - ஆத்ம பாவனையில் நின்று, மாதவன் தன் பாதம் - தனக்குக் குருவாகிய ஸிம்மச் சந்திர முனிவனாகிய என் பாதங்களை, தலை மிசைக் கொண்டு - சிரஸிற்றரித்து பாவனையால் வணங்கி, பஞ்ச மந்திரம் - பஞ்சநமஸ்கார பாமபதங்களை, சிந்தை செய்து - மனதில் தியானித்து, நிலையிலா - அனித்திய ஸ்வரூபமாகிய, 'உடம்பு-யானைச் சரீரம், நீங்கி-விலகி, நெறியில் - சுபோபயோகபாவனாவழியால், சாசாரம் - ஸஹஸ்ராரகல்பமென்னும் தேவருலகத்தை, புக்கான் - அடைந்தான், எ - று. (உஎ)

481. ஆயுவுங் கதியு மானு புவ்வியு மக்க திக்கே
ஏயநல் வினைக ளெல்லா மெழுந்தவற் றோடுஞ் சென்றா
பாயநல் லமளி மேலோர் பார்த்திப னணிந்து வந்து
மேயினு னெழுந்த தேபோல் வினையினுன் முடித்தெ ழுந்தான்.

(இ - ள் (அவ்வாறடைந்தவன்) ஆயுவும் - ஆயுஷ்யமும், கதியும் - கதிநாமகர்மமும், ஆனுபுவ்வியும் - அனுபூர்விநாமமும், அக்கதிக்கு - அத்தேவகதிக்கு,

ஏய - இசைந்த, நல்வினைகள் - புண்ணிய வினைகளும், (ஆய்) எழுந்த - உண்டாகிய, எல்லாவற்றோடும் - எல்லாவற்றினுடனே, சென்று - அக்கதியிற்சென்று, பாய - பரந்த, நல் - நன்மையாகிய, அமளிமேல் - படுக்கை மெத்தையின்மேல், அணிந்துவந்து - அலங்காராபரணஸஹிதனாகி வந்து, மேயினன் - பொருந்தி நித்திரை செய்பவனாகிய, ஓர் பார்த்திபன் - ஒரு ராஜகுமாரன், எழுந்ததேபோல் - நித்திரை தெளிந்து எழுந்திருந்ததைப்போல், வினையினால் - முன் சொன்ன புண்ணிய வினையினால், முடித்து - தன்னுடைய முன் ஜன்மத்தை முடித்துவிட்டு (ஸஹஜாபரண ஸர்வாங்கோபாங்க ஸுந்தரனாய் நிறையப்பெற்று), எழுந்தான் - உபபாதசயனத்தினின்றும் ஷோடஸவர்ஷ யௌவனனாய் அந்தர்முகூர்த்தத்தில் அங்கே) அவதரித்தான், எ - று. (உஅ)

482. ஆனைதன் னுருவு நீங்கி யிரவிமுற் பிரபைத் தோன்றி
வானத்து வில்லைப் போல வடிவெலாஞ் சமைந்து மூழ்த்திற்
றேனொத்த வலங்க லான்பேர் சீதர னென்ப தாகு
மானொத்த நோக்கி னார்தம் வடிக்கணுக் கிலக்க மானான்.

(இ - ள்) (மேலும்) ஆனை - அசனிகோடமென்கிற யானை யரசன், தன்னுருவு - தனது ரூபமாகிய யானைச் சரீரத்தை, நீங்கி - விட்டு, இரவிமுன் - ரவி யென்கிற சப்தத்தை முன்னேயுடைய, பிரபை - பிரபை யென்கிற, (அதாவது: ரவிப்பிரபை யென்கிற) தேவவிமானத்தில், தோன்றி - உண்டாகி, வானத்து வில்லைப்போல - ஆகாசத்தில் இடப்பட்ட இந்திரதனுஸுவைப் போல, வடிவெலாம் - சரீர வடிவமெல்லாம், மூழ்த்தில் - ஒரு அந்தர் முகூர்த்தத்தில், சமைந்து - அமைந்து, மானொத்த நோக்கினார் தம் - பெட்டைமான்போல் மருண்ட பார்வையையுடைய தேவஸ்த்ரீகளது, வடி - கூர்மைபெற்ற, கணுக்கு - கண்களுக்கு, இலக்கமானான் - பார்த்து மோஹிப்பதற்குக் குறியானான், தேன் ஒத்த - இனிமை பொருந்திய, அலங்கலான் - மாலையையணிந்த அத்தேவனுடைய, பேர் - நாமமானது, சீதரனென்பதாகும் - ஸ்ரீதரனென்று சொல்லப்பட்டதாகும், எ - று. (உகூ)

483. முடியுங்குண் டலமுந் தோடு மாரமுங் குழையும் பூணுங்
கடகமுங் கழலும் பட்டுங் கலாபமும் வீழு நாலு
முடனியல் பாகித் தோன்றி யொளியுமிழ்ந் திலங்கு மேனி
படரொளி பரப்ப மஞ்சிற் பருதியி னிருந்த போழ்தின்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு தோன்றிய அவன்) முடியும் - கிரீடமும், குண்டலமும் - கர்ண குண்டலமும், தோடும் - கர்ணத்தோடும், ஆரமும் - முத்தாஹாரரத்னஹாரங்களும், குழையும் - தளிர்களாலும் புஷ்பங்களினாலும் ஆகிய தெய்வீகம் பொருந்திய வாடாமாலைகளும், பூணும் - மற்றுமுள்ள வாபரணங்களும்,

கடகமும் - அஸ்தகங்கணமும், கழலும் - வீர கண்டயமும், பட்டும் - பட்டு வஸ்திரங்களும், கலாபமும் - (இடையணியாகிய) மேகலாபரணமும், வீழுநூலும் - மார்பில் தொங்குகின்ற பூணூலும், உடன்-தன்னுடனேயே, இயல்பாகி - இயற்கையாக, தோன்றி - உண்டாகி, ஒளியுமிழ்ந்து - பிரகாசத்தை வீசி, இலங்கும் - விளங்கும், மேனி - சரீரம், படரொளி - மிகுதியாகப்படர்ந்த ஜோதியை, பரப்ப - பரவுதல் செய்ய, மஞ்சில் - படுக்கை மெத்தையின்பேரில், பருதியின் - சூர்யன்போல, இருந்தபோழ்தில் - இருந்த காலத்தில், எ - று. (௩0)

484. காரென மலர்கள் மாரிக் கற்பக மரங்கள் வீழ்த்த
வாரணி முரச மெங்கும் முழங்கநந் தனவ னத்தில்.
வேரியுந் தாது மேந்தி மந்தமா ருதங்கள் வீசச்
சீரணி கொங்கை யாருந் தேவருஞ் சென்று சேர்ந்தார்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு அத்தேவன் பிறந்து மெத்தையில் எழுந்துட்கார்ந்த காலத்தில்) காரென - மழையைப் பொழியும் மேகத்தைப்போல, கற்பக மரங்கள் - அவ்விடத்தி லிருக்கும் கற்பகவிருட்சங்களானவை, மலர்கள் - புஷ்பங்களாகிற, மாரி - மழையை, வீழ்த்த - சொரிய, எங்கும் - அத்தேவலோகமெங்கும், வார் - இறுக்கிக்கட்டப்பட்ட வாரையுடைய, அணி-அழகிய, முரசம்-பேரிகைகள், முழங்க-சப்திக்க, நந்தனவனத்தில் - புஷ்பவனத்தினின்றும், வேரியும் - வாசனைகளையும், தாதும் - பூந்தாதுக்களையும், ஏந்தி - தரித்து, மந்தமாருதங்கள் - இளங்காற்றுக்கள், வீச - எப்பக்கமும் உலாவ, சீரணி - சிறப்போடு கூடிய ஆபரணங்களையணிந்த, கொங்கையாரும் - ஸ்தனங்களையுடைய தேவமாதர்களும், தேவரும் - ஸாமான்ய தேவர்களும், சென்று - இந்த ஸ்ரீதர தேவனிடத்தில் போய், சேர்ந்தார் - அடைந்தார்கள், எ - று. (௩க)

485. எத்திக்கும் பார்த்தி தென்னே யாவரோ யான்பி னாரோ
சித்தத்துக் கினிய தேசம் யாரதோ வென் றி ருந்து
தத்துறும் போழ்தி லந்தப் பவத்தைச்சார்ந் தெழுந்த வோதி
கைத்தலப் படிகம் போலக் கண்டது கருதிற் றெல்லாம்.

(இ - ள்) எத்திக்கும் - (அப்போது ஸ்ரீதரதேவன்) நாற்றிசையும், பார்த்து - நோக்கி, இது - இங்குத்தோற்றுவது, என்னே - என்னவோ, யாவரோ - (இவ்விடத்திலிருக்கப்பட்டவர்களெல்லாம்) எவர்களோ, பின் - பிறகு, யான் - நான், ஆரோ - எவனோ, சித்தத்துக்கு - மனத்துக்கு, இனிய - இனிமையாகிய, தேசம் - இந்த க்ஷேத்திரம், யாரதோ - யாருடையதோ, என்று - என்று நினைத்து, இருந்து - தான் அவ்விடத்திலேயே யிருந்து, தத்துறும் போழ்தில் - மனந்ததும்பிப் பிரமிக்கின்ற காலத்தில், அந்தப் பவத்தைச் சார்ந்து - அத்தேவப் பிறப்பை

யனுசரித்து, எழுந்த - உண்டாகிய, ஓதி - பவப்பிரத்திய அவதிஜ்ஞானமானது, கருதிற்றெல்லாம் - தன்னால் நினைக்கப்பட்டவைகளையெல்லாம், கைத்தலப் படிகம்போல - கையில் வைக்கப்பட்ட ஸ்படிகம்போல, கண்டது - அறிந்தது, எ - று.

486. தந்தியைத் துடக்க மாய வறிந்துயான் முன்பு செய்த
மந்தமா தவத்திற் பெற்ற துறக்கமந் தாரஞ் சூழ்ந்த
விந்திர விமான மென்னை யெத்திக்குஞ் சூழ வோதி
வந்துநின் றிறைஞ்சு கின்றார் வானவர் தாம்க ளென்றான்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு அவதிஜ் ஞானத்தால் தெளிவுண்டான பிறகு அவன் தன்னை முன்னே தொடர்ந்த), தந்தியை - யானை ஜன்மத்தை, அறிந்து-தெரிந்து, யான் - நான், முன்பு செய்த - பூர்வத்தில் பண்ணியதான, மந்தமாந்தவத்தில் - அற்பமாகிய தவத்தினால், பெற்ற - அடைந்த இவைகள், துறக்கம் - தேவருலகமும், மந்தாரம் - மந்தார விருட்சங்களால், சூழ்ந்த - சூழப்பட்ட, இந்திர விமானம் - தேவவிமானமுமாகும், என்னை - என்றனை, எத்திக்கும் - எப்பக்கங்களிலும், சூழ - தங்கள் கூட்டம் நிறைய, வந்துநின்று - வந்துகூடி நின்று, ஓதி - ஜயஸ்துதி சொல்லி, இறைஞ்சுகின்றார் - வணங்குகின்றவர்கள், வானவர்கள் - ஸாமான்ய தேவர்களாவர், என்றான் - என்று கூறினான், எ - று.

தாம் - அசை. (௩௩)

487. பாடுவார் மதுர கீதந் தேவிமார் மின்னுப் போனின்
றாடுவா ரரம்பை யார்க ளரிவைய ரிலயத் தோடு
மூடுதா னெழுந்த வோசை துந்துபி யோசை யென்று
நீடியா தவதி யாற்பார்த் தறிந்தவ னிருந்த போழ்தில்.

(இ - ள்) (மேலும்) மதுரம் - மாதுரியமாகிய, கீதம் - சங்கீதங்களை, பாடுவார் - பாடுகின்றவர்கள், தேவிமார் - தேவிபரிவாரங்களாவர், மின்னுப்போனின்று - மின்னற் கொடிபோல் நடங்கி நின்று, ஆடுவார் - இவ்விடத்தில் நர்த்தனஞ் செய்கின்றவர்கள், அரம்பையார்கள் - தேவநர்த்தன மாதர்களாவர், அரிவையர் - இவ்விதமான ஸ்திரீகளுடைய, இலயத்தோடும் - மிகவற்புதமாகிய கூத்துக்களின் தாளத்தோடும், ஊடுதானெழுந்த - இடையிலே கூடி யுண்டாகிய, ஓசை - சப்தமானது, துந்துபி - தேவவாத்தியங்களது, ஓசையென்று - சப்தமாகுமென்று, நீடியாது - தாமதமில்லாமல், (சீக்கிரமாக உண்டாகிய), அவதியால் - தனது அவதிஜ் ஞானத்தால், பார்த்து - நோக்கி, அறிந்து - (அங்குள்ள விசேஷங்களையெல்லாம்) தெரிந்து, அவன் - அந்த ஸ்ரீதர தேவன், இருந்தபோழ்தில் - தனது விமானத்திலிருந்த காலத்தில், எ - று. (௩௪)

வேறு.

488. வென்றி யுந்திரு வும்பர மாயுவு
மொன்றி வையக முள்ளள வுஞ்செல்க
என்று சொல்லி யிறைஞ்சிய வானவர்
நின்று பின்செயு நீதிக ளோதினர்.

(இ - ள்) வென்றியும் - வெற்றியும், திருவும் - தேவஸம்பத்தும், பரமாயுவும் - உத்கிருஷ்டாயுஷ்யமும், ஒன்றி - பொருந்தி, வையகமுள்ளளவும் - இந்த லோகமுள்ளவரையில், செல்க - இந்த ஸ்ரீதர தேவனுக்கு நடப்பதாக, என்று சொல்லி - என்று ஸ்துதிகளைச் சொல்லி, இறைஞ்சிய - வணங்கிய, வானவர் - அத்தேவர்கள், நின்று - ஸ்ரீதர தேவனெதிரில் நின்று, பின் - பிறகு, செயும் - அத்தேவனால் செய்யும்படியான, நீதிகள் - வரிசைக்கிரமங்களை, ஓதினர் - சொல்லித் தொடங்கினார்கள், எ - று. (ருரு)

489. மஞ்ச னஞ்சமைத் தார்மதி போன்முகத்
தஞ்சொ லாரது முன்ன மமர்ந்துநீ
பஞ்ச காயம் பணித்த பிரானடிக்
கஞ்ச லிசெய் தமர்ந்த சிறப்புனி.

(இ - ள்) (அவ்வாறு தொடங்கி அத்தேவனை நோக்கி, 'ஸ்ரீதரதேவனே!) நீ - நீ, மஞ்சனஞ்சமைத்து - முதலில் திருமஞ்சனத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டு, (அதாவது: திருமஞ்சன நீரில் ஸ்நானம் பண்ணிப் பிறகு), ஆர்மதிபோல் - (ஒளி நிறைந்த) சம்பூர்ணச் சந்திரன்போன்ற, முகத்து - முகத்தையுடைய, அம் - அழகிய, சொலாரது - வசனத்தையுடைய தேவிமார்களினது, முன்னமமர்ந்து - எதிரில் இருந்து அவர்களுக்குக் காட்சி கொடுத்து, (அதன்பின்), பஞ்சகாயம் - பஞ்சாஸ்தி காயங்களை, பணித்த - பவ்விய ஜீவர்களுக்குபதேசித்த, பிரான் - ஸர்வஜ்ஞனுடைய, அடிக்கு - பாதங்களுக்கு, அஞ்சலிசெய்து - வணக்கஞ்செய்து, அமர்ந்த சிறப்பு - பொருந்திய பூஜாஸ்துதி முதலாகிய மஹிமைகளை, உன்னி - நினைத்துச் செய்து, எ - று.

இதுவும் அடுத்த செய்யுளும் குளகம். (ருசு)

490. தாவி லாத்தவத் தின்பய னாகிய
தேவர் தந்தொகை செய்வ தறிந்துபின்
னாவி னேசை நரம்பி னெழுகுரற்
றூவி லாவி லயம்பயில் சாலைகாண்.

(இ - ள்) தாவிலா - தாழ்வில்லாத, தவத்தின் - தபத்தினுடைய, பயனாகிய - பலனாகிய, தேவர் தந்தொகை - தேவஸமூஹங்கள், செய்வது - செய்கின்ற காரியத்தை, அறிந்து - தெரிந்துகொண்டு, பின் - பிறகு, நாவினோசை - வாயினாற் பாடும் கீதங்களும், நரம்பினெழுகுரல் - நாம்புக்கருவிகளினால் (அதாவது: வீணை முதலாகிய தத - விதத - கன - சுஷிரமென்னும் வாத்தியங்களினால்) ஆகிய சங்கீத சப்தங்களும், தாவிலா - குறைவில்லாத, இலயம்-தாளமும், பயில் - தங்கியிருக்கின்ற, சாலை - நர்த்தனசாலை முதலானவைகளை, காண் - பார்ப்பாயாக, எ - று. (௩எ)

491. படங்க டந்தணி தங்கிய வல்குலார்
நுடங்கு நுண்ணிடை நோவ நுவலரும்
வடஞ்சு மந்த வனமுலை யின்பயன்
றடங்கு பின்னென மற்றவர் சொல்லினர்.

(இ - ள்) பின் - அதன்பிறகு, படங்கடந்து - ஸர்ப்பத்தினது பணாமுடியை (உருவத்தினாலே) ஜெயித்து, அணிதங்கிய - அழகுபொருந்திய, அல்குலார் - அல்குலினையுடைய தேவிமார்களின், நுடங்கும் - அசைகின்ற, நுண் - மெல்லிதாகிய, இடை - இடையானது, நோவ - நோகும்படியாக, நுவலரும் - சொல்லுதற்கரிய குணமான, வடம் - முத்துமாலைகள் முதலியவைகளை, சுமந்த - அணிந்த, வனம் - அழகிய, முலையின் - ஸ்தனங்களிலுண்டாகும், பயன் - காமசௌக்கிய பலனை, துடங்கு - அனுபவிக்கத் தொடங்குவாயாக, என - என்று, அவர் - அத்தேவர்கள், சொல்லினர் - சொன்னார்கள், எ - று.

மற்று - அசை. (௩அ)

492. நீதி யைக்கட வார்பெரி யோர்கடா
மாத லாலம ரன்னவை செய்தபின்
காதி யைக்கடி யுந்திரு மாலடி
போது கொண்டு புகழ்ந்து பணிந்தனன்.

(இ - ள்) பெரியோர்கள் தாம் - குணவந்தர்கள், நீதியை - நீதி நெறியை, கடவார் - தவறார்கள், ஆதலால் - ஆகையால், அமரன் - ஸ்ரீதரதேவன், (அவர்களசொற்படி), அவை - அக்காரியங்களை, செய்தபின் - செய்த பிறகு, காதியைக் கடியும் - காதிகர்மங்களைப் போக்கின, திருமால் - * ஜினேஸ்வரனுடைய, அடி - பாதங்களை, போதுகொண்டு - புஷ்பங்களைக் கொண்டு அர்ச்சித்து, புகழ்ந்து - ஸ்துதித்து, பணிந்தனன் - வணங்கினன், எ - று. (௩க)

* இங்கு ஜினேஸ்வரன் என்றது அத்தேவனது விமானத்திலிருக்கப்பட்ட அக்கிருத்திமசைத்யாலயப் பிரதிமைகளை.

வேறு.

493. அரணடைந்த வெங்கானத் தானையாய் நின்றுன்
சரணடைந்தே னின்றிந்தச் சாசார ஞைற்
கரணமெலாம் வென்றுன்னைக் கண்டவர்கள் காம
மரணமிலா வீடெய்தன் மற்றோர் பொருளோ.

(இ - ள்) (அவ்வாறு வணங்கிப் பின்னரும் அக்கடவுளை நோக்கி) அரணடைந்த - அரசன் நாட்டிற்குக் காவலாகச் சேர்ந்த, வெங்கானத்து - வெப்பம் பொருந்திய (காட்டு மிருகங்களும் வனசரர்களும் வசிக்கின்ற) சல்லகியென்கிற வனத்தில், ஆனையாய் நின்று - நான் ஆனையாகப் பிறந்து நிலைபெற்றிருந்து, உன் சரணடைந்தேன் - (ஜினேஸ்வரனே! உனது குணத்தைச் சிம்மச்சந்திர முனிவராகிய குரு சொல்லக்கேட்டுத் தெரிந்து, உனது பாதத்தை எனக்கு) ரக்ஷணையாக வடைந்தேன், (அங்ஙனம் அடைந்ததனால் நான்) இன்று - இப்பொழுது, இந்தச் சாசாரனைல் - இச்சகஸ்ராரகல்பத்தில் தேவனைப் பிறந்தால், கரணமெலாம் வென்று - மனோ வாக்கு காயமாகிய திரிகரணங்களையும் ஜெயித்து சுப்தம்பண்ணி ஆத்மபாவனையில் பரிசுத்தராகிக் கர்மமலங்களை யகற்றி, உன்னைக் கண்டவர்கள் - உன்னை திரவிய குண பரியாயங்களால் நிச்சயமாக வறிந்து அதனல் ஸ்வானுபூதி பெற்றவர்கள், காமம் - காமராகமும், மாணம் - மரணமும், இலா - இல்லாத, வீடெய்தல் - மோக்ஷமடைதல், ஓர் பொருளோ - ஒரு அரிய பொருளாகுமோ? (அது அவர்களால் எளிதில் அடையக் கூடியதாகும்), எ - று.

ஆகுமோ - எதிர்மறை யெச்சம். மற்று - அசை. (௬0)

494. நிழற்போல நின்றுன்னை வந்தடைந்தார் மாற்று
மழற்போக்கி யந்தமிலா வின்பத்தை யாக்கி
வழுத்தரா முத்தியின்கண் வைக்குநின்பொற் பாத
நிழற்சேரார் மாற்று நெடுவழியைச் செல்வார்.

(இ - ள்) உன்னை வந்து அடைந்து - உன்னிடம் வந்து சேர்ந்து, நிழல் போல நின்றார் - உன்னுடைய நிழலைப்போல நீங்காது நின்று நின்தாளை வணங்குகின்றவர்களுடைய, மாற்றும் - ஸம்சாரமாகிற, அழல் - ஆதபத்தை, போக்கி - நீக்கி, அந்தமிலா - முடிவில்லாத, இன்பத்தையாக்கி - ஸௌக்கியத்தை உண்டு பண்ணி, வழுத்தரா - நீங்குதலில்லாத, முத்தியின்கண் - மோட்சத்தில், வைக்கும் - சேர்க்கின்ற, நின் - உனது, பொற்பாத நிழல் - அழகிய பாத நிழலை, சேரார் - அடையாதவர்கள், மாற்றும் - ஸம்ஸாரமாகிய, நெடுவழியை - நீண்ட வழியில், சேர்வார் - அடைவார்கள், எ - று.

'நின்றுன்னை வந்தடைந்தார்' என்பதை, 'உன்னை வந்தடைந்தார்' என மாற்ற வேண்டும். பக்தர்கள் நிழலைப்போல நீங்காதிருக்க வேண்டுமென்பது, 'நிழலினீங்கா னிறைந்த நெஞ்சமோடு' என்னும் நன்னூற்பாயிரச் சூத்திரவடியாலுணரப்படும். ()

வேறு.

495. காமனையுங் காலனையும் வென்றுலக மூன்றினுக்குஞ்
சேம நெறியருளிச் செந்தா மரைபுல்லிப்
பூமுதிராப் பிண்டிக்கீழ்ப் பொன்னெயிலுண் மன்னியநின்
னாம நவிற்றாதார் வீட்டுலக நண்ணாரே.

(இ - ள்) காமனையும் - மன்மதனையும், காலனையும் - அந்திய காலனாகிய இயமனையும், வென்று - ஜெயித்து, உலக மூன்றினுக்கும் - மூன்று லோகத்திலுமுள்ள பவ்விய பிராணிகளுக்கு, சேமம் - சௌக்கியமாகிற, நெறி - ஸன்மார்க்கத்தை, அருளி - உபதேசித்து, செந்தாமரை - தேவர்களால் நியமிக்கப்பட்ட செந்தாமரைப் புஷ்பத்தை, புல்லி - பாதத்தின்கீழ்ச் சேர்த்து, பூ - புஷ்பங்கள், முதிரா - முதிர்ச்சியடையாத தன்மையையுடைய, பிண்டிக்கீழ் - அசோகமரத்தின்கீழே, பொன்னெயிலுள் - பொன்னாலாகிய ஸமவஸரணத்தில், மன்னிய - சேர்ந்திரா நின்ற, நின் - உனது, நாமம் - பெயரை, நவிற்றாதார் - குணமறிந்து ஸ்துதிக்காதவர்கள், வீட்டுலகம் - மோக்ஷ உலகத்தை, நண்ணார் - அடையமாட்டார்கள், (என்றும் துதித்தான்), எ - று. (சஉ)

வேறு.

496. இப்ப டித்துதித் தேகிய பின்னரே
துப்ப டுந்தொண்டை வாயவர் துன்னினா
ரொப்பி லாதவின் பத்துக் குளித்தன
னெப்ப டித்துறக் கத்தியல் பென்றியேல்.

(இ - ள்) (அவன்) இப்படி - இந்தப்பிரகாரம், துதித்து - ஸ்துதிசெய்து, ஏகிய பின்னர் - சைத்யாலயத்தினின்றும் நீங்கி ஆஸ்தான மண்டபத்தையடைந்த பிறகு, துப்பு - செம்பவளத்தையும், அடும் - நிறத்தினால் ஜெயிக்கின்ற, தொண்டை - கொவ்வைக்கனிபோன்ற, வாயவர் - வாயையுடைய தேவஸ்திரீகள், துன்னினார் - (அவனிடம்) வந்தடைந்தார்கள், ஒப்பில்லாத - உவமையில்லாத, இன்பத்து - (அவர்களுடைய இன்பமாகிய) சௌக்கியத்தில், குளித்தனன் - அந்த ஸ்ரீதரதேவன் முழுகினான், (அதாவது: அவ்வின்பத்தை அனுபவித்தான்), துறக்கத்து - தேவலோகத்தினது, இயல்பு - ஸ்வரூபமானது, எப்படித்தென்றியேல் - எப்படிப்பட்டதென்று நீ கேட்பாயானால், (அதைச் சொல்லுகிறேன் கேட்பாயாக), எ - று. (சங)

497. ஒன்றின் மேல்வைத்த முப்பதேழ் நான்கிரண்
டொன்றின் மேலொன்று மூன்றமூன் றொன்பது
ஒன்று மேலொன்று மாந்துறக் கப்புரை
நின்ற மேலுற கீழ்நின்ற நீதியால்.

(இ - ள்) துறக்கப்புரை - ஸ்வர்க்கலோக படலங்கள், ஒன்றின்மேல் வைத்த முப்பது - (ஸௌதர்ம ஈசான கற்பத்தில்) ஒன்றுக்கு முன்னுகவைத்த முப்பதும், (அதாவது: முப்பத்தொரு படலங்களும்); ஏழ்-(ஸநத்குமார மாஹேந் திர கல்பத்தில்) ஏழுபடலமும், நான்கு - (பிரம்ம, பிரம்மோத்திர கல்பங்களில்) நான்கு படலங்களும், இரண்டு - (லாந்தவ, காபிஷ்ட, கல்பங்களில்) இரண்டு படலங்களும், ஒன்று - (சுக்ர, மகாசுக்கிர கல்பங்களில்) ஒரு படலமும், மேலொன்று - (சதாரசஹஸ்ரார கற்பங்களில்) ஒரு படலமும், மூன்று - (ஆனத் பிராணத கற்பங்களில்) மூன்று படலங்களும், மூன்று - ஆரண அச்சுத கல் பத்தில்) மூன்று படலங்களும், ஒன்பது - (நவக்கிரைவேயகத்தில்) ஒன்பது பட லங்களும், ஒன்று - (நவானுதிசையில்) ஒரு படலமும், மேலொன்று - (பஞ்சா னுத்தரத்தில்) ஒரு படலமும், கீழ்நின்ற - இந்தப் பிரகாரம் கீழ்நின்றவைக ளாகிய சௌதர்ம ஈசான கல்பங்களினின்றும், மேலுற - மேலே பொருந்த, (அதாவது: ஸர்வார்த்தசித்தி பரியந்தம்), நீதியால் - இப்போது சொன்ன வரிசைக் கணக்காக, நின்ற - ஒன்றின்மேலொன்ருக இருக்கப்பட்டனவாய், ஆம் - ஆகும், எ - று. (சஎ)

498. இரண்டு மேழுமீ ரைந்துமீ ரேழுமா
யிரண்டு மேற்சென்றி ருபத்தி ரண்டெய்த
திரண்ட வற்றின்மே லொன்றுசென் றூயுக
முரண்டெ ழூங்கடன் முப்பத்து மூன்றமே.

(இ - ள்) முரண்டு - சப்தித்து, எழும் - எழுகின்ற, கடல் - கடல்க ளனவை, இரண்டு - ஸௌதர்ம ஈசான கல்பத்திலிராநின்ற தேவர்களுக்கு இரண்டும், ஏழு - ஸநத்குமார மாஹேந்திர கற்பத்திலிராநின்ற தேவர்களுக்கு ஏழும், ஈரைந்து - பிரம்ம பிரம்மோத்தர கல்பத்திலிராநின்ற தேவர்களுக்குப் பத்தும், ஈரேழுமாய் - லாந்தவகாபிஷ்ட கல்பத்திலிராநின்ற தேவர்களுக்குப் பதி னாலுமாய், இரண்டு மேற் சென்று - அதன்மேல் ஒவ்வொரு யுகளங்களுக்கும் இரண்டிரண்டு அதிகமாகச் சென்று (அதாவது: சுக்ரமஹா சுக்ர கல்பத்துத்தேவர் களுக்குப் பதினறு கடலும், சதாரஸஹஸ்ரார கல்பத்திலிராநின்ற தேவர்களுக்குப் பதினெட்டுக் கடலும், ஆனதப் பிராணத கல்பத்தாருக்கு இருபது கடலும் ஆய் அதன்மேல்), இருபத்திரண்டு - ஆரண அச்சுத கல்பத்திலிராநின்ற தேவர்களுக்கு இருபத்திரண்டு கடலும், திரண்ட - சேர்க்கப்பட்ட, அவற்றின்மேல் - அந்த

இருபத்திரண்டு கடல்களுக்கு மேல், ஒன்று சென்று - (கல்பாதீதமாகிய நவக் கிரைவேயகம் ஒன்பது புரை, நவாணுதிசை ஒன்று, பஞ்சாணுத்தரம் ஒன்று ஆகிய பதினொரு ஸ்தானங்களுக்கும் ஒவ்வொரு ஸ்தானத்திற்கு) ஒவ்வொரு கடல் அதிக மாகிச் சென்று, முப்பத்துமூன்று - பஞ்சாணுத்திரத்திலிராநின்ற தேவர்களுக்கு முப்பத்து மூன்று கடலும், ஆயுகம் - உத்கிருஷ்டாயுஷ்யங்களாக, எய்த - அடைய, எ - று.

இதுவும் அடுத்த செய்யுளும் குளகம். (சஓ)

499. கடற்கோ ராயிரத் தாண்டு கடந்தமிர்
துடற்றும் வெம்பசி தீர மனத்துணு
கடற்கு நாள்பதி னைந்து கழித்துயிர்த்
தடக்க மில்லையின் பத்தரத் தேவரே.

(இ - ள்) அத்தேவர் - (அக்கல்பங்களிலுள்ள) அத்தேவர்கள், கடற்கு - ஒரு கடலாயுஷ்யத்திற்கு, ஓராயிரத்தாண்டு கடந்து - ஆயிரம் வருஷங்கள் சென்று (அதாவது: ஆயிரம் வருஷம் கழித்து அல்லது ஆயிரம்வருஷத்துக்கொரு தடவை), உடற்றும் - தங்களை வருத்தும், வெம் - வெவ்விய, பசி - பசியானது, தீர - நீங்க, மனத்து அமிர்துணு - மனத்தினால் தேவாமிர்தத்தைப் புசித்தவர்க ளாகி (அதாவது: மனஸாஹார திருப்தர்களாகி), கடற்கு-ஒரு கடலாயுஷ்யத்திற்கு, நாள் பதினைந்து கழித்து - பதினைந்துதிவசம் அதாவது ஒரு பக்ஷம் கடந்து, உயிர்த்து - உச்வாஸ நிச்வாஸமுடையவர்களாகி (அதாவது: மூச்சுவிடக்கூடியவர்க ளாகி), அடக்கமில் - இந்திரிய விஷயங்களிலடக்கமில்லாத, இன்பத்தர் - ஸௌக் கியத்தை யுடையவர்களாவார்கள், (இவைகள் அந்தந்தக் கல்பத்தின் ஆயுஷ்ய கடல்களின் பிரகாரமாகும்), எ - று.

ஐ - சாரியை; அழகெனினுமாம். (சகூ)

500. எழுமு ழும்முதற் கேழரை வீழ்ந்திடை
பொழிமு ழுங்கற்பத் துச்சியின் மூன்றரை
விழுமு ழும்மரை யைந்துடன் வீழ்ந்துமே
லொழிமு ழும்மொன்ற ணுத்தரத் தோக்கமே.

(இ - ள்) இடை - இத்தேவலோகத்தினிடத்தே இராநின்ற தேவர்க ளுக்கு, ஓக்கம் - உன்னதமானது, முதற்கு - ஸௌதர்ம ஈசான கற்பத்திலிரா நின்ற தேவர்களுக்கு, எழுமுழம் - எழு முழமும், எழு-அதற்குமேலுள்ள எழு யுகளங்களுக்கும், அரை வீழ்ந்து - அரை அரை முழம் குறைந்து, (அதாவது: ஸநத்குமார மாஹேந்திர கற்பத்திலிராநின்ற தேவர்களுக்கு ஆறரை முழமும், பிரம்ம பிரம்மோத்தர கற்பத்தார்களுக்கு ஆறு முழமும், லாந்தவ காபிஷ்டர்க

ளுக்கு ஐந்தரை முழமும், சுக்கிரமஹா சுக்கிரர்களுக்கு ஐந்து முழமும், ஸதார ஸஹஸ்ராரத்தார்களுக்கு நாலரை முழமும், ஆனத பிராணத கல்பத்தார்களுக்கு நாலு முழமும், ஆய்) கற்பத்துச்சியின் - ஆரண அச்சுத கல்பத்துத் தேவர்களுக்கு, ஒழிமுழம் - மீந்து நின்ற முழம், மூன்றரை - மூன்றரையும், மேல் - அதற்கு மேலே, ஐந்து - (ஹேஷ்டிம, மத்திம, உபரிம பேதத்தால் நவக்கிரைவேயகப் பிரிவுமூன்று, நவாணுதிசை ஒன்று, பஞ்சாணுத்தரம் ஒன்ருகிய, இந்த) ஐந்து ஸ்தானங்களுக்கும், உடன் - ஒரு தன்மையாக, விழுமுழம் - குறையும் முழமானது, அரை வீழ்ந்து - ஒவ்வொரு ஸ்தானத்துக்கும் அரை அரை முழமாகக் குறைந்து (அதாவது: ஹேஷ்டிமத்திரயத்தில் மூன்று முழமும், மத்திமகிரைவேயகத்திரயத்தில் இரண்டரை முழமும், உபரிமகிரைவேயகத்திரயத்தில் இரண்டு முழம், நவாணுதிசையில் உள்ள தேவர்களுக்கு ஒன்றரை முழமும் ஆய்), அணுத்தரத்து - பஞ்சாணுத்தரத்தில் உள்ள தேவர்களுக்கு, ஒழி - மீந்து நின்றது, முழமொன்று - ஒரு முழமாகும், (இப்படி வரிசையால் தேவர்களுக்கு உன்னதம் ஏற்பட்டிருக்கின்றது), எ - று. (சஎ)

501 சோதமீ சானர்தம் மேவி ருவர்தம்
மோதிமண் ணென்றிரண் டம்மு றையுறும்
நீதியா னிலங்கீழ் மூன்று நாலைந்தா
லோதியால் மேலமுன் னல்வ ருணர்வரே.

(இ - ள்) சோதமீசானர் - ஸௌதர்ம ஈசான கல்பத்துத் தேவர்கள், தம் - தங்களுடைய, ஓதி - அவதிஜ்ஞானத்தினல், மண்ணென்று - முதல் நரகபரியந்தமும், மேலிருவர் - அதற்குமேலிரண்டு கல்பத்தார்களாகிய ஸநத்குமார மாஹேந்திர தேவர்கள், தம் - தங்களுடைய, ஓதி-அவதிஜ்ஞானத்தால், இரண்டு - இரண்டாநரகம் வரையிலும், அம்முறை - அந்த அவதியின் கிரமத்தால், உறும் - பொருந்தும், (அதாவது: அறிகின்ற), மேல முன்னல்வர் - அதற்குமேல் பன்னிரண்டு கல்பத்தார்களும், (நாலு நாலு கல்பத்தார்களாக), நீதியால் - வரிசைக்கிரமத்தால், நிலங்கீழ் மூன்று - (பிரம்ம, பிரம்மோத்தர, லாந்தவ, காபிஷ்ட ஆகிய இந்த நாலு கல்பத்தார்கள்) கீழான மூன்ருநரகம் வரையிலும், நாலு - (சுக்கிர மஹாசுக்கிர சதாரஸஹஸ்ரார் ஆகிய இந்த நாலு கல்பத்தார்களும்) நாலாநரக பரியந்தமும், ஐந்து - (ஆனதப்பிராணத ஆரண அச்சுத ஆகிய இந்த நான்கு கல்பதேவர்கள்) ஐந்தாநரக பரியந்தமும், ஓதியால் - தங்களுக்குண்டாகிய அவதிஜ்ஞானத்தால், உணர்வர் - அறிவார்கள், எ - று.

முதல் ஓதி - இரண்டிடங்களினும் கூட்டப்பட்டது. (சஅ)

502. ஆற தாவதைக் கேவச்ச மாய்ந்திடு
மீறி லவ்விரு வர்க்குமே மூவதாம்

மாறி லாச்சவ்வ சித்தியில் வானவ
ரூறி லாவோதி நாழிகை யுட்கொளும்.

(இ - ள்) கேவச்சம் - நவக்கிரைவேயகத்திலிராநின்ற தேவர்கள், ஆறதாவதை - ஆறுநரகம் வரையில், ஆய்ந்திடும் - அவதிஜ்ஞானத்தாலறிந்திடுவார்கள், ஈறில் - அந்தியத்திலிராநின்ற, அவ்விருவர்க்கும் - நவாணுதிசை பஞ்சாணுத்தாத்திலுள்ள அந்த இரண்டு பேர்களுக்கும், எழாவதாம் - எழாநாகபரியந்தமும் அறியலாகும், மாறிலா - மாறுபாடில்லாத (அதாவது: உண்மைப் பொருளை யுணரும் நேர்மையாகிய), சவ்வசித்தியில் - சர்வார்த்த சித்தியில் உள்ள, வானவர் - தேவர்கள், ஊறிலா - குற்றமில்லாத, ஓதி - அவதிஜ்ஞானத்தால், உட்கொளும் - மனத்துட் கொள்கின்ற (அதாவது: அறிகின்ற), நாழிகை - த்ரஸ நாழிகை பரியந்தம், (அறிவார்கள்), எ - று. (சக)

503. மிடையின் மேனியைத் தீண்டலிற் காண்டலி
னடையு மின்சொலிற் சிந்தையின் மேவலின்
மடநல் லாரின் வரும்பய னெய்துவ
ரடைவி லோதியிற் சொன்னமுன் னைவரும்.

(இ - ள்) முன் - முதலிலே, அடைவில் - கிரமமாக, ஓதியில் - அவதிஜ்ஞானத்தில், சொன்ன - சொல்லப்பட்ட, ஐவரும் - ஐந்து ஸ்தானத்தார்களும், (அதே வரிசையாக), மிடையில் - (ஸௌதர்ம ஈசான கற்பத்துத் தேவர்கள் காயப்பிரவீசாரமாகிய) சரீர புணர்ச்சியாலும், மேனியைத் தீண்டலில் - (ஸநத்குமாரர், மாஹேந்திரரிருவரும் ஸ்பரிசப்ரவீசாரமாகிய) சரீரத்தைத் தொடுதலாலும், காண்டலின் - (அதன்மேல் நாலு கல்பத்தார்கள், அதாவது: பிரம்ம, பிரம்மோத்தர, லாந்தவ, காபிஷ்ட, தேவர்கள் கண்ணினல் பார்த்துத் திருப்தியடைவதாகிய) நேத்திரப்ரவீசாரத்தாலும், அடையும் இன்சொலின் - (அதன்மேல் சுக்ரமஹாசுக்ர சதாரஸஹஸ்ராரமாகிய இந்நாற் கற்பத்தேவர்களும்) இனிய வசனத்தினலடையும் வசனப்ரவீசாரத்தாலும், சிந்தையின் மேவலின் - (ஆனதப்பிராணத ஆரண அச்சுதமென்னும் நாலு கற்பத்துத் தேவர்கள்) மனதில் நினைத்தலாலடையும் மனப்ரவீசாரத்தாலும், மடம் - அறியாமைத்தன்மையையுடைய, நல்லாரின் - தேவஸ்த்ரீகளிடத்தில், வரும் - உண்டாகின்ற, பயன் - காமராகத்தினலாகிய சௌக்கியத்தை, எய்துவர் - அடைவார்கள், எ - று. (ருO)

504. பல்ல மைந்தின்மேற் பன்னிரண் டாவதை
யெல்லை யாக விரண்டிரண் டேறிடு
மல்ல நால்வருக் கேழுமிக் கைம்பத்தைம்
பல்ல மாந்தேவி யர்ப்பர மாயுவே.

(இ - ள்) தேவியர் - தேவஸ்த்ரீகட்கு, பரமாயு - உத்கிருஷ்டாயுஷ்ய மானது, பல்லமைந்து - (ஸௌதர்ம கல்பத்துத் தேவஸ்த்ரீகளுக்கு) ஐந்து பல்ல மும், மேல் - அதற்குமேலே, பன்னிரண்டாவதை - பன்னிரண்டாங் கல்ப மாகிய ஸஹஸ்ரார கல்ப்பபரியந்தம், எல்லையாக - அளவாக, இரண்டிரண்டு - ஒவ்வொரு கல்பத்துக்கு இரண்டு இரண்டு பல்லமாக, ஏறிடும் - விருத்தியாகி அதிகரிக்கும், அல்ல - அவையல்லாமல், நால்வருக்கு - (ஆனத, பிராணத, ஆரண, அச்சுதமாகிய), இந்நால்வருக்கும், ஏழுமிக்கு-(ஒவ்வொரு கற்பத்துக்கு) ஏழு ஏழு பல்லமாக அதிகரித்து, ஐம்பத்தைம் பல்லம் - (அச்சுத கல்பஸ்த்ரீகட்கு) ஐம்பத் தைந்து பல்லமும், ஆம் - ஆகும், எ - று.

ஐந்தின் என்பதில், இன் - சாரியை. ஆவதை என்பதில், ஐ - சாரியை. (ருக)

505. மோகமின் முனிவன தின்பம் போலவே
தோகையை யனையவர் தொடர்ச்சி யின்றியே
சோகமோ டுறு துய ரின்றித் தானியல்
பாகுநல் லகமிந்தி ரத்தவ ரின்பமே.

(இ - ள்) நல் - நன்மையாகிய, அகமிந்திரத்தவர் - அகமிந்திர தேவர்க ளுடைய, இன்பம் - ஸௌக்கியமானது, மோகமில்-மோஹனீய பரிணமையில்லாத, முனிவனது - முனிவருனுடைய, இன்பம்போல - சுகத்தைப்போல, தோகையை யனையவர் - ஆண்மயிலுக்குச் சமானமாகிய சரீரச்சாயலையுடைய தேவஸ்த்ரீகளது, தொடர்ச்சியின்றியே - ஸம்பந்தமில்லாமலே (அதாவது: அவர்கள் நிஷ்ப்ரவீசார ராகி), சோகமோடு - மனக்கவற்சியுடன், உறு - அடைகின்ற, துயர் - துக்கங் களும், இன்றி - இல்லாமல், இயல்பாகும் - ஸ்வபாவமாகிய ஸௌக்கியமே யாகும், எ - று.

தான் - அசை. (ருஉ)

506. சோதமர் சிறுமைச் சோதிட ருத்தம
மோதிய வரைக்கட லுத்த வுத்தமம்
நீதியா னிலங்கீழ்மே லவர்க்கு நின்றதா
மேதமி லிடையன பலவு மாகுமே.

(இ - ள்) சோதமர் - ஸௌதர்ம ஈசான கல்பத்தாருடைய, சிறுமை - ஜெகன்னியாயுஷ்யமானது, சோதிடர் - ஜோதிஷ்க தேவர்களுடைய, உத்தமம்- உத்தமாயுஷ்யமாகிய ஒரு பல்லமாகும், நீதியால் - இவ்வரிசையால், நிலங்கீழ் - கீழ்க்கற்பத்தாரின் உத்தமாயுஷ்யமானது, மேலவர்க்கு - மேல் கல்பத்தாருக்கு, நின்றது - ஜெகன்னியாயுஷ்மாக நிற்கப்பட்டதாக, ஆம் - ஆகும், ஓதிய- (அதுவல்லாமலும்) அந்தந்தக் கல்பங்களுக்குச் சொல்லப்பட்ட, (உத்கிருஷ்டாயுஷ்

யத்திற்கு மேலாக), அரைக்கடல் - அரை அரைக்கடல் ஜாஸ்தியாக, உத்த வுத்தமம் - உத்கிருஷ்டோத்கிருஷ்டாயுஷ்யமாகும், ஏதமில் - குற்றமில்லாத, இடையன - மத்தியாயுஷ்யமானது, பலவுமாகும் - பல பிரகாரங்களாகும், எ - று. (௫௬)

507. இதுவம ருலகுத னியல்பி தன்கணச்
சதிரமைச் சாசார கற்பத் தின்வழி
யதிற்பெற வவனரு மத்தி யாயுக
மதுரநன் மொழிவரு மின்ப மேவினன்.

(இ - ள்) அமருலகுதன் - தேவ்லோகத்தினுடைய, இயல்பு - ஸ்வரூபமானது, இது - இத்தன்மையதாகும், இதன் கண் - இப்படிப்பட்ட இத்தேவருலகத்தில், அச்சதிரமை - அந்த அழகமைந்த, சாசாரகற்பத்தின் வழியதில் - ஸஹஸ்ராரகல்பத்தில் சூர்யப்பிரபை யென்கிற விமானத்தில், அவன் - அந்த ஸ்ரீதரதேவன், (உற்பவித்து), அரும் - அருமையாகிய, மத்தியாயுகம் - மத்திமாயுஷ்யத்தை, பெற-மேற்கூறிய கிரமப்படி அடைய, (பின்னர் அங்கு முன்னுரைத்தவாறேயிருந்து தேவஸ்த்ரீகளின்) மதுரம் - மாதுரியமாகிய, நன் - நன்மை பொருந்திய, மொழிவருமின்பம் - வசனத்தினாலுண்டாகிய ஸௌக்கியத்தை (அதாவது: வசனப்ரவீசார ஸுஹத்தை), மேவினன் - பொருந்தினன், எ - று.

508. பதினறு கடன்மிசைப் பட்ட வாயுகம்
பதினறு வருடமா யிரங்க டந்துண
பதினறு பதினைநாள் விட்டு யிர்த்திடா
பதினறு பாவனை யாரைப் பாடுமே.

(இ - ள்) (அங்ஙனம் இன்பமனுபவித்த இந்த ஸ்ரீதரதேவனுக்கு) ஆயுகம் - மேற்கூறிய மத்திமாயுஷ்யமானது, பதினறு கடன்மிசை - பதினாறு கடலுக்கு மேல், பட்ட - சிறிது அதிகமாகியதாம், (இவ்வகை ஆயுஷ்யத்தையுடைய இவன்), பதினறு வருடமாயிரம் - பதினாறாயிரம் ஸம்வத்ஸரங்களை, கடந்து-தாண்டி, உண-உண்டு, (அதாவது: மனஸாஹாரமுடையவனாய்), பதினறு பதினைநாள்-பதினாறு பக்ஷங்களை, விட்டு - தாண்டி, உயிர்த்திடா - மூச்சுவிட்டு, (அதாவது: உச்வாஸ நிச்வாஸங்களையுடையவனாகி), பதினறு பாவனையாரை - ஷோடச பாவனையை பாவித்து அதனால் தீர்த்தகராம மஹாபுண்ணிய முடையவர்களாகிய ஜீனேந்திரர்களை, பாடும் - ஸ்துதி செய்வானாயினன், எ - று. (௫௭)

509. நாலரை முழமியல் பாமோர் மாத்திரை
மால்வரை யணுவள வாய்நி னைப்புழிச்
சாலவு நணியவர் போல வெய்தலு
மாலுறு முருப்பல வாகு மேனியான்.

(இ - ள்) (இன்னும்) நாலமைமுழம் - நாலமைமுழம், இயல்பாம் - அந்த ஸ்ரீதரதேவனுக்கு ஸ்வபாவ உன்னதமாகும், ஓர் மாத்திரை - (அதுவன்றியும்) ஒரு க்ஷணத்தில், (அவன்), மால் - பெரிதாகிய, வரை அளவாய் - பர்வதத்தின் அளவாகவும், அணுவளவாய் - அணுவளவாய்ச் சூக்ஷ்மமாகவும், நினைப்புழி - ஒருவர் நினைக்குமிடத்தில், சாலவும் - மிகவும், அவர்போல - அவரைப்போல, நணி - பொருந்தி, எய்தலும் - அடைவதும், மாலுறு - பிரமையடையும்படியான, உருப்பல எய்தலும் - பலவாகிய ரூபங்களையடைதலும், ஆகும் - ஆகின்ற, மேனியான் - சரீரத்தையுடையவனுமிருந்தான், எ - று.

அளவாய், எய்தலும் என்ற வாக்கியங்கள் இரண்டிடங்களினும் கூட்டப்பட்டன. (௩௬)

510. வாசமோ ரோசனை நின்று நாறிடுந்
தேசுமோ ரோசனை சென்றெ றித்திடும்
தூசணி மாசெய்தா மேனி யின்குணம்
பேசலாம் படியது வன்று பீடினால்.

(இ - ள்) தூசு - வஸ்திரங்களும், அணி - ஆபரணங்களும், மாசெய்தா - அழுக்கடையாத (அதாவது: ஒளிமழுங்காத), மேனியின் - இந்த ஸ்ரீதரதேவனுடைய சரீரத்தின், குணம் - குணமானது (எப்படிப்பட்டதென்றால் அதிலுள்ள) வாசம் - வாசனையானது, ஓரோசனை - எப்பக்கங்களிலும் ஒரு யோசனைப்பிரமாணம், நின்று - வியாபித்து நின்று, நாறிடும் - பரிமளித்துக்கொண்டிருக்கும், தேசும் - ஒளியும், ஓரோசனை - ஒரு யோசனைப்பிரமாணம், சென்று - எப்பக்கங்களிலும் வியாபித்து, எறித்திடும் - வீசும், பீடினால் - இவ்விதமாகிய பெருமைகளினால், பேசலாம் படியதுவன்று - (அது) வர்ணித்துக்கூற முடிந்ததன்று, எ - று. (௩௭)

511. முன்செய்நல் வினையினுன் முகிலின் மின்னனா
ரின்செய் வாயவ ரேந்து கொங்கையர்
வந்திடைச் சூழ்ந்திட வணங்க வானவ
ரந்தமி லின்பத்து ளமரன் மேவினான்.

(இ - ள்) (இவ்வித பெருமைகளுடனே) முன்செய் - பூர்வத்தில் செய்யப்பட்ட, நல்வினையினுல் - புண்ணியகர்மத்தி னுதயத்தால், முகிலின் - மேகத்திலுண்டாகிய, மின்னனார் - மின்னற் கொடிபோன்றவரும், இன்செய்வாயவர் - இனிமையைச் செய்கின்ற சிவந்த வாயையுடையவரும், ஏந்து - மார்பினிடத்தில் தரித்த, கொங்கையர் - ஸ்தனங்களையுடையவரும் ஆகிய தேவமாதர்கள், வந்து - எப்பக்கங்களிலுமடைந்து, இடை சூழ்ந்திட - தன்னிடத்தே சூழ்ந்துகொள்ளவும்,

வானவர் - ஸாமான்னிய தேவர்கள், வணங்க - பணியவும், அந்தமில் - தனதாயுஷ்ய காலம் வரையில் முடிவில்லாத, இன்பத்துள் - இவ்விதமான தேவனெனக்கியத்தில், அமரன் - இந்த ஸ்ரீதரதேவன், மேவினன் - (மேற் கூறியபடி) பொருந்தினன், எ - று. (௫௮)

512. மந்திரி தமிலனும் மரித்து மால்வனத்
தந்தர மின்றிவா னரம தாகினன்
சிந்துரக் களிற்றின்மேல் செறிந்த வன்பினால்
வெந்துய ரறுவர வத்தை வீட்டினன்.

(இ - ள்) (ஸ்ரீதரதேவன் அப்படியிருக்க) மந்திரி - (ஸிம்மஸேன வாசனுக்கு ஸத்தியகோஷ மந்திரிக்குப் பிறகு ஏற்பட்டிருந்த) மந்திரியாகிய, தமிலனும் - தமிலனென்னுமவனும், மரித்து - இறந்து, மால் - பெரிதாகிய, வனத்து - அந்தச் சல்லகீவனத்தில், அந்தரமின்றி - விக்கினமின்றி (அதாவது: மரித்தவுடனே), வானரமதாயினன் - குரங்காகப் பிறந்தான், (அவ்வாறு பிறந்தவன்) சிந்துரம் - முகத்தில் சிந்துரத்திலகம் போன்ற புள்ளிகளையுடை, களிற்றின்மேல் - அசனிகோடமென்னும் யானையின்மேல், செறிந்த - சேர்ந்த, அன்பினால் - முற்பவத்தாசையினால், வெம் - வெப்பம் பொருந்திய, துயர் - துன்பங்கள், அறு - நீங்காத, அரவத்தை - அக் குக்குட ஸர்ப்பத்தை, வீட்டினன் - கொன்றான், எ-று.

513. உரகம்வா னரத்தினா லுயிரி ழந்துபோய்
நரகமூன் றுவதை நண்ணி யெண்ணரும்
பெரியமா துயரம துற்ற தாற்றவும்
விரகினால் வினைகணின் றுதயஞ் செய்யவே.

(இ - ள்) உரகம் - அக் குக்குடஸர்ப்பமானது, வானரத்தினால் - முன் சொன்ன குரங்கினால், உயிரிழந்து போய் - அச்சரீரத்தினின்றும் உயிர் நீங்கிப் போய், நரகமூன்றுவதை - மூன்று நரகத்தை, நண்ணி - அடைந்து நாரகனுயவதரித்து, விரகினால் - கிரமத்தால், வினைகள்-பாபவினைகள், நின்று - தங்கிநின்று, உதயஞ் செய்ய - உதயத்தைக் கொடுக்க, அது - அக் குக்குடஸர்ப்பமாகி முன்னிருந்து இப்போது நாரகனாய்ப் பூர்வம் ஸ்ரீபூதியாகிய ஆத்மன், எண்ணரும் - நினைத்தற்கரிய, பெரும் - பெரிதாகிய, மா துயரம் - மஹா துக்கத்தை, ஆற்றவும் - மிகவும், உற்றது - அந்நரகத்தில் அடைந்தது, எ - று. (௬0)

514. ஒட்டகங் கழுதைநாய் பாம்பு வாசியூ
னிட்டதோர் குழியின்மித் தெழுந்து நாறிடும்
மட்டிடை வீழ்ந்ததி லமைந்த யாக்கையான்
சுட்டதோர் பனைத்துணிப் போல தூங்கினன்.

(இ - ள்) ஒட்டகம் - ஒட்டையும், கழுதை - கழுதையும், நாய் - நாயும், பாம்பு - ஸர்ப்பமும், வாசி - குதிரையுமாகிய இவைகளினுடைய, ஊன் - மாமிசங்களை, இட்டதோர் - போட்டு நாற்றமெடுத்ததாகிய ஒரு, குழியின் - குழியைக் காட்டிலும், மிக்கெழுந்து-அதிகமாகக்கிளம்பி, நாறிடும்-நாறும்படியான, மட்டிடை - நாகத்தில், வீழ்ந்து - விழுந்து, அதிலமைந்த - அதிலிருக்கும் ஆவாஸத்தில் பொருந்திய, யாக்கையான் - சரீரத்தையுடையவனாகி, சுட்டதோர் பனைத்துணிப்போல - கொளுத்தப்பட்ட ஒரு பனங்கட்டையைப்போல, (அதிகக் கறுப்பு நிறத்தையுடைத்தாய்), தூங்கினன் - தொங்கினன், எ - று. (௫௧௪)

515. முடையுடம் பதுவொரு மூழ்த்த மேகலும்
படைமிடை பூமிமேற் பதித்த போழ்தினே
தடியொடு தண்டுவா ளேந்திச் சூழ்ந்திடாக்
கடையற வதுக்கினர் காள மேனியார்.

(இ - ள்) முடை - துர்க்கந்தத்தையுடைய, உடம்பு - (ஆவாஸத்தில் பொருந்திய) அங்காரக சரீரமானது, ஒரு மூழ்த்தமேகலும் - ஒரு அந்தர் முகூர்த்தம் சென்ற காலத்தில், படை - ஆயுதங்களினால், மிடை - நெருங்கிய, பூமிமேல் - நரக பூமியில், பதித்தபோழ்தின் - அழுத்திய காலத்தில், காளமேனியார் - கறுப்புச் சரீரத்தையுடைய புராதன நாரகர்கள், தடியொடு - கோல்களுடனே, தண்டு - தண்டாயுதங்களையும், வாள் - வாள் முதலான வாயுதங்களையும், எந்தி - கையில் தரித்து, சூழ்ந்திடா - இந்த நூதன நாரகனைச் சூழ்ந்துகொண்டு, கடையற - இவனது சரீரம் அடியற்று நீங்கும்படியாக, அதுக்கினர் - அடித்தார்கள், எ - று.

516. திரித்தனர் செக்குர லுட்பெ யர்ச்சியி
லுரித்தனர் கிழிகளை யொப்பச் சுற்றிடா
வெரித்தனர் நிறைத்தமுள் ளிலவ மேற்றிநின்
றுரைத்தன ரெதிரெதிர் வளைந்த முள்ளின்மேல்.

(இ - ள்) செக்குரலுள் - உரல்போன்று கல்லாலாகிய செக்கினுளிட்டு, பெயர்ச்சியில் - ஆட்டுதலால், திரித்தனர் - (சரீரம் நசுங்கும்படியாக) சுற்றி அரைத்தார்கள், கிழிகளையொப்ப - துணித்துண்டுகளுக்குச் சமானமாக, உரித்தனர் - (சரீர முழுதிலுமுள்ள மேற் சதையை) கிழித்தார்கள், சுற்றிடா - எப்பக்கத்திலும் சுற்றி, எரித்தனர் - அக்கினியை உண்டுபண்ணிக் கொளுத்தினார்கள், நிறைத்த - நெருக்கிவைத்த, முள்ளிலவமேற்றி நின்று - முள்ளிலவமரத்திலே ஏற்றி நின்று, எதிர் எதிர் - ஒன்றுக்கொன்று எதிரெதிராக, வளைந்த - வளைந்து கூர்மையாகிய, முள்ளின் மேல் - முள்ளுகளின் மேலே, உரைத்தனர் - தேய்த்தார்கள், எ - று. (௫௧௬)

517. சிக்குழி யுட்புக நூக்கி னார்சிலர்
வாக்கினர் செம்பினை யுருக்கி வாயிடைத்
தூக்கிமுண் மத்திகை யாற்பு டைத்திரு
பாக்கதாய்ப் பிளந்திடு வாரு மாயினர்.

(இ - ள்) சிலர் - சில புராதன நாரகர்கள் கூடிக்கொண்டு, (இந்த நூதன நாரகனை), சிக்குழியுள் - சீழ்க்குழியினுள், புக - விழும்படியாக, நூக்கினர் - தள்ளினார்கள், செம்பினை - செம்பை, உருக்கி - ஜலமாகும்படி உருக்கி, வாயிடை - அவன் வாயில், வாக்கினர் - ஊற்றினார்கள், தூக்கி - உயரத்தூக்கி, முள் மத்திகையால் - முட்களையுடைய சம்மட்டிகளால், புடைத்து - அவனை அடித்து, இரு பாக்கதாய் - இரண்டு பங்காக, பிளந்திடுவாருமாயினர் - பிளப்பவருமானார்கள், எ - று. (சுச)

518. மலையெனப் பெரியதோ ரிருப்பு வட்டினை
யுலையழற் போற்கணத் துருகச் சுட்டிடு
நிலையழற் குட்டத்து வெந்து நீடியா
துலையின்வெம் பலியென வெழுந்து வீழுமே.

(இ - ள்) (மேலும் அவர்கள் அவனை நெருப்பிலே யிட) மலையென - பர்வதம்போல, பெரியது - பெரியதாகிய, ஓரிருப்புவட்டினை - ஒரு இரும்புக் குண்டை, உலையழல் போல் - கருமானுடைய உலைக்கட அக்கினிபோல, கணத்து - ஒரு க்ஷணநேரத்தில், உருக - உருகும்படியாக, சுட்டிடும் - சுடும்படியான, நிலை - ஒரு காலும் பற்றறாமல் நிலைத்திராநின்ற, அழற் குட்டத்து - அக்கினித் திரளில், வெந்து - வேதலுற்று, நீடியாது - நீட்டிக்காமல் (அதாவது: உடனுக்குடன் சீக்கிரமாக), உலையின் வெம்பலியென - உலையிலே கொதிக்கப்பட்ட சோற்றுப்பருக்கை வெப்பத்தின் அழற்சியால் தானாகவே எழும்புகிறது போல, எழுந்து வீழும் - (அவன்) எழும்பி விழுவான், எ - று. (சுரு)

519. பஞ்செழ வுலர்ந்துநாப் பாந்த வேட்கையா
னஞ்சினை மடுத்துட னடுங்கி வீழ்ந்திடா
துஞ்சினுந் துஞ்சிடாத் துயர் மாக்கட
லெஞ்சலி லாயுக மிரக்க மொன்றிலான்.

(இ - ள்) (மேலும் அவன்) பஞ்செழ - பஞ்சு பறக்க, உலர்ந்து - காய்ந்து, நா - நாக்கிலே, பாந்த - மிகுதியாக உண்டாகிய, வேட்கையால் - தண்ணீர்த் தாகத்தினால் (ஜலம் குடிக்க நினைந்து அப்போது அங்குள்ளவர்களால் கொடுக்கப்பட்ட), நஞ்சினை மடுத்து - விஷநீரைக்குடித்து, நடுங்கி - பயந்து, வீழ்ந்திடா -

மூர்ச்சையால் விழுந்து, துஞ்சினும் துஞ்சிடா - மரணமூர்ச்சையடைந்தாலும் சாகாத, துயரம் - இவ்வித நரக துக்கமானது, எஞ்சலில் - குறைவில்லாத, மாக் கடல் - பெரிதாகிய கடல்களாகிய, ஆயுகம் - தனதாயுஷ்யத்தில், இரக்க மொன் றிலான் - நடுவிற் சாதலிலனாகிய அனபமிருத்தியாயுஷ்யத்தை யுடையவனைத் துக்கிப்பவனானன், எ - று. (கூகூ)

520. நின்றுநின் றுடற்றும்வெம் பசியை நோக்குவா
னொன்றிநின் றவர்நினைந் திட்ட வக்கணஞ்
சென்றுநஞ் செத்திசை யுஞ்செ றிந்திடா
பொன்றநின் றுடற்றிடுங் கணந்தொ றும்புகா.

(இ - ள்) (மேலும் அவன்) நின்று நின்று - நீங்காமல் எப்போதும் நின்று, உடற்றும் - வருத்துகின்ற, வெம் - வெப்பம் பொருந்திய, பசியை - பசிநோயை, நோக்குவான் - பார்த்து அதனை நீக்கும்பொருட்டு வருந்துவான், (அப்பொழுது), ஒன்றி - பொருந்தி, நின்றவர்-அங்கே நின்றவர்கள், நினைந்திட்ட - (அவனுக்கு ஆகாரத்திற்குப் பதிலாக விஷத்தை ஊட்ட வேண்டுமென்று) நினைந்த, அக் கணம் - அதே சமயத்தில், நஞ்சு-(அவர்களால் இடப்பட்ட) விஷமானது, எத்திசை யும் சென்று - எப்பக்கத்திலு மடைந்து, புகா - அவனுட்புகுந்து, செறிந்திடா - நிறைந்து, (அவன் பசி வேதனை பொறுக்கமாட்டாமல் அதைப் புசிக்க), பொன்ற நின்று - அவன் பிரஜ்ஞை தப்பி மரணவஸ்தையடைய நின்று, கணந்தொறும் - எச்சமயத்திலும், உடற்றிடும் - (அவனுக்கு) வேதனையைச் செய்யும், எ - று. ()

521. முழமிசை முப்பத்தோர் வில்லு யர்ந்தவ
னெழுமிசைப் புகைமுப்பத் தொன்று காதமும்
விழுமுடன் வெங்கனல் வெண்ணெய் போன்றுடைந்
தெழுகடற் றனுமீ தவனி யற்கையே.

(இ - ள்) (பின்னும்) அவன் - மூன்றுநரகத்தில் ஜனித்த அங்காரகன், முழமிசை - ஒரு முழம் மேலாகிய, முப்பத்தோர் வில்லு - முப்பத்தொரு வில்லு, (அதாவது : முப்பத்தொன்றேகால் வில்லு), உயர்ந்து - சரீர உன்னத முடையவ னாகி, புகைமுப்பத்தொன்று - முப்பத்தொரு யோசனையும், காதமும் - ஒருகாத மும், (அதாவது : முப்பத்தொன்றேகால் யோஜனை உயரம்), மிசை - நரகபூமியி னின்றும் மேலே, எழும் - எழும்புவான், வெம் - வெப்பமுடைய, கனல் - அக் கினியிலகப்பட்ட, வெண்ணெய்போன்று - வெண்ணெயைப்போல், உடைந்து - நரகஸந்தாபத்தாலுருகி, உடன் - உடனே, விழும் - தலை கீழாக விழுவான், எழு கடல்தானும் - தனக்குண்டாகிய ஆயுஷ்யமாகிய எழுகடல் பரியந்தம், அவன் - அங்காரகனது, இயற்கை - ஸ்வபாவ துக்கமானது, ஈது - இதுவாயிருந்தது, எ - று.

522. நெருப்பினை யுமிழ்ந்திடும் நிழல்கள் புக்கிடில்
விருப்புறு மவைவிப ரீத மாய்வருஞ்
செருச்செயா தாரிலைத் திரியுந் தீவளி
யுரைப்பதென் னவனினி நாகத் துற்றதே.

(இ - ள்) (இன்னும் அவன்) நாகத்து - நாகத்திலே, நிழல்கள் புக்கிடில் - நிழல் வேண்டுமென இச்சித்துத் தோப்புகளின் நிழல்களிலடைந்தால், (அத்தோப்புகள்), நெருப்பினை - அக்கினியை, உமிழ்ந்திடும் - மேலே சொரியும், (அதுவன்றியும்), விருப்புறுமவை - அவனால் இச்சிக்கப்பட்டவைகளெல்லாம், விபரீதமாய் - நினைத்த அவற்றிற்கு எதிரிடையாக மாறுபாடாய், வரும் - உண்டாகும், செருச்செயாதார் - அவனோடு சண்டை செய்யாதவர்கள், இல்லை - அந்நாகத்திலில்லை, தீவளி - அக்கினிக்காற்று, திரியும் - அவன் சஞ்சரிக்கும் எவ்விடங்களிலும் மிகுதியாய் உலாவும், இனி - இன்னமும், அவன் - அந்நாரகன், உற்றது - அடைந்த துயரத்தில், உரைப்பது என் - சொல்லக்கூடியது என்ன விருக்கின்றது, (எல்லாத் துன்பத்தையுமே அடைந்தான்), எ - று. (௬௬)

வேறு.

523. நாகத்தைப் போலு நாகம் நாகத்தால் நாக மெய்த
நாகத்தை நாகந் துய்த்து நாகந்தா னரக மெய்த
மேகத்தி னேடுந் திங்கள் வீழ்ந்துடன் கிடந்த தென்ன
நாகத்தின் கொம்பு முத்தும் நரியெனுங் குறவன் கொண்டான்.

(இ - ள்) (மேற்கூறியபடி) நாகத்தைப்போலும் - பர்வதத்துக்குச் சமானமாகிய, நாகம் - அசனிகோடமென்னும் யானையானது, நாகத்தால் - குக்குடஸர்ப்பத்தினால், (கடிக்க இறந்து), நாகமெய்த - தேவலோகமடைய, நாகத்தை - அந்த ஸர்ப்பத்தை, நாகம் - குரங்கானது, துய்த்து - கடித்துத் தின்றுவிட, நாகந்தான் - அக்குக்குட ஸர்ப்பமானது, நரகமெய்த - மூன்று நரகத்தையடைய, மேகத்தினேடும் - மேகக் கூட்டத்தோடும், திங்கள் - சந்திரனும், வீழ்ந்து - பூமியில் விழுந்து, உடன் - ஒரு தன்மையாக, கிடந்ததென்ன - கிடந்தது போல, (கரிய மேனியும் வெள்ளிய தந்தங்களும் விளங்கக்கிடந்த) நாகத்தின் - அந்த யானையினுடைய, கொம்பும் - கொம்பையும், முத்தும் - முத்துக்களையும், நரியெனும் - நரியனென்னும் பெயரையுடைய, குறவன் - ஒரு வேடன், கொண்டான் - கைப்பற்றிக் கொண்டான், எ - று. (௬௭)

524. தந்தமு முத்துங் கொண்டு தனமித்தன் றன்னைக் கண்டு
வெந்திறல் வேட னீந்து வேண்டுவ கொண்டு போனன்

சுந்தர முத்துங் கொம்புங் கொண்டுபின் வணிகன் பூர
சந்திரன் சரணஞ் சார்ந்து சாலவுஞ் சிறப்புப் பெற்ருன்.

(இ - ள்) (அதன் மேல்) தந்தமும் - அந்த யானைக்கொம்புகளையும், முத்தும் - முத்துக்களையும், கொண்டு - எடுத்துக்கொண்டுபோய், தனமித்தன் றன்னை - சிம்மமஹாபுரத்திலுள்ள தனமித்திரன் என்னும் ஒரு வியாபாரியை, கண்டு - பார்த்து, வெந்திறல் - வெப்பம் பொருந்திய வலிமையையுடைய, வேடன் - அவ் வேடனானவன், ஈந்து - அவனிடம் கொடுத்து, வேண்டுவ - தனக்கு வேண்டிய பொருள்களை, கொண்டு - வாங்கிக்கொண்டு, போனான் - போய் விட்டான், பின் - பிறகு, வணிகன் - அந்த வியாபாரியானவன், சுந்தரம் - அழகிய, முத்தும் - அம்முத்துக்களையும், கொம்பும் - கொம்புகளையும், கொண்டு - எடுத்துக்கொண்டுபோய், பூரசந்திரன் - அந்நகரத்தரசனாகிய பூர்ணசந்திரனுடைய, சரணம் - பாதங்களை, சார்ந்து - அடைந்து நமஸ்கரித்து, (அவனிடம் கொடுத்து), சாலவும் - மிகவும், சிறப்பு - மேம்பாட்டை, பெற்ருன் - அடைந்தான், எ - று. (எக)

525. பைம்பொனும் மணியும் முத்தும் பவழமும் பயின்ற மஞ்சிற்
கொம்பிரண் டினையும் நாலு கால்களாய்க் கடைந்து கூட்டி
வம்பணி முலையி னார்கள் சூழமற் றதனை யேறிக்
கொம்பிடைப் பிறந்த முத்த மாலைகொண் டணிந்தி ருந்தான்.

(இ - ள்) (பிறகு) பைம் - பசுமை பொருந்திய, பொனும் - ஸ்வர்ணமும், மணியும் - அரதனங்களும், முத்தும் - முத்துக்களும், பவழமும் - பவளங்களும், பயின்ற - (சேர்த்துச் செய்யப்பட்டபடியால்) கலந்து தங்கிப்பிரகாசிக்கின்ற, மஞ்சில் - தனது படுக்கைக் கட்டிலில், கொம்பிரண்டினையும் - அந்த யானைக் கொம்புகளிரண்டையும், நாலு கால்களாய் - நான்கு கால்களாக, கடைந்து - கடைசற்பிடித்து (அதாவது: கடைசல் யந்திரத்தின் வேலையால் விசித்திரமாக ஒழுங்கு செய்து), கூட்டி - பூட்டி (அதாவது: சேர்த்து), வம்பணி - ரவிக்கையையணிந்த, முலையினார்கள் - தனங்களையுடைய ஸ்த்ரீமார்கள், சூழ - சூழும்படியாக, அதனை - அக்கட்டிலில், ஏறி - ஏறினவனாகி, கொம்பிடை - அந்தக் கொம்பினிடமாக, பிறந்த - உண்டான, முத்தம் - முத்துக்களை, மாலை கொண்டு - மாலையாகச் செய்து கைக்கொண்டு, அணிந்து - கழுத்திற் பூண்டு, இருந்தான் - இருந்தனன், எ - று. (எஉ)

526. இங்கிந்த மாற்றின் றன்மை கேட்டபின் யாரு மில்லைப்
பொங்கிய புலத்தி னீங்கி யறந்தலைப் படாது போவார்
சிங்கவே றனைய காளைக் கிதனைநீ செப்பு தீமைப்
பங்கநல் லறத்தி னுகு மெனப்பணிந் துவந்து போனான்.

(இ - ள்) இங்கு - இவ்வுலகத்தில், இந்த - இவ்வாறுண்டாகிய இந்த, மாற்றின்தன்மை - ஸம்ஸாரத்தினது ஸ்வரூபத்தை, கேட்டபின் - கேட்ட பிற்பாடு, பொங்கிய - மிகுதியாகிய, புலத்தின் - இந்திரிய விஷயங்களினின்றும், நீங்கி - விலகி, அறந்தலேப்படாது - தர்ம ஸ்வரூபத்தில் சேராமல், போவார் - அஞ்ஞானத்தில் செல்பவர்கள், யாரும் - எவர்களும், இல்லை - கிடையாது (எப்படிப்பட்டவர்களும் அஞ்ஞான நீங்கி ஸுஜ்ஞானத்தைப் பெறுவார்கள்; ஆகையால்), சிங்கவேறனைய - ஆண்சிங்கம் போன்ற பராக்கிரமத்தையுடைய, காளைக்கு - விட புருஷனாகிய பூர்ணச்சந்திரனுக்கு, இதனை - இந்தச் சரித்திரத்தை, நீ - நீ, செப்பு - சொல்வாயாக, (அதனால்) தீமை - பொல்லாங்குகளுக்கெல்லாம், பங்கம் - கெடுதியாகிய, (அதாவது: பொல்லாங்குகளைக் கெடுத்து நீக்கும்படியான), நல்லறத்தின் - நல்ல **ஸ்ரீ ஜினதர்மத்தில்,** ஆகும் - பிரவேசிப்பான், என - என்று ஸிம்மச்சந்திர முனிவரன் சொல்ல, பணிந்து - இராமதத்தை வணங்கி, உவந்து - சந்தோஷித்து, போனாள் - போய்விட்டாள், (நகருக்குத் திரும்பினாள்), எ - று. (எங)

527. மாதவன் பாத மேற்றி மனோகர வனத்தி னின்று
மாதரத் தோடும் போகி யரசனும் மகனைக் கண்டு
காதலுங் களிப்பு நீங்குங் கதையினை யுரைப்பக் கேளா
மேதினிக் கிறைவன் சால வெய்துயிர்த் தவல முற்றான்.

(இ - ள்) மாதவன் - மஹாதபஸையுடைய ஸிம்மச்சந்திர முனிவரனுடைய, பாதம் - பாதங்களை, ஏற்றி - உயர்த்திக்கூறி ஸ்தோத்திரம்பண்ணி, மனோகரம் - மனதுக்குரம்மியமாகிய, வனத்தினின்றும் - அவ்வனத்தினின்றும், ஆதரத்தோடும் - ப்ரீதியோடும், போகி - நகரத்திற்போய், அரசனும் மகனை - இராஜகுமாரனாகிய பூர்ணசந்திரனை, கண்டு - இராஜமாளிகையில் பார்த்து, காதலும் - ஆசையும், களிப்பும் - சந்தோஷமும், நீங்கும் - நீங்கி வைராக்யமுண்டாகும்படியான, கதையினை - (முனிவரனால் சொல்லக் கேட்ட) அக்கதையை, உரைப்ப - சொல்ல, கேளா - அதைக்கேட்டு, மேதினிக்கிறைவன் - இப்பூமிக்கு அரசனாகிய பூர்ணசந்திரன், சால - மிகவும், வெய்துயிர்த்து - வெப்பமாகப் பெருமூச்செறிந்து, அவலமுற்றான் - வருத்தமடைந்தான், எ - று. (எச)

528. மண்ணினுக் கிறைவ னுயு மறத்தினை மறந்து முன்னைப்
புண்ணிய முலர்ந்த போழ்தின் விலங்கிடைப் புக்கு வீழ்ந்தான்
விண்ணினுக் கிறைவ னன்னன் விலங்கினின் றறத்தை மேவி
யண்ண லுன் றாதை நீயு நல்லனீங் கறிந்து கொள்ளே.

(இ - ள்) (அதன் மேல் இராமதத்தை அவனை நோக்கி), அண்ணல் - பெருமையிற் சிறந்த புத்திரனே!, உன் தாதை - உனது தகப்பனான சிம்மஸேன

வரசன், மண்ணினுக்கு - இப்பூமிக்கு, இறைவனும் - இராஜாவாகியிருந்தும், அறத்தினை - ஸ்ரீஜின தருமத்தினது ஸ்வரூபத்தை, மறந்து - அறியாமல் மறந்து, முன்னைப்புண்ணியம் - பூர்வபுண்ணியமானது, உலர்ந்தபோழ்தில் - காய்ந்து நீங்கின காலத்தில், விலங்கிடைப்புக்கு - திரியக்கதியில் அடைந்து, வீழ்ந்தான் - வீழ்ந்து யானையாகப் பிறந்தான், விலங்கினின்று - அந்த விலங்கு கதியில் யானையாக இருந்து, அறத்தை மேவி - ஸ்ரீஜின தருமத்தைப் பொருந்தி, விண்ணினுக்கு - தேவலோகத்துக்கு, இறைவனானன் - எஜமானானன், நீயும் - நீயும், ஈங்கு - இவ்விடத்தில், நல்லது - நன்மையின்னதென்பதை, அறிந்துகொள் - தெரிந்து கொள்வாயாக, எ - று. (எரு)

529. இலங்கொளி மகுடஞ் சூடி யிருநிலக் கிழவ னையும்
புலங்கண்மேற் புரிந்தெ ழுந்து விலங்கிடைப் புரிந்து வீழ்ந்தான்
விலங்கிடைப் புலங்க டம்மை வெறுத்துவிண் ணுலகிற் சென்றா
னலங்கலந் தாரி னாய்நீ யறிந்துகொ ணல்ல தென்றாள்.

(இ - ள்) இலங்கும் - விளங்கும், ஒளி - பிரகாசம் பொருந்திய, மகுடம் - கிரீடத்தை, சூடி - தரித்து, இரு நிலம் - பெரிதாகிய பூமிக்கு, கிழவனையும் - உரிய அரசனையிருந்தும், (அம்மன்னன்), புலங்கள்மேல் - பஞ்சேந்திரிய விஷயங்கள்மேல், புரிந்தெழுந்து - மிகுதியாக விரும்பிச் சென்று, புரிந்து - (அவ்விஷயங்களைச்) செய்து, விலங்கிடை - திரியக்காகிய பிறவியில், வீழ்ந்தான் - (மேற்கூறிய படி) வீழ்ந்து யானையாய்ப் பிறந்தான், விலங்கிடை - அந்த யானைப்பிறப்பில், புலங்கடம்மை - இந்திரிய விஷயங்களை, வெறுத்து - வெறுப்புற்று நீக்கி வைராக்கியமடைந்து, விண்ணுலகிற் சென்றான் - தேவலோகத்தை யடைந்தான், அலங்கல் - அசைகின்ற, அம் - அழகிய, தாரினாய் - மாலையையணிந்திராநின்ற அரசனே!, நீ - நீ, (இதனால்) நல்லது - நன்மையான ஸ்வரூபத்தை, அறிந்துகொள் - தெரிந்துகொள், என்றாள் - என்று இருமுறை அதனை வற்புறுத்திச் சொன்னாள், எ - று. (எசு)

530. பற்றினாற் பூதி பாம்பாய்ச் சமரமாய்க் கோழிப் பாம்பாய்ச்
செற்றத்தாற் றீயில் வெம்பு நரகத்தைச் செறிந்து நின்றான்
கொற்றவேற் குமர நீயிப் பிறவியைக் குறுக வஞ்சிற்
செற்றமும் பற்று நீங்கித் திருவறம் புணர்க வென்றாள்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு கூறிப் பின்னரும்) பூதி - ஸ்ரீபூதி மந்திரியானவன், பற்றினால் - பிற பொருளாசையாகிற ராகத்தால், (இறந்து), பாம்பாய் - அகந்தன ஸர்ப்பமாகி, (இறந்து), சமரமாய் - (பிறந்து) சமரீ மிருகமாகி, கோழிப்பாம்பாய் - (அதன் பின்பு) கோழிப்பாம்பாகி, செற்றத்தால் - அரசன்மேல் வைத்த துவேஷத்தால் (அதாவது : அனந்தானுபந்திக் குரோதத்தால் அவ்வரசன் எடுத்த ஜன்ம

மாகிய யானையைக்கடித்து), தீயில் வெம்பும் - (பிறகு) அக்கினியைப்போல் வேகின்ற, நரகத்தை - மூன்றா நரகத்தை, செறிந்து - அடைந்து, நின்றான்-நரகனாய்ப் பிறந்து நின்றான், கொற்றம் - வெற்றி பொருந்திய, வேல் - வேலாயுதத்தையுடைய, குமர - குமாரனே!, நீ - நீ, இப்பிறவியை - இப்பெற்றியதாகிய தீக்கதிப்பிறவியை, குறுக - அடைய, அஞ்சில் - பயப்படுவாயானால், செற்றமும் - த்வேஷத்தையும், பற்றும் - ராகத்தையும், நீங்கி - விட்டு நீங்கி ஸமத்வீபாவமாகி, திருவறம் - ஸ்ரீஜிந தருமத்தை, புணர்க - சேரக்கடவாயாக, என்றாள் - என்றும் சொல்லினாள், எ - று. (எஎ)

531 அரசவுன் றாதை யுற்ற தருந்தவன் சீய சந்தன்
றிரிவித வுலக மேத்துந் திருவடி பணிந்து கேட்டேன்.
ஒருவினீ மறத்தை யிந்தப் பிறப்புநீ ருகுத்தி டாதே
மருவுநீ யறத்தை யிந்த மாற்றது வடிவி தென்றாள்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு சொல்லிப் பின்னரும்) அரச - பூர்ணச்சந்திரராஜனே!, உன் - உன்னுடைய, தாதை - தகப்பனாகிய சிம்மஸேனவரசன், உற்றது - இப்படிக் கதியடைந்த சங்கதியை, அருந்தவன் - அரிதாகிய தபஸையுடையவனாகிய, சீயசந்தன் - சிம்மச்சந்திர முனிவனுடைய, திரிவிதவுலகம் - மூன்றுவிதலோகமும், ஏத்தும் - ஸ்துதிக்கும்படியான, திருவடி - அழகிய பாதத்தை, பணிந்து - வணங்கி, கேட்டேன் - அவரால் சொல்ல நான் கேட்டேன், நீ - நீ, இந்தப்பிறப்பு - இம்மனுஷ்ய பிறப்பினுடைய, நீர் - குணத்தை, உகுத்திடாது - நாசமாக்காமல், மறத்தை - பாபத்தொழிலை, ஒருவி - நீங்கி, நீ - நீ, அறத்தை - ஸ்ரீஜின தருமத்தை, மருவு - சேர்வாயாக, இந்தமாற்றது - இந்த ஸம்ஸாரத்தினது, வடிவு - ஸ்வரூபமானது, இது - இத்தன்மையாக நிலையில்லாத ஸ்வரூபமாகிய இதுவாகும், என்றாள் - என்றும் சொன்னாள், எ - று. (எஅ)

532. ஆங்கவ ளுரைத்த வின்சொ லறவிளக் கெறிப்ப வுள்ள
நீங்கிய திருளு நீங்க நெறியினைச் சிறிது கண்டான்
தாங்கருந் துன்ப முற்றான் றாதைபாற் காத லாற்பின்
றீங்கெலா நீங்க முத்தைக் கொம்பொடு தீயின் வைத்தான்.

(இ - ள்) ஆங்கவள் - அவ்விடத்து அந்த இராமதத்தாரியாங்கனை, உரைத்த - சொல்லிய, இன் - இனிமையாகிய, சொல் - வசனமென்னும், அறவிளக்கு - தர்மமாகிற தீபமானது, உள்ளம் - பூர்ணச்சந்திரனது மனதில், எறிப்ப - பிரகாசித்தலால், இருளும் - மித்தியாத்துவாதி அந்தகாரமும், நீங்கியது - நீங்கி உபசமமடைந்தது, நீங்க - அவ்வாறு உபசமபாவத்தால் அந்த காரம் நீங்க, சிறிது நெறி

யினை - கொஞ்சம் ஸத்பூத வியவஹார நயமார்க்கத்தை, கண்டான் - அவன் அறிந்தான், (அங்ஙனம் அறிந்த மாத்திரத்தில்), தாங்கரும் - சகித்தற்கரிய, துன்பம் - துக்கத்தை, உற்ருன் - அடைந்தவனுகி, தாதை பால் காதலால் - தகப்பன் மேலாகிய வாஞ்சையால், பின் - பிறகு, தீங்கெலாம் - பொல்லாங்குகளெல்லாம், நீங்க - நீங்கும்படியாக, கொம்பொடு - கட்டில் கால்களாகிய அவ்வியானைக் கொம்புகளோடு, முத்தை - முத்துமாலையையும், தீயின் - அக்கினியில், வைத்தான் - இட்டு எரித்தான், எ - று. (எகூ)

533. பான்மையங் குதித்த போழ்திற் பைந்தொடிப் பவழ வாயார்
நீர்மையங் குரித்த லாமை மனத்தகத் தகன்று நிற்பச்
சீர்மையங் குதிப்ப நன்மை செறிந்தனன் செறியுந் தோறுங்
கூர்மையங் குதிக்கும் வைவேற் குமரனுக் குரகர் கோவே.

(இ - ள்) உரகர்கோவே - தரணேந்திரனே!, வை - கூர்மைபொருந்திய, வேல் - வேலாயுதத்தைக் கையில் தரித்திராநின்ற, குமானுக்கு - பூர்ணச்சந்திர குமாரனுக்கு, பான்மை - பவ்வியத்துவமானது, அங்கு - அவ்விடத்தில் (அத்தருமத்தைக் கேட்டதினின்றும்), உதித்தபோழ்தில்-உதயத்தைக்கொடுத்த காலத்தில், பைம் - பசுமைபொருந்திய, தொடி - வளையல்களையணிந்த, பவழவாயார் - பவழம்போற் சிவந்த வாயையுடைய ஸ்த்ரீமார்களிடத்துண்டாகிய, நீர்மை - குணமாகிய காமராகமானது, அங்கு - அவ்வாண்மனையில், மனத்தகத்து - மனதில், உரித்து - உரித்தான தன்மை, அலாமை-இல்லாமல், அகன்று நிற்ப - நீங்கி நிற்க, அங்கு - அப்பொழுது, சீர்மை - சிறப்பாகிய புண்ணியவினை, அங்கு-அத்தருணத்தில், உதிப்ப - உதயத்தைக் கொடுப்ப, நன்மை - நன்மைக்கேதுவாகிய ஸம்மியக்ஞானத்தை, செறிந்தனன் - சேர்ந்து பழகினுன், செறியுந்தோறும் - அப்படிச் சேருந்தோறும், கூர்மை - நிஜாத்மருசிலக்ஷணமாம் தர்சனஹேதுவாகிய குசாக்கிர புத்திக்கூர்மையானது, அங்கு - அவ்விடத்தில், உதிக்கும் - உதயமாகக் கூடியதாயிற்று, (அதாவது: உதயஞ் செய்தது), எ - று.

அங்கு - நான்கையும் அசைகளெனக்கோடலுமொன்று. (அ0)

534. கலையர வல்கு லார்தங் காதலிற் கழுமல் காமன்
வலைமலை யனைய செல்வ நரகத்து வீழ்க்கு மாய
மலைவிலா நெறியை விட்டு மயங்கினுர் நெறியைப் பற்றின்
நிலையிலா மாற்றி னின்று சுழறற்கு நிமித்த மென்ருன்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு உதயமாகவே) காமன்வலை - மன்மதனுடைய வலையாகிய, கலை - மேகலையையணிந்த, அரவு - ஸர்ப்பத்தினது பணுமுடி போன்ற, அல்குலார்தம் - அல்குலினையுடைய ஸ்த்ரீமார்களினுடைய, காதலில் - ஆசையில்,

கழுமல் - (மோகித்து ஹேயோபாதேய விஞ்ஞானமின்றிப்) பொருந்துதலும், மலையனைய - பர்வதம்போன்ற (அதாவது: மலையைப்போல் அதிகரித்த), செல்வம் - ஐசுவரியப்பற்றுதலும், மாயம் - மாய்கை பொருந்திய, நரகத்து - நரகத்திலே, வீழ்க்கும் - (அப்பற்றுதலுடையவர்களை) விழப்பண்ணி நாரகராக்கிவிடும், மலைவிலா - மாறுபாடில்லாத யதோக்தமாகிய, நெறியை - ஸன்மார்க்கத்தை (அதாவது: தத்துவார்த்த சிரத்தான ஞானுதிகளை), விட்டு - விலகி, மயங்கினர் நெறியை - மயக்கமடைந்தவர்களுடைய வழியை, (அதாவது: அயதாக்கிரஹணர்த்தமாகிய மித்தியாத்வ நெறியை), பற்றின் - அஞ்ஞானே தயத்தால் சேர்ந்தால், நிலையிலா - அனித்தியஸ்வரூபமாகிய, மாற்றில் - ஸம்ஸாரத்தில், நின்று - தீர்க்க காலம் நின்று, சுழறற்கு - ஜனன மரணாதி துக்கங்களையடைந்து சுழல்வதற்கு, நிமித்தம் - காரணமாகும், என்றான் - என்று அப்பூர்ணச்சந்திரவாசன் தனக்குத் தானே சொல்லிக்கொண்டான், எ - று. (அக)

535. அஞ்சினன் மாற்றைச் சால வடங்கினன் புலங்க டம்மை
நஞ்சையே போலு மென்று நடுங்கினன் றொடங்கல் செய்யான்
வஞ்சமும் படிறும் பற்றுஞ் செற்றமுங் களிப்பு மாற்றிப்
பஞ்சணு வதங்க ளோடு சீலங்கள் பயின்று சென்றான்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு சொல்லி) மாற்றை - இந்த ஸம்ஸார ஸ்வரூபத்தை, (அனித்தியமென்றும் துக்ககாரணமென்றும்), அஞ்சினன் - பயந்தவனாகியும், புலங்கடம்மை - பஞ்சேந்திரிய விஷயங்களை, (இவை) சால - மிகவும், நஞ்சையே போலுமென்று - விஷத்துக்குச் சமானமாகுமென்று, நடுங்கினன் - அவற்றிற்குப் பயந்தவனாகியும், தொடங்கல் செய்யான் - (அவ்விஷயாரம்பக் கிரியைகளை) ஆரம்பம் செய்யானாகியும் (அதாவது: அனாரம்ப விஷயனாகி), அடங்கினன் - விஷய ஸம்யமனாகியும், வஞ்சமும் - கபடமும், படிறும் - பொய்யும், பற்றும் - ஆசையும், செற்றமும் - த்வேஷமும், களிப்பும் - சந்தோஷமு மாதியாகியவைகளை, மாற்றி - நீக்கி, பஞ்சணுவதங்களோடு - பஞ்சாணு விரதங்களோடும், சீலங்கள் - சீல சப்தங்களையும், பயின்று - சேர்ந்து, சென்றான் - அனுஷ்டித்து அவற்றின் வழியிலே பிரவேசித்தான், எ - று. (அஉ)

536. சித்தமெய் மொழிகண் மூன்றிற் சினவரன் செழும்பொற் பாதம்
மத்தகத் தணிந்து நான்கு மங்கலம் பயின்று வையத்
துத்தமர் தம்மை யேத்திச் சரணம்புக் குயிரை யோம்பித்
தத்துவம் பயின்று தானந் தவத்தொடு தயாவிற் சென்றான்.

(இ - ள்) (மேலும்) சித்தம் - மனதும், மெய் - சரீரமும், மொழிகள் - வசனமுமாகிய, மூன்றில் - மனவாக்காய வந்தக்கரணங்களினால், சினவரன் -

ஜினேஸ்வரனுடைய, செழும் - செழுமை பொருந்திய, பொற்பாதம் - அழகிய திருவடிகளை, மத்தகத்து - சிரசில், அணிந்து - தரித்து, நான்கு மங்கலம் - (அரஹந்தர் மங்களம், ஸித்தர்மங்களம், ஸாதுமங்களம், தர்மமங்களமென்னும்) நான்கு மங்களங்களை, பயின்று - சேர்ந்து (அதாவது: பாவித்து), வையத்து - உலகத்தில், உத்தமர் தம்மை - உத்தமர்களாகிய பஞ்சபரமேஷ்டிகளை, எத்தி - ஸ்தோத்திரம் பண்ணி, சரணம்புக்கு - அவர்கள் பதமே ரக்ஷணையாக அப்பதத்தை அடைந்து, உயிரை - ஸகலஜீவன்களையும், ஓம்பி - உபசரித்து, தத்துவம் பயின்று - ஸ்வாத்மதத்துவத்தில் பழகி, (அதாவது: ஹேயோபாதேயதத்துவவிசாரணை செய்து), தானம் - ஸத் பாத்திரங்களில் செய்யும் தானங்களோடும், தவத்தோடு - தபோபாவனையுடனும், தயாவில் - ஜீவதயவிலும், சென்றான் - சேர்ந்தான், எ - று. (அரு)

537. இறைவன தறத்தை பேந்தல் சேர்ந்தபி னிராம தத்தை
கறைகெழு வேலி ஞனைக் கைவிடா திருந்து நோற்று
நிறைபழி காத லாலே நிதானத்து நின்று சென்றாள்
கறையிலா வாயு நீங்கிக் கற்பமா சுக்கி லத்தே.

(இ - ள்) (இவ்வாறு) இறைவனது - ஸர்வஜ்ஞனால் சொல்லப்பட்ட, அறத்தை - ஸ்ரீஜின தருமத்தை, ஏந்தல் - பெருமையிற் சிறந்தவனாகிய பூர்ணச்சந்திர குமாரன், சேர்ந்தபின் - சேர்ந்த பிறகு, இராமதத்தை - இராமதத்தாரியாங்கனை, கறைகெழுவேலினானை - இரத்தக்கறை பொருந்திய வேலாயுதத்தையுடைய அக்குமாரனை, கைவிடாது - விட்டு நீங்காமல், இருந்து - அவனோடு கூடவேயிருந்து, நோற்று - மஹாநோன்பு முதலானவைகளை நோற்று, நிறைபழி - மனோ நிறைநழுவும், காதலாலே - ஆசையாலே, நிதானத்து நின்று - பவாந்தரத்திலும் இந்தப் பூர்ணச்சந்திர குமாரனையே புத்திரனாகப் பெறவேணுகவென்னும் நிதானத்திலே செலுத்திய மனதினோடு நின்று, கறையிலா - குற்றமில்லாத, ஆயு - தன் தாயுஷ்யமாகிய மனுஷ்யாயுஷ்யம், நீங்கி - நீங்கி, கற்பமாசுக்கிலத்து - மஹா சுக்ரகல்பத்தில், சென்றாள் - (தேவாயுஷ்யமுதிப்ப) அடைந்தாள், எ - று. (அச)

538. பாகரப் பிரபை யென்னும் விமானத்துப் பருதி போல
பாகரப் பிரப னென்னுந் தேவனுய்ப் பாவை தோன்றி
நாகர்வந் திறைஞ்ச வின்ப மூர்த்தியாய் நடுவி ருந்தாள்
சாகரம் பத்தோ டாறு தனக்குவாழ் நாள தாமே.

(இ - ள்) (அவ்வாறடைந்த பின்) பாகரப்பிரபையென்னும் - பாஸ்கரப்பிரபையென்கிற, விமானத்து - தேவ விமானத்திலே, பருதிபோல - சூரியனைப் போல, பாகரப்பிரபனென்னும் - பாஸ்கரப் பிரபனென்கிற, தேவனுய் - தேவனாகி,

பாவை - சித்திரப்பாவை போன்ற விராமதத்தை, தோன்றி - அவதரித்து, நாகர் - ஸாமான்ய தேவர்கள், வந்திறைஞ்ச - வந்து வணங்க, இன்பமூர்த்தியாய் - ஸௌக்கியரூபத்தை யுடையவனாகி, நடுவு - ஸாமான்ய தேவர்கள் தன்னைச்சூழ அவர்களினிடையில், இருந்தாள் - தங்கினன், தனக்கு - அந்தப் பாஸ்கரப் பிரப தேவனாகப்பிறந்த தனக்கு, வாழ்நாள் - ஆயுஷ்யநாளானது, சாகரம் பத்தோடாறது - பதினாறு கடற்காலம், ஆம் - ஆகும், எ - று. (அரு)

539. ஈரெட்டா மாயி ரத்தாண் டிடைவிட்டின் னமுத முண்ணு
வீரெட்டாம் பக்கந் தன்னை யிடையிடை விட்டு யிர்த்து
மோரெட்டின் பாதி யாய நரகத்தி லவதி யொட்டா
வோரெட்டுக் குணங்கள் வல்ல வுடம்பைந்து முழமு யர்ந்தான்.

(இ - ள்) (அங்ஙனம் தோன்றிய அத்தேவன்) ஈரெட்டாமா யிரத்தாண்டு - பதினாறாயிரம் வருஷங்கள், இடைவிட்டு - நடுவிற் செல்லவிட்டு, (அதன் பிறகு), இன்னமுதம் - இனிமையாகிய தேவாமிர்தத்தை, உண்ணு - மனதினால் புஜித்தவனாகி, ஈரெட்டாம் பக்கந்தன்னை - பதினாறு பட்சங்களை, இடையிடைவிட்டு - மத்தியில் மத்தியில் செல்லவிட்டு (அதாவது: எட்டுமாதத்திற்கொருதடவை), உயிர்த்து - உச்வாஸ நிச்வாஸங்களையுடையவனாகி, ஓரெட்டின் பாதியாய - ஒரு எட்டில் பாதியான, நரகத்தில் - நாலாநரக பரியந்தம், அவதியொட்டா - அவதிஜ்ஞானத்தாலறியும் தன்மை சேர்ந்தவனாகி, (தான்பெற்ற) ஓரெட்டுக்குணங்கள் வல்லவுடம்பு - (அணிமா மஹிமா கிரிமா லகிமா ப்ராப்தி ப்ராகம்யம் ஈசித்வம் வசித்வம் என்னும்) அஷ்டசித்திகளைப் பெறவல்லதாகிய சரீரத்தில், ஐந்து முழமுயர்ந்தான் - ஸ்வபாவத்தால் ஐந்துமுழ உன்னதத்தையடைந்தான், எ - று. (அசு)

540. மின்னரிச் சிலம்பி னோசை மிளிருமே கலையி னோசை
யின்னரம் பிசையி னோசை யெழுந்தகீ தத்தி னோசை
மின்னுடங் கிடையி னார்தம் விளைந்துலா மொழியி னோசை
தன்னுளங் கவர வின்சொல் வீசாரத் தோடு நாளால்.

(இ - ள்) (இங்ஙனம் பெற்று அவன்) மின் - மின்னல்போல், நுடங்கும் - அசைகின்ற, இடையினார் தம் - இடையையுடைய ஸ்திரீமார்களின், மின் - பிரகாசம் பொருந்திய, அரி - பருக்கைக் கற்களையுடைய, சிலம்பினோசை - பாதச் சிலம்புகளினது சத்தமும், மிளிரும் - ஒளியைவீசும், மேகலையின் - மேகலாபரணத்தினது, ஓசை - ஓசையும், இன் - இனிமையாகிய, நரம்பிசையின் - நரம்புக் கருவிகளாகிய வீணை முதலிய வாத்தியங்களினாலாகிய கீதங்களினது, ஓசை - சத்தமும், எழுந்த - கண்டங்களினா லெழுப்பிப்பாட உண்டாகிய, கீதத்தின் - வாய்ப்பாட்டாகிய சங்கீதங்களது, ஓசை - சத்தமும், விளைந்து - வாயில் உண்டாகி,

உலாம் - வெளியில் வியாபிக்கின்ற, மொழியின் - மதுரவசனங்களது, ஓசை - சத்தமுமாகிய இவைகள், தன்னுளங்கவா - தன்னுடைய மனத்தைக் கிரகிக்க, இன்சொல்வீசாரத்து - வசனப்பிரவீசாரத்தில், ஓடு நாள் - செல்கின்றகாலத்தில், எ - று. (அஎ)

541. கொற்றவன் பூர சந்தன் குணக்கட ஶேன்றிப் போகி
மற்றந்த விமானத் தின்கண் வைடூரியப் பிரபை தன்னுட்
பெற்றியாற் ஶேன்றித் தானும் வைடூரியப் பிரப ஞென்
முற்றமுன் னுரைத்த வாயு முதலவிம் மூர்த்திக் காமே.

(இ - ள்) கொற்றவன் - அரசனுகிய, பூரசந்தன் - பூர்ணச்சந்திரன், குணக்கடல் தோன்றி - (தனக்கு மேற்கூறியபடி) ஸம்மியக்ஞானதி குணமானது மிகவும் உண்டாக, போகி - ஆயுரவஸானத்தில் போய், அந்த விமானத்தின்கண் - முன் சொன்ன மஹாசுக்ர கல்பத்தில், வைடூரியப்பிரபை தன்னுள் - வைடூரியப் பிரபையில், பெற்றியால் - தான் அக்டந்த புண்ணியத்தின் தன்மையால், தோன்றி - பிறந்து, தானும் - தானும், வைடூரியப்பிரபஞென் - வைடூரியப் பிரபனென்னும் பெயருடையவஞென், முன்னுரைத்த - முன் பாஸ்கரப்பிரபதேவனுக்குச் சொன்ன, ஆயுமுதல - ஆயுஷ்யம் முதலானவைகளாகிய, முற்றும் - முழுமையும், இம்மூர்த்திக்கு - இந்த வைடூரியப் பிரபதேவனுக்கும், ஆம் - ஆகும், எ - று. (அஅ)

மற்று - அசை.

வேறு.

542. பாடலின் மயங்கியும் பவழ வாயினு
ராடலின் மயங்கியு மாம்பை யாரொடு
மாடமுஞ் சோலையு மலையும் வாவியு
மூடுபோய் நீடவ ருவந்து வைகுநாள்.

(இ - ள்) (இவ்வாறு இருவரும் உதித்தபின்) பாடலின் - பாட்டுக்களினல், மயங்கியும் - மயக்கமடைந்தும், பவழவாயினர் - பவழம்போற் சிவந்தவாயையுடைய நர்த்தன ஸ்திரீமார்களது, ஆடலின் - நர்த்தனங்களினல், மயங்கியும் - பிரமையடைந்தும், அரம்பையாரொடு - தேவநர்த்தகிகளோடு, (கூடிக்கொண்டு), மாடமும் - உப்பரிகைகளிலும், சோலையும் - உத்தியானவனங்களிலும், மலையும் - பர்வதாதிகளிலும், வாவியும் - பத்மாதி • தடாகங்களிலும், ஊடுபோய் - இடையிடையிற் சென்று, நீடு - சௌக்கியத்தில் நீடிய, அவர் - அத்தேவர்கள், உவந்து - சந்தோஷித்து, வைகுநாள் - அங்குத்தங்கி யிராநின்றகாலத்தில், எ - று. (அக)

543. தூயசந் திரன்கலை பெருக நாடொறுந்
தீயவன் காளகந் தேயு மாறுபோற்
சீயசந் திரன்றவம் பெருக நாடொறுங்
காயமுங் கசாயமுங் கரிச மானவே.

(இ - ள்) தூய - பரிசுத்தமாகிய, சந்திரன் - சந்திரனுடைய, கலை-ஷோடச கலைகளானவை, நாடொறும் - தினந்தோறும், பெருக - ஒவ்வொன்ருய் விருத்தியாக, தீய - பொல்லாத, வன் - வலிமைபொருந்திய, காளகம் - கறுப்புநிறமான நித்தியராகுவானது, தேயுமாறுபோல் - தேய்வதுபோல, சீயசந்திரன் - ஸிம்மச்சந்திர மஹாமுனிவருடைய, தவம் - தவமானது, பெருக - விருத்தியாக, நாடொறும் - நாள்தோறும் (அதாவது : நாளுக்கு நாள்), காயமும் - சரீரமும், கசாயமும் - குரோதாதி கஷாய பரிணமங்களும், கரிசமான - க்ரசமாயின, (அதாவது : தேய்ந்து வீனமாயின), எ - று. (கo)

544. ஈற்றிலா ராதனை விதியி லேந்தலு
ஞற்றலுக் கேற்றவா றன்ன பானமுஞ்
சாற்றிய வகையினுற் சுருக்கிச் சையமே
லேற்றினன் றன்னைநின் றிலங்குஞ் சிந்தையான்.

(இ - ள்) (அவ்வாறனபின்) ஈற்றிலாராதனை விதியில் - (சதுர்வித ஆராதனைகளில்) கடைசியில் சொல்லப்பட்ட தபாராதனையின் விதிப்பிரகாரம், ஏந்தல்தான் - பெருமையிற் சிறந்தவனுகிய இம்முனிவன், ஆற்றலுக்கேற்றவாறு - தன் சக்திக்குத்தக்க வண்ணம், அன்னபானமும் - அன்னபானங்களை, சாற்றியவகையினுல் - பரமாகமத்தில் சொல்லப்பட்ட விதம்போல், சுருக்கி - குறைத்து, நின்றிலங்கும் - (தன்னுடைய ஆத்மபாவனையாகிய, ஞானுராதனை, தர்சனுராதனை, சாரித்திராராதனை யென்னும் இக்குணங்களில்) நிலைபெற்று விளங்கும் படியான, சிந்தையான் - சுத்தாத்மத் தியானத்தை யுடையவனுய், தன்னை - தன்னை, சையமேல் - ஸம்மியங்களில் மேலான நிலையில், ஏற்றினன் - ஏற்றுவித்தான், (அதாவது : அவன் உத்க்ருஷ்ட ஸம்யமத்தை யுடையவனுய்ப் பிராணி ஸம்யமம் விஷய ஸம்யமங்களில் நிறைந்தான்), எ - று. (கக)

545. சித்தமெய் மொழிகளிற் செறிந்து யிர்க்கெலாம்
மித்திர னுயபின் வேத னுதியி
லொத்தெழு மனத்தனு யுவகை யுள்ளுலாய்த்
தத்துவத் தவத்தினுற் றனுவை வாட்டினன்.

(இ - ள்) (பின்பு) சித்தம் - மனத்தினுலும், மெய் - சரீரத்தாலும், மொழிகளில் - வசனங்களினுலும், செறிந்து - பொருந்தி, உயிர்க்கெலாம் - த்ரஸஸ்தாவர

ஜீவன்கட் கெல்லாம், மித்திரனுயபின் - ஸ்நேகனுன பாவனைசெய்த பிறகு, வேதனுதியில் - ஸாதாஸாத வேதனீயோதய சுகதுக்கங்களில், ஒத்தெழு மனத்தனுய் - ஒருதன்மைத்தா யுண்டாகு மனமுடையவனுய், (அதாவது : ஹர்ஷவிஷாதமின்றி ஸமதாபரிணுமத்தனுகி), தத்துவத் தவத்தினுல் - தத்துவ ஸ்வரூபந்தெரிந்து உபாதேய தத்துவத்தினுல், உவகையுள்ளுலாய் - மிருதியான ஸந்தோஷபாவனை மனத்துள் வியாபித்து, (அதாவது : நிஜஸ்வரூபருசிலக்ஷணமாகி), தனுவை - சரீரத்தை, வாட்டினுன் - சுஷ்கமாக்கினுன், (அதாவது : வாடச்செய்தான்), எ - று.

546 திருந்தினுர் தேய்வுகண் டெழும நீசர்போ
னரம்பெலா மெழுந்தன நல்ல மாந்தரி
லரங்கின நயனமுள் ளருந்த வக்கொடி
யிருந்தமை காட்டிநின் றிலங்கு நீரவே.

(இ - ள்) (அவ்வாறுகவே) திருந்தினுர் - திருத்தமான குணமுடைய பெரியோர்களுடைய, தேய்வு - மெலிவை, கண்டு - பார்த்து, எழும் - தலையெடுப்புப் பெற்றெழுகின்ற, அ - அந்த, நீசர்போல் - கீழ்மக்களைப்போல், நரம்பெலாம் - (இம்முனிவனது சரீரவாட்டத்தால்) நரம்புகளெல்லாம், எழுந்தன - மேலெழும்பித் தெரிந்தன, நல்லமாந்தரின் - நல்ல மனிதர்களைப்போல், நயனம் - (இம்முனிவரனது) கண்கள், அரங்கின - உள்ளழுந்திப் போயின, (இதனுல்) அருந்தவக்கொடி - அரிதாகிய தவக்கொடியானது, உள்ளிருந்தமை - இனிப்பலனைத்தர உள்ளடங்கி யிருக்கப்பட்ட நிலைமையை, காட்டி - சரீரமே காண்பித்து, இலங்கும் - விளங்கும்படியான, நீர - குணத்தையுடையதாயிற்று, எ - று. (கூ)

547. தவத்தழ லெழுந்துயி ராம்பொற் றுதுவைத்
துவக்கறச் சுடச்சுடத் தோன்று நீரொளி
நிவத்தலா னின்றெளி துளும்பு மூர்த்தியா
னுவத்தலுங் காய்தலு மொருவி னுனரோ.

(இ - ள்) (அதன்மேல்) தவத்தழல் - ஆத்மத்தியானமாகிற அக்கினியானது, எழுந்து - உண்டாகி, உயிராம் பொற்றுதுவை - ஆத்மனுகிற ஸ்வர்ண தாதுவை, துவக்கற - களங்கமற (அதாவது : விபாவமற), சுடச்சுட - தகித்துத் தகித்துப் புடம்போட, தோன்றும் - (அதனுல்) உண்டாகிய, நீர் - ஸ்வகுணமாகிற, ஒளி - ஜோதியானது, நிவத்தலால் - பிரகாசித்தலால், நின்று - தன்னிலே நின்று, ஒளிதுளும்பும் - ஜோதிததும்பும், மூர்த்தியான் - உருவத்தையுடைய (அதாவது : சரீரமாத்திர பரிக்கிரகமுடைய) இம்முனி, உவத்தலும் - யாதொரு விஷயத்தில் ஸந்தோஷித்தலும், காய்தலும் - கோபித்தலுமாகிய, (ராக, த்வேஷங்களை), ஒருவினுன் - நீங்கினுன், எ - று. (கச)

548. தனுவது தனுவதாய்த் தனுவ தாயது
மனநிறை பொறைதவம் மகிழ்ச்சி யெய்துவ
நினைவது வினையினை நின்று திர்த்தது
முனிவனுந் தனதுமேற் கோளின் முற்றினன்.

(இ - ள்) (பின்னர்) தனுவது - இம்முனிவரன் சரீரமானது, தனுவதாய்- சிறியதாகி (அதாவது: வாடி மெல்லியதாகி), தனுவதாயது - க்ரசமாகப்பட்ட சரீரமாகியது, (அப்படிச் சரீரமெலிந்தும்), மனம் - மனமானது, நிறை - நிறைவு பெற்ற, பொறை - க்ஷமையினாலும், தவம் - அப்பியந்தர தபோபாவனையினாலும், மகிழ்ச்சியெய்துவ - ஸந்தோஷ பாவனையோடு கூடியதாயிற்று, அந்நினைவது - அந்தத் தபோத்தியான ஸம்மியக் ஞானபாவனையானது, நின்று - நிலைபெற்று, வினையினை - மித்தியாத்துவாதி கர்மங்களை, உதிர்த்தது - நிர்ஜரைசெய்தது, முனிவனும் - (இப்படிப்பட்ட ஸம்மியக் ஞானபாவனையால்) இந்த ஸிம்மச்சந்திர முனிவரனும், தனது - தன்னுடைய, மேற்கோளின் - மேலான கொள்கையாகிய ஸ்வஸம்வேதன ஞானத்தைப் பெறும்படியான ஸம்மியக் சாரித்திரத்தில், முற்றினன்- பூர்த்திபெற்றான், (அதாவது: க்ஷாயோபசமனம் செய்தான்), எ - று. (௩௫)

549. எரியினுண் மூழ்கிய தென்ன தன்னதாய்ப்
பரிசையை வென்றவப் பரம மாமுனி
யருகனை யிருதய கமலத் துள்ளிரீஇத்
தெரிவருஞ் சித்தரைச் சென்னி சேர்த்தினன்.

(இ - ள்) (பின்னர்) எரியினுள் - அக்கினியினுள்ளே, மூழ்கியது - முழுகியது, என்னது - எத்தன்மையதோ, அன்னதாய் - அத்தன்மையதாக, பரிசையை- க்ஷுத்பிபாஸாதித்வாவிம்சதிபரீஷஹங்களை, வென்ற - ஆத்மத்தியான பாவனா பலத்தால் ஜயித்த, அப்பரமமாமுனி - உத்கிருஷ்ட தபஸையுடைய மேலான அந்த ஸிம்மச்சந்திர மஹாமுனி, அருகனை - வீதராக சுத்தோப யோகனாகிய அருகத் பட்டாரகனை, இருதயகமலத்துள் - தனது மனமாகிற தாமரை மலரில், இரீஇ - இருத்தி, (அதாவது: ஸ்தாபித்து), தெரிவரும் - தெரிதற்கரிய, சித்தரை - ஸித்த பரமேஷ்டியை, சென்னி - ஸிரஸில், சேர்த்தினன் - தரித்தான், எ - று. (௩௬)

550. சென்னியி லிடுங்கவ சத்தொ டத்திரம்
பன்னரும் மூவரும் பாங்கி னையபின்
தன்னுடம் புயிரினைத் தடறு வாளென
வுன்னினின் றைம்பத முன்னி யோதினன்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு சித்தரைச் சேர்த்ததாகிய) சென்னியில் - சிரசில், இடும் - இடப்பட்ட, கவசத்தொடு - மேற்சட்டையோடு, (அதாவது: தலைக்காவல்

மந்திரமாகிய கவசத்தோடும்), பன்னரும் - சொல்லுதற்கரிய, மூவரும் - (ஆச்சாரிய, உபாத்தியாய, சாதுக்கள் என்னும்) மூவரும், அத்திரம் - (இருகையிலும்) இரண்டு ஆயுதங்களாக, பாங்கின் - வரிசைக்கிரமத்தால், ஆயபின் - ஸ்தாபிதங்களான பிறகு, தன்னுடம்பு - தன்னுடைய சரீரத்தையும், உயிரினை - தனது ஆத்மனையும், தடறுவாளென - உறையும் அதற்குள்ளே யிருக்கப்பட்ட வாளாயுதமும் போல் பின்னத் திரவியங்களென்று, உன்னி நின்று - (இவ்விதமாகச் சரீரம்வேறு, ஆத்மன்வேறென்று அதனதனுடைய ஸ்வரூபம்) பாவித்து நின்று, ஐம்பதம் - பஞ்சபரமேஷ்டி பதங்களை (அல்லது பஞ்சமந்திரங்களை), உன்னி - மேலாக எண்ணி, ஓதினன் - உச்சரித்தான், (அதாவது : ஜெபம் செய்தான்), எ - று. ()

551. கண்ணினற் களங்கமின் னிலையைக் கண்டிடா
பண்ணுறப் பெரியவர் பாதஞ் சேர்ந்தவப்
புண்ணியச் சுருதியைச் செவியிற் பூரியா
விண்ணுல கடைந்தனன் வென்றி வீரனே.

(இ - ள்) (அவ்வாருயபின்) வென்றி - ஆத்மவெற்றியை யடையும்படியான, வீரன் - வீரபுருஷனுகிய சிம்மச்சந்திர முனிவன், கண்ணினல் - காட்சியினல் (அதாவது : தர்சனபலத்தால்), களங்கமில்-மாசில்லாத, நிலையை - யாதார்த்த தத்துவத்தின் நிலையினை, கண்டிடா - கண்டு, பண்ணுற - குணமடையும்படியான, அப்பெரியவர் பாதம் - அந்த ஆப்தர்களாகிய (பரமாத்ம, அந்தராத்மர்களது) பாதத்தை, சேர்ந்து - ரக்ஷணையாகவடைந்து, அப்புண்ணியச் சுருதியை - (அவர்களாலருளிச் செய்யப்பட்ட அப்பியுதய நைஶ்ரேயஸத்திற்குக் காரணமாகிய பஞ்சாஸ்திகாய, ஷட்திரவிய, சப்ததத்துவ, நவபதார்த்த ஸ்வரூபமாகிய) ப்ரவசனஸார ஶ்ருதத்தை, செவியில் - காதில், பூரியா - நிரப்பி, (அதாவது : ஶ்ருதஜ் ஞான பலத்தையடைந்து), விண்ணுலகு - தேவ்லோகத்தை, அடைந்தான் - அடைந்தான், எ - று.

சேர்ந்தவப் - என்பதில் அகரம் சாரியை. (கூஅ)

552. பொருவிலா வுலகெனும் புரவ லர்க்கு நற்
கிரிவமாங் கேவச்சத் தொன்ப தாவதை
மருவினன் மாலொளி விமான மற்றதிற்
பிரிதியங் கரத்தினைப் பெரிய வீரனே.

(இ - ள்) (அவ்வாறடைந்து) புரவலர்க்கு - அரசர்க்கு, நல்-நன்மையுடைய, கிரிவமாம் - கழுத்தாகிய, பொருவிலா - உவமையில்லாத, உலகெனும் - லோகமென்று சொல்லப்பட்ட, கேவச்சத்து - க்ரைவேயகத்தில், ஒன்பதாவதை - ஒன்பதாவதாகிய உபரிமோபரிமக் கிரைவேயகத்தில், மால் - பெரிதாகிய, ஒளி - ஜோதி

யையுடைய, விமானமதில் - தேவவிமானத்தில், பெரிய வீரன் - மிகுந்த ஆத்ம வீரியத்தை யனுஷ்டிக்கும் அந்த ஸிம்மச்சந்திர முனிவன், பிரதியங்கரத்தினை - பிரீதிங்கரமென்று பெயர்பெற்ற விமானத்தில், மருவினன் - ப்ரீதிங்கரனென்னும் அஹமிந்திர தேவனுய்ச் சேர்ந்தான், எ - று.

மற்று - அசை. (கக)

553 முப்பத்தோ ராழியான் முடிந்த வாயுக
முப்பத்தோ ராயிரத் தாண்டு விட்டுணு
முப்பத்தோர் பக்கத்தைக் கடந்து யிர்த்திடா
முப்பத்தோர் நான்கதி சயரை வாழ்த்துமே.

(இ - ள்) (அவ்வாறு சேர்ந்தபின்) முப்பத்தோராழியால் - முப்பத்தொரு கடல்களின் கணக்கால், முடிந்த - தனக்கேற்பட்ட, ஆயுகம் - பரமாயுஷ்யத்தில், முப்பத்தோராயிரத்தாண்டு - முப்பத்தோராயிரம் வருஷங்களை, விட்டு - தாண்டி, உணு - மனஸாஹாரத்தை பொஜித்து, முப்பத்தோர்பக்கத்தை - பதினைந்தரை மாசத்தை, கடந்து - தாண்டி, உயிர்த்திடா - உச்வாஸ நிச்வாஸத்தைச் செய்து, முப்பத்தோர் நான்கதிசயரை - முப்பத்திநாலு அதிசயங்களையுடைய தீர்த்தங்கர பரமதேவரை, வாழ்த்தும் - ஸ்தோத்திரம் செய்பவனானன், எ - று. (க00)

554. அவதியா னரகமா ருவ தாய்ந்திடா
யுவதியால் வரும்பய னொன்று மின்றியே
சிவகதி யவர்க்குப்போ லிவர்க்கு நல்வினை
யவதியி னுதயத்தா லாகு மின்பமே.

(இ - ள்) அவதியால் - அவதிஜ் ஞானத்தால், நரகமாருவது - ஆருநாக பரியந்தம் (உள்ளவை), ஆய்ந்திடா - அறியப்பட்டு, யுவதியால் - ஸ்த்ரீமார்களால், வரும் - வருகின்ற, பயன் - காமபயன், ஒன்றும் - யாதொன்றும், இன்றி - இல்லாமல், சிவகதி யவர்க்குப்போல் - மோட்சகதியையுற்ற ஸித்த பரமேஷ்டிகளுக்குள்ளதுபோல, இவர்க்கு - இவ்வாருன இந்த அஹமிந்திர தேவர்களுக்கு, அவதியின் உதயத்தால் - அவதிஜ்ஞான உதயத்தால், இன்பம் - ஸௌக்கியமானது, ஆகும் - ஏற்படும், எ - று. (க0க)

555. அஞ்சிறப் பயர்வுழி யறிவ ஞணையா
லஞ்சிரண் டடிநடந் திறைஞ்ச லல்லது
அஞ்சிவந் தொருவர்தம் மாணை யிற்செலா
ரஞ்சொலா ரின்மையா ரகநல் லிந்திரர்.

(இ - ள்) (இன்னும்) அம் - அழகிய, சொலார் - சொல்லையுடைய ஸ்த்ரீமார்கள், இன்மையார் - இல்லாதவர்களாகிய, அகநல்லிந்திரர் - நன்மையாகிய இந்த அஹமிந்திர தேவர்கள், அஞ்சிறப்பு - (தீர்த்தங்கர பரம தேவர்களுக்கு) அழகிய பஞ்சகல்யாண பூஜையை, அயர்வுழி-மற்ற கல்பவாஸிதேவர்கள் செய்கின்றகாலத்தில், அறிவன் - கேவல ஞானத்தையுடைய அரஹந்தனது, ஆணையால் - ஆக்கினையால், அஞ்சிரண்டடி - ஏழடி, நடந்து - சென்று, இறைஞ்சலல்லது - வணங்குவதேயல்லாமல், அஞ்சிவந்து - பயந்துவந்து, ஒருவர் தம் - ஒருவருடைய, ஆணையில்-ஆக்கினையில், செலார் - செல்லமாட்டார்கள், எ - று. (௧௦௨)

556. இன்பமே யிடையறு தெழுத லல்லது
துன்பமுங் கவலையுந் தோகை யன்னவர்க்
கன்புநண் பும்மிலா வகமிந் திரத்தவன்
முன்புபின் பழிந்தெய்தா மூர்த்தி யாயினான்.

(இ - ள்) இன்பமே - ஸௌக்கியமே, இடையறுது - இடைவிடாமல் எப்போதும், எழுதலல்லது - உண்டாவதேயல்லது, துன்பமும் - துக்கமும், கவலையும் - மனவருத்தமும், தோகையன்னவர்க்கு - ஆண்மயில்போற் சரீரச்சாயலையுடைய ஸ்த்ரீமார்களிடத்து, அன்பு - ஆசையும், நண்பும் - அவர்கள் ஸ்நேகமும், இலா - இல்லாத, அகமிந்திரத்து - இவ்வஹமிந்திரத்திலே, அவன் - ப்ரீதிங்கரனென்னும் பெயருடைய அவ்வஹமிந்திரன், முன்பு பின்பழிந் தெய்தா - முன்னுக்குப்பின் கெடுதியடையாத (அதாவது: தோன்றிய சரீரசுகாதிகள் ஆயுஷ்ய மளவும் விகல்பமடையாத), மூர்த்தியாயினான் - தேவசரீரத்தை யுடையவனானான், எ - று. (௧௦௩)

557. அருந்தவம் பொருந்திய சீல மாதியாற்
றிருந்திய நால்வருந் தேவ ராயினார்
பெருந்துயர் விலங்கிற்றீ வினையில் வீழ்ந்துபின்
பொருந்தினா னிரயத்துப் பூதி போகியே.

(இ - ள்) (இவ்வாறு) அரும் - தரித்தற்கரிதாகிய, தவம் - தபத்தினாலும், பொருந்திய-சேர்ந்திராநின்ற, சீலமாதியால் - சீலாச்சார முதலியவற்றாலும், திருந்திய - திருத்தமாகிய, நால்வரும் - (ஸிம்மசேன வாசனும், தேவியும், குமாரர்களிருவரும் ஆகிய) நான்கு பேர்களும், தேவராயினார் - தேவர்களாயினார்கள், பூதி - ஸ்ரீபூதி என்னும் மந்திரியானவன், பெருந்துயர் - பெரியவாகிய துக்கங்களையுடைய, விலங்கில் - விலங்குஜாதியில், தீவினையில் - பாபவினையால், வீழ்ந்து - மூன்று தடவை பிறந்து, (அதாவது: அக்ந்தன •ஸர்ப்பம், சமரீமிருகம், கோழிப்பாம்பு என்னும் மூன்றும் ஆகி), பின் - பிறகு, நிரயத்து - மூன்றாநரகத்தில், போகி - சென்று, பொருந்தினான் - அடைந்து நாரகனானான், எ - று. (௧௦௪)

வேறு.

558. பகைவனுந் தனக்குத் தானே பாவங்கள் பயின்று சொல்லி
நகையமை நண்பு தானே நல்வினைக் கேதுவாயிற்
பகையுற விரண்டும் பாவ புண்ணியப் பயன்க ளாத
லிகன்மத யானை பாந்த ளிரண்டினுந் தெளிந்த தன்றே.

(இ - ள்) பகைவனும் - சத்துரு பரிணாமமுடையவனும், தனக்குத்தானே - தன்னுடைய ஆத்மனுக்குத் தானாகவே, பாவங்கள் - பாப வசனங்களை, சொல்லி - கூறி, (அதன்படி செய்து) பாவங்கள் பயின்று - பாவங்களிலே தங்க, நகையமை - இனிமையமைந்த, நண்பும் - சினேக பரிணாமமும், தானே - தானாகவே, நல்வினைக்கு - தனக்குப் புண்ணிய வினைகளை யுண்டுபண்ண, ஏது - காரணமாயிற்று, ஆயின் - இவற்றை ஆராய்ந்து பார்க்குமிடத்து, (இவ்வாறு) பகை - சத்துருத்துவமும், உறவு - மித்திரத்துவமும், (ஆகிய) இரண்டும் - இவ்விரண்டும், பாவபுண்ணியப்பயன்கள் - பாவபுண்ணியப் பயன்களாய், (அதாவது: சத்துருத் தன்மை பாவத்திற்கும், மித்திரத்தன்மை புண்ணியத்திற்கும், பலன்களாக), ஆதல் - ஆவது, இகல் - பராக்கிரமம் பொருந்திய, மதயானை - மதம் பொருந்திய அசனி கோடமென்னும் யானை, பாந்தள் - குக்குட ஸர்ப்பம், இரண்டினும் - (ஆகிய) இந்த இரண்டினாலும் (அதாவது: யானை புண்ணியமாகிய மித்திரபாவத்தால் வானுலகடைந்ததாலும், ஸர்ப்பம் பாவமாகிய சத்துரு பாவத்தால் நரகமடைந்ததாலும்), தெளிந்தது - தெளியப் பெற்றதாகும், எ - று.

பாவங்கள் - என்பது இரண்டிடங்களினுங் கூட்டப்பட்டது. அன்றே - அசை. (௧௦௫)

559. வாளரி யுழுவை கைம்மா வலையிடைப் பட்டு முய்வ
நீளரா ணைப நல்ல வினையது நின்ற போழ்திற்
கோளரி யேறு தன்னைக் குறுநரி யேனுங் கொல்லும்
நீளரா ணைப நல்ல வினையது நீங்கி னாங்கே.

(இ - ள்) வாள்-ஒளி பொருந்திய, அரி - ஸிம்மம், உழுவை-புலி, கைம்மா-யானை, (ஆகியவை) வலையிடைப்பட்டும் - வலையிற்சிக்கினாலும், நீளரணைய - ஆத்மனுக்குப் பெரிதாகிய ரக்ஷணையாகிய, நல்லவினையது - நல்ல புண்ணிய கர்ம மானது, நின்ற போழ்தில் - உதயத்தைக் கொடுத்து நின்ற காலத்தில், உய்வ - பிழைப்பனவாம், நீள் - பெரிதாகிய, அரணைய - ரக்ஷணையாகிய, நல்ல வினையது - நல்ல புண்ணிய வினையானது, நீங்கின் - நீங்கினால், ஆங்கே - அவ்விடத்தே, கோள் - கொலை செய்தலையுடைய, அரியேறுதன்னை - ஆண்சிம்மத்தையும், குறுநரியேனும் - குள்ளநரியாயிருந்தாலும், கொல்லும் - அது கொன்றுவிடும், எ - று.

வேறு.

560. தீக்கதிச் செலவினை நீக்கிச் சிந்தையின்
நோக்கிலாப் பொருளையு நோக்கி யின்பத்தை
வீக்கியிம் மாற்றினை நீக்கி வீட்டினை
யாக்குநல் லறத்தினை யமர்ந்து செய்மினே.

(இ - ள்) சிந்தையில் - தியானத்தால், தீக்கதி - துர்க்கதிகளில் (அதாவது: நாரகதிரியக்குகளில்), செலவினை - செல்லும்படியான ராகாதி விபாவங்களை, நீக்கி- விலக்கி, நோக்கிலா - இந்திரியங்களாலறிய முடியாத, பொருளையும், அமூர்த்தமாகிய ஆத்மாதித்திரவியங்களையும், நோக்கி - (மதிஜ்ஞான ஸ்ருதஜ்ஞான பூர்வகமாய் ஸ்வஸம்வேதன பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தால் நிஜாத்மருசிலக்ஷணமாய்ப்) பார்த்து, இன்பத்தை - ஆத்மஸுகத்தை, வீக்கி - நிலையாக உண்டுபண்ணி, இம்மாற்றினை - இந்த ஸம்ஸாரத்தை, நீக்கி - விலக்கி, வீட்டினை - மோக்ஷத்தை, ஆக்கும் - உண்டாக்கும்படியான, நல்லறத்தினை - நன்மையாகிய ஸ்வதர்ம ஸ்வரூபமாகிய ரத்தினத்திரயத்தினை, அமர்ந்து - விரும்பி, செய்மின் - யாவரும் செய்யுங்கள், எ - று.

இவ்வாறு கூறியதனால், ஸ்வஸ்வரூப பாவத்தில் (அதாவது: பரமார்த்த பாரிணாமிகத்தில்) பொருந்துங்கள்; அதுவே பரமோபாதேய மென்பது பெறப்படும். (கOஎ)

ஐந்தாவது:

நால்வரும் சுவர்க்கம்புக்க சருக்கம் முற்றுப்பெற்றது.

ஆருவது :

மன்னனுந்தேவியும் மைந்தனுஞ் சுவர்க்கம்புக்க சருக்கம்

561. வெற்றிவேல் வேந்தனும் வேந்தன் றேவியுங்
கொற்றவக் குமரரும் கோவை யெய்தினர்
மற்றிந்த நிலத்திடை வந்து நால்வரு
முற்றன வுரைப்பன்கே ளுரக ராசனே.

(இ - ள்) உரகராசனே - தரணேந்திரனே!, வெற்றி - ஜயத்தையுடைய, வேல் - வேலாயுதத்தைக் கையில் தரித்த, வேந்தனும் - ஸிம்மஸேன மஹாராஜனும், வேந்தன் - அவ்வரசனுடைய, தேவியும் - பட்டத்தரசியாகிய இராமதத்தையும், கொற்றவக்குமரரும் - இராஜகுமாரர்களாகிய ஸிம்மசந்திர பூர்ணசந்திரர்களும் (ஆகிய இந்நால்வரும்), கோவை - (தங்களுடைய ஞானபரிணதிக்குத்தக்க வரிசையாகத்) தேவருலகத்தை, எய்தினர் - அடைந்து மகர்த்திக தேவரானார்கள், மற்று - பிறகு, நால்வரும் - அந்த நாலுபேர்களும், இந்த நிலத்திடை - இப்பூமியில், வந்து - வந்து, உற்றன - அடைந்தவைகளை, உரைப்பன் - சொல்லுவேன், கேள் - நீ கேட்பாயாக, எ - று. (க)

562. பாகரப் பிரபனும் பாவை யாயுகஞ்
சாகரத் துள்ளது பதினை நாளென
நாகரிற் பிரிவென நடுங்கிற் றூற்றவும்
பாகரப் பிரபையுட் பாரி சாதமே.

(இ - ள்) பாகரப் பிரபனும் - பாஸ்கரப்பிரபனென்னும் பெயரையுடைய மஹர்த்திக தேவனாகிய, பாவை - பூர்வம் இராமதத்தையாயிருந்த பெண்ணுக்கு, உள்ளது - உள்ளதான, ஆயுகம் - ஆயுஷ்யமாகிய, சாகரத்து - பதினாறு கடலில், (மீதி) பதினைநாளென - பதினைந்து நாள்களென்றிருக்கும்போது, நாகரில் - தேவர்களினின்றும், பிரிவு - இத்தேவனுக்குப் பிரிவாகும், என - என்று, பாகரப் பிரபையுள் - அந்தப் பாஸ்கரப்பிரபை விமானத்திலிராநின்ற, பாரிசாதம் - கற்பக விருட்சமானது, ஆற்றவும் - மிகவும், நடுங்கிற்று - சலித்தது, எ - று. (உ)

563. கற்பகஞ் சலிப்பது கண்ட தேவரும்
மற்றவர் சிந்தையு ணடுங்கி வாடினர்

கற்பகத் தொடையலுங் கண்ட மாலையும்
பொற்பழிந் தணிகளும் மாசு போர்த்தவே.

(இ - ள்) (அவ்வாறு) கற்பகம் - கற்பகவிருட்சமானது, சலிப்பது - சலிக்கின்றதை, கண்ட - பார்த்த, தேவர் - ஸாமான்ய தேவர்களும், மற்றவர் - மற்றுமுள்ள பரிவாரதேவர் தேவியராதியாரும், சிந்தையுள் - மனதில், நடுங்கி - பயந்து, வாடினார் - வாட்டமடைந்தார்கள், கற்பகத்தொடையலும் - (இந்தப் பாஸ்கரப்பிரபனணிந்திருந்த) கற்பகப் பூமாலையும், கண்டமாலையும் - இவனது கழுத்திலணியப்பட்டிருந்த கண்டமாலையும், பொற்பழிந்து - அழகழிந்து, அணிகளும் - மற்றுமுள்ள ஸஹஜாபரணாதிகளும், மாசுபோர்த்த - களங்கத்தால் மூடப்பட்டன, (அதாவது : மாசடைந்தன), எ - று. (ந)

564 மதியொளி பதினைநா டோறு மாய்ந்திடா
விதியொளி மாசுறிஇ வீயு மாறுபோன்
முதிர்மதி யனையொளி மூர்த்தி மாசுறீக்
கதிர்கழன் றிடுவது கண்டு வாடினன்.

(இ - ள்) ஒளி - பிரகாசம் பொருந்திய, மதி - சந்திரன், பதினை நாடோறும் - (அபரபட்சப்பிரதமை முதல் அமாவாசை பரியந்தமான) பதினைந்து நாள்கள் தோறும், விதி - கிரமமாக (நாளுக்குநாள்), ஒளி - கிரணம், மாசுறீஇ - மாசுற்று (அதாவது: ஒளிமழுங்கி), மாய்ந்திடா - ஒளிகுறையப்பட்டதாகி, வீயுமாறுபோல் - (அமாவாசைத் தினத்தில் தன்னொளியே யில்லாமல்) தேய்ந்து போவதுபோல், முதிர்மதி - பூர்ணச்சந்திரனை, அனை - நிகர்த்த, ஒளி - ஜோதியையுடைய, மூர்த்தி - இந்தப் பாஸ்கரப் பிரபதேவனது சரீரம், மாசுறீ - களங்க முற்று, கதிர் - கிரணமானது, கழன்றிடுவது - நீங்கிப்போவதை, கண்டு - நாளுக்குநாள் தெரிந்து, வாடினன் - அந்தப் பாஸ்கரப் பிரபதேவன் வாடுதலடைந்தான், எ - று.

565. தேவனா யமளியைச் செறிந்த நாண்முத
லோவிலா வகையவ னுற்ற வின்பமோர்
தாவமாய்த் திரண்டுவந் தடுவ தொக்குமா
மூவைநா ளகவையின் முடிந்த துன்பமே.

(இ - ள்) மூவைநாள் - பதினைந்து நாளாகிய, அகவையின் - ஆயுகக்கடையில், (அத்தேவனுக்கு) முடிந்த - ஏற்பட்ட, துன்பம் - மரணாந்திக துக்கமானது, தேவனாய் - தேவனாகித்தோன்றி, அமளியை - உபபாதசயனத்தில், செறிந்த - சேர்ந்த, நாள்முதல் - அந்நாள் முதலாக, ஓவிலா - நீங்காத, வகை - விதமாய், அவன் - அத்தேவன், உற்ற - இதுவரையில் (அதாவது: பதினாறுகடலாயுபரியந்தம்) அடைந்த, இன்பம் - தேவ சௌக்கியமெல்லாம், ஓர் தாவமாய் - ஒரு காட்டுத்

தீயாகி, திரண்டு வந்து - சேர்ந்து வந்து, அடுவது - சுடுவதை, ஒக்கும் - நிகர்ப்பதாயிருந்தது, எ - று. (ஞ)

வேறு.

566. சூகர மாகித் தோன்றித் துயருறு முயிர்க டுன்பத்
தாகர மாகி நின்ற வவ்வுடம் பிடுத லாற்று
நாகருக் கிறைவ ராகி விண்ணினை நண்ணி வீழ்வார்
சோகமுந் துயரு நம்மாற் சொல்லலாம் படிய தொன்றோ.

(இ - ள்) சூகரமாகி - பன்றியாகி, தோன்றி - பிறந்து, துயருறும் - துக்கிமடைகின்ற, உயிர்கள் - ஜீவர்களும், துன்பத்து - துக்கத்துக்கு, ஆகரமாகி - இருப்பிடமாகி, நின்ற - இராநின்ற, அவ்வுடம்பு - அச்சரீரத்தை, இடுதல் - விடுவதற்கு, ஆற்று - தாளாமல் வருத்தமுடையனவாகும், (அப்படியிருக்க), நாகருக்கு - தேவர்களுக்கு, இறைவராகி - அதிபர்களாகி, விண்ணினை - தேவலோகத்தை, நண்ணி - அடைந்து, வீழ்வார் - இறந்துபோகின்றவர்களுடைய, சோகமும் - மனவருத்தத்தையும், துயரும் - துக்கத்தையும், நம்மால் - நம்மாலே, சொல்லல் - சொல்லுதல், ஆம்படியதொன்றோ - ஆகும் விதமான தொன்றாகுமோ, (சொல்லல் முடியாது), எ - று. (சு)

567. கானெரி கவரப் பட்ட கற்பகம் போல வாடி
வானவ னிருந்த போழ்தின் வந்துசா மான தேவர்
தேனிவ ரலங்க லாயித் தேவர்தம் முலகிற் சின்னாள்
வானவ ரிருந்து பின்னை வழுத்தரல் மரபி தென்றார்.

(இ - ள்) (அவ்வாறாகவே) கான் எரி - காட்டுத் தீயால், கவரப்பட்ட - கிரகிக்கப்பட்ட, கற்பகம் போல - கற்பக விருட்சத்தைப்போல, வாடி - வாடுதலுற்று, வானவன் - பாஸ்கரப் பிரபதேவன், இருந்த போழ்தில் - இருந்த காலத்தில், சாமானதேவர் - சாமான்ய தேவர்கள், வந்து - இம்மஹர்த்திக தேவனிடத்தில் வந்து, தேனிவர் - வண்டுகள் விரும்புகின்ற, அலங்கலாய் - மாலையையணிந்த மஹர்த்திக தேவனே !, இத்தேவர் தம்முலகில் - இந்தத் தேவர் லோகத்திலே, வானவர்-அவதரித்த தேவர்கள், சின்னாளிருந்து - தங்களுக்குள்ள ஆயுஷ்ய காலமாகிய சில நாட்களிருந்து, பின்னை - (ஆயுஷ்ய பிரமாணம் முடிந்த) பிறகு, வழுத்தரல் - இறந்து போவதாகிய, இது - இச்செய்கை, மரபு - பாரம் பரிய வரிசையாகும், என்றார் - என்று போதித்தார்கள், எ - று. (எ)

568. கணங்கணந் தோறும் வேறு முடம்பினைக் கண்டு பின்னு
மணந்துடன் பிரிந்த வற்றுக் கிரங்குவார் மதியி லாதார்

புணர்ந்தவை பிரியும் போழ்தும் புதியவந் தடையும் போழ்து
முணர்ந்துறு கவலே காத லுள்புகா ருள்ள மிக்கார்.

(இ - ள்) (மேலும்) கணங்கணந்தோறும் - ஒவ்வொரு சமயத்திலும், வேறும் - நிலையில்லாமல் பிரிந்து போகும்படியான, உடம்பினை - புத்கலரூபமான சரீரத்தை, கண்டு - பார்த்திருந்தும், பின்னும் - பிறகும், மணந்து - சேர்ந்து, உடன் - உடனே, பிரிந்தவற்றுக்கு - பிரிந்துபோகின்ற அவைகளுக்கு, மதியிலாதார் - புத்தியில்லாத அஞ்ஞானிகள், இரங்குவார் - வருந்துவார்கள், புணர்ந்தவை-சேரப்பட்ட புத்கலரூபமான சரீராதிகள், பிரியும் போழ்தும் - பிரிகின்ற காலத்திலும், புதிய வந்தடையும் போழ்தும் - நூதனமானவைகள் வந்தடைகின்ற காலத்திலும், உணர்ந்து - அவற்றின் ஸ்வரூபங்களையறிந்து, உறு-அவற்றினுலுண்டாகிய, கவலேயுள் - வருத்தத்தினுள்ளும், காதலுள் - வாஞ்சையினுள்ளும், உள்ள மிக்கார் - புத்தியிற்சிறந்த பெரியோர்கள் (அதாவது : ஸம்மியக் ஞானிகள்), புகார் - சேரார்கள், (அதாவது : அழிவுக்கிரங்குதலும், தோற்றத்திற்கு மகிழ்தலும் செய்யார்கள்), எ - று. (அ)

569. அறம்பொரு ளின்ப மூன்றி லாதியா லிரண்டு மாகும்
இறந்ததற் கிரங்கி ளுலும் யாதொன்றும் பின்னை யெய்தா
பிறந்துழி பெரிய துன்பம் பிணிக்குநல் வினையை யாக்கு
மறம்புணர்ந் திறைவன் பாதஞ் சிறப்பினே டடைக வென்ருர்.

(இ - ள்) அறம் - தருமமும், பொருள் - பொருளும், இன்பம் - சௌக்கியமுமாகிய, மூன்றில் - இந்த மூன்றுகளில், ஆதியால் - முதலில் சொல்லப்பட்ட தர்மத்தால், இரண்டும் - மற்ற பொருளும் சுகமுமாகிய விரண்டும், ஆகும் - உண்டாகும், இறந்ததற்கு - இதற்கு முன் இறந்து போனவைகளுக்கு, இரங்கினுலும்-வருந்தினுலும், யாதொன்றும் - நீங்கிப்போகும் தன்மையை யுடைய யாதொரு வஸ்துவும், பின்னை - பிறகு, எய்தா - நீங்காமல் அடையமாட்டாது, (அவ்விதமாயிருக்க, அதனையறியாது வருத்தமுற்ருல்), பிறந்துழி - மறுபடி வேறு பிறவியை யுற்றபோதும், பெரியதுன்பம் - (அதனுல்) பெரிய துக்கம், பிணிக்கும் - கட்டுப்படுத்தும், (ஆகையால்) நல்வினையை - புண்ணிய வினையை, ஆக்கும் - உண்டு பண்ணும்படியான, அறம் - தருமத்தை, புணர்ந்து - சேர்ந்து, இறைவன் - ஸர்வஜ்ஞனது, பாதம் - பாதத்தை, சிறப்பினேடு - பூஜையாகிய குணஸ்துதியுடன், அடைக - சேர்வாயாக, என்ருர் - என்றும் போதித்தார்கள், எ - று. (கூ)

570. என்றவ ருரைத்த மாற்றத் தெரியுறு மெழுகு நீருட்
சென்றது போலத் திண்ணெஞ் சிறைவனற் சிறப்போ டொன்றி
நின்றநா ளுலப்ப மின்னி னீங்கினன் நிலத்தைச் சேர்ந்தா
னன்றைய நிதானத் தாலே யரிவையா யுரகர் கோவே.

(இ - ள்) உரகர்கோவே-தரணேந்திரனே !, என்று - என்று அவ்விஷயங்களை விளக்கிக்காட்டி, அவர்-அத்தேவர்கள், உரைத்த-சொல்லிய, மாற்றத்து-தர்மவசனத்தினாலே, எரியுறும்-அக்கினியை யடைந்திளகிய, மெழுகு - மெழுகானது, நீருள் - ஜலத்தில், சென்றதுபோல் - அடைந்ததுபோல, திண்ணென்று - இந்தப்பாஸ்கரப் பிரபதேவன் மனம் கெட்டியாகி, இறைவன் - அருகத் பரமேஸ்வரனை, நல் - நன்மையாகிய, சிறப்போடு - பூஜையோடு, ஒன்றி - பொருந்தி, நின்ற - நிலைபெற்ற, நாள் - ஆயுஷ்யநாள், உலப்ப - நீங்க, மின்னில் - மின்னற்கொடி அத்திர்ச்யமாவதுபோல், நீங்கினன் - அவ்வுலகத்தை விட்டு நீங்கியவனாகி, அன்றைய நிதானத்தாலே - பூர்வத்தில் பண்ணப்பட்ட நிதான சல்லியத்தாலே, அரிவையாய் - ஸ்த்ரீயாகி, நிலத்தைச் சேர்ந்தான் - பூமியில் வந்து அவதரித்தான், எ - று. (௧0)

571. காவலன் போலத் தீப சாகரஞ் சூழ நின்ற
நாவலந் தீவு தன்னுட் பரதத்து நடுவ ணோங்கிச்
சேவலன் னத்திற் சேடி சிறகினை விரித்துத் தீவை
மேவலுற் றெழுவ தொக்கும் விலங்கல்வே தண்ட முண்டே.

(இ - ள்) தீபசாகரம் - அஸங்கியாதத்வீபங்களும் சமுத்திரங்களும், சூழ - தன்னைச் சூழும்படியாக, காவலன்போல - இராஜாதிராஜனைப்போல, நின்ற - நடுவில் நின்ற, நாவலந் தீவுதன்னுள் - ஜம்பூத்வீபத்திலே, பாதத்துள் - பாதக்ஷேத்திரத்து, நடுவண் - மத்தியில், ஓங்கி - உயர்ந்து, சேவலன்னத்தில், ஒரு ஆண் ஹம்ஸத்தைப் போல, சேடி - உத்தரஸ்ரேணிதக்ஷிணஸ்ரேணிகளாகிற, சிறகினை - சிறகுகளை, விரித்து - விரித்துக்கொண்டு, தீவை - இச்சம்பூத்வீபத்தை, மேவலுற்று - பொருந்தியதாகி, எழுவது - மேலே எழுந்து போவதை, ஒக்கும் - நிகர்க்கும், வேதண்டம் - விஜயார்த்தமென்னும் பெயரையுடைய, விலங்கல் - வெள்ளியம் பெருமலையானது, உண்டு - உளது, எ - று. (௧௧)

572. ஆழியைச் செறிந்து கண்ட மாறையு மடிப டுத்து
வேழமா நிரைகள் விண்ணோர் வேந்தர்விஞ் சையர்கள் சூழ
வாழியங் கங்கை சிந்து வந்தடி யடைந்த குன்றம்
பாழியந் தடக்கை வேந்தன் பரதன்போன் றிலங்கு நின்றே.

(இ - ள்) ஆழியை - மஹாலவண சமுத்திரத்தை, செறிந்து - பூர்வாபரபாகங்களில் சேர்ந்து, கண்டமாறையும்-இப்பரதக்ஷேத்திரத்திலுள்ள ஷட்கண்டங்களையும், அடிபடுத்து - தன் கீழ்ப்படுத்தி, வேழமாநிரைகள் - பெரிதாகிய யானைக் கூட்டங்களும், விண்ணோர் - தேவர்களும், வேந்தர் - அரசர்களும், விஞ்சையர்கள் - வித்தியாதரர்களும், சூழ - தன்னைச்சூழ, ஆழி - ஸமுத்திரமும், அம் - அழகிய,

கங்கை - கங்கையும், சிந்து - சிந்துவும் (அவற்றின் பெயரையே பெயராக வகித்த வியந்தரதேவஸ்த்ரீகளின் இருப்பிடமுமாகி), வந்து அடியடைந்த - வந்து தன் கீழ் அடியில் சேர்ந்திராநின்றதாகிய, குன்றம் - இவ்விஜயார்த்த பர்வதமானது, பாழி - பெருமையையுடைய, அம் - அழகிய, தடக்கை - தியாகம் கொடுக்கும்படியான பெரிய கைகளையுடைய, வேந்தன் - அரசனென்னும், பரதன் போன்று - ஷட்கண்டாதிபதியாகிய பரதராஜச் சக்கரவர்த்தியைப்போல், நின்று - நிலைபெற்று, இலங்கும் - விளங்கும், எ - று.

இதில் சொன்ன பொருள் பரதராஜ சக்கரவர்த்திக்கும் பொருந்துகின்றது; ஆகையால் இம்மலையைப் பரதராஜனுக்கு உவமையாக வருணித்தார் ஆசிரியர். (௧௨)

573. அன்பது மிருபத் தைந்தும் புகையகன் றுயர்ந்து நீள
மொன்பது மொன்று மாய வாயிரத் ததிக மோடி
யைம்பதும் பத்தை மேற்சென் றங்கிரு மருங்கும் புக்கு
விஞ்சைய ருலக மாகிப் பப்பத்து வீழ்ந்த வெற்பின்.

(இ - ள்) (இன்னும்) வெற்பின் - அம்மலையில், அன்பது புகையகன்றும் - தெற்கு வடக்கில் அன்பது யோஜனை யகலமாக விசாலித்தும், இருபத்தைந்து புகையுயர்ந்தும் - இருபத்தைந்து யோஜனை உன்னதமாக வுயர்ந்தும், நீளம் - கிழக்கு மேற்கு நீளமானது, ஒன்பது மொன்றுமாய வாயிரத்ததிகம் - தக்ஷிண பாரிசத்தில் ஒன்பதினாயிரம் யோஜனைக்குக் கொஞ்சம் அதிகமாயும் உத்தரபாரிசத்தில் பதினாயிரம் யோஜனைக்குக் கொஞ்சம் அதிகமாகவும், ஓடி - நீண்டும், அங்கு - அவ்விடத்தில், இருமருங்கும் - இரண்டு பக்கத்திலும், ஐம்பதும் பத்தும் மேற்சென்று - ஐம்பது யோஜனையும் பத்து யோஜனையும் மேலே செல்ல (அதாவது: ஐம்பது யோஜனை அகலமாகவும் பத்து யோஜனை உயரமாகவும் மேலே வியாபிக்க), பப்பத்து - பத்துப்பத்து யோஜனைகள், புக்கு - அடைந்து, வீழ்ந்த - ஒவ்வொன்றுக்கும் அகலமாக உத்தரதக்ஷிண பாரிசங்களில் தங்கி இருபிரிவாகத் தோற்றிய, விஞ்சையருலகமாகி - வித்தியாதர லோகமாக, எ - று.

புகை - இரண்டிடங்களினுங் கூட்டப்பட்டது. ஐம்பதும் என்பதிலுள்ள உம்மை இரண்டிடங்களினுங் கூட்டப்பட்டது. பத்தை - என்பதில் ஐ - சாரியை. இதுவும் அடுத்த செய்யுளும் குளகம். (௧௩)

574. நின்றமுப் பதும்பத் தேறி நெறியினுற் சேடி யாகிச்
சென்றன சக்க வாலர் வியோகர புரங்க ளாகு
மன்றியக் குன்றிற் பத்து மைந்துயர் சூளி யாமே
லொன்றின்றி னொளிருங் கூடம் மகுடம்போ லொன்ப தாமே.

(இ - ள்) நின்ற - இவ்வண்ணமாகத் தென்வட பாரிசங்களில் பத்துப் பத்து யோஜனை யகலம் வித்தியாதர லோகமாய் மீந்து நின்ற, முப்பதும் - முப் பது யோஜனை அகலமும், பத்தேறி - பத்து யோஜனையுயர்ந்து, சென்றன - சென்றனவாய், நெறியினுல் - முன் சொன்ன கிரமத்தினுல், சேடியாகி - இரு பக்கங்களிலும் பத்துப்பத்து யோஜனை யகலமாகிய உத்தரதட்சிண ஸ்ரேணிகளாகி, சக்கவாலர் - சக்ரவாளரென்னும் பெயரையுடைய வியந்தரதேவர்களின், வியோ காம் - மனோஹரங்களாகிய, புரங்களாகும் - பட்டணங்கள் அந்த ஸ்ரேணிகளி லாகும், அன்றி - அவையல்லாமல், அக்குன்றில் - அவ்விஜயார்த்த பர்வதத்தில், பத்தும் - மீந்த பத்து யோஜனை யகலமும், ஐந்துயர் - ஐந்து யோஜனை யுயர்ந்த, சூளியாம் - சூளிகையாகும், மேல் - அந்தச் சூளிகையின் மேல், ஒன்றி நின்று - பொருந்தி நின்ற, ஒளிரும் - பிரகாசியாநின்ற, கூடம் - சிகரமானது, மகுடம் போல - இராஜாக்களினுடைய சிரசில் சூட்டும் கிரீடம் போல, ஒன்பதாம் - நவ விதங்களாகும், எ - று. (கச)

575. இமையத்தி னிரும ருங்கும் நிலங்கள்போ னிலங்கும் வெள்ளிச்
சிமையத்தி னிரும ருங்கும் சென்றவிஞ் சையர்கள் சேடி
சமையத்து நான்க தாவ தொக்குமேற் றிழிவு தன்னின்
நமையொப்பர் விஞ்சை யாலிவ் விஞ்சையர் நாகர் கோவே.

(இ - ள்) நாகர்கோவே - தரணேந்திரனே !, இமையத்தின் - இமையோத் கிரிபர்வதத்தினுடைய, இருமருங்கும் - (உத்தர தக்ஷிணமாகிய) இரண்டு பக்கங் களிலு மிராநின்ற, நிலங்கள் போன்று - (பரதம் ஹைமவதமாகிய) நிலங்களைப் போல், வெள்ளிச் சிமையத்தின் - வெள்ளி மலையாகிய விஜயார்த்த பர்வதத்தி னுடைய, இருமருங்கும் - இரண்டு பக்கங்களிலும், சென்ற - விசாலமாகப் பரவிய, விஞ்சையர்கள் - வித்தியாதரர்கள் வசிக்கும்படியான, சேடி-உத்தரதக்ஷிணஸ்ரேணி களாகிய அடி நிலையில் உள்ள நகரங்களாகும், (இங்கு) ஏற்றிழிவு தன்னில் - உத் ஸர்ப்பிணி அவஸர்ப்பிணி காலங்களில், (ஏற்பட்டகாலமானது) சமையத்து நான் கதாவதொக்கும் - நாலாங்காலத்துக்குச் சமானமாகவிருக்கும், விஞ்சையால் - வித்தைகளினுல், (பார்க்கும்பட்சத்தில்), இவ்விஞ்சையர் - இங்குள்ள வித்யாதரர் கள், நமையொப்பர் - நமக்கு ஸமானமான குணத்தையுடையவர்களாக இருப் பார்கள், எ - று. (கரு)

576. எழுமுழும் வில்லைஞ் ஞூற்றி லிழிவது மேற்று மில்லை
வழுவிலா வருட நூறு புவ்வகோ டியினிற் கீழ்மேல்
எழுமுழ மாயி ரத்தாண் டெண்பத்து நான்கு நிற்கும்
முழுவில்லைஞ் ஞூறு கோடா கோடிமூ வாறு முன்னீர்.

(இ - ள்) (இன்னும் இவ்வித்தியாதரர்கள்), எழுமுழம் - எழுமுழ உன்னதத்திற்குக் கீழ், இழிவதும் - குறைவதும், வில்லைஞ்ஞூற்றில் - ஐஞ்ஞூறுவில்லுயரத்திற்குமேல், ஏற்றும் - உயர்வதும், இல்லை - கிடையாது, வழுவிலா - குற்றமில்லாத, வருடநூறு - நூறு வருஷாயுஷ்யத்திற்கு, கீழ் - கீழே, இல்லை - குறைவதுமில்லை, புவ்வகோடியினில் - பூர்வகோடியாயுஷ்யத்தில், மேல் - மேலே, இல்லை - உயர்வதுமில்லை, எழுமுழம் - எழுமுழ உன்னதமானது, (அவஸர்ப்பிணியின் தீக்காலம் தீத்தீக்காலம் உத்ஸர்ப்பிணியின் தீத்தீக்காலம் தீக்காலம் ஆகிய), ஆயிரத்தாண்டெண்பத்து நான்கு - எண்பத்து நாலாயிரம் வருஷம், நிற்கும் - ஸ்திரமாயிருக்கும், முழுவிலைஞ்ஞூறு - நிறைந்த ஐஞ்ஞூறு வில்லுன்னதமானது, கோடாகோடி மூவாறுமுன்னீர் நிற்கும் - பதினெட்டுக் கோடாகோடி கடற்காலம் ஸ்திரமாகவிருப்பதாகும், எ - று.

(இதனல் உத்ஸர்ப்பிணி அவஸர்ப்பிணிகளில் நாற்பத்தீராயிரம் வருடம் குறைந்த ஒரு கோடாகோடி கடற்காலம் அளவுள்ள நற்றீக்காலம் தீநற்காலம் ஆகியவைகளில் அவர்கள் ஏற்றிழிவையுடையவர்களா யிருப்பார்கள் என்பது பெறப்படும்). இல்லை, நிற்கும் என்பன இரண்டிடங்களினுங் கூட்டப்பட்டன. ()

577. நாகத்தைச் சூழ்ந்து நாக நாகத்தைப் போல நிற்கும்
நாகத்தை விழுங்கி நாகம் நாகத்தைச் சூழ்ந்த வாங்கு
நாகத்தை யடைந்த நாகர் நாகத்தை யென்று நண்ணார்
நாகத்துக் கிறைவ வென்று ஞகத்துக் கிறைவன்,றனே.

(இ - ள்) நாகத்துக்கிறைவ - பவணலோகத்துக் கதிபதியாகிய தரணேந்திரனே !, நாகத்தை-இவ்விஜயார்த்த பர்வதத்தை, சூழ்ந்து-எப்பக்கத்திலும் சூழ்ந்துகொண்டு, நாகம் - யானைகளானவை, நாகத்தைப்போல - மேகதண்டங்களைப் போல் (அல்லது வேறு சிறு பர்வதங்களைப்போல்), நிற்கும் - நிற்பனவாம், நாகத்தை - ஆகாயத்தை, விழுங்கி - மறைத்து, நாகம் - புன்னைக விருட்சமானது, நாகத்தை - அவ்விஜயார்த்த பர்வதத்தை, சூழ்ந்த - சூழ்ந்திரா நின்ற, ஆங்கு - அவ்விடத்தில், நாகத்தை - அப்பர்வதத்தை, அடைந்த - சேர்ந்த, நாகர் - தேவர்கள், நாகத்தை - தேவலோகத்தை, என்றும் - எப்பொழுதும், நண்ணார் - நீங்கியடையமாட்டார்கள், என்றான் நாகத்துக்கிறைவன்றான் - என்று தேவலோகத்து லாந்தவகல்பாதிபதியாகிய ஆதித்யாபதேவன் சொன்னான், எ - று. (௧௭)

578. மறுவிலாப் பளிங்கிற் பாய்ந்த மரகதக் கதிரை மான்க
ளறுகெனக் கறித்துக் கான னீரெனச் செல்வ போலும்
வெறிமலர் துதைந்த நீல மணித்தலத் தகத்தைச் சென்று
குறுகுவர் குவளை வட்ட மென்றுகோல் வளையி னாரே.

(இ - ள்) (அவன் அவ்வாறு சொல்லி மேலும் கீழ்வருமாறு கூறினன் :) மறுவிலா - களங்கமில்லாத, பளிங்கில் - ஸ்படிகத்தில், பாய்ந்த - வியாபித்த, மாசுதக்கதிரை - பச்சையிரத்தினத்தினது கிரணத்தை, (அங்குள்ள) மான்கள்-மான் கூட்டங்கள், அறுகென - அறுகம்புல்லென்று, கறித்து - நாவால் வளைத்துப் பல்லால் கடித்து, கானல் - கானலை, நீரென - ஜலமென்று கருதி, செல்வபோலும் - செல்வனபோலப் பிரமிப்படையும், வெறி - வாசனையையுடைய, மலர் - புஷ்பங்கள், துதைந்த - சேர்ந்திராநின்ற, நீலமணித்தலத்தகத்தை - இந்திர நீலரத்தினத்தாலாகிய பூமியை, கோல் - புள்ளிகளையுடைய, வளையினர் - வளையல்களையணிந்திராநின்ற ஸ்த்ரீமார்கள், குவளைவட்டமென்று - இத்குவளை மலர்களையுடைய தடாகமென்று கருதி, சென்று குறுகுவர் - போய் அடைவார்கள், எ - று.

வேறு.

579. வேழ மும்மத மும்விளை தேறலும்
வாழை யின்கனி யுஞ்சுளை யும்மளாய்
வீழும் வெள்ளரு வித்திரள் வெற்பிதன்
சூழு மாழி முழங்குவ தொக்குமே.

(இ - ள்) வெற்பு இதன் - இவ்விஜயார்த்த பர்வதத்தினுடைய, வீழும் - கீழிழியும், வெள் - வெளுப்பாகிய, அருவித்திரள் - அருவிஸமூஹங்கள், வேழம் - யானைகளினுடைய, மும்மதமும் - கர்ண கபோல பீஜ மதங்களாகிய மூன்றுவித மதஜலங்களோடும், விளை - அப்பர்வதத்தில் மற்றுமுண்டாகின்ற, தேறலும் - மது ஜலத்தோடும், வாழையின் கனியும் - வாழைப்பழத்தோடும், சுளையும் - பலாச்சுளையுடனும், அளாய் - கலந்து (அதாவது : இவற்றையெல்லாம் வாரிக்கொண்டு பாய்ந்து), சூழும் - பூமியைச் சூழ்ந்திருக்கின்ற, ஆழி - சமுத்திரமானது, முழங்குவது - சப்திப்பதை, ஒக்கும் - நிகர்க்கும், எ - று. (சுசு)

580. வருடை பாய வெழுந்த மணித்துகள்
கதிர்க ளாயெழில் வானைச் செறிந்தன
மரிஇய மாநிதி யாலிம் மலைமிசை
யிருது நீள்விழு தீன்றது போன்றவே.

(இ - ள்) மாநிதியால் - பெரிதாகிய நிதியோடு, மரீஇய - சேர்ந்திரா நின்ற, இம்மலைமிசை - இவ்விஜயார்த்த பர்வதத்தின் மேல், வருடை - எட்டடிமானனது (அதாவது: அஷ்டாபத மிருகமானது), பாய - பாய்தலால் (அதாவது : பாய்ந்தோடுவதால்), எழுந்த - மேலெழும்பிய, மணித்துகள்-இரத்தினத் தூள்கள், கதிர்களாய்-கிரணங்களாய், எழில் - அழகு பொருந்திய, வானை - ஆகாசத்தை, செறிந்தன - சேர்ந்தவைகள், இருது - தேவலோகத்திலுள்ள இருது விமானமானது, நீள் -

நீண்டிரா நின்ற, விழுது - விழுதுகளை, ஈன்றது போன்ற - ஈன்றதை நிகர்த்தன வாம், எ - று. (உ0)

581. மலைக்கண் வஞ்சியங் கொம்பன வின்சொலா
ரலத்த கஞ்செறிந் தஞ்சிலம் பாரடி
தலத்தெ ழுந்தசெந் தாமரைப் போதுபோ
னிலத்த கம்பொருந் திக்கி டந்தவே.

(இ - ள்) மலைக்கண் - அவ்விஜயார்த்த பர்வதத்தில், வஞ்சியங் கொம்பன - வஞ்சிக்கொடியையும் அழகிய பூங்கொம்பையும் போன்றவர்களாகிய, இன்சொலார் - இனிய சொல்லையுடைய ஸ்த்ரீமார்களின், அலத்தகம் செறிந்த - செம்பஞ்சுக்குழம் பூட்டிய, அம் - அழகிய, சிலம்பு - பாதச்சிலம்பு, ஆர் - பொருந்திய, அடி - பாதச் சுவடுகள், தலத்து - பூமியில், எழுந்த - உண்டாகிய, செம் - சிவந்த, தாமரைப் போதுபோல் - தாமரைப் புஷ்பங்கள்போல, நிலத்தகம் - பூமியில், பொருந்தி - சேர்ந்து, கிடந்த - கிடந்து விளங்குவனவாம், எ - று. (உக)

582. பைம்பொ னன்பவ ழம்படி கம்மணி
யொன்ப தின்னொளி யுங்கலந் துள்ளுலாய்
வம்பு கொண்டு கிடந்தவை மால்வரை
யும்பர் கோன்வில் லுறங்குவ தொக்குமே.

(இ - ள்) மால்-பெருமையையுடைய, வரை - அவ்விஜயார்த்த பர்வதத்தில், பைம் - பசுமையான, பொன் - ஸ்வர்ணம், நன் - நன்மையாகிய, பவழம் - பவளங்கள், படிகம் - ஸ்படிகங்கள், (முதலாகிய), ஒன்பதின் - நவரத்தினங்களினது, ஒளியும் - ஜோதியும், கலந்து - சேர்ந்து, உள் - உள்ளே, உலாய் - பரந்து, வம்பு கொண்டு - புதுமைகொண்டு, கிடந்தவை - இருந்தவை, உம்பர்கோன் - தேவேந்திரனது, வில் - தனுஸாகிய இந்திர தனுஸுவானது, உறங்குவது - வந்துறங்கியதை, ஒக்கும் - நிகர்ப்பனவாகும், எ - று. (உஉ)

583. எறிசு ஷுவுயர்த் தானிடம் போன்றெழில்
வெறியு லாமலர்ப் பந்தரம் மெல்லணைச்
செறியும் விஞ்சையர் சேயிழை யாரொடுங்
குறைவி லாக்குரு வத்தவ ரொப்பரே.

(இ - ள்) (இன்னும் அங்கு) எறி - ஜலத்தில் மோதுகின்ற, சுறு - ஆண் மகரமஸ்யத்தை, உயர்த்தான் - துவஜத்தில்லாஞ்சனமாக உடைய (அதாவது:- மகரக்கொடியையுடைய) மன்மதனது, இடம்போன்று - ஸ்தானம் போன்று, எழில் - அழகிய, வெறி - வாசனையானது, உலாம் - பரந்து வீசும், மலர் - புஷ்

பத்தாலாகிய, பந்தர் - பந்தல்களினுள், அம் - அழகிய, மெல்லணை - மிருதுவாகிய புஷ்பமெத்தைகளில், சேயிழையாரொடும் - சிவந்த ஒளிவீசும் இரத்தினுபரணங் களையணிந்த ஸ்த்ரீமார்களுடன், செறியும் - சேர்ந்திராநின்ற, விஞ்சையர் - வித்தி யாதரர்கள், குறைவிலா - போகங்களில் குறைவில்லாத, குருவத்தவர் - போக பூமியாகிய உத்தரகுருக்ஷேத்திரத்திலிராநின்ற மனுஷ்யர்களை, ஒப்பர் - நிகர்ப் பார்கள், எ - று. (உங)

584. கின்ன ரமிது னஞ்செய்த கீதமாய்ந்
தின்ன ரம்பி னெழுந்த வெழால்வழி
மின்னி னாடு மரம்பையர் மேவலாற்
பொன்னு லகது போலுமோர் பாலெலாம்.

(இ - ள்) ஓர் பாலெலாம் - அம்மலையின் ஒரு பக்கமெல்லாம், கின்னர மிது னம் - கின்னர மிதுனங்கள், செய்த - பாடுதல் செய்த, கீதம் - சங்கீதத்தை, ஆய்ந்து - ஆராய்ந்து, நரம்பின் - வீணையின் நரம்புகளில், எழுந்த - உண்டாகிய, எழால் வழி - நாதத்தின் வழியே, மின்னின் - மின்னற் கொடிபோல, ஆடும் - அசைந்து நர்த்தனமாடுகின்ற, அரம்பையர் - நர்த்தனஸ்த்ரீகள், மேவலால் - பொருந்தி நர்த்தனஞ் செய்கின்றபடியால், பொன்னுலகது போலும் - தேவருல கத்தை நிகர்க்கும், எ - று. (உச)

585. கோங்கு வாகை குடசங் குருந்துநல்
வேங்கை சண்பகந் தண்பகம் பாடலம்
வாங்கு வாழையுந் தாழையும் புன்னையும்
பாங்கி னோங்கின பார்மிசை யில்லையே.

(இ - ள்) (இன்னும் அங்கே) கோங்கு - கோங்கு மரமும், வாகை - காட்டு வாகையும், குடசம் - மலைமல்லிகையும், குருந்து - காட்டு நாரத்தை காட்டெலு மிச்சையும், நல் - நன்மையாகிய, வேங்கை - வேங்கைமரமும், சண்பகம் - சண்பக விருட்சமும், தண்பகம் - தண்பகமென்னுமொரு ஜாதிமரமும், பாடலம் - பாதிரி விருட்சமும், வாங்கு - வளைந்த குலைகளையுடைய, வாழையும் - வாழைமரங்களும், தாழையும் - தாழை மரமும், புன்னையும் - புன்னைமரங்களும், பாங்கின் - வரிசை யாக, ஓங்கின - உயர்ந்திரா நின்றனவாம், பார்மிசை - இப்பூமியின்மேல், இல்லை - இதற்கு உவமை இல்லை, எ - று. (உரு)

586. கள்ளு மிழ்ந்தல ருங்கழு நீர்ச்சுனை
புள்ளொ லிப்பவண் டார்த்தெழும் பூம்பொய்கை
வெள்ள மார்ந்துழ வின்றி விளைவய
லுள்ள வண்ண முரைத்தற் கரியவே.

(இ - ள்) (இன்னும் அவ்விடத்தில்) கள் - மதுவை, உமிழ்ந்து-சொரிந்து, அலரும் - மலரும், கழுநீர் - கழுநீர்ப்புட்பங்களையுடைய, சுனை - சுனைகளும், புள் - பட்சிகள், ஒலிப்ப - சப்திக்க, வண்டு - வண்டுகளும், ஆர்த்தெழும் - சப்தித்தெழு கின்ற, பூம்பொய்கை - புஷ்ப தடாகங்களும், வெள்ள மார்ந்து - ஜலப்பெருக்கு நிறைந்து, உழவின்றி - உழவுத் தொழிலில்லாமல், விளை - தாமாக விளைந்து பல னைத்தருகிற, வயல் - வயல்களும், உள்ள வண்ணம் - தங்கள் யதாஸ்வரூபங்களை, உரைத்தற்கு - அவ்விதமாகவே வர்ணிப்பதற்கு, அரிய - அருமையானவை யாம், எ - று. (உசு)

வேறு.

587. மற்றிந்த மலைமிசை வடதென் சேடியிற்
கொற்றவ ருறைபதி கோடி யூர்களாற்
சுற்றப்பட் டிருந்தவை நூற்றெ ரூபதிற்
றெற்கொரு புரிநல தரணி திலகமே.

(இ - ள்) மற்று - பின்னை, இந்த மலைமிசை - இந்த விஜயார்த்த பர்வதத் தின்மே விராநின்ற, வடதென் சேடியில் - முதனிலையாகிய உத்தர தக்ஷிண ஸ்ரேணிகளில், கோடியூர்களால் - கோடிக்கணக்கான அநேக கிராமங்களினால், சுற்றப்பட்டிருந்தவை - சூழ்ந்திராநின்றனவாகிய, கொற்றவர் - வித்தியாதர ராஜாக்கள், உறை - தங்கியிராநின்ற, பதி - இராஜதானியாகிய, நூற்றெருபதில் - நூற்றுப்பத்துப் பிரதான பட்டணங்களில், தெற்கு - தக்ஷிணஸ்ரேணியில், நல - நன்மையாகிய, தரணி திலகம் - தரணீ திலகமென்னும் பெயரையுடைய பட்டண மானது, ஒருபுரி - ஒரு நகரமாம், எ - று. (உஎ)

588. கொடிமிடை கோபுர வீதி வாயெலாம்
வடிவுடை மகளிரும் மைந்த ரும்மலிந்
தடியிடு மிடம்பெறு தடையும் மாநகர்
கடலிடை நதிபுகுங் காட்சித் தாகுமே.

(இ - ள்) கொடி - துவஜக்கொடிகள், மிடை - நெருங்கிச் சேர்ந்த, கோபு ரம் - கோபுரங்களையுடைய, வீதிவாயெலாம் - மஹா வீதிகளிலெவ்விடங்களிலும், வடிவுடை - நல்ல உருவத்தையுடைய, மகளிரும் - ஸ்த்ரீமார்களும், மைந்தரும் - புருடர்களும், மலிந்து - நிறைந்து, அடி - பாதங்களை, இடும் - பெயர்த்து வைக் கும், இடம் - இடத்தை, பெறுது - அடையாமல், அடையும் - நெருங்கிச் செல் கின்ற, மாநகர் - பெரிதாகிய ஜனஸமூகமுடைய அப்பட்டணமானது, (இவ்வித ஜன நெருக்கத்தின் ஆரவாரத்தால்), கடலிடை - சமுத்திரத்தில், நதிபுகும் - பல நதிகள் அடையும், காட்சித்தாகும் - தோற்றத்தையுடையதாகும், எ - று.

ஜனங்கள் நிறைந்த பல வீதிகள் அந்நகரத்தில் விளங்குவது ஜலம் நிறைந்த பல நதிகள் கடலிற் பாய்வது போன்றிருக்கும். (உஅ)

589. சுறவுயர் கொடியுடைத் தோன்றல் காளையர்
நறைவிரி மரைமலர் நங்கை மங்கையர்
பொறியுறு புலங்களும் போக பூமிய
தறிவன தணிநகர் போலு மாநகர்.

(இ - ள்) (இன்னும்) மாநகர் - பெரிதாகிய அப்பட்டணத்துள்ள, காளையர் - விட புருஷர்கள், சுறவுயர் கொடியுடை - உயர்ந்த மகரக்கொடியை யுடைத்தாகிய, தோன்றல் - பெருமையிற் சிறந்த மன்மதனேயாவர், மங்கையர் - ஸ்த்ரீகள், நறை - வாசனையையுடைய, விரி - மலர்ந்த, மரைமலர் - தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கின்ற, நங்கை - இலக்குமி தேவியேயாவார்கள், பொறியுறு - பஞ்சேந்திரியங்களிற் பொருந்துகின்ற, புலங்களும் - விஷயங்களும், போகபூமி - போகபூமியிலுள்ளவைகளேயாகும், (இவையன்றியும்) அது - அந்நகர், அறிவனது - அருகபரமனது, அணி - அழகு பொருந்திய, நகர்போலும் - சமவஸரணமென்னும் சபையை நிகர்க்கும், எ - று.

போகபூமி, ஆகுபெயராய் அதிலுள்ள அனுபவங்களை யுணர்த்தி நின்றது. ()

வேறு.

590. நரம்பி னின்னொலி நாடக மாடுநல்
லரம்பை யரனை யாரொலி யாய்பிழி
சுரும்பு ணும்மொலி சூதெறி * கோதையர்
கரும்பி னன்மொழி யுங்கவ்வை செய்யுமே.

(இ - ள்) (இன்னும் அங்கே) நரம்பின் - வீணைத்தந்தியினது, இன் - இனிமையாகிய, ஒலி - சப்தமும், நல் - நன்மையாகிய, நாடகமாடும் - நர்த்தனஞ் செய்கின்ற, அரம்பையரனையார் - தேவரம்பையரை நிகர்த்த நர்த்தகிகளது, ஒலி - சப்தமும், ஆய் - வண்டுகளால் ஆராய்ந்து கொள்ளப்பட்ட, பிழி - மதுவை, உணும் - உண்கின்ற, சுரும்பு - வண்டுகளது, ஒலி - ரீங்கார சப்தமும், சூதெறி - சொக்கட்டான் காய்களை யுருட்டி யாடுகின்ற, * கோதையர் - மாலையை யணிந்திரா நின்ற ஸ்த்ரீமார்களது, கரும்பின் - கரும்பின் ரஸம்போல, நல் - நன்மையாகிய (மதுரமுடைய), மொழியும் - வசனமும் (ஆகிய இச்சப்தங்கள்), கவ்வை செய்யும் - மிகுந்த ஆரவாரத்தைச் செய்து கொண்டிருப்பனவாம், எ - று. (௬௦)

---

* கோதையர் என்பது தோகையர் என்றும் சில பிரதிகளில் காணப்படுகின்றது.

591. மழையுண் மின்னென மாளிகை யூடுலா
முழைய ஞர்புரு வத்துரு வச்சிலை
குழைய வாங்கி விடுங்கணம் புள்புக
வழலுங் கவ்வை யமர்ந்ததங் கோரோர்பால்.

(இ - ள்) (மேலும்) அங்கு-அந்நகரத்தில், ஓரோர்பால் - ஒவ்வோரிடங்களிலும், மழையுள் - மேகத்துள் பொருந்திய, மின்னென - மின்னற் கொடிபோல, மாளிகை யூடுலாம் - மாளிகைகளிலுலாவுகின்ற, உழையனார் - பெட்டைமானைப்போல மருண்ட பார்வையுடைய மாதர்கள், புருவம் - தங்களுடைய புருவங்களாகிற, உருவம் - ரூபம் பொருந்திய, சிலை - வில்லை, குழைய - வளையும்படியாக, வாங்கி - நெற்றியிலேறிட வளைத்து, விடும் - அந்த வில்லினின்றும் விடப்பட்ட, கண் - தங்கள் கண்களாகிற, அம்பு - அம்புகளானவை, உள்புக - மைந்தர்களுடைய மனதில் தைத்துக்கொள்ள, அழலும் - அதனால் அவர்கள் வெதும்பி வருத்தமடைகின்ற, கவ்வை - துன்பமானது, அமர்ந்தது - பொருந்தியதாகும், எ - று.

புருவத்து என்பதில் அத்து - சாரியை. (௯௧)

592. மதிய டைந்த நெடுங்கொடி மாடவூர்க்
கதிபன் விஞ்சையர் கோனதி வேகனும்
நிதியி ரண்டென நீடிய தோளினன்
விதியின் விஞ்சை கடந்த நெடுந்தகை.

(இ - ள்) மதியடைந்த - சந்திரனிடத்தில் சேர்ந்த, (அதாவது: சந்திர மண்டலம்வரை அளாவிய), நெடும் - நீண்ட, கொடி - த்வஜங்கள்பொருந்திய, மாடம் - உப்பரிகைகளையுடைய, ஊர்க்கு - அத்தரணீதிலக புரத்துக்கு, அதிபன் - அதிபதியானவன், விஞ்சையர்கோன் - வித்தியாதரர்களுக் கெல்லாம் ராஜாவாகியவனும், நிதியிரண்டென - சங்கநிதி பத்மநிதிபோல (தியாகங்கொடுக்கும்படியான), நீடிய - பெரியனவாகிய, தோளினன் - கைகளை யுடையவனும், விதியின் - விதிக்கிரமத்தால், விஞ்சை - வித்தைகளை யெல்லாம், கடந்த - கரைகண்ட, நெடுந்தகை - பெரிதாகிய குணத்தை யுடையவனும், (ஆகிய) அதிவேகனும் - அதிவேகனென்னும் பெயரினையுடையவனுவான், எ - று. (௯௨)

வேறு.

593. விலக்கிலா விழுநிதி வென்றி யாயுவா
மிலக்கண மியாவையு மிருந்த கொம்பனாள்
சுலக்கணை யாம்பெயர் தனர்க டோள்வலி
விலக்கிய புயத்ததி வேகன் றேவியே.

(இ - ள்) துனர்கள் - சத்துரு ராஜாக்களுடைய, தோள்வலி - புஜ பலத்தை, விலக்கிய - நீக்கிய, புயத்து - புஜபலத்தையுடைய, அதிவேகன் - அதிவேக ராஜனுடைய, தேவி - பட்டத்தரசியானவள், விலக்கிலா - நீங்காத, விழு - பரிசுத்தமாகிய, நிதி - ஐஸ்வரியமும், வென்றி - வெற்றியும், ஆயு - உத்கிருஷ்டமாகிய ஆயுஷ்யமும், ஆம் - ஆகின்ற, இலக்கணம் - லக்ஷணங்களும், (ஆகிய) யாவையும் - முழுமையும், இருந்த - நிறைந்திருந்த, கொம்பனாள் - புஷ்பக்கொடி போன்றவள், பெயர் - அவளுடைய நாமமானது, சுலக்கணையாம் - ஸுலக்ஷிணை யென்பதாகும், எ - று. (ருங)

594. பருதியின் ஞெளியளாம் பாவை தானவள்
வருசிலைத் திருநுதன் மாம டந்தைபாற்
றிருவெனத் தோன்றினாள் சீத ரையதாம்
மருவிய பொருள்வழி வந்த நாமமே.

(இ - ள்) பரிதியின் - சூரியன்போல, ஒளியளாம் - ஜோதியை வீசுகின்றவளாகிய, பாவைதானவள் - பூர்வம் ராமதத்தையாகிப் பின்னர் பாஸ்கரப் பிரபதேவனான அப்பெண்ணானவள், வரு - கைக்குவளைக்க இசைந்து வருகின்ற, சிலை - வில்லைப்போன்ற, திரு - அழகிய, நுதல் - நெற்றியையுடைய, மாமடந்தை பால் - பெருமைபொருந்திய அந்த சுலக்ஷணை யென்னும் பெண்ணின் கருப்பத்திலடைந்து, திருவென - (நவமாத பரிபூர்ணமானபின்) இலக்குமிபோல், தோன்றினாள் - பெண்ணாகப் பிறந்தாள், பொருள் - அப்போது மிகுதியான ஐஸ்வரியமானது, மருவிய - சேர்ந்த, வழி - காரணமாக, வந்த - அவளுக்கேற்பட்ட, நாமம்- பெயரானது, சீதரையதாம் - ஸ்ரீதரையென்பதாகும், எ - று. (ருச)

595. கொற்றவ னுங்குல மலையிற் றோன்றிய
கற்புடைச் சுலக்கணைக் கனகப் பாத்தியுட்
கற்பகக் கொடியது வளர்ந்து காமரும்
பொற்புடை முலையரும் பெழுந்து பூத்தவே.

(இ - ள்) கொற்றவனும் - அதிவேகனென்னும் ராஜாவாகிற, குலமலையுள் - குல பர்வதத்தில், தோன்றிய - உண்டாகிய, கற்புடை - பதிவிரதா குணமுடைய, சுலக்கணை - சுலக்ஷணையென்னும் பெயரையுடைய தேவியாகிற, கனகப் பாத்தியுள் - ஸ்வர்ணப்பாத்தியுள், கற்பகக்கொடியது - ஸ்ரீதரையென்கிற கல்பக வல்லிக் கொடியானது, வளர்ந்து - வளர்ச்சியுற்று, காமரும் - இச்சிக்கத் தகுந்த, பொற்புடை - அழகையுடைய, முலையரும்பு - ஸ்தனங்களாகிற அரும்புகளானவை, எழுந்து - உண்டாகி, பூத்த - அதனிடத்தே புஷ்பித்தன, எ - று.

இதனால் ஸ்ரீதரை யென்பவள் யௌவன மடைந்தாளென்பது பெறப்படும். (ருரு)

596. முத்தணி முகிண்முலை முளரி வாண்முகத்
தத்தையங் கிளவியைத் தருச கனெனும்
வித்தக னளகையான் வேந்தற் கீந்தனர்
முத்திபெற் றூரையொத் தானம் மூர்த்தியே.

(இ - ள்) முத்தணி - முத்துமாலைகளை யணிந்த, முகிழ் - தாமரை மொக்குப்போன்ற, முலை - ஸ்தனங்களையும், முளரி - தாமரை மலர்போன்ற, வாள் - ஒளிபெற்ற, முகம் - முகத்தையுமுடைய, தத்தை - கிளிப்பிள்ளை வசனத்தைப் போன்ற, அம் - அழகிய, கிளவியை - வசனம்பொருந்திய இந்த ஸ்ரீதரையை, தருசகனெனும் - தர்சகனென்று பெயர் கூறப்பட்ட, வித்தகன் - சாமர்த்திய புருஷனும், அளகையான் - அளகைக்கதிபனும், (ஆகிய), வேந்தற்கு - இராஜனுக்கு, (அந்த ஸ்ரீதரையின் தாய்தந்தையர்), ஈந்தனர் - விவாஹ விதியால் மணஞ்செய்து கொடுத்தார்கள், அம்மூர்த்தி - அவ்வளகாபுரியாசனும், முத்திபெற்றூரையொத்தான் - முக்தி பெற்றவர்களைப்போலவளிடத்தில் நீங்காத இன்பத்தையடைந்தான், எ - று. (ருகூ)

597. அளகமுங் குழல்களுந் திருத்தி யம்மலை
யிளமயி லனையவ ளோடவ் வேந்தனு
னுளமலி யுவகையி னோடு நாளினல்
வளரொளி வைடூரியப் பிரபை வானவன்.

(இ - ள்) அளகமும் - ஐம்பாலென்னுங் கூந்தலில் பின்னி விடுதலாகிய பனிச்சையும், குழல்களும் - சுருட்டிமுடிக்கும் முடிகளுமாகிய அலங்காரங்களை, திருத்தி - திருந்தச்செய்து, அம்மலை - அந்த விஜயார்த்த பர்வதத்தில், இளம் - இளமைப் பருவமுடைய, மயிலனையவளோடு - ஆண்மயிலுக்குச் சமானமான சரீரச் சாயலையுடையவளாய் உலாவிய அந்த ஸ்ரீதரையோடு, அவ்வேந்தல்தான்-பெருமையிற் சிறந்தவனாகிய அவ்வளகாபுராதிபதியானவன், உளம் - மனதில், மலி - நிறைந்த, உவகையின் - சந்தோஷத்துடன், (கூடி), ஓடுநாள் - செல்கின்ற காலத்தில், வளரொளி - நீண்ட கிரணத்தையுடைய, வைடூரியப் பிரபை - வைடூரியப் பிரபை விமானத்திலிராநின்ற, வானவன் - வைடூரியப் பிரபை தேவனானவன், எ - று.

நாளினல் என்பதில், இன், ஆல் - அசைகள். (ருஎ)

598. இறைவனை யிராமைதன் னிளைய காளைமேற்
பிறவியி லென்வயிற் பிறக்கு மாய்விடி
னிறைதவப் பயனென நினைத்த சிந்தையின்
மறுவிலாத் திருவினள் வயிற்றுட் டோன்றினன்.

(இ - ள்) இறை - உயர்ச்சிபெற்ற அல்லது இரேகைகளையுடைய, வளை - வளையல்களை யணிந்த, இராமை - இராமதத்தை, தன் - தன்னுடைய, இளைய காளை - இளைய குமாரனாகிய பூர்ணச்சந்திரன், மேல் பிறவியில் - இதன்மேல் வரும் பிறவிகளில், என் வயின் - எனது கருப்பத்தில், பிறக்குமாய்விடின் - பிறப்பானேயானால், (அது), நிறை - நிறைவு பெற்ற, தவப்பயன் - என்னுடைய தவத்தின் பயனாகும், (ஆதலின் நான் தவஞ்செய்தவளாயிருப்பின் அவ்வாறே அவன் பிறப்பானாக), என - என்று, நினைத்த - அவள் எண்ணிய, சிந்தையின் - நிதான சல்லிய சிந்தையினால், மறுவிலா - குற்றமில்லாத, திருவனாள் - இலக்குமி போன்றவளாகிய அச்சீதரையினுடைய, வயிற்றுள் - கருப்பத்திலடைந்து, தோன்றினான் - முன்னே பூர்ணச்சந்திரனாகவிருந்த வைடூரியப் பிரபதேவன் பெண்ணாய் அவதரித்தான், எ - று. (நுஅ)

599. மங்கையாய் மைந்தனாய் வானிற் றேவனாய்
மங்கையாய் வைடூரியப் பிரபன் றோன்றினான்
இங்கிது மாற்றின தியல்பி சோதரை
செங்கய னெடுங்கணத் திருவி னாமமே.

(இ - ள்) மங்கையாய் - முன்னே வாருணியென்கிற பிராம்மண மங்கையாயிருந்து, மைந்தனாய் - பிறகு பூர்ணச்சந்திரனென்னு மாசகுமாரனாகி, வானில் - பிறகு சுக்கிரகல்பத்தில், தேவனாய் - தேவனாகி, மங்கையாய் - இப்போது ஸ்ரீதரைக்குப் புதல்வியாகி, வைடூரியப் பிரபன் - வைடூரியப் பிரபதேவன், தோன்றினான் - பிறந்தான், மாற்றினது - ஸம்சாரத்தினது, இயல்பு - ஸ்வரூபமானது, இங்கு - இவ்விடத்தில், இது - இதுவாகும், செம் - சிவந்த, கயல் - கெண்டை மத்ஸ்யம் போன்ற, நெடும் - நீண்ட, கண் - கண்களையுடைய, அத்திருவின் நாமம் - இலக்குமிபோன்ற அழகுடைய வப்புதல்வியின் பெயரானது, இசோதரை - யசோதரை யென்பதாகும், எ - று. (நுகூ)

600. அங்கையு மடிகளு மலர்ந்த தாமரை
கொங்கையுங் குழல்களுங் குரும்பை கொன்றையாம்
வெங்கயற் பொருவகண் வேயை வென்றதோள்
பங்கய மலர்மிசைப் பாவை பாவையே.

(இ - ள்) பாவை - சித்திரப்பாவை போன்ற யசோதரையின், அங்கையும் - அகங்கையும், அடிகளும் - பாதங்களும், அலர்ந்த - மலர்ந்த, தாமரை - தாமரை மலர்களாம், கொங்கையும் - ஸ்தனங்களும், குழல்களும் - கூந்தலின் ஐந்து பகுப்புக்களும், குரும்பை கொன்றையாம் - கிரமமாகத் தென்னங் குரும்பையும் கொன்றைக்காயுமாம், (அதாவது : தனங்கள் குரும்பையும் ஐம்பால் கொன்றைக்காயுமாம்),

கண் - நேத்திரங்கள், வெம் - வெவ்விய, கயல் - கெண்டை மீனை, பொருவ - ஒத்திருப்பவைகளாம், தோள் - தோள்கள், வேயை - மூங்கிலை, வென்ற - ஜெயித்தனவாம், பாவை - அந்தப்பெண், பங்கய மலர்மிசை - தாமரைப் புஷ்பத்தின் மேல் வசிக்கின்ற, பாவை - இலக்குமிதேவியேயாவள், எ - று.

பாவை - இரண்டிடத்துங் கூட்டப்பட்டது. (சo)

601. மேகர வத்தொடு மிடைந்த பேரொலிப்
பாகரப் புரத்தவ ரிறைவன் பாரொடு
நாகர்தம் மிடத்தையும் நடுக்கும் விஞ்சைகட்
காகரன் சூரியா வருத்த னாகுமே.

(இ - ள்) (இது நிற்க) மேகரவத்தொடு - மேக கர்ஜனையோடு, மிடைந்த - சேர்ந்த, பேரொலி - பெரிதாகிய சப்தத்தையுடைய, (அதாவது: மேககர்ஜனையை நிகர்த்த), பாகரப்புரத்தவர் - பாஸ்கரப் புரத்திலுள்ளவர்களுக்கு, இறைவன் - இராஜாவாகியவன், பாரொடு - இந்தப் பூமியோடு, நாகர் தம்மிடத்தையும் - வித்தியாதர லோகத்தையும், நடுக்கும் - பயத்தால் நடுங்கப் பண்ணும்படியான, விஞ்சைகட்கு - வித்தைகளுக்கு, ஆகரன் - இருப்பிடமானவனுகிய, சூரியா வருத்தன் ஆகும் - சூர்யாவர்த்தனென்னும் பெயரையுடையவனுவான், எ - று. (சக)

602. நிறைமதி யனையமுக் குடையி னீழலி
னிறைவன திருந்தடி யிருந்த சிந்தையான்
பொறிகடம் புலங்கண்மேன் மிக்க போழ்தினும்
நெறியலா நெறிச்செலா னீதி யானவன்.

(இ - ள்) நீதியானவன் - நீதியை மிகவுமுடைத்தாகிய அச்சூரியா வருத்தன், நிறை - நிறைந்த, மதியனைய - சந்திரனுக்குச் சமானமாகிய, முக்குடையினீழலின் - சுவேத சத்திரத்தினது நிழலிலமைந்த, இறைவன - அருக பரமனுடைய, திருந்தடி-செவ்வையாகிய பாதங்களில், இருந்த - சேர்ந்த, சிந்தையான் - மனமுடையவன் (அதாவது: அருகத்பக்தியே மிகுந்தவன்), பொறிகள் - பஞ்சேந்திரியங்கள், தம் - தங்களுடைய, புலங்கண்மேல் - விஷயங்களின்மேல், மிக்க போழ்தினும் - மிகுதியாகச் சென்ற காலத்திலும், நெறியலாநெறி - நன்மார்க்கமல்லாத கெட்ட மார்க்கத்தில் (அதாவது: அநீதியாகிய துர்விஷயங்களில்), செலான் - செல்லாத இயல்பையுடையவன், எ - று. (சஉ)

603 ஆற்றன்மூன் றுன்மலை யரசர் தம்வலி
மாற்றிய புயவலி மற்ற மங்கைதன்

னேற்றிய வடஞ்சுமந் தெழுந்த கொங்கையை
யாற்றுளி வேள்வியா லண்ண லெய்தினன்.

(இ - ள்) ஆற்றல் மூன்றால் - (உத்ஸாத சக்தி பிரபுசக்தி வித்தியா சக்தியாகிய) த்ரிசக்திகளால், மலை - அவ்விஜயார்த்த பர்வதத்திலுள்ள, அரசர் தம் - பகையரசர்களுடைய, வலி - பராக்கிரமத்தை, மாற்றிய - கெடுத்த, புயவலி - புஜபலத்தையுடைய, அண்ணல் - ஸ்ரேஷ்டனாகிய இந்தச் சூரியாவர்த்த மஹா ராஜன், மங்கை தன் - (அளகா புராதிபதியாகிய தார்சகனுக்கும் அவன்தேவி ஸ்ரீ தரைக்கும் புத்ரியாகிய யசோதரை யென்னும்) பெண்ணின், ஏற்றிய - மேலே சேர்க்கப்பட்ட, வடம் - முத்துமாலையை, சுமந்து - அணிந்து, எழுந்த - மார்பினிடமாக உண்டாகிய, கொங்கையை - ஸ்தனங்களிலுண்டாகிய போகத்தை, ஆற்றுள் - தர்மசாஸ்திர நெறியில் பொருந்திய, வேள்வியால் - ஔபாஸன விதிக் கிரமத்தால், எய்தினன் - விவாஹ பூர்வகமாக அடைந்தான், எ - று. (சங)

ஆற்றுளி என்பதில் இ - சாரியை.

604 ஆரியா வருத்தத்துள் ளாரைப் போலவச்
சூரியா வருத்தனுந் தோகை தன்னலம்
வாரியா வருத்தத்துள் ளமிழ்தின் வாங்கிய
தாரியான் பருகுநாட் சாச ரத்தினுள்.

(இ - ள்) ஆரியாவருத்தத்து - ஆரியா வருத்தமென்கிற உத்தம போக பூமியில், உள்ளாரைப்போல - இராநின்ற போகபூமி மனுஷ்யர்களைப்போல், தாரி யான் - மாலையை யணிந்தவனாகிய, அச்சூரியாவருத்தனும் - அந்தச் சூர்யாவர்த்த மஹாராஜனும், தோகைதன் - யசோதரையினிடமாகிய, நலம் - இன்பத்தை, வாரியா வருத்தத்துள் - க்ஷீரசமுத்திரத்தின் சுழற்சியிலுண்டாகிய, அமிழ்தின் - அமிர்தத்தைப்போல, வாங்கி - கிரகித்து, பருகுநாள் - அனுபவிக்கின்ற காலத்தில், சாசரத்தினுள் - ஸஹஸ்ரார கல்பத்திலிராநின்ற, எ - று. (சச)

605 காமருந் தேவியர் வதனத் தாமரைத்
தேமரு வண்டெனச் செங்கட் சீதர
னமத யானைசா சாரத் தின்வழீஇப்
பூமரு குழலிதன் புதல்வ னயினன்.

(இ - ள்) காமரும் - இச்சிக்கத்தகுந்த, தேவியர் - தேவிமார்களின், வத னம் - முகமாகிற, தாமரை - தாமரைப்புஷ்பத்தில், வண்டென - வண்டுபோல, (சேர்ந்து), தேம்மரு - இனிமையையடைந்த, செம் - சிவந்த, கண் - கண்களை யுடைய, சீதரனும் மத யானை - பூர்வம் மதயானையாயிருந்த ஸ்ரீதரதேவன், சாசா ரத்தின் - அந்த ஸஹஸ்ரார கல்பத்தினின்றும், வழீஇ - ஆயுராவஸானத்தில்

நழுவி, பூமரு - பொலிவு பெற்ற, குழலிதன் - அளகத்தையுடைய யசோதரையின், புதல்வனுயினுன் - புத்திரனுகி யவதரித்தான், எ - று. (சரு)

606. சீதர னிசோதரைச் சிறுவ னுய்மண்ணிற்
கேதமாந் திமிர்கெடக் கிரண வேகனுய்
மாதிரந் தன்னையும் வணக்கும் விஞ்சையா
லோதநீர் வட்டத்தி னொருவ னுயினுன்.

(இ - ள்) சீதரன் - (மேற்கூறிய) ஸ்ரீதரதேவனுனவன், (முன்னுரைத்தபடி), யசோதரை - யசோதரையினுடைய, சிறுவனுய் - குமாரனுகி, மண்ணில் - இப்பூமியிலுண்டாகிய யாசக ஜனங்களுடைய, கேதமாம் - தரித்திர துன்பமாகிற, திமிர் - அந்த காரமானது, கெட - நீங்க, கிரணவேகனுய் - கிரணவேகனென்னும் பெயரையுடையவனுய், மாதிரந்தன்னையும் - இப்பூமி முழுமையும், வணக்கும் - வசப்படுத்தும்படியான, விஞ்சையால் - வித்தைகளினுல், ஓதநீர் வட்டத்தில் - ஸமுத்திரஜலஞ் சூழ்ந்த இப்பூமியில், ஒருவனுயினுன் - ஒப்பற்றவனுனன், எ - று. (சகூ)

607. குஞ்சிகள் கருவளைச் சுருளின் கொத்தன
மஞ்சிலா மதியின தியற்கை வாண்முகந்
குஞ்சரத் தடக்கைத்திண் புயங்கண் மார்பகம்
பஞ்சின் மெல் லணைநல பதுமைக் கென்பவே.

(இ - ள்) குஞ்சிகள் - அக்கிரணவேகனுடைய தலைமயிர்கள், கருவளைச் சுருளின் கொத்தன - கருத்த வளையல் சுருள்களின் கொத்துகளுக்கொப்பாகும், வாள் - ஒளிபெற்ற, முகம் - முகமானது, மஞ்சிலா - களங்கமில்லாத, மதியினது - சந்திரனுடைய, இயற்கை - ஸ்வரூபத்தை உடையதாகும், திண் - கெட்டியாகிய, புயங்கள் - கைகள், குஞ்சரத்தடக்கை, யானைத் துதிக்கையாகும், மார்பகம் - மார்பானது, நல் - நன்மையாகிய, பதுமைக்கு - இலக்குமிதேவி தங்கியிருப்பதற்கு, பஞ்சின் - பஞ்சினுலாகிய, மெல் - மிருதுவாகிய, அணை - மெத்தையாம், என்ப - என்று அறிந்தோர் கூறுவார்கள், எ - று. (சஎ)

608. இடையரி யேற்றின திடையவ் வேந்தறன்
றுடைகணன் மாளிகைத் தூண்கள் போலுமே
நடைவிடை யொதுக்கமா நளினங் காலடி
யடையலர்க் கரியொடு கூற்ற மன்னனே.

(இ - ள்) (இன்னும்) அவ்வேந்தல் தன் - பெருமையிற் சிறந்த அக்கிரணவேகனுடைய, இடை - இடையானது, அரியேற்றினது - ஆண் சிம்மத்தி

னுடைய, இடை - இடையேயாகும், துடைகள் - துடைகளிரண்டும், மாளிகை - உப்பரிகையினுடைய, தூண்கள்போலும் - ஸ்தம்பங்களை நிகர்க்கும், நடை - நடையானது, விடை - விருஷபத்தினது, ஒதுக்கமாம் - நடையேயாகும், காலடி - பாதங்களின் அடிகள், நளினம் - தாமரை மலர்களேயாகும், (மேலும் அவன்), அடையலர்க்கு - சத்துரு ராஜாக்களுக்கு, அரியோடு - சிம்மத்தோடு, கூற்றம் - இயமனும், அன்னன் - ஒப்பவனுவான், எ - று. (சஅ)

609. கலைகுண நூல்களிற் காம னன்னவன்
மலைமிசை மன்னர்தங் கன்னி வல்லிகண்
முலைமலி போகத்தின் மொய்ம்பன் மூழ்குநா
ணிலையின்மை சூரியா வருத்த னெண்ணினன்.

(இ - ள்) கலை - அறுபத்துநாலு கலைஞானமாகிற, குணம் - மேன்மை பொருந்திய, நூல்களில் - சாஸ்திரங்களில், மொய்ம்பன் - வல்லவனும், காமனன்னவன் - அழகில் மன்மதனை நிகர்த்தவனும் ஆகிய இந்தக் கிரணவேகன், மலைமிசை - அவ்விஜயார்த்த பர்வதத்திலுள்ள, மன்னர்தம் - ராஜாக்களுடைய, கன்னி வல்லிகள் - புஷ்பக்கொடிபோன்ற இளமைப்பருவமுடைய புத்ரிகளின், முலைமலி - ஸ்தனங்களில் நிறைந்திராநின்ற, போகத்தின் - போகத்திலே, மூழ்குநாள் - அழுந்தி அனுபவிக்கின்ற காலத்தில், சூரியா வருத்தன் - சூரியாவர்த்த மஹாராஜன், நிலையின்மை - ஸம்ஸாரத்தினது அனித்திய ஸ்வரூபத்தை, எண்ணினன் - நினைத்தான், எ - று. (சக)

610. களிற்றினுக் கரசனென் றாலுங் காலவை
யளற்றினுட் செறிந்தபோ தாவ தில்லைநம்
வெளிற்றினிற் கட்டிய வினையின் வெந்துய
ரளற்றின்வீழ் போதுமொன் றாவ தில்லையே.

(இ - ள்) (அவ்வாறு நினைத்து ஒரு யானையானது), களிற்றினுக்கு-யானைகளுக்கெல்லாம், அரசனென்றாலும் - ராஜாவாகிப் பலம் பொருந்திய பட்டத்து யானையாயிருந்தாலும், காலவை - கால்கள், அளற்றினுள் - சேற்றில், செறிந்தபோது - புதைந்தபோது, ஆவதில்லை - அதனின்றும் வெளியேறுதல் அதனுல் முடிவதில்லை, (அதைப்போல), நம் - நம்முடைய, வெளிற்றினில் - அஞ்ஞானத்தால், கட்டிய - நம்மைப் பந்தித்த, வினையின் - கர்மங்களினுல், வெம் - வெப்பம் பொருந்திய, துயர் - துக்கமாகிற, அளற்றின் - சேற்றில், வீழ்போதும் - நாம் வீழ்கின்ற காலத்திலும், ஆவது ஒன்று - (அதனின்றும் நம்மை வெளியேற்றிக் கொள்ள நம்மால்) ஆவதாகிய ஒரு காரியம், இல்லை - கிடையாது, எ - று.

இதுவும் அடுத்த செய்யுளும் குளகம். (சு0)

611. மடந்தையர் மனத்தினுங் கடிது மாய்ந்திடு *
முடம்பொடு கிளையென வுள்ளம் வைத்தவன்
றடங்கண்வெம் முலையவர் சூழச் சாம்பிய
மடங்கல்போல் மலைநின்று நிலத்தின் வந்தனன்.

(இ - ள்) உடம்பொடு - இச்சரீரத்தோடு, கிளை - பந்துக்களும், (ஆகிய இந்த அனுபசரித வுபசரித அசத்பூதங்களெல்லாம்), மடந்தையர் - ஸ்திரீகளது, மனத்தினும் - மனதைப்பார்க்கிலும், கடிது - சீக்கிரமாக, மாய்ந்திடும் - நிலையாமல் நீங்கிப்போவனவாம், என - என்று, அவன் - அச்சூர்யாவருத்தன், உள்ளம் - மனதில், வைத்து - (சம்சாரம் அனித்யஸ்வரூபமென்பதை) ஸ்திரம்செய்து, தடம் - விசாலம் பொருந்திய, கண் - கண்களையும், வெம் - விருப்பத்தைச் செய்கின்ற, முலையவர் - ஸ்தனங்களையுமுடைய ஸ்த்ரீமார்கள், சூழ - சூழ்ந்துவர, சாம்பிய - நொந்த, மடங்கல்போல் - சிம்மத்தைப்போல, மலைநின்று - விஜயார்த்த பர்வதத்தினின்றும் (இறங்கி), நிலத்தின் - பூமியில், வந்தனன் - வந்தான், எ - று. (௬௧)

வேறு.

612. மலையின் மாதவன் மாமுனிச் சந்திரன்
றலைவ னன்னவன் றன்சர ணம்புயம்
நிலனு றப்பணிந் தேத்திநின் றெண்வினைப்
பலமெ னேபணிக் கென்று பணித்தனன்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு வந்தவன்) மலையில் - மாறுபாடில்லாத, மா-பெருமை பொருந்திய, தவன்-தபத்தையுடையவனாகிய, மா-சிறந்த, முனிச்சந்திரன்-முனிச்சந்திரனென்னும், தலைவனன்னவன் தன்-ஸர்வஜ்ஞனை நிகர்த்த முனிவானது, சரணம்புயம்-பாதத் தாமரையில், நிலனுற - தனது சிரம் முதலாகிய அங்கங்கள் பூமியில் படும்படி, பணிந்து-தாழ்ந்து வணங்கி, ஏத்தி-ஸ்தோத்திரம் பண்ணி (பிறகு), நின்று - எழுந்து எதிரில் நின்று, எண்வினை - அஷ்டகருமங்களின், பலன் - பலனது, எனே - எவ்வகைத்தோ, பணிக்கென்று - அதை எனக்குச் சொல்லுக என்று, பணித்தனன் - கேட்டான், எ - று. (௬௨)

வேறு.

613. அறிவொடா லோகந் தன்னை யாரிருள் போல நின்று
மறுதலைச் செய்யும் ஞான காட்சியா வரணம் வாளி
னெறியும்வா யிரண்டி னென்றி னஞ்சொன்றி னமிர்தம் பூசிச்
செறியநா வைத்த லொக்குந் தீயநல் வேதனீயம்.

* வீந்திடும் என்றும் பாடபேதமுண்டு.

(இ - ள்) (அவ்வாறு கேட்டபோது அம்முனிவான்), ஞானகாட்சியாவரணம் - ஞானவரணீயம் தர்சனவரணீயமென்னு மிரண்டு கருமங்களும், அறிவொடு - ஞானத்தோடு, ஆலோகந்தன்னை - தர்சனத்தையும், ஆர் - நிறைந்த, இருள்போல - அந்தகாரத்தைப்போல, நின்று - நிலைபெற்று, மறுதலை - மறைப்பதை, செய்யும் - உண்டுபண்ணும், தீயநல்வேதனீயம் - அசாதவேதனீயம் சாதவேதனீய மென்னும் இரண்டு கர்மங்களும், வாளின் - வாளாயுதத்தினுடைய, எறியும் - சேதிக்கும்படியான, வாயிரண்டின் - இரண்டு விதமான வாய்களில், ஒன்றில் - ஒன்றிலே, நஞ்சு - விஷத்தையும், ஒன்றில் - மற்றொரு வாயிலே, அமிர்தம் - அமிர்தத்தையும், பூசி - தடவி, நா - நாவிலே, செறிய - சேரும்படியாக, வைத்தல் - வைத்ததை, ஒக்கும் - நிகர்ப்பனவாம், எ - று. (௬௩)

614. மத்தத்தின் மயக்கு மோகம் வான்றளைப் போலு மாயச்
சித்திரக் காரி நாமஞ் சிறுமையும் பெருமை யுஞ்செய்
கொத்திரங் குலால ைக்கும் பொருளினைக் கொளாமற் காக்க
வைத்தவன் போலு மந்த ராயங்கண் மன்ன வென்றான்.

(இ - ள்) மன்ன - அரசனே !, மோகம் - மோகனீய கர்மமானது, மத்தத்தின் - பைத்தியம் பிடித்ததுபோல, மயக்கும் - மயக்கத்தை உண்டு பண்ணும், ஆயு - ஆயுஷ்ய கர்மமானது, வான் - பெரிதாகிய, தளைப்போலும் - விலங்குக்குச் சமானமாகும், நாமம் - நாமகர்மமானது, சித்திரக்காரி - (பல உருவங்களை எழுதும்) சித்திரக்காரியாகும் (அதாவது: பல உருவங்களை யெழுதும் சித்திரக்காரிபோலப் பல உருவங்களைச் செய்யும்), கொத்திரம் - கோத்திர கர்மமானது, சிறுமையும் - சிறியனவும், பெருமையும் - பெரியனவும், (ஆகிய பாண்டங்களை), செய் - செய்கின்ற, குலாலனைக்கும் - குயவனுக்குச் சமானமாக உச்சநீசக் கோத்திரங்களைப் பண்ணும், அந்தராயம் - அந்தராய கர்மமானது, பொருளினை - திரவியத்தை, கொளாமல் - எவரும் கைக்கொள்ளாமல், காக்க - காவல்செய்ய, வைத்தவன் போலும் - வைக்கப்பட்ட காவற்காரனுக்குச் சமானமாகும், என்றான் - என்று அம்முனிவரன் சொன்னான், எ - று.

கோத்திரம் - முதல் குறுகியது. கள் - அசை. (௬௪)

615. முடிவிலாக் கொடுமைத் தாய மோகந்தான் முன்ன மில்லாக்
கடியதீ வினைக ளெல்லாங் கட்டவே தானுங் கட்டுங்
கெடுவழி தான்கெ டாமுன் கேடெந்த வினைக்கு மொட்டா
தடுதலுக் கரிய மோக மரசனும் வினைகட் கென்றான்.

(இ - ள்) முடிவிலா - அளவில்லாத, கொடுமைத்தாய - பொல்லாங்குடையதாகிய, மோகந்தான் - மோகனீயகர்மமானது, முன்னமில்லா - அனாதியாகிய,

கடிய - பொல்லாங்கான, தீவினைகளெல்லாம் - பாபவினைகளெல்லாம், கட்ட - பந்திக்க, தானும் - அம்மோகனீயமும், கட்டும் - சேர்ந்து பந்திக்கும், கெடுவழி - கெடுகின்றவழி, தான் கெடா முன் - தான் கெடாததற்கு முந்தி, எந்த வினைக்கும் - மற்றெந்தக் கர்மத்திற்கும், கேடு-கெடுகையை, ஒட்டா-செய்யவொட்டாது, மோகம் - அப்படிப்பட்ட மோகனீய கர்மமானது, அடுதலுக்கு - ஜெயித்தற்கு, அரிய - மிகவுமருமையானது, வினைகட்கு - கர்மங்கட்கெல்லாம், அரசனும் - ராஜாவாகும், என்றான்-என்றும் சொன்னான், எ - று. (௬௫)

616. மதியினா லார்வஞ் செற்ற மயக்கத்தான் வினைய வற்றாற்
கதிகளுட் கழுமக் காய மாறிலொன் றாமக் காயம்
பொதியவைம் பொறியை யாக்கும் பொறிகளாற் புலத்தை மேவி
விதியினும் வேட்கை செற்ற மீட்டுமச் சுழற்றி யாமே.

(இ - ள்) (அவ்வாறு சொல்லிப் பின்னரும்), மதியினால் - அஞ்ஞானத்தாலும், ஆர்வம் - ராகமும், செற்றம் - த்வேஷமுமாகிய, மயக்கத்தான் - மயக்கத்தினாலும், வினை - பாவகர்மங்கள், (ஆசிரவிக்கும்), அவற்றால் - அவற்றினால், கதிகளுள் - சதுர்கதிகளில், கழும - பொருந்த, காயமாறிலொன்றாம் - ஷட்ஜீவனிகாயங்களிலொன்றுண்டாகும், அக்காயம் பொதிய - அப்படிப்பட்ட காயம் சேர, ஐம்பொறியையாக்கும் - பஞ்சேந்திரியங்களை யுண்டாக்கும், (அதாவது : மேற்கூறிய காயங்களில் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஏற்பட்டபடி பஞ்சேந்திரியங்களில் ஒன்றோ இரண்டோ மூன்றோ நான்கோ ஐந்தோ உண்டு பண்ணும்), பொறிகளால் - அவ்விந்திரியங்களால், புலத்தை - விஷயங்களை, மேவி - பொருந்தி, விதியின் - கிரமத்தால், வேட்கை - ராகமும், செற்றம்-த்வேஷமும், ஆம் - உண்டாகும், மீட்டும் - அதனால் மறுபடியும், அச்சுழற்றியாம் - முன் சொன்ன சதுர்கதி சுழற்சியாகும், எ - று. (௬௬)

617. பரியட்ட மிதனை வெல்வார் பான்மையார் பான்மை யில்லார்
திரிவட்டம் போல நான்கு கதிகளுட் டிரிவ ரென்னக்
கிரியட்ட விறைமை தன்னைக் கிரணவே கன்கண் வைத்துப்
பொறியொக்கப் போகம் விட்டுப் புரவலன் முனிவனானான்.

(இ - ள்) பான்மையார் - பவ்வியத்துவத்தை யடைந்தவர்கள், பரியட்டமிதனை - இந்தப் பரிவர்த்தனரூபத்தை, வெல்வார்-ஜெயித்து ஸ்வரூபத்தையடைவார்கள், பான்மையில்லார் - பவ்வியத்துவத்தை யடையாதவர்கள், திரிவட்டம்போல - வட்டமாகச் சுழலும் இயந்திரத்தைப்போல, நான்கு கதிகளுள் - சதுர்கதிகளில், திரிவர் - பிறந்து மிறந்தும் சுழலுவார்கள், என்ன - என்று சொல்ல, கிரி - அவ்விஜயார்த்த பர்வதத்தில், அட்ட - தன்னால் ஜெயித்து சம்பாதித்த

இறைமைதன்னை - ராஜ்யத்தை, கிரணவேகன்கண் வைத்து - தனது குமாரனாகிய கிரணவேகன் பேரில் ஸ்தாபித்து, பொறி - இந்திரியங்கள், ஒக்க - ஒருங்குபட்டு அடங்க, போகம் - போகோப போகங்களை, விட்டு - விலகி அல்லது நீக்கி (அதாவது விஷயஸம்யதனுகி), புரவலன் - சூர்யாவர்த்த மஹாராஜன், முனிவனுஞன் - முனியாயினன் (அதாவது: ஜினதீக்ஷையைக் கொண்டான்), எ - று. (கூஎ)

618. எரிமுயங் கிலங்கும் வேலான் றுறந்தபி னிசோத ரையாஞ்
சுரிகுழற் கருங்கட் செவ்வாய்ச் சூரியா வருத்தன் றேவி
சிரிதரை யோடுஞ் சென்று குணவதி பாதஞ் சேர்ந்து
வரிசையிற் றுறந்து மஞ்ஞை மயிருகுத் திருந்த வொத்தார்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு) எரி-அக்கினியில், முயங்கு - சேர்ந்து வடிவுபெற்று, இலங்கும் - விளங்கும், வேலான் - வேலாயுதத்தையுடைய, சூரியாவருத்தன் - சூர்யாவர்த்தனென்னுமரசன், துறந்தபின் - பரிக்கிரகங்களை விட்டு தீக்ஷித்த பின், இசோதரையாம் - யசோதரை யென்னும் பெயரையுடையவளாகிய, சுரி - சுருண்ட, குழல் - அளகத்தையும், கரும் - கருத்த, கண் - கண்களேயும், செவ்வாய் - சிவந்த வாயையுமுடைய, தேவி - அவனுடைய பட்டத்தரசியானவள், சிரிதரையோடும் - தன் தாயாகிய ஸ்ரீதரையோடும், சென்று - போய், குணவதி - குணவதியென்னும் ஆர்யாங்கனையின், பாதம் - பாதத்தை, சேர்ந்து - அடைந்து, (பின்னர் அவ்விருவரும்), வரிசையில் - ஆகமோக்த வரிசையின்படி, துறந்து - தீக்ஷித்து, மஞ்ஞை - ஆண் மயிலானது, மயிர் - கலாபத்தை, உகுத்து - உதிர்த்து விட்டு, இருந்தது - இருந்ததை, ஒத்தார் - நிகர்த்தார்கள், எ - று.

இதனல், அவர்கள் தலைமயிரையும், ஆபரணுதி பரிக்கிரகங்களையும் பரிகரித்து விட்டார்கள் என்பது பெறப்படும். (கூஅ)

619. அங்கபூ வாதி நூலு ளச்சியர்க் குரிய வோதி
வெங்கடுங் கானன் மேவல் வேறுபட் டுறைதல் விட்டுச்
சிங்கநற் பாய்ச்ச லாதி நோன்பொடு செறிந்து செம்பொன்
வங்கமே யனைய தோள்கள் வற்றிமா சடைய நோற்றார்.

(இ - ள்) (அவ்வாறுயபின்) அங்கபூவாதிநூலுள் - அங்காகமம் பூர்வாகமம் முதலிய பரமாகமங்களில், அச்சியர்க்கு - ஆரியாங்கனைகளுக்கு, உரிய - உரித்தானவைகளை, ஓதி - படித்து, வெம் - வெவ்விய, கடும் - கடுமையாகிய, கானல் மேவல் - காட்டில் ஆதபயோகம் தாங்குதல் முதலாகிய திரிகால யோகங்களையும், வேறுபட்டுறைதல் - தனியாகத் தங்குதலாகிய விவிக்தசய்யாஸன முதலானவைகளையும், விட்டு - தங்களுக்கில்லாமல் விட்டு விலகி, சிங்கநற்பாய்ச்சலாதி - ஸிம்ம

நிஷ்கிரீடித முதலாகிய, நோன்பொடு - மஹா நோன்புகளோடு, செறிந்து - சேர்ந் தனுஷ்டித்து, செம்பொன் - சிவந்தபொன்னுலாகிய, வங்கமே யனைய - வழு துணைக்குச் சமானமாகிய, தோள்கள் - கைகள், வற்றி - வாடி, மாசடைய - திரை யும்படியாக, நோற்றார் - நோன்பை நோற்றார்கள், எ - று. (கூக)

620. தவக்கொடி யிரண்டு போலத் தாங்கருங் கொள்கை தாங்கி
யுவத்தல்காய் வின்றிச் சித்தத் தொத்துநின் றொழுகு நாளுள்
நவைக்கெலா மிடமிப் போக மென்றுநற் கிரண வேகன்
சிவத்திறை யுறையுஞ் சித்தா யதனநற் கூடஞ் சேர்ந்தான்.

(இ - ள்) (இவர்கள் இவ்வாறு நோன்பு நோற்று), தவக்கொடி யிரண்டு போல் - இரண்டு தபக்கொடிகள்போல, தாங்கரும் - தாங்குதற்கரிதாகிய, கொள்கை - சாரித்திரத்தை, தாங்கி - தரித்து, உவத்தல் - ஒரு விஷயத்தில் ஸந் தோஷித்தலும், காய்வின்றி - ஒரு விஷயத்தில் த்வேஷித்தலும் இல்லாமல், சித் தத்து - மனதில், ஒத்து நின்று - ஸமத்வீபாவத்தோடு கூடி நின்று, ஒழுகு நாளுள் - நடக்கின்ற காலத்தில், இப்போகம் - இந்த ஸம்சார போகமானது, நவைக்கெலாம் - துன்பங்கட்கெல்லாம், இடம் என்று - இருப்பிடமென்று, (தர் மத்தை யுணர்ந்து), நல் - நன்மையான, கிரணவேகன் - கிரணவேக மகாராஜன், சிவத்திறை - மோட்ச நாயகனுகிய ஜிநேஸ்வரப்பிரதிமை, உறையும் - தங்குதல் கொண்டிராநின்ற, சித்தாயதனம் - ஸித்தாயதனமென்னும் பெயரையுடைய, நல் - நன்மையாகிய, கூடம் - (விஜயார்த்த பர்வதத்தின் கீழ்த்திசையில் பிரதம சிகரத்திலுள்ள) அக்கிருத்திமசைத்யாலயத்தை, சேர்ந்தான் - அடைந்தான், எ - று.

621. ஐயைந்து காத மோங்கி யகன்றுநீண் டடியி னுச்சி
யையைந்திற் பாதி நீள மகலமாஞ் சிகரந் தன்னைப்
பையொன்றும் பரவை யல்குற் பட்டிகைச் சூட்டுப் போல
மையொன்றி மலர்ந்த கண்ணார் வனப்பிற்கா விரண்டு சூழ்ந்த.

(இ - ள்) ஐயைந்து காதம் - (அந்த அக்கிருத்திமஜிநசைத்யாலயமானது) இருபத்தைந்து காதம், ஓங்கி - உன்னதமாகி, அடியின் - கீழிடத்தில், அகன்று - முன் சொன்ன இருபத்தைந்துகாத மகலமாகி, நீண்டு - அதே நீளமாகி, உச்சி - மேலே, (நடுவிடம்) ஐயைந்திற்பாதி - பன்னிரண்டரைக்காதம், நீளம் - நீளமும், அகலம் - அகலமும், ஆம் - ஆகின்ற, சிகரந்தன்னை - (அந்த அக்கிருத்திமஜிநசைத் யாலயமுள்ள) சிகரத்தினை, பை - சர்ப்பத்தினது பணமுடியை, ஒன்றும் - ஒத் திராநின்ற, பரவை - விசாலித்த, அல்குல் - அல்குலினையுடையவரும், மை - அஞ் சனமானது, ஒன்றி - சேர்ந்து அழகு பொருந்தி, மலர்ந்த - அகன்ற, கண்ணார் - கண்களையுடையவருமாகிய மாதரது, பட்டிகைச்சூட்டுப்போல - மேகலாபரணம்

போல, வனப்பின் - அழகு பொருந்திய, காவிரண்டு - இரண்டு உத்யானங்கள், சூழ்ந்த - சூழ்ந்துள்ளன, எ - று. (சுக)

622. வேதிகைத் தோர ணங்கள் வேய்ந்தன காந்தி யார்ந்த
சேதிய மரங்க ணான்கு திசைதொறுஞ் செறிந்த காவு
ளாதியோ டந்த மில்லா வறிவரன் கோயி லெய்தும்
வீதிக டோறும் நான்கு கோபுரம் விளங்கு நின்றே.

(இ - ள்) வேதிகை - அந்த ஆலயத்திலுள்ள பீடத்தை, தோரணங்கள் - தோரணங்களானவை, வேய்ந்தன - சூழ்ந்துள்ளன, காந்தியார்ந்த - பிரகாசம் நிறைந்த, சேதியமரங்கள் - சைத்ய விருட்சங்கள், நான்குதிசை தொறும் - சதுர் மஹாதிக்குகடோறும், செறிந்த - சேர்ந்திராநின்றன, காவுள் - அந்தச் சைத்யாலத்தைச் சூழ்ந்திராநின்ற உத்யான வனத்தில், ஆதியோடந்தமில்லா - ஆதியந்தரஹிதமாகி அக்கிருத்திமமாகிய, அறிவரன் கோயில் - ஜினசைத்யாலயத்தை, எய்தும் - அடையும்படியான, நான்கு வீதிகள் தோறும் - சதுர் மஹா வீதிகள் தோறும், நான்கு கோபுரம் - (வீதிக்கொரு கோபுரமாக) நான்கு கோபுரங்கள், நின்று - நிலைபெற்று, விளங்கும் - பிரகாசிக்கும், எ - று.

நான்கு - இரண்டிடங்களினுங் கூட்டப்பட்டது. (சுஉ)

623. கனகநன் மணியுங் கம்பங் குமுதமும் பாலி காலு
மனநிறை பூத மாடும் பாவைகள் கூட சாலை
வினைவெல்லும் வேத மூன்றும் புராணமும் மெழுதி வெய்யோன்
றனதிடம் போன்று வென்றோர் தலைவன திருக்கை யாமே.

(இ - ள்) கனக நன்மணியும் - பொன்னும் நல்ல இரத்தினங்களும், கம்பம் குமுதமும் பாலிகாலும் - ஸ்தம்பங்களும் குமுதவீத்துகளும் பாலிகால்களுமாகிய போதிகைகளுமாம் (அதாவது: அவ்வாலயத்தில் ஸ்தம்பங்கள் பொன்னாலும் போதிகைகள் இரத்தினங்களாலும் செய்யப்பட்டனவாம்), கூடசாலை - கூடமென்னும் வெளிமண்டபம், மனம்நிறை - மனப்பூர்த்தியான, பூதம் - பவித்திரமாகிய, ஆடும் - ஆடுகின்ற, பாவைகள் - சித்திரப்பாவைகளின் வடிவங்கள் விளங்குவதாம் (அதாவது: ஷை வடிவங்கள் எழுதப்பட்டதாம்), வினை - கர்மங்களை, வெல்லும் - கெடுக்கும்படியான, வேதமூன்றும் - அங்கம் பூர்வம் பாஹ்யமென்னும் ஆகமத்திரயங்களும், எழுதி - எழுதப்பட்டு, வெய்யோன் றனது - சூர்யனுடைய, இடம்போன்று - ஸ்தானமாகிய விமானம்போல், வென்றோர் தலைவனது - ஸகல கர்மங்களையும் ஜயித்தவராகிய இறைவாது, இருக்கையாம்-ஸ்தானம் விளங்குவதாகும், எ - று. (சுஙு)

624. ஆயதங் காத மாகி யதனரை யகல மாகி
யாயதங் கால்கு றைந்த துயரமா யமல மாகி
நீதியா னின்ற கந்த குடிகளு நூற்றெட் டாகி
வாய்தலோர் மூன்று முன்பு மண்டபம் பலவு மாமே.

(இ - ள்) (இன்னும் அங்கே), ஆயதம் - நீளமானது, காதமாகி - ஒரு காதமாகி, அகலம் - அகலமானது, அதனரை - அந்த ஒரு காதத்தில் பாதியாகிய அரைக்காதம், ஆகி - ஆய், ஆயதம்-நீளத்தில், கால் குறைந்தது - கால் குறைந்தது போக முக்கால் காதம், உயரமாய் - உன்னதமாகி, அமலமாகி - நிர்மலகரமாகி, நீதியால் - வரிசைக்கிரமத்தால், நின்ற - வரிசையாக நிலைபெற்ற, கந்த குடிகளும் - கந்த குடி மண்டபங்களும், நூற்றெட்டாகி - நூற்றெட்டு என்கிற கணக்கையுடையனவாய், வாய்தலோர் மூன்று - மூன்று வாசல் வழிகளையுடையனவாய், முன்பு - எதிரில், மண்டபம் - மண்டபங்களானவை, பலவுமாகும்-அனேகமாகவும் விளங்கும், எ - று. (௬௨௪)

வேறு.

625. தூபைசே தியமரம் வைச யந்தையாம்
மாபெருங் கொடிமலி மான தம்பநற்
கோபுரங் கொடிநிறை தோர ணமிவை
வாபிமா நந்தையை யெய்த வந்தவே.

(இ - ள்) தூபை - ஸ்தூபையும், சேதியமரம், சைத்யவிருட்சமும், வைசயந்தையாம் - வைஜயந்தை யென்னும் பெயரையுடையதாகிய, மாபெருங்கொடி - சிறந்த பெரிதாகிய இந்திரத்துவஜமும், மலி - அளவுபோல் நிறைந்திராநின்ற, மானதம்பம் - மானஸ்தம்பமும், நல் - நன்மையாகிய, கொடிநிறை - த்வஜங்களால் நிறைந்த, கோபுரம் - கோபுரமும், தோரணம் - அந்தக்கோபுர வாசல் வழிகளில் உள்ள தோரணமும், (ஆகிய), இவை - இவைகளெல்லாம், வாபி - தடாகமாகிய, மா - பெருமை பொருந்திய, (கீழ்த்திசையிலுள்ள), நந்தையை - நந்தையென்கிற தடாகத்தை, எய்த - அடையும்படி, வந்த - அக்கோயிலுண்ணின்று மொன்றின்பின்னொன்றாக வரிசையாய் வரப்பெற்றனவாம், எ - று. (௬௨௫)

626. ஆடுமா மிசைவந்த கிரண வேகனற்
கூடமா லுறைவிடங் குறுகு மெல்லையு
ணீடியா திழிந்துபின் னிலத்தின் மேல் வராக்
கோடுநீள் கோபுரங் கடந்து கும்பிடா.

(இ - ள்) (இவ்வாலயத்தின் சிறப்பு இங்ஙனமிருப்ப), ஆடும் - நர்த்தனஞ் செய்யும்படியான, மாமிசை - குதிரையின்மேலேறிக் கொண்டு, வந்த - வந்துள்ள,

கிரணவேகன் - கிரணவேக மகாராஜன், நல் - நன்மையாகிய, கூடம் - அச்சித்தாயதன கூடத்தில், மால் - ஸர்வஜ்ஞபிரதிமை, உறை - இராநின்ற, இடம் - ஆலயத்தை, குறுகும் எல்லையுள் - மேற்கூறியபடி அடைந்ததும், நீடியாது - காலம் நீட்டிக்காது சீக்கிரமாக, இழிந்து - இறங்கி, பின் - பின்பு, நிலத்தின்மேல் - பூமியின்மேல், வரா - நடந்துவந்து, கோடு - சிகரங்களால், நீள் - நீண்ட, கோபுரம் - வாசற்கோபுரத்தை, கடந்து - தாண்டி, கும்பிடா - உள்நுழைந்து கையைக்குவித்துக் கும்பிட்டு, எ - று. (௬௬)

627. மலர்கையி னேந்திமா மேரு சூழ்வரு
மலர்கதி * ரருக்கனிற் கிரண வேகன்றன்
பலமுறை வலம்வரப் பரமன் கோயிலு
ணிலையுறு கதவங்க ணீங்கி நின்றவே.

(இ - ள்) (மேற்கூறியபடி கும்பிட்டபின்), மலர் - புஷ்பங்களை, கையின் - கையிலே, ஏந்தி - தரித்து, மாமேரு - மஹாமேரு பர்வதத்தை, சூழ்வரும் - சூழ்ந்து பிரதட்சிணமாகச் சுற்றி வருகின்ற, மலர் - விசாலித்த, கதிர் - கிரணங்களையுடைய, அருக்கனில் - சூர்யனைப்போல், கிரணவேகன்றன் - கிரணவேக மகாராஜன், பலமுறை - பலவாகிய மூன்று முறை, வலம் வர - பிரதக்ஷிணமாக வர, பரமன் - அருக பரமனுடைய, கோயிலுள் - ஆலயத்திற்குள், நிலையுறு - நிலைபெற்ற, கதவங்கள் - கபாடங்கள், நீங்கி - தாமே திறக்கப்பட்டு, நின்ற - நின்றன, எ - று. (௬௭)

628. கெடுகலங் கண்டவந் நாய்கன் கேளிர்போற்
குடைமும்மை நீழலங் கோனைக் காண்டலு
மடிமிசை யலர்சொரிந் தாற்றி யன்பினாற்
படிமிசைக் களிறுபோற் பணிந்தெ ழுந்தனன்.

(இ - ள்) (அவ்வாறுகபாடங்கள் திறக்கப்பட்டதும்), கெடுகலம் - ஸமுத்திரத்தில் காணாமல் கெட்டுப்போன கப்பலை, கண்ட - மறுபடியும் பார்த்த, அந்நாய்கன் - அக்கப்பற்றலைவனாகிய செட்டியினது, கேளிர்போல் - சுற்றத்தாரைப்போல், குடைமும்மை - சத்திரத்திரயத்தின், நீழல் - நிழலையுடைய, நங்கோனை - நமது தலைவனாகிய ஜினனது பிரதிமையை, காண்டலும் - பார்த்த மாத்திரத்தில், (அக்கிரணவேகன்), அடிமிசை - பாதங்களில், அலர் - புஷ்பங்களை, சொரிந்து - தூவி, ஆற்றி - ஸ்துதித்து, அன்பினால் - பக்தியினால், படிமிசை - பூமியின்மேல், களிறுபோல் - யானையைப்போல், பணிந்து - படிந்து வணங்கி, எழுந்தனன் - எழுந்தான், எ - று. (௬௮)

* அருக்கனிலென்பது பருதியில் என்றும் சில பிரதிகளில் காணப்படுகின்றது.